

BURMESE
CLASSIC

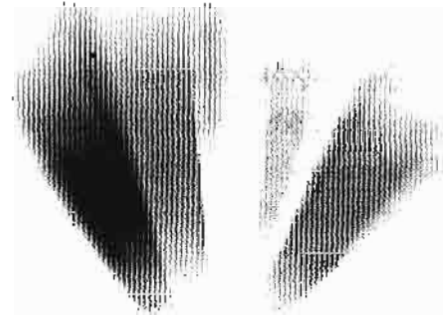
- မြန်မာ့ စုန်း ကဝေ မှတ်တမ်း
- အနောက်တိုင်း စုန်း ကဝေ မှတ်တမ်း
- ထင်ရှားတဲ့ စုန်း ကဝေများရဲ့ အစွမ်းများ
- မန္တန်ရဲ့ အာနိသင် အစွမ်းထူးများ
- အင်း အိုင် ခါးလှည့် လက်ဝှေ့ မန္တရာ(၇)မျိုး
- ဥျံ ခြောင်း ဟုံဟုံ ဗွဲဗွဲ သွားဟ အဓိပ္ပာယ်(၆)မျိုး

WITCHCRAFT

မှတ်တမ်း

No-1, 2015

ကဝေပျံ့မှတ်တမ်း

BURMESE
CLASSIC
.com

စိစဉ်သူ
ကိုမိုး (တောင်ကြီး)

မြန်မာ

Sixth Sense

DUBLISHED BY

ဆဌမအခန်း စာပေတိုက်

(၁၇၀ - ၁၇၂)၊ ဒုတိယထပ်၊ လမ်း (၅၀) အထက်၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့

ဖုန်း - ၀၉ ၃၀၀၅၀၁၆၀၊ ၀၉ ၇၃၁၇၆၆၅၀၊ ၀၉ ၃၁၉၀၆၁၀၇၈

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

စီစဉ်သူ

ကိုမိုး (တောင်ကြီး)

ဆဌမအာရုံမဂ္ဂဇင်း (အယ်ဒီတာချုပ်)

ပုံနှိပ်သူ

ဒေါ်ဝင်းမာ (စိတ်ကူးချိုချို ပုံနှိပ်တိုက်)

ထုတ်ဝေသူ

ဒေါ်သင်းသင်းမွန် (သင်း စာပေ)

လိုဂိုနှင့် ပျက်နှာထုံးဒီဇိုင်း

အောင်မိုး

ကွန်ပျူတာ

ဆဌမအာရုံဂိုင်းတော်သားများ

သရုပ်ဖော်ပန်းချီ

ဖိုးအောင်

ပုံနှိပ်ခြင်း

၂၀၁၅ ခုနှစ်

ဖြန့်ချိရေး

ဆဌမအာရုံစာပေတိုက်

အမှတ် (၁၇၀ - ၁၇၂)၊ ဒုတိယထပ်၊ လမ်း (၅၀) အထက်၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊

ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း - ၀၉ ၃၁၀ ၅၀ ၁၆၀၊ ၀၉ ၇၃၁ ၇၆၆၅၀၊ ၀၉ ၃၁၉၀၆ ၁၀၇။

တန်ဖိုး

၃၀၀၀ ကျပ်

ကဝေပျို့ မှတ်တမ်း

“ကဝေ”ဆိုသည်မှာ ကဝိ (ပညာရှိ) စကားလုံးမှ ဆင်းသက်လာခြင်းဖြစ်ပြီး ပညာရှင်၊ ပညာသည်ကို ခေါ်ဆိုပါသည်။ မည်သည့် ဂန္ထီရပညာရှင်ဆို၊ အသုံးပြုသူအပေါ်မှာ မူတည်ပြီး အကောင်းအဆိုး၊ အကြောင်းအကျိုးများ ဖြစ်ပေါ်နိုင်သည်။

“ကဝေပျို့မှတ်တမ်း” စာအုပ်တွင် ဂန္ထီရပညာရှင်များ၊ ဝိဇ္ဇာပညာရှင်များ၊ အင်းနှင့်မှော် အစီအရင်များ၊ မှော်နည်းလမ်းများသာမက ပီယနှင့်သတ်ဆိုင်သော စီရင်နည်းများ၊ စုန်းကဝေ၊ ကျတ်၊ ပယောဂ၊ တစ္ဆေသရဲ၊ နှစ်စာ၊ မှော်ပညာနှင့်ပတ်သက်သော သုတဖြစ်ဖွယ် အကြောင်းအရာများ ပါဝင်မည်။

အဆောင်၊ လက်ဖွဲ့၊ အင်းအိုင်၊ ခါးလှည့်အစီအရင်များ၊ ဂါထာ၊ ဇန့်၊ မန္တရားများ မန်းမှုတ်ရာတွင် သိသင့်သိထိုက်သည့် အချက်အလက်များကိုလည်း ဖော်ပြပေးသွားမည် ဖြစ်ပါကြောင်း။

လောကီအစီအရင်များ အောင်မြင်ခြင်း မအောင်မြင်ခြင်း

“လောကီပညာရပ်”များသည် နည်းကား မခက်၊ လုပ်ပုံခက်သည်ဟု အမြဲတမ်းဆိုကြသည်။ သို့သော် “ကဝေပျို့မှတ်တမ်း”တွင် လုပ်ဆောင်ရန် လွယ်ကူသော နည်းလမ်းများကိုသာ ဦးစားပေး ဖော်ပြထားပါသည်။ ကိုယ်တိုင် လက်တွေ့လုပ်ဆောင် အောင်မြင်နိုင်သည်များကိုသာ ရွေးချယ်ဖော်ပြထားသည်။

တချို့အစီအရင်များတွင် ပါဝင်သော ဂါထာများ၊ မန္တန်များကို လောကီပညာ ဝါသနာမပါသူများအနေဖြင့်လည်း တတ်အားသမျှ နှုတ်တက် ဆောင်၍ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈယ်ခြင်းဖြင့် မိမိတို့ အလိုရှိအပ်၊ နှစ်သက်အပ်သော ကောင်းကျိုးအဖြစ်ကို ရရှိမည်သာ ဖြစ်သည်။

အစီအရင်များ အောင်မြင်စေရန် -

- (၁) ယုံကြည်မှု
- (၂) စိတ်အားထက်သန်မှု
- (၃) တောင်းမွန်သော ဆန္ဒရှိရန် အထူးလိုအပ်လှပေသည်။

အစီအရင်များ မအောင်မြင်ရခြင်း အကြောင်းမှာကား...

- (၁) စီရင်သူ၏ အကုသိုလ်ကံကြောင့် မအောင်မြင်ခြင်း။
- (၂) နတ်တို့ ဖျက်ဆီး၍ မအောင်မြင်ခြင်း။
- (၃) ယုံကြည်စိတ် နည်းပါး၍ မအောင်မြင်ခြင်း။
- (၄) စီရင်သူ၏ ဉာဏ်ပီရိယညံ့ဖျင်း၍ မအောင်မြင်ခြင်းတို့သာ

ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် အစီအရင် ဟူသမျှ အောင်မြင်စေရန် -

တစ်အချက်မှာ - မည်သည့် ဘာသာဝင်မဆို၊ ကောင်းမှုတုသိုလ်များများ လုပ်ဆောင်ပါ။ သန့်ရှင်းသပ်ရပ်စွာ နေထိုင်ပါ။

နှစ်အချက်မှာ - စိတ်တည်ငြိမ်မှုရှိရန် တရားထိုင်သင့်လျှင် ထိုင်၍ အာရုံစိုက်စွာဖြင့် လုပ်ဆောင်နိုင်မှုက အထူးပင် အရေးကြီးလှပါသည်။

သုံးအချက်မှာ - နတ်တို့ကို မေတ္တာပို့ခြင်း၊ ပူဇော်ပသခြင်းများကို တတ်အားသမျှ လုပ်ဆောင်ပါ။

လေးအချက်မှာ - ယုံကြည်စိတ်ထားဖြင့် အောင်မြင်ရမည်ဟု စွဲမှတ်လျက် လုပ်ဆောင်ပါ။

ဒါဆိုလျှင် သင်၏ အစီအရင်များသည် အောင်မြင်မည်သာ ဖြစ်ပေသည်။ မှန်ကန်သော သစ္စာပြုမှုနှင့် စီရင်နိုင်လျှင်လည်း ပိုမိုအကျိုးထူးဆောင် ဖြစ်ပါကြောင်း။

က ဝေ ပျံ မှတ် တမ်း သု တ များ

မြန်မာ့ စုန်းကဝေ မှတ်တမ်း	၁၀
ထင်ရှားတဲ့ စုန်းကဝေများရဲ့ အစွမ်းများ	၁၄
အနောက်တိုင်း စုန်းကဝေ မှတ်တမ်း	၁၆
မန္တန်ရဲ့ အာနိသင်အစွမ်းထူးများ	၁၈
အင်း အိုင် ခါးလှည့် လက်စွဲ မန္တရား (၇) မျိုး	၂၀
ဥုံ ဩဇာင်း ဟုံဟုံ ဖွ ဥုံစွ သွာဟ အဓိပ္ပါယ် (၆) မျိုး	၂၁

က ဝေ ပျံ မှတ် တမ်း ဝတ္ထု များ

ဝေတလူ ပီယ ဆေးတော်ကြီး	၄၃
ကဝေပျံနှင့် စုန်းလိုက်မုဆိုး	၉၉
ထူးဆန်းအံ့စွယ် ဇူးဒူးအရုပ်ကလေး	၁၃၃
ကဝေပျံနှင့် မှော်စွမ်းအားသစ်ပင်	၁၄၉
မင်းတုန်းမင်း လက်ထက်က ကဝေမကြီးအမေနီ	၁၉၅
အမေနီနှင့် ဘိုးတော်အောင်ထိန်	၂၁၂

ပ ဥ လက် ဆန် သော အ တတ် ပညာ ဆန်း များ

ဗူးဒူးရုပ် လက်တွေ့ ပြုလုပ်စီရင်နည်း	၁၀၈
ဓာတ်ဖန်လုံး ကြည့်ရှုခြင်း အတတ်ပညာ	၁၂၂
Astral Projection ခေါ် ဝိညာဉ်လွှင့်နည်းပညာ	၁၂၈

က ဝေ ပျံ မှတ် တမ်း အစီအရင်များ

ဩဇာလွှမ်း လက်ဖက်မန်း အစီအရင်	၂၄
ချိုင်းကြိုက်တဲ့ နင်းဆီခိုင် ပီယမန္တန်	၂၇
မှော်စွာပွင့်လန်းစေမယ့် ပန်းဆေးတော်	၂၈
ဓာသတ်ပန် ပီယချစ်ဆေး စီရင်နည်း	၃၀
ချစ်ခြင်းဆိုင်ရာ မကောင်းကြံခြင်းများကို ကာကွယ်နည်း	၃၁
မြွှားခြင်းဒဏ်မှ လွတ်မြောက်ခြင်းမန္တန်	၃၁
ပီယစေ ကွမ်းယာမန်း အစီအရင်	၃၂
မြို့တည်သနပ်ခါးနှင့် ငါထာမန္တန် အစီအရင်	၃၄
အထက်လမ်းချစ်သူခေါ် ဆေးလိပ်စီရင်နည်း	၃၆
တစ်ဖက်သတ်ချစ်သူများအတွက် ပီယအချစ်ဆေး	၃၈
ချစ်သူလမ်းခွဲ အစီအရင်	၄၀
တိုက်ခံစွမ်းအားကောင်းစေရန် စမ အစီအရင်	၄၀
သိဒ္ဓိဝင် မှော်ချုပ်ကိုးဂါထာ	၄၁
ခွေးတောင်နိုင်သော မန္တန်	၄၂

Contents Contents

အ နောက် တိုင်း လော ကံ အ စီ အ ရင် များ

ဩဇာညောင်းစေမယ့် ပန်းသီးအစီအရင်	၆၄
အချစ်ရေး ကံကြမ္မာကို ဆန်းစစ်ကြည့်နည်း	၆၆
အမြန်ဆုံးချစ်သူရနိုင်မယ့် အနမ်းစာအိတ်	၆၈
သစ္စာမဖောက်ပြန်နိုင်အောင် စီရင်ခြင်း	၇၀
ငါးထောင့်ကြယ် အချစ်မှော် အစီအရင်	၇၂
ဇယောင်းတိုင်အသုံးချ မှော်အစီအရင်	၇၄
Crystal ရုပ်သွင် မှော်အစီအရင်	၇၆
ချစ်သူကို ဆွဲဆောင်နိုင်မယ့် မှော်ရေခွေး	၇၈
ချစ်သူအတွက် မှော်ဝင်ပိုက်ကတ်လက်ဆောင်	၈၀
ချစ်သူအတွက် မှော်ဝင်လက်စွပ် စီရင်နည်း	၈၂
အသည်းတွဲဝေအုတ်ကို မန္တန်အစွမ်းဖြင့် ဖယ်ရှားခြင်း	၈၄
ချစ်သူများနေ အချစ်သို့စေ့မှော် အစီအရင်	၈၆
ဝတ်မြဲသတ်သာပျောက်ကင်းနိုင်တဲ့ အစီအရင်	၈၈
ချစ်ခြင်းကို ခိုင်မြဲစေမယ့် အချစ်မီးတောက်	၉၀
မှော်နှင်တံပြုလုပ်ခြင်းနဲ့ အသက်သွင်းခြင်း	၉၂
မှော်စားပွဲ အသက်သွင်းတည်ဆောက်ခြင်း	၉၆

အ နောက် တိုင်း လော ကံ အ စီ အ ရင် များ

ဓမ္မဓာတ်ဆိုင်ရာ ကံတရားများနှင့် နံပါတ်(၄)	၁၆၄
ဒီသလီဒွိုင် သံပုရာသီးမန်းနည်း	၁၆၆
နီသူဝမ်းအင်း စီရင်နည်း	၁၆၈
ရှေးဟောင်း မျက်စိမန်းမန္တန်	၁၆၉
လက်လက်ပြည့်စုံစေမယ့် နှစ်သစ်ကူး မှော်ရေခွေး	၁၇၀
ချစ်သူနှစ်ဦးကို အမြန်ကွဲစေနိုင်တဲ့ နည်းလမ်း	၁၇၂
ဈေးနာနေသူများအတွက် အစီအရင်	၁၇၄
နာမည်ပြောင်းပြန်လှန် ခေါင်းကိုက်စေနည်း	၁၇၆
လက်ဆင့်ကမ်း ရွာသူအတတ်ပညာ	၁၇၈
အိပ်မက်ခေါင်းအုံး အချစ်မန္တန်	၁၈၀
လမာတ်စွမ်းအင်နှင့် မှော်ပေါင်းဒီ စီရင်နည်း	၁၈၂
မှော်ပေါင်းသုံးပြီး ချစ်သူပြန်လာအောင် လုပ်ဆောင်နည်း	၁၈၄
အလိုရှိသူကို အမိန့်ပေး ဆင့်ခေါ်နည်း	၁၈၆
အစောင့်အရှောက် ဆင့်ခေါ်ခြင်း ပညာရပ်	၁၈၈
ဆရာကိုင် ဆေးကြိမ်လုံး ပြုလုပ်နည်း	၁၉၀
အလုပ်အကိုင် ရရှိနိုင်မယ့် အစီအရင်	၁၉၂

မြန်မာ့စုန်းကဝေ မှတ်တမ်း

စုန်းဆိုတဲ့စကားလုံးဟာ ဇုက္ကာသဒ္ဒါကနေ ဆင်းသက်လာခြင်း ဖြစ်ပြီး ဇုက်ဆိုတဲ့စကားလုံးမှ ရွှေလျှော့ကာ စုန်းဆိုပြီး ဖြစ်လာခြင်း ဖြစ်ပါ တယ်။ အဓိပ္ပါယ်ကတော့ ပညာစက်ဖြင့် တောက်ပမြူးထူးသူလို ဆိုကြပါ တယ်။ မြန်မာမှာ စုန်းကဝေအမျိုးအစားပေါင်း (၉၉)မျိုး ရှိပါတယ်။

စုန်းကဝေများနဲ့ပတ်သက်ပြီး ရှေးမြန်မာအယူအဆတစ်မျိုးက တော့ ဇွာတစ်ဇွာတည်ထောင်မယ်ဆိုရင် စုန်းကဝေအိမ်တစ်အိမ်ပါဝင်ရ တယ်လို့ အဆိုရှိကြပါတယ်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ဘီလူး၊ နတ်ဆိုး၊ မကောင်း ဆိုးဝါးတွေ ဇွာအတွင်းဝင်ရောက် ဖျက်ဆီးခြင်း၊ ဖမ်းစားခြင်းများ မပြုလုပ် နိုင်အောင် စုန်းကဝေများက ကာကွယ်ထားနိုင်လို့ ဖြစ်ပါတယ်။

ကဝေဆိုတာကတော့ စုန်းထက် အဆင့်အတန်းမြင့်မားတဲ့ ပညာရှင်ကို ကဝေလို့ ခေါ်ဆိုကြတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကဝေမြောက်စုန်းတွေ ဟာ အစွမ်းထက်မြက်တဲ့ စုန်းအမျိုးအစားများဖြစ်ပြီး ပညာသည်အချင်း ချင်းကို လည်းကောင်း၊ ဆရာသမားများကို လည်းကောင်း ပြန်လည်ပြီး တိုက်ခိုက်တတ်ကြပါတယ်။

အတတ်ပညာအဖြစ် ဆေး၊ အင်း၊ မှော်၊ ဗူး၊ စက်တန်စိုး အတတ် ပညာများကို အသုံးပြုပြီး နှစ်သက်သောသူ၊ မနှစ်သက်သောသူများကို

ဆင်အလိုရှိတိုင်း ဖြစ်စေနိုင်ပါတယ်။

ကဝေဆိုတဲ့စကားလုံးဟာ ကဝိသဒ္ဒါမှ ဆင်းသက်လာခြင်းဖြစ် ပြီးအကျော်အမော်လို့ အဓိပ္ပါယ်ရရှိကာ စုန်းအတတ်ပညာတို့မှာ တစ်ဖက် အိမ်ဆတ် တတ်မြောက်သူဖြစ်ပါတယ်။ သာမည စုန်းအဆင့်ကနေ ကဝေ၊ ဆော်ဝန်၊ ဇော်ဂနက်၊ မောက်လုံး၊ မောက်ပြားအဆင့်အထိ စက်ကြိုးလို့ ဆိုကြတဲ့ စုန်းကြိုးများနဲ့ အဆင့်တက်ကြရပါတယ်။

ဇော်ဂနီ၊ ဇော်ဂနက်၊ မောက်လုံး၊ မောက်ပြား၊ မောက်တို၊ တောက်ရှည်တို့ဟာ (၁၂)ကြိုးကဝေများဖြစ်ကြပြီး အလွန်ခေါ်သကြီးတတ် ကြသလို၊ အမှားလည်း မခံတတ်ကြပါဘူး။ သူတို့အပေါ်မှာ (၃)ကြိမ်ထိ သာ အမှားခံနိုင်ပြီး (၄)ကြိမ်မြောက်ကျရင်တော့ အသေသတ်တတ်ကြ ပါတယ်။

ကြိုးဆိုတဲ့အဓိပ္ပါယ်က စက်ကြိုးယန္တရားကို ခေါ်ဆိုခြင်းဖြစ်ပြီး အဆိုပါစက်ကြိုးယန္တရားများကိုအသုံးပြုကာ စုန်းကဝေများဟာ ကောင်းကင် တို့ပျံတက်လို့ တောက်စားနိုင်ကြပါတယ်။ စက်ကြိုးအရေအတွက်အရ ဦးစားသောစုန်းက နည်းသောစုန်းထက် တန်ခိုးအဆင့်အတန်း ပိုမြင့်တယ် လို့ သတ်မှတ်ကြပါတယ်။

စုန်းကဝေအမျိုးအစားပေါင်း (၉၉)မျိုးရှိရာမှာ အမျိုးအစားခွဲခြား ပြီး (၁၄)အုပ်စု သတ်မှတ်ထားကြပါတယ်။ အဲဒါတွေကတော့ -

- (၁) စမျဉ်းတိုင် စုန်းကလေး - ၆ မျိုး
- (၂) ရှပ်ပိပရိ စုန်းကလေး - ၆ မျိုး
- (၃) ကုဋ္ဌဒိပ္ပ စုန်းကလေး - ၁၂ မျိုး
- (၄) စက် စုန်းကလေး - ၄ မျိုး
- (၅) နာနာရုပ် မှော်စုန်း - ၉ မျိုး
- (၆) ကုလသ စုန်း - ၇ မျိုး
- (၇) တလီစုန်း - ၇ မျိုး
- (၈) ကဝေပျံ စုန်း - ၇ မျိုး
- (၉) တေဇစုန်း - ၆ မျိုး
- (၁၀) ဂန္ဓဗ္ဗစုန်း - ၇ မျိုး

(၁၁) တက္ကစုန်း - ၇ မျိုး

(၁၂) နာဂဝံသစုန်း - ၆ မျိုး

(၁၃) တိရစ္ဆာန်စုန်း - ၉ မျိုး

(၁၄) စက္ကာလစုန်း - ၆ မျိုး၊ စုစုပေါင်းအားဖြင့် (၉၉)မျိုး တို့ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒါတွေကိုမှ တစ်မျိုးမျိုးကို ကဝေလက္ခဏာ (၉၉)ပါးစီနဲ့မြှောက်မယ်ဆိုရင် (၉၈၀၀)ပွားနိုင်ပါတယ်။

ဒီအထဲမှာမှ ထူးခြားပြီး တန်ခိုးသိရှိကြတဲ့ စုန်းအမျိုးအစားများကတော့ နာနာရှုပ်များစွာကို ဖန်ဆင်းနိုင်တဲ့ မှော်စုန်းများ၊ တန်ခိုးရှင်စုန်းများ၊ ကဝေပျို့စုန်းများနဲ့ သားစားစုန်းတို့ ဖြစ်ကြပါတယ်။

နာနာရှုပ် ဖန်ဆင်းနိုင်တဲ့ မှော်စုန်းများ

(၁) မှော်ဝင်စုန်း

(၂) စုန်းမှော်

(၃) နတ်စုန်း

(၄) သိုးမှော်စုန်း

(၅) မှော်စုံစုန်း

(၆) စုန်းဘီလူး

(၇) မှော်သိမ်းစုန်း

(၈) မှော်ပါစုန်း

(၉) မှော်စဉ်စုန်း

ဒီ စုန်း(၉)မျိုးဟာ မှော်စုန်းများဖြစ်ကြပြီး တန်ခိုးအရာအဖြစ် နာနာရှုပ်များကို ထောင်သောင်းမက ဖန်ဆင်းနိုင်ကြပါတယ်။

တန်ခိုးရှင်စုန်းများ

တန်ခိုးရှင် စုန်း(၆)မျိုးအဖြစ် သတ်မှတ်ထားတာကတော့ -

(၁) ကျားစုန်း

(၂) စုန်းဘီလူး

(၃) ဟံဘူးစုန်း

(၄) နောက်သိုးစုန်း

(၅) မှော်နာခေါင်းစုန်း

(၆) ပြန်ဟာစုန်းတို့ ဖြစ်ပါတယ်။

တန်ခိုးရှင်စုန်းများဟာ လက်ဝဲနားမှာ အမောက်အစီရရှိတတ်ပြီး ခြေရာ၊ မြေမှုန့်ကို ရလျှင်ဖြင့် လူကို ပြုစားနိုင်ကြပါတယ်။

ကဝေပျို့စုန်းများ

သူတို့ကတော့ ကဝေအဆင့်ဝင် စုန်းအမျိုးအစားများဖြစ်ပြီး ခုတို့ရဲ့တန်ခိုးအစွမ်းကတော့ စိတ်ရှိတိုင်း ညှင်းပန်းနှိပ်စက်မှုပြုနိုင်ကြပါတယ်။ ရံဖန်ရံခါ ခါးမှာ အမောက်ရှိတတ်ကြပါတယ်။

(၁) နတ်ကဝေ

(၂) ဘီလူးကဝေ

(၃) ရက္ခိုသ် ကဝေ

(၄) နရကဝေ

(၅) ဂဠုန်ကဝေ

(၆) နဂါးကဝေ

(၇) ကဝေပျို့ တို့ ဖြစ်ကြပါတယ်။

သားစားစုန်းများ

စုန်းကဝေအမျိုးအစားဝင် သားစားစုန်းများကတော့ -

(၁) ကဝေစုန်း

(၂) ခြေစုန်း

(၃) လက်စုန်း

(၄) မှော်ဝင်စုန်း

(၅) အိမ်တလိန်စုန်း

(၆) ဖော်ဂနီစုန်း

(၇) သားစားစုန်းတို့ ဖြစ်ကြပါတယ်။

ထင်ရှားတဲ့စုန်းကဝေများရဲ့အစွမ်းများ

လောကီအင်္ဂုတ္တိုရ် ကျမ်းရင်းကြီးမှာ ဖော်ပြထားတဲ့ ထင်ရှားသော စုန်းမျိုး (၇)ပါးနဲ့ သူတို့ရဲ့အစွမ်းသတ္တိများကတော့ -

- (၁) ခြေစုန်း၊ (၂) ခေါင်းစုန်း
- (၃) ကိုယ်စုန်း၊ (၄) မောက်လုံးစုန်း
- (၅) မောက်ပြားစုန်း၊ (၆) အိမ်တလိန်စုန်း
- (၇) ကဝေမြောက်စုန်း တို့ဖြစ်ပါတယ်။

(၁) ခြေစုန်း

ခြေစုန်းဟာ သစ်သီးသစ်ပွင့်တို့ကိုသာ စားပြီး လူတစ်ယောက်ရဲ့ ခြေ(သို့မဟုတ်) ခြေရာမြေကိုရရင်ပဲဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်တိုင် ထိကိုင်ခွင့်ရရင် ဖမ်းစားနိုင်တယ်လို့ ဆိုကြပါတယ်။ သူ့ကို ရွာသူလို့လည်း ခေါ်ကြပါတယ်။

(၂) ခေါင်းစုန်း

ခေါင်းစုန်းဟာ သစ်သီးမှည့်အမျိုးအချပ်ကိုစားသုံးပြီး အရိပ်ကို လည်းကောင်း၊ ခြေရာကိုလည်းကောင်း ကိုယ်တိုင်ထိရမှ ဖမ်းစားနိုင်တယ်လို့ ဆိုကြပါတယ်။ သူ့ကို နဖားတပ်လို့လည်း ခေါ်ကြပါတယ်။

(၃) ကိုယ်စုန်း

ကိုယ်စုန်းကိုတော့ ချေးစားစုန်းလို့ခေါ်ကြပါတယ်။ မစင်ချေ ခြောက်တိုကို စားသုံးကြပါတယ်။ သူတို့ကို ဆင်ကွပ်လို့လည်း ခေါ်ကြပါတယ်။ လူတစ်ယောက်ရဲ့ အရိပ်ကိုဖမ်းနိုင်လျှင်သော်လည်းကောင်း၊ လူကိုထိကိုင်နိုင်ရင် ပယောဂအတတ်ပညာဖြင့် နှိပ်စက်နိုင်ကြပါတယ်။

(၄) မောက်လုံးစုန်း

မောက်လုံးစုန်းကတော့ ကဝေအဆင့် စုန်းမျိုးနွယ်ဝင်များဖြစ်ပါတယ်။ အသွေးအသားကို စားသောက်ကြပါတယ်။ ကိုယ်တိုင်မြင်ရ၊ ထိရ၊ နမ်းရှုပ်ရလျှင် ဖမ်းစားနိုင်ပါတယ်။ သူ့ကို စုန်းလို့လည်း ခေါ်ကြပါတယ်။

(၅) မောက်ပြားစုန်း

မောက်ပြားစုန်းကလည်း ကဝေအဆင့်စုန်းဖြစ်ပြီး အူအသည်း စားသုံးကြပါတယ်။ ကိုယ်တိုင်မြင်ရ၊ ထိရ၊ နမ်းရှုပ်ရလျှင် ဖမ်းစားနိုင်ပြီး သူတို့ကို ရွာသမီးလို့ ခေါ်ကြပါတယ်။

(၆) အိမ်တလိန်စုန်း

အိမ်တလိန်စုန်းကလည်း သားစားစုန်းမျိုးဖြစ်ပြီး အကြော အလှော်၊ အိမ်အိမ်တို့ကို စားသုံးရတာ နှစ်မြှိုက်ကာ လူတစ်ယောက်ရဲ့ အညှာမကို သိရလျှင် သူ့တံပါးမှာရှိတဲ့ (၃၇)ပါးသော နတ်မင်းများကို အနိုင်ပြီး ဖမ်းစားနိုင်ပါတယ်။ ကိုယ်ထိလက်ရောက်မဟုတ်ဘဲ ဖမ်းစား နိုင်စက်နိုင်ပါတယ်။

အိမ်တလိန်စုန်းဖမ်းစားပါက ပယောဂ လက္ခဏာများအဖြစ် နှစ်မြှိုက်ခြင်း၊ သမ်းဝေခြင်း၊ အော့အန်ခြင်း၊ တုန်တုန်ခါခါဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ့်ကို ကိုယ် ထိုးကြိတ်ခြင်းများ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ သူ့ကို ဇော်ဂနီလို့လည်းခေါ်ကြပါတယ်။

(၇) ကဝေမြောက်စုန်း

ကဝေမြောက်စုန်း(သို့မဟုတ်) ကဝေစုန်းဟာလည်း သားစား စုန်းမျိုးဖြစ်ပြီး သူကတော့ လူသွေး၊ လူသား၊ လူရိုးတို့ကို စားသုံးပါတယ်။ အညှာမကိုသိရလျှင် မိမိထံပါးက နတ်တို့ကိုစေခိုင်းပြီး ဖမ်းစားနိုင်ပါတယ်။ အိမ်တလိန်စုန်းနဲ့ ကဝေမြောက်စုန်းတို့မှာ သူတို့ အထူးကိုးကွယ်တဲ့ ခေတ်များ ရှိကြပါတယ်။ ကဝေမြောက်စုန်းကို ကဝေ လို့ခေါ်ကြပါတယ်။

ကဝေစုန်းဖမ်းစားပါက ပယောဂအဖြစ် ရူးသွပ်ခြင်း၊ ဂယောင် ချောက်ချားဖြစ်ခြင်း၊ လိပ်ပြာလွင့်ခြင်း၊ ကြောင်တောင်ငေးခြင်း၊ ခြေလက် သစ်စက်ဆွဲခြင်းများ ဖြစ်စေပါတယ်။

ဒီနာမည်ကြီး စုန်းကဝေ(၇)မျိုးထဲမှာ ခြေစုန်း၊ ခေါင်းစုန်း၊ ကိုယ်စုန်းတို့ဟာ လူကိုသေအောင် မဖမ်းစားနိုင်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ကျန်စုန်းများ

(၁) မှတ်တမ်းကတော့ လူကိုသေအောင် ဖမ်းစားနိုင်တယ်လို့ အဆိုရှိကြပါတယ်။

အနောက်တိုင်း စုန်းကဝေမှတ်တမ်း

အနောက်တိုင်းမှာတော့ စုန်းအတတ်နဲ့ မှော်ပညာရပ်တို့ဟာ ချွဲခြားလို့ မရစကောင်းတဲ့အရာများဖြစ်ပြီး ရှေးအကျဆုံး ယုံကြည်မှုတစ်ခု အဖြစ် သတ်မှတ်ထားကြပါတယ်။ အနောက်တိုင်း စုန်းကဝေပညာသည်များ အဓိကအသုံးပြုကြတာကတော့ မန္တန်နဲ့ အစီအရင်များပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီလိုပြုလုပ်ကြရာမှာ ဓာတ်ကြီးလေးပါးဖြစ်တဲ့ ရေ၊ မြေ၊ လေ၊ ဖိ ဓာတ်များရဲ့ စွမ်းအင်များကို ရယူပြီး အသုံးပြုကြပါတယ်။ သဘာဝတရားထဲ နေ ပေးစွမ်းတဲ့ စွမ်းအင်သိဒ္ဓါများကို ရယူအသုံးပြုတဲ့ ပညာရပ်တစ်ခုဖြစ် ပါတယ်။

ရှေးခေတ် အနောက်တိုင်းစုန်းကဝေများရဲ့ အစွမ်းများကတော့ တံမြက်စည်းများဖြင့် လေပေါ်ပျံတက်နိုင်ခြင်း၊ ကိုယ်ပျောက်နိုင်ခြင်း၊ စုန်း ကဝေများရဲ့ အချစ်တော် ကြောင်နက်များ၊ ဝံပုလွေများက လူများ အပေါ် နောက်ယောင်ခံလိုက်ပြီး အနှောင့်အယှက်ပေးခြင်းများ၊ သတ်ဖြတ်ခြင်း များကို ပြုလုပ်ခဲ့ကြပါတယ်။

သူတို့မှာ ကောင်းတဲ့ စုန်းကဝေ၊ မကောင်းတဲ့ စုန်းကဝေဆိုပြီး ရှိကြပေမယ့် လူအများစုကတော့ စုန်းကဝေပညာသည်ဆိုရင် မကောင်း တူးလို့ သတ်မှတ်ကာ စုန်းကဝေပညာရှင်များကို သတ်ဖြတ်မှုဟာ အေဒီ

(၁၆၀၀)နဲ့ (၁၆၀၀)တို့မှာ စတင်ပေါ်ပေါက်ခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီမှာ စုန်းကဝေကို မီးရှို့သတ်ဖြတ်ခြင်း၊ လက်ပြန်ကြိုးတုပ်နှောင် ခြင်း၊ ရေထဲချသတ်ခြင်းများအပြင် ဆေးထိုးသတ်ခြင်းအပါအဝင် အလွန် ခက်ခဲတဲ့နည်းလမ်းများကို အသုံးပြုခဲ့ကြပါတယ်။ အဲဒီထဲမှာ လူတွေကို အသွေပေးတဲ့ စုန်းကဝေများလည်း ပါဝင်ခဲ့ကြပါတယ်။

ကောင်းတဲ့စုန်းကဝေအတတ်ပညာတွေမှာ စိတ်စွမ်းအားကို အသုံးပြုခြင်းများ၊ ရိုးရာအဆောင် ယတြာအစီအရင်များကို ပြုလုပ်ခြင်း၊ သဘာဝတရားရဲ့ဓာတ်များကိုရယူပြီး မန္တန်အစီအရင်များ ပြုလုပ်ခြင်းတို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အနောက်တိုင်းစုန်းကဝေများဟာ စကြာဝဠာထဲမှာရှိတဲ့ မြောက် ခြင်္သေ့စွာသော အနန္တ စွမ်းအင်များကိုလည်း ရှာဖွေရယူကြပါတယ်။ မီး သဘာဝတရားနဲ့ ဖယောင်းတိုင်များကိုထွန်းပြီး တရားထိုင်ခြင်း၊ မန္တန် ရွတ် ဆိုခြင်း၊ ဓာတ်ဇန်လုံးကြည့်ခြင်းစတဲ့ အလုပ်များကို ပြုလုပ်ကြပါတယ်။

ပြီးတော့ ဖယောင်းတိုင်တစ်ခုချင်းစီရဲ့ အရောင်စွမ်းအင်၊ မှော် နည်းများကို အသုံးပြုတတ်ပြီး အရောင်အမျိုးမျိုးရှိတဲ့ ဖယောင်းတိုင်များ နဲ့ အမွှေးတိုင်များကို လောင်ကျွမ်းအောင် လုပ်ဆောင်ကာ စက်ဝိုင်းများ ချဲ့ထွင်ပြီး ဆုတောင်းခြင်းများ၊ တေးသီချင်း၊ မန္တန်များကို ရွတ်ဆိုခြင်းများ ပြုလုပ်ကြပါတယ်။

အနောက်တိုင်းစုန်းကဝေများဟာ အရောင်တွေထဲမှာ အနက် ချက်ကို အထူးနှစ်သက်ကြပါတယ်။ အနက်ရောင်ဟာ ဂန္ထိရဆန်ပြီး ထူးခြား ခဲ့စွမ်းအင်များကို ညှိယူ၊ စုပ်ယူနိုင်တဲ့အရောင်ဖြစ်တာကြောင့် အနောက် တိုင်း စုန်းကဝေများ အထူးနှစ်ခြိုက်ကြပြီး အစီအရင်များမှာသာမက အနက်ရောင်ဝတ်ရုံလွှာကိုလည်း ဝတ်ဆင်ကြပါတယ်။

ပြီးတော့ သူတို့ရဲ့ အစီအရင်တွေ၊ စမ်းသပ်မှုတွေကို ညဘက်မှာ ပြုလုပ်ကြပါတယ်။ လဇာတ်ရဲ့စွမ်းအင်ကို ရယူအသုံးပြုမှု များများ ဖြစ်ပါတယ်။ စကြာဝဠာကြီးရဲ့ အံ့သြဖွယ်ရာများ၊ ဆင့်ကဲပြောင်းလဲမှု ဖြစ်စဉ် များ၊ ဆန်းပြားသော သဘာဝတရားများကို နားလည်တတ်ကုန်လာ အောင် သူတို့ဟာ အဖော်မပါဘဲ တစ်သီးတစ်သန့်လေ့လာကြပါတယ်။

မန္တန်ရဲ့ အာနိသင်အစွမ်းထူးများ

အနောက်တိုင်း စုန်းကဝေပညာရပ်မှာ အဓိကအရေးပါလှတဲ့ မန္တန်ဆိုတာကတော့ ရွတ်ဖတ်၊ ရွတ်ဆိုရတဲ့အရာတစ်မျိုး ဖြစ်ပါတယ်။ မန္တန်ဟာ Mantra မန္တရမု ဆင်းသက်လာခြင်းဖြစ်ပြီး အရှေ့တိုင်း အနောက်တိုင်း လောကီပညာရှင်တိုင်း အသုံးပြုရွတ်ဖတ်ကြပါတယ်။

မန္တန်ဟာ အသံရဲ့စွမ်းအင်ကို ရယူခြင်းတစ်မျိုးဖြစ်ပြီး မန္တန်ရွတ်ဆိုရာမှာ အသံနေ၊ အသံထားဟာ အလွန်အရေးကြီးလှပါတယ်။ ဖြည့်ညင်းစွာရွတ်ဆိုရမယ့် အချိန်အခါမျိုးတွေရှိသလို၊ ထန်နဲ့ ဖန်နဲ့ ရွတ်ဆိုရတဲ့ ပုံစံမျိုးတွေလည်း ရှိပါတယ်။

ပြီးတော့ မန္တန်တစ်ခုရဲ့အာနိသင် ထက်မြက်လာဖို့ဆိုရင် အသံသာမက အနက်အဓိပ္ပါယ်များကို ကိုယ့်ရဲ့စိတ်အာရုံမှာ နိမိတ်ထင်လာအောင်၊ ကြီးမားတဲ့ ပြင်းပြယုံကြည်စိတ်ဖြင့် ဖန်တီးပြုလုပ်မှသာလျှင် မန္တန်ရဲ့အာနိသင်အစွမ်းဟာ ထွက်ပေါ်လာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အာနိသင်ဆိုတာဟာ အလိုရှိရာကို ဖြစ်ပေါ်လာစေနိုင်တဲ့ အင်္ဂါတရားများကို သက်ရောက်စေခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ရှေးခေတ် လောကီပညာရှင်များက မန္တန်ရွတ်ဆိုခြင်းဟာ တန်ဖိုးရှိလှတဲ့ပညာရပ်တစ်ခုလို့ ဆိုကြပါတယ်။ အာနိသင်ဟိတ်တန်ဖိုးများ ရရှိလာအောင် ပြုလုပ်သူ၊ ရွတ်ဆိုသူများဟာ ယုံကြည်စိတ်အပြည့်အဝထားပြီး နည်းမှန်၊ လမ်းမှန်ဖြင့် ရွတ်ဆိုပေးဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။

မန္တန်ဆိုတာကို အရိုးရှင်းဆုံး အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်မယ်ဆိုရင် အာနိသင်ဖြစ်ထွန်းစေတဲ့ အသံစုကို မန္တန်လို့ခေါ်ဆိုနိုင်ကြောင်း အလွယ်မှတ်နိုင်ကြပါတယ်။ မန္တန်ရွတ်ဆိုရာမှာ စိတ်ထဲကနေရွတ်ဆိုတာထက် အသံထွက်ပြီး ရွတ်ဆိုခြင်းပြုတာက ပိုကောင်းပါတယ်။ ကိုယ့်ရဲ့နှုတ်မှ ထွက်ပေါ်လာစေအသံလှိုင်းတို့ဟာ စကြာဝဠာ အနန္တကို မြည်ဟိန်းပျံ့နှံ့သွားပြီလို့ အားစူးစိုက်ပေးဖို့ လိုပါတယ်။

- လာဘ်လာဘများကို အလိုရှိပါက - ၈ ခု မင် (နံ)
- ဝိယသိဒ္ဓိကို အလိုရှိပါက - ၈ လီ မင် (နံ)
- အကာအကွယ်ကို လိုသော် - အ အိမ် (နံ)
- သို့မဟုတ် - ၈ ခု မင် (နံ) လို့ ရွတ်ပါ။

ဒီမန္တန်များကို တစ်ကြိမ်လျှင် အနည်းဆုံး (၄)မိနစ်ထိ ကြာရှည်အောင် ရွတ်ဆိုပေးရပါလိမ့်မယ်။ ထပ်တိုးလိုပါက တစ်ကြိမ်ကို (၄)မိနစ်စီ ထပ်တိုးနိုင်ပါတယ်။

ဘာလို့လဲဆိုတော့ အာကာသမိုးကောင်းကင်မှာ (၁၂)ရာသီခွင်ဆိုပြီး ပိုင်းခြားထားတဲ့ (၁၂)စိပ်သော နယ်နမိတ်များမှာ တစ်စိပ်လျှင် (၄)စိပ်ကျ (၁၂)ရာသီခွင် တစ်ပတ်ပတ်အောင်ဆိုရင် (၄၈)မိနစ်ကြာ ရွတ်ဆိုစေရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ မလုပ်နိုင်ရင်တော့ အထက်ကပြောခဲ့သလို အနည်းဆုံး (၄)မိနစ်ကြာအောင် ရွတ်ပေးဖို့ လိုပါတယ်။

တချို့မန္တန်များဟာ များများရွတ်ဆိုနိုင်လေ၊ ဒါမှမဟုတ် ကိုယ့်စိတ်ကျေနပ်လောက်သည်အထိ ရွတ်ဆိုဖို့ လိုအပ်တဲ့ အနောက်တိုင်း မန္တန်များဆိုသလို၊ တချို့ကျတော့ အချိန်အတိအကျ၊ အပတ်ရေ အတိအကျ ရွတ်ဆိုတဲ့ မန္တန်များလည်း ရှိပါတယ်။

မန္တန်ရဲ့ နည်းဥပဒေသတွေမှာ မန္တန်တစ်ခုကို သတ်မှတ်ထားတဲ့ အတိုင်း ရွတ်ဆိုပြီးတာနဲ့ အဲဒီလိုပြုလုပ်ခဲ့တဲ့အကြောင်းအရာအားလုံးကို ဆက်မစဉ်းစားတော့ဘဲ လုံးဝမေ့လျော့ပစ်လိုက်ဖို့ လိုပါတယ်။ စိတ်ကို လျော့ချဖို့ လိုအပ်သည်သာမက မန္တန်ရွတ်ဆိုစဉ်က သံပတ်တင်းသကဲ့သို့ ဖြစ်နေတဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာက အကြောများကိုပါ လျော့ချပစ်ပြီး စိတ်ရောက်ကိုယ်ပါ အနားပေးဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ အိပ်ချင်စိတ်ရှိရင် အိပ်နိုင်ပါတယ်။

ဒါမှသာ နောက်တစ်ကြိမ် ကိုယ်အစီအရင်တွေ၊ မန္တန်တွေ ရွတ်ဆိုဖို့အတွက် စိတ်ရော၊ ခန္ဓာပါ အညောင်းအညာပြနေစေမှာဖြစ်ပြီး အားအင်အစ်၊ စွမ်းအားသစ်များ ဝင်ရောက်ဖို့အတွက်လည်း အသင့်ဖြစ်နေမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါဟာ အနောက်တိုင်း စုန်းကဝေပညာကို လေ့လာသူလူငယ် သိမှတ်ထားသင့်တဲ့ မန္တန်အကြောင်းနဲ့ မန္တန်ရွတ်ဆိုပုံ၊ မန္တန်ရဲ့ အာနိသင် စွမ်းအင်ရယူပုံတို့ ဖြစ်ပါတယ်။

အင်း အိုင် ခါးလှည့် လက်ဖွဲ့ မန္တရား(၇)မျိုး

(၁) အင်း - အင်းဆိုတာကတော့ အင်းကွက် (စတုရန်းအကွက်) ညီညာစွာချပြီး အထဲမှာ ဂဏန်းရေးသွင်းခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

(၂) အိုင် - အိုင်ဆိုတာကတော့ လေးထောင့်အကွက်ချပြီး (၈ - ၈ - ၈ - ၈) စသည် အကွရာများ ရေးသွင်းခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

(၃) ခါးလှည့် - ရွှေပြား၊ ငွေပြား၊ ထန်းရွက်၊ ပေရွက် စသည် တို့ကို စာတမ်းရေးပြီး ခါးမှာ ပတ်စည်းထားခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

(၄) လက်ဖွဲ့ - လက်ဖွဲ့ဆိုတာက အင်း၊ အိုင်၊ အပြားအချပ်ကို လိပ်ပြီး ခေါက်လို့ ကြိုးဖြင့်ဖွဲ့ဆောင်တဲ့အရာ ဖြစ်ပါတယ်။

(၅) မန္တရား - ဩဝါဒကို အစထားပြီး ရွတ်ဆိုမုန်းမှုတ်ရတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဥပမာ - "ဩဝါဒ - - - သွာဟ" စသည်မျိုးဟာ မန္တရားကို ရွတ်ဆိုမုန်းမှုတ်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

(၆) မန္တန် - မန္တန်ဆိုတာက "ဉ်" အစခံပြီး ရွတ်ဆိုရတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဥပမာ - "ဉ် - - - -" စသည်ဖြင့် ရွတ်ဆိုရတာမျိုး ဖြစ်ပါတယ်။

(၇) ဂါထာ - ဂါထာဆိုတာကတော့ "ဉ်..၊ ဩဝါဒ.." တို့အစမှာ မဝါဝင်ဘဲ ရွတ်ဆိုမှုမျိုး၊ ဘုရားဂါထာတော်၊ ပရိတ်ကြီး စသည်တို့ကို ခေါ်ဆိုပါတယ်။

အင်းနှင့် အိုင် မတူညီပုံ

အင်းဆိုတာကပဋိစကား Anka or Inka မှဆင်းသက်လာခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ အမှတ်တံဆိပ် (သို့မဟုတ်) အမှတ်လက္ခဏာလို့ အဓိပ္ပါယ် ရပါတယ်။ တချို့ကတော့ ဝိဇ္ဇာပညာရပ်များပါသော စတုရန်းကွက်များလို့ ခေါ်ဆိုကြပါတယ်။ အများစုသတ်မှတ်ထားတာကတော့ စတုရန်း လေး မျက်နှာညီလျှင် အင်းအဖြစ် သတ်မှတ်ကြပါတယ်။

အိုင် ဆိုတာက (၈ - ၈ - ၈ - ၈) အကွရာများ သွတ်သွင်းသော စတုရန်းကွက်များကို ခေါ်ဆိုခြင်းမှန်ပေမယ့် စတုရန်းကွက် မညီလျှင် "အိုင်" လို့ သတ်မှတ်ကြသူများလည်း ရှိပါတယ်။

ဉ် ဩဝါဒ ဟံဟံ ဖွ ဉ်ဖွ သွာဟ အဓိပ္ပါယ်(၆)မျိုး

ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာကျမ်းစာများမှလာသမျှကို (ဂါထာ)လို့ ခေါ်ဆိုပါတယ်။ မန္တန်၊ မန္တရားတို့ဆိုတာကတော့ Mantra မန္တရမှ ဆင်း သက်လာခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကတော့ ဂါထာနဲ့ မန္တန် ကွဲပြားပုံဖြစ်ပါတယ်။

တချို့က "ဉ်" လို့ စသမျှကို မန္တန်၊ "ဩဝါဒ" က မန္တရားလို့ ခေါ်ဆိုတာမျိုးလည်း ရှိပါသေးတယ်။ ဒါပေမယ့် "ဉ်၊ ဩဝါဒ" ဆိုတာဟာ (အောင်မြင်ပြီးစီးခြင်းဆိုတဲ့ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ဆောင်တာကြောင့်) အတူတူသာ ဖြစ်ပါတယ်။

"ဉ် နဲ့ ဩဝါဒ" အသံထွက်ဟာ သသံကြီးက (သို့မဟုတ်) သသံ ထရိန် လို့ဆိုတဲ့ ဘာသာစကားမှ လာခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ဘယ်လို အသံ ထွက်တယ်၊ အနက်အဓိပ္ပါယ် ဘယ်လိုဆောင်တယ်ဆိုတာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး "ဉ် နဲ့ ဩဝါဒ" အပြင် "ဟံ ဟံ၊ ဖွ၊ ဉ်ဖွ၊ သွာဟ" ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်များဟာ ဘယ်လိုမျိုး သဘောတရား၊ အနက် အဓိပ္ပါယ်ကို ဆောင်ကြသလဲဆိုတာ ဖော်ပြပေးလိုက်ရပါတယ်။

Aum (ဉ်)

ဉ - သရမှာ လဝက်တင်၊ ပြီးလျှင် ဗိန္နစက်၊ (ဉ် - Aum)၊ ဉ်ဟု ဖတ်လေ၊ အောင်မြင်စေသော အနက်။

Om (ဩဝါဒ)

ဩ - သရမှာ လဝက်တင်၊ ပြီးလျှင် ဗိန္နစက်၊ (ဩ - Om)၊ ဩဝါဒဟု ဖတ်လေ၊ အောင်မြင်စေသော အနက်။

HUM (ဟံ)

HUM (ဟံ)လို့ဆိုရပါတယ်။ HUM ဆိုတာက To Attract နှင့် ဆင်တူရပြုရန်၊ ရှုပ်ထွေးရန်၊ တိုက်ခိုက်ရန်နဲ့ မကောင်းတဲ့အတိုက်အခံ တို့များမှာ မန္တန်ရဲ့ရှေ့ကနေ ခံပြီး အသုံးပြုကြပါတယ်။ အင်းအောင်ဆည်း

ကဝေပျိုမှတ်တမ်း

လိုပါက HUM HUM (ဟုံ ဟုံ)ဆိုပြီး နှစ်ဆင့်ရွတ်ဆို အသုံးပြုနိုင်ပါတယ်။

FUT (ဖု)

FUT (ဖု)ကတော့ ထိုးထွင်း၊ ဖောက်ထွင်းစေလိုတဲ့ အမှုကိစ္စများအတွက် မန္တန်အသုံးပြုရွတ်ဆိုတဲ့အခါမှာ မန္တန်ရဲ့ရှေ့ကနေ ခံပြီး အသုံးပြုကြတာ ဖြစ်ပါတယ်။

HUM FUT (ဟုံဖု)

မြန်မာလူမျိုးများနဲ့ ရင်းနှီးပြီးသား မန္တန်တစ်လုံး ဖြစ်ပါတယ်။ မြန်မာလူမျိုးများက "ဉ်ဖွ" လို့ ရွတ်ဆိုတတ်ကြပြီး တကယ့်အမှန်က HUM FUT (ဟုံဖု) ဖြစ်ပါတယ်။ ဟုံ နဲ့ ဖု ကို နှစ်မျိုးတွဲလိုက်တဲ့အခါမှာ စင်ကြယ်စေလိုသော၊ မကောင်းသော အပြစ်ဒေါသတို့ကို ပျက်ပြယ်စေလိုသော၊ အများချစ်ခင်လိုသော - ပုလ္လိင်ကိစ္စများမှာ အသုံးများပါတယ်။ ကိုယ့်ကိုချစ်ခင်ဖို့ ပုလ္လိင်(ပုရိသ)ကို ဆွဲဆောင်ရာမှာ မန္တန်ရွတ်ဆိုတဲ့အခါ သုံးစွဲရင် အစွမ်းထက်မြက်မှု ပိုမိုပါတယ်။

SWA HA (သွာဟ)

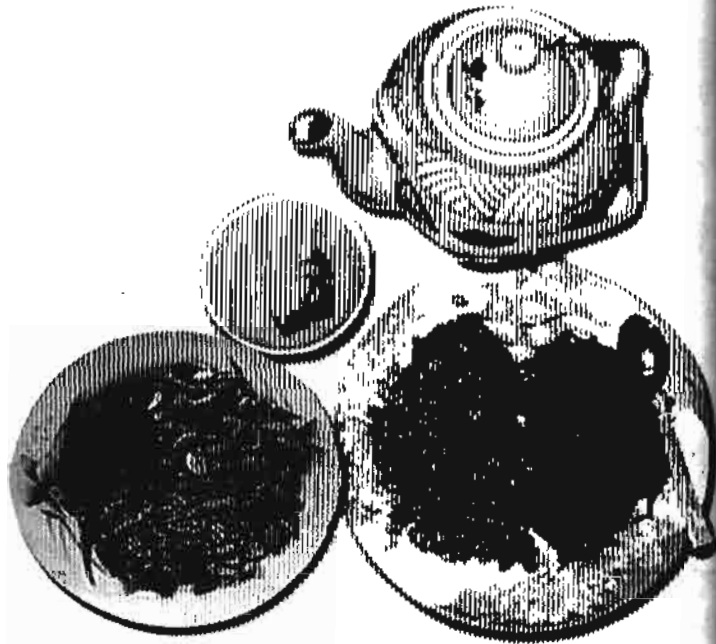
SWA HA (သွာဟ)ကတော့ မင်္ဂလာအပေါင်းနဲ့ ပြည့်စုံစေသတည်းလို့ အဓိပ္ပါယ်ရပါတယ်။ "သွားဟ"ဆိုတာ မြန်မာလို မောင်းထုတ်ခြင်းဖြစ်ပြီး "သွာဟ"နဲ့ အဓိပ္ပါယ်လုံးဝမတူဘူးဆိုတာကတော့ သိမှတ်ထားရပါမယ်။ မီးရှို့၊ မီးညှို့ထွန်းရမယ့် ကိစ္စမှန်သမျှနဲ့ ကုတ္တီလိင်ကိစ္စများမှာ အသုံးပြုကြပါတယ်။ ကုတ္တီလိင်(အမျိုးသမီး)နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အချစ်ရေးကိစ္စများမှာ အသုံးပြုတဲ့အခါ မန္တန်ရဲ့အဆုံးမှာ ထည့်သွင်းရွတ်ဆိုတဲ့အခါ အစွမ်းထက်မြက်မှု ပိုမိုရရှိစေပါတယ်။

မြန်မာ့နည်းမြန်မာ့ဟန်

အံ့ဖွယ် အစီအရင်များ

ဩဇာလွှမ်း လက်ဖက်မုန်းအစီအရင်

အထူးအစွမ်းထက်လှပြီး ဩဇာလွှမ်းစေနိုင်တဲ့ လက်ဖက်မုန်း အစီအရင်ဖြစ်ပါတယ်။ တရားရေးနှင့် အမှုအခင်းများ၊ လူမှုရေး အခွပ် အထွေးကိစ္စများ ပြောဆိုရမယ့်အချိန်မျိုးမှာ ဩဇာလွှမ်းလက်ဖက်ကို အသုံးပြုပြီး တိုယ့်စကား၊ တိုယ့်ဩဇာကို တစ်ဖက်လူ နာခံလိုက်နာအောင် ပြုလုပ်နိုင်ပါတယ်။

ရစ်ရေးချစ်ရာကိစ္စများ၊ တစ်ဖက်နဲ့တစ်ဖက် ရင်ဆိုင်ယှဉ်ပြိုင်ရတဲ့ အလောင်းအစားကိစ္စများမှာလည်း အသုံးပြုနိုင်သလို၊ အခြားသော လောကီ ကိစ္စများမှာ မိမိတို့ညာဏ်ရှိသလို အသုံးပြုနိုင်တဲ့ အစီအရင်ကောင်းတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။

ဩဇာလွှမ်းလက်ဖက်အစွမ်းကြောင့် အားလုံးဟာ ကိုယ့်ကိုအမှန် ပေးရမှာဖြစ်ပြီး ကိုယ်ပြောသမျှစကားတိုင်းဟာလည်း နှုတ်စီးပြီး ဩဇာ ညောင်းစေပါမယ်။

ဩဇာလွှမ်းလက်ဖက်ကို ပြုလုပ်နည်းကတော့ -

အရင်ဆုံး လက်ဖက်သန့်သန့်ကို ဆီဆမ်းပါ။ နှမ်း၊ အကြော်စုံတို့ နှစ်ဘက်စုမှ ထည့်စရာမလိုပါဘူး။ သူ့အတိုင်း လက်ဖက်အသန့်ကို ဆီ ဆမ်းပေးရုံသာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဆီကို အသုံးပြုရာမှာ မဆစ်ဆီကို သုံးရပါ မယ်။

“မဆစ်ဆီ” ဆိုတာကတော့ အယ်တပ်ဖြစ်ဖြစ်၊ ဈေးမဆစ်ဘဲ နုနုထည့်ပြောတဲ့ဈေးအတိုင်း ဝယ် ဆိုဆီကို ပြောတာ ဖြစ်ပါတယ်။ နှစ်ဝန်ဆောင်ဈေးသည်မ ထည့်ပေးလိုက်တဲ့ ဆီဆိုရင် အကောင်းဆုံး ဖြစ်ပါတယ်။

မဆစ်ဆီနဲ့ လက်ဖက်သန့်သန့်ကို ဆီဆမ်းပြီးပြီဆိုရင် ကွင်းယား၊ အလိပ်တို့နဲ့ ပွဲ(၃)ပွဲပြင်ဆင်ကာ နတ်ကွန်းတစ်ခုမှာ ဂါထာတစ်ပုဒ်နဲ့ (၁၇)ခေါက်မုန်းပေးရပါလိမ့်မယ်။ (၃၇)ခေါက်ဆိုတာ (၃၇)မင်းနတ်များကို ဆိုင်တည်ဆုတောင်းတာဖြစ်ပြီး အကြိမ်ရေက တချို့အစီအရင်တွေမှာ (၁၇)ခေါက်၊ တချို့မှာ (၇)ခေါက် စသဖြင့် ရွတ်ဆိုဆုတောင်းရတာမျိုးတွေ ဖြစ်ပါတယ်။

ရွတ်ဆိုပေးရမယ့် ဂီတကတော့ -

“ဪ...သဗ္ဗရာဇာရှင်ဒေဝါတို့ ဘိုးစဉ်ဘောင်ဆက်ဘေးလက်ထက်က စောင့်ထရုံတည် ရှင်နတ်များ..”

အနေချင်း သည် နတ်မင်း၊ ငါ့ကို မပါမင်း၊ မပါမင်း..”

ဥ... သူရဿတီ၊ ဒေါရှင်မ၊ အမှန်ငါ့ကို စောင်မပါမင်း...

မင်း... သွာ ဟဲ့ ဟဲ့” လို့ ရွတ်ဆိုပေးရပါမယ်။

ဪ... ဥ... တို့ဟာ သာသနာ့ကြွက်ဘာသာစကားဖြစ်ပြီး သူတို့ ရွတ်ဆိုရာမှာ မာန်ပါပါ။ အသံအားပြင်းပြင်း ရွတ်ဆိုရာမှာ အဓိပ္ပာယ်ကတော့ ပြီးစီးအောင်မြင်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

အထူးသတိပြုလိုက်နာဖို့ လိုတာကတော့ -

တစ်ကြိမ်မန်းမှုတ်တဲ့အခါမှာ လက်ဖက်သားကို ငါးမတ်သားထပ်ပိုပြီး မန်းရပါဘူး။ စီရင်ပြီးသားလက်ဖက်ကို လက်ဖက်ရည်အကြမ်းမှာထည့်ပြီးတော့လည်း တိုက်နိုင်ပါတယ်။

လက်ဖက်ငါးမတ်သားကို ပွဲ(၃)ပွဲ ခွဲဝေတင်ထားပြီး အဲဒီထဲတစ်ပွဲကိုသာ အသုံးပြုရပါမယ်။ အသုံးပြုရာမှာလည်း ညမကူးစေဘဲ ဒီဆောင်ရွက်ဖို့ကိစ္စအတွက် ဒီနေ့မှာ စီရင်ပြီး အသုံးပြုရပါလိမ့်မယ်။

ဂီတမစုတ်ခင်မှာ အနှောင့်အယှက်များမရှိစေဖို့ သနစေ့ခြင်းသိဒ္ဓိတင်ခြင်းတို့ကို လုပ်ဆောင်ပါ။ ပြီးတော့ လက်ဖက်မန်းဖို့သွားရာမှာ လူပိုခေါ်ခွားလို့ မရပါဘူး။

အချစ်ရေးကိစ္စများအတွက် ဆောင်ရွက်ရာမှာ အထူးသတိပြုလိုအပ်ပြီး လူမှုရေးကိစ္စများမှာလည်း ကိုယ့်ဘက်က မှန်ကန်နေမှသာ လျှင် ဩဇာလွှမ်းမိုးလက်ဖက်ဟာ အစွမ်းထက်မြက်ပါလိမ့်မယ်။

ပျိုတိုင်းကြိုက်တဲ့ နင်းဆီခိုင် ပီယမန္တန်

ဒီမန္တန်ဟာ အမှန်တကယ် အစွမ်းထူးကိုပေးစွမ်းနိုင်ပြီး ပျိုတိုင်းကြိုက်တဲ့နင်းဆီခိုင်ဖြစ်စေမယ့် အထူးမျက်နှာပွင့်လန်းစေသော ပီယမန္တန်ဖြစ်ပါတယ်။ မန္တန်ရွတ်ဆိုရုံသာ ဖြစ်တဲ့အတွက် ယုံကြည်စွာ လုပ်ဆောင်နိုင်ဖို့ ကံငါးပါးလုံဖို့လည်း လိုအပ်ပါတယ်။

ပြီးတော့ ပီယမန္တန်ကို မကြာခဏ ရွတ်ပေးဖို့လည်းလိုပါတယ်။ အိပ်စက်သတ်ချစ်ရတဲ့သူရိပါက ဒီဂီတကို သူ့မျက်လုံးကိုစိုက်ကြည့်ပြီး ချစ်ခွတ်နေတာ သူမသိခင် အမြန်ရွတ်ဆိုလိုက်ပါ။ ဒါဆိုရင် သူ့ဘက်က ချစ်နှုတ်သက်လို့ စိတ်ဝင်စားမှုတွေရှိလာပါမယ်။

ဂီတလေးကတော့...

“ဥ... ကာယောစန္ဒန ဂန္ဓာစကာယက္ကတ္တိ ရာဇဝိယနဒိန္န စတုမေဝစ က္ကဓံမန္တ စတုမေဝစ က္ကဓံမန္တသ အာနဘာဝေါ

တစ်ခုပြောချင်တာကတော့ ဒီဂီတဟာ ယောကျ်ားလေးသီးသန့်ချစ်တဲ့ဂီတဖြစ်ပြီး မိန်းကလေးများရွတ်လိုပါက ကွတ္တိနေရာတွင် ပုတီးမန္တသနေရာတွင် ပုတ္တမန္တသလို့ ရွတ်ဆိုနိုင်ပါတယ်။

မျက်နှာပွင့်လန်းစေမယ့် ပန်းဆေးတော်

အထူးမျက်နှာပွင့်ဆေးပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ယောက်ျားမိန်းမ မရွေး
မျက်နှာပွင့်လိုသူတိုင်း စီရင် အသုံးပြုနိုင်ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် မျက်နှာပွင့်လို
သူ ကိုယ့်ရဲ့ သူငယ်ချင်း၊ မိတ်ဆွေများကိုလည်း စီရင်လုပ်ဆောင်ပေးနိုင်
ပါတယ်။

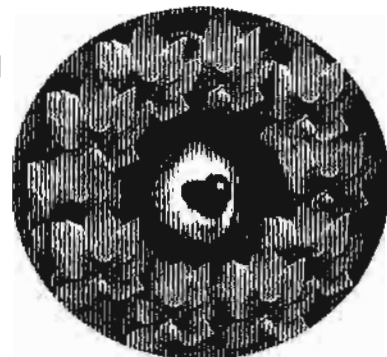
အကျိုးကျေးဇူးတွေကတော့ အရာရာမှာ သူတစ်ပါးထက်ပိုပြီး
မျက်နှာပွင့်လန်းခြင်း၊ ချစ်သူခင်သူပေါများခြင်း၊ ရောင်းပန်းဝယ်ပန်း
ကောင်းမွန်ခြင်း၊ ကုန်စည်များရောင်းချရာမှာ အခြားသူများထက် ပိုမို
ရောင်းကောင်းခြင်း စတဲ့ အကျိုးပေါင်းများစွာ ခံစားရပါမယ်။

ပန်းဆေးတော် အစီအရင်ပြုလုပ်မယ်ဆိုရင် -

ပထမဆုံး လိုအပ်တာကတော့ လမ်းမှာ မိန်းမပျိုတစ်ယောက်
သူရဲဦးခေါင်းထက်က ပြတ်ကျွဲတဲ့ပန်းကို ရအောင်ရှာဖွေပါ။ အဲဒီပန်းကို
ရပြီဆိုရင် မခက်ခဲတော့ပါဘူး။ အဲဒီပန်းကို ယူပါမယ်။ အန္တရာယ်ကင်းပြီး
အထူးအစွမ်းထက်လိုလျှင်တော့ သနပ်ခါးခြင်းများကို (၇)
ခေါက်စီ ရွတ်ဆိုပေးပါ။

ပြီးတော့ ကိုယ်ဟာ ကြာသပတေးသားဖြစ်မယ်ဆိုရင် ကိုယ့်နေနံနံ

နံနံနံနံ ကြာသပတေးနံနံစတဲ့
နံနံနံနံနံနံ (သို့မဟုတ်) အဂါ
နံနံနံနံနံနံ အဂါနံနံစတဲ့
နံနံနံနံနံနံနံ တစ်ကြိမ်၊
မြစ်ဆိပ်၊ ရေဆိပ်၊ မြစ်ကမ်း
နံနံနံနံနံ တစ်ကြိမ်၊ လမ်း (၄)
နံနံနံ တစ်နေရာမှာတစ်ကြိမ်၊
စုစုပေါင်း (၃)ကြိမ်တိုင်
နံနံနံနံနံနံ ဂါထာတော်နဲ့ (၇)အုပ်စီ မန်းမှုတ်ပေးရပါလိမ့်မယ်။
နံနံနံနံနံ ဂါထာကတော့ -

“ဥ..နယေပရံ ယုတ္တေ ချဉ်းဆရာ ချဉ်းကပ် ဆရာ ကပ် သွာဟ”
နံနံနံနံနံ။ ရွတ်ဆိုတဲ့အခါမှာ နည်းမှန်လမ်းမှန်ဖြစ်ချင်တယ်ဆိုရင်
နံနံနံ မမြဲရ၊ တံတွေး မထွေးရ၊ စကား မပြောရ၊ နေရာ မရွေးရ၊ ဂါထာကို
နံနံနံနံနံ ဆက်တိုက်ရွတ်ဆို ဆိုတဲ့ စည်းကမ်းများကို လိုက်နာပြီး ရွတ်
နံနံနံ

ပြီးရင်တော့ အမွှေးအကြိုင်များဖြစ်တဲ့ ရေမွှေး၊ နံသာဆီ၊ နံသာ
နံနံနံနံနံ ပန်းကိုစိမ့်ထားပြီး သွားလေရာတိုင်းမှာ ကိုယ့်ရဲ့အဆောင်အဖြစ်
နံနံနံနံနံနံ အလုပ်အကိုင်များ၊ အကြံအစည်များဆောင်ရွက်ပါက
နံနံနံ မျက်နှာပွင့်လန်းနေပါလိမ့်မယ်။

ပန်းကို ညှိုးနွမ်းခြောက်သွေ့သည်အထိ ဆောင်လိုရပါတယ်။ ဒါ
နံနံ ဝီယအဆောင်ဆေး သက်သက်သာဖြစ်ပါတယ်။ မိန်းကလေးများ
နံနံနံနံနံ နီရင်ထားတဲ့ပန်းကို နံသာရည်နဲ့ရောကြိတ်ပြီး ဆေးတောင့်
နံနံပြုလုပ်ကာ နေ့စဉ် သနပ်ခါးလိမ်းတဲ့အထဲမှာ ထည့်သွေးပြီး လိမ်းနိုင်
နံနံနံနံ

အဲဒီလိုလိမ်းထားတဲ့အခါတိုင်းမှာ အထူး မျက်နှာပွင့်လန်းပြီး
နံနံနံနံနံ၊ တောင့်တသည့်အရာများကို ပြောဆိုလိုက်ပါက လူတိုင်း
နံနံနံနံနံ ချစ်ခင်နှစ်သက်ပြီး လွယ်ကူစွာလိုက်လျောမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ရာသက်ပန် ပီယချစ်ဆေးစီရင်နည်း

ပီယအချစ်ဆေး လိုချင်သူများအတွက် ရာသက်ပန် ပီယအချစ်ဆေး စီရင်နည်းဖြစ်ပါတယ်။ အချစ်ရေးကိစ္စများအတွက် ဆောင်ရွက်ရာမှာ သစ္စာရှိနိုင်မှသာလျှင် ဆေးစွမ်းပြမှာဖြစ်ပါတယ်။ အရင်ဆုံး ရွေးဖြူဖြစ်တဲ့ ရှာဖွေပါ။ ဆေးဖြစ်ကိုယူတဲ့အချိန်ဟာ စနေနေ့ ခွားရိုင်းသွင်းချိန် (ညနေ ၅ နာရီနဲ့ ၆နာရီကြား) မှာဖြစ်ပြီး ဆန်ပန်းပေါက်ပေါက်များနဲ့ပူဇော်ပြီး ရယူပြီးရင် ရွတ်ဆိုရမယ့် ဂါထာကတော့ -

“ဦး... သွဗ္ဗ ဗုဒ္ဓါ သုမနာ၊ ဘဝန္တိ လာသော အဟံ၊

အရဟတော သွဗ္ဗ ပလာယန္တိ” ဖြစ်ပြီး (၃၇)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။

ဂါထာရွတ်ဆိုပြီးတဲ့အခါမှာ ရွေးဖြူဖြစ်ကို လက်ယာလက်လယ် အဆစ်နဲ့ တိုင်းဖြတ်ပြီး ယူလိုက်ပါ။ ရရှိလာတဲ့ အပိုင်းကို ဖော်ပြထားတဲ့ ဂါထာနဲ့ပဲ (၃၇)ခေါက်ရွတ်ဆိုရင်း ညက်အောင် ထောင်းကြိတ်လိုက်ပါ။

အမှုန့်လေးများကို ကိုယ့်ချစ်သူရဲ့အစားအသောက်ထဲမှာ ရွေးချယ်စန့် ထည့်ပေးနိုင်ပါတယ်။ (စတီ)သဘောလောက်သာဖြစ်ပြီး များတိုင်းလည်း မစွမ်းသလို၊ အများကြီးထည့်ဖို့လည်း မလိုပါ။ အကြိမ်ကြိမ်၊ အခါခါသုံးလို့လည်း မရပါ။ ချဉ်ချဉ်ဟင်းမှာသုံးပါက ဆေးစွမ်းပြယ်တတ်တယ်။ ထမင်းဟင်း၊ လက်ဖက်ရည်၊ ကာဖီများမှာ ထည့်နိုင်ပြီး အကောင်းဆုံးတော့ လက်ဖက်ထဲမှာ အနည်းငယ်ထည့်ပေးရုံသာ ဖြစ်ပါကြောင်း။

ချစ်ခြင်းဆိုင်ရာ မကောင်းကြံခြင်းများကို ကာကွယ်နည်း

ချစ်ခြင်းဆိုင်ရာ မကောင်းကြံခြင်းများကို ကာကွယ်နည်းလည်း လိုအပ်တဲ့အတွက် ဖော်ပြလိုက်ရပါတယ်။ အချစ်ဆိုင်ရာမကောင်းကြံခြင်းကိစ္စများကို ကာကွယ်လိုပါက -

(၁) ကြိုးတစ်ချောင်းကို နံသာသုတ် ဆွဲပါ။

(၂) အဲဒီကြိုးကို ချစ်သူနှစ်ဦးရဲ့ နှလုံးသားမှာ ကိုယ်စီကပ်ပြီး အချစ်စစ် နှင့် ချစ်ခင်ကြကြောင်းကို သစ္စာဆိုပါ။

(၃) အဲဒီနောက် ကြိုးကိုနှစ်ပိုင်းဖြတ်ကာ နှစ်ဦးစလုံးရဲ့လက်သန်းမှာ ချဉ်ထားပါက အချစ်ရေးခိုင်မြဲစေပြီး ချစ်ခြင်းဆိုင်ရာ မကောင်းကြံခြင်းများ ချတာကွယ်နိုင်ပါတယ်။

ပြုစားခြင်းအတိုမှ လွတ်မြောက်ခြင်းနည်း

တစ်ဖက်သားရဲ့အတိုက်အခိုက်နဲ့ ပြုစားခြင်း ဒုက္ခများမှ ကင်းဝေးလိုပါက အောက်ပါမန္တန်ကိုအသုံးပြုနိုင်ပါတယ်။

သံ(၈)ချက် ဂါထာတော်

သံသာရ စက္က ဝိဇ္ဇသံ
သံသုဗ္ဗသသ သြရသံ
သံစိန္တကံ ဘဝေအာသံ
သံယံ အပ္ပိ သုမာန သံ

အနက် - မကောင်းသော ဘေး၊ မကောင်းသော ရန်၊ မကောင်းသော ငြိဟ်စီးငြိဟ်နင်း၊ မကောင်းသော အတတ်ပညာတို့ဖြင့် ရန်ပြုကြား နှောင့်ယှက်ခြင်းခံရသော် ရတနာမြတ်သုံးပါး၏ အာနုဘော်ကြောင့် တင်းစပ်လွတ်မြောက်ရပါလိမ့်။

ဆရာကပ် သွားဟ)လို့ (၃၇)ခေါက်ပြည့်
အောင် ရွတ်ဆိုပါ။

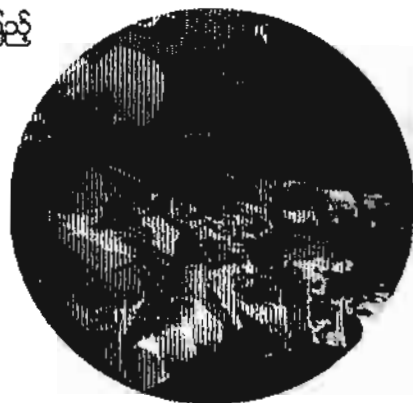
ဝီယခေ ကွမ်းယာမန်းအစီအရင်မှာ အထူးအစွမ်းထက်လှပ
မြန်မာ့နည်း၊ မြန်မာ့ဟန် ဝီယ အစီအရင်တစ်ခုဖြစ်ပါတယ်။

အရင်ဆုံး ကွမ်းယာတစ်ယာကို သန့်ပြန်စွာပြုလုပ်ပါ။ ကွမ်းယာမှ ဆေးမထည့်ရပါ။ မသောကွမ်းယာ၊ နတ်ပွဲကျ ကွမ်းယာများကို အသုံးပြုရပါ။ သန့်ပြန်တဲ့ကွမ်းယာရလျှင် အရင်ဆုံး မိမိကိုးကွယ်ရာ ဘုရားရှေ့ သနုချေခြင်း၊ သိဒ္ဓိတင်ခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်ပါ။ ပြီးရင် တန်ခိုးကြီးနတ်တစ်ခုမှာ ဖယောင်းတိုင်သုံးတိုင်ထွန်းပြီး ပူဇော်ဆုတောင်းပါ။

ကျွန်တော်ချစ်တဲ့ (မိန်းကလေး အမည်) အတွက် ဒီကွမ်းယာကို မန်းလိုတာကြောင့် နတ်မင်းများ ခွင့်ပြုတော်မူပါ။ နတ်မင်းများကိုယ်တိုင်လည်း စောင့်ရှောက်တော်မူပါ။

ကျွန်တော့်ရဲ့အစီအရင်အောင်မြင်ပါက ဒီမိန်းကလေးကို အတည်တကျ ပေါင်းသင်းပါမယ်” လို့ ကွမ်းယာကို ပါးစပ်နားတွေထားပြီး နတ်စနေမှှာ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ကာ ဆုတောင်းပါ။ နတ်ကို ဦးမချလိုသူမျှအနေဖြင့် ဦးချစရာ မလိုပါ။ ရှိသောတဲ့ အမှုအရာပြန်လျှင် ရပ်ပြီ။

ဆရာတောင်းပြီးလျှင် မန်းမှုတ်ရမယ့် ဂါထာကတော့ -
(ဉ်း) .. ကုတ္တိပုရိသ စိတ္တိ စိတ္တိ သိန္ဓေဟံ မဃဝါဇဟိ ဇဟိ က

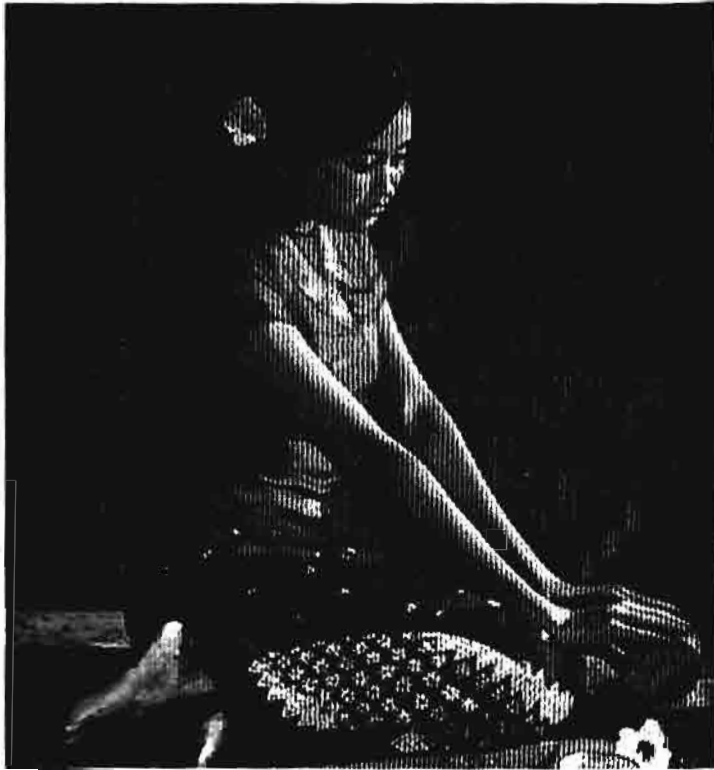
ဂါထာ တစ်ခေါက်ရွတ်ဆို
 ထိုင်းမှာ တံတွေး မတွေးရ၊ တံတွေး
 ခြံရ၊ စကား မပြောရ၊ နေရာ မရွေ့ရ၊
 ဘာကို ရပ်မထားရဘဲ ဆက်တိုက်
 ခြည်ခြည်းနှင့် မှန်မှန် ဝီသဗ္ဗာ ရွတ်ဆို
 တေးပါး "ဉှံ.. လို့ ရွတ်ဆိုတဲ့နေရာမှာ
 ဘန်ပါတဲ့ အသံပြင်းပြင်းနဲ့ ရွတ်ဆိုဖို့
 ဆိုအပ်သလို၊ အစိုးမှာ "သွားဟ" ဆိုတဲ့နေရာမှာလည်း "သွားဟ" လို့ မရွတ်
 ခိုဖို့ လိုပါတယ်။

“သွားဟ” ဆိုတာက မြန်မာလို နှင်ထုတ်ခြင်း၊ မောင်းထုတ်ခြင်း၊ အဓိပ္ပါယ်ကို ဆောင်ပါတယ်။ “သွာဟ...” ဆိုတာကတော့ သေသံကြိုက်၊ အာသာစကားဖြစ်ပြီး အဓိပ္ပါယ်က ကောင်းကျိုးချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံပါစေ၊ သတည်းလို့ ပြောဆိုခြင်း၊ ကြွေးကြော်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ရွတ်ဆိုစဉ်အတွင်း မျက်စိကိုခိုက်ထားပြီး ကိုယ့်စိတ်ထဲမှာ မိမိ
ချစ်မြတ်နိုးတဲ့ မိန်းကလေးရဲ့မျက်နှာကို မြင်ယောင်ပြီး ကိုယ့်ရှေ့မှာရောက်
နေသလို ခံစားပါ။ ဂါထာ(၃၇)ခေါက်ကို စိတ်ပါလက်ပါနှင့် မန်းမူတ်ပြီးပြီ
ဆိုရင် နတ်စင်ကို အရိုအသေပြု(သို့မဟုတ်)ဦးချပြီး ကွင်းယာကိုယူဆောင်
ထားလို ရပါပြီ။

ဝီယာ ကွမ်းယာကို တစ်ရက်တွင်းအသုံးပြုမှသာလျှင် အောင်မြင်
ခံလိမ့်မယ်။ မိန်းကလေးဆီကိုသွားတဲ့အခါ မှာ စီရင်ထားတဲ့ကွမ်းယာကို
စားသွားပါ။ ကွမ်းစားနေတာကို မိန်းကလေး မြင်ဖို့လိုပါတယ်။ မိန်းကလေး
ပြန်နိုင်မယ့်လမ်းမှာ ကွမ်းတံတွေကိုတွေ့ပြီး ကိုယ်တွေ့ထားတဲ့ ကွမ်း
တံတွေကို ကိုယ်ချစ်တဲ့မိန်းကလေး နှင်ဖြတ်မိပါက ကိုယ့်အပေါ် အထူးတ
စိတ်ဝင်စားလာပါလိမ့်မယ်။ တကယ်မချစ်ဘဲ၊ သစ္စာမရှိနိုင်ဘဲ ပြုလုပ်တာ
အန်ပြန်အကျိုးမဲ့မှ များစွာရှိနိုင်ကြောင်း သတိပေးလိုက်ရပါတယ်။

မြန်မာ့သနပ်ခါးနဲ့ ဂါထာမန္တန်အစီအရင်

မြန်မာ့သနပ်ခါးနဲ့ ပြုလုပ်ရတဲ့ ဂါထာမန္တန် အချစ်အစီအရင်တစ်ခုဖြစ်ပါတယ်။

ဒီအစီအရင်ရဲ့အစွမ်းထက်မြက်မှုကတော့ ကိုယ်ကြိတ်ချစ်မိသူဆီက အချစ်ကိုရယူပေးနိုင်တဲ့အပြင် လူချစ်လူခင်လည်း များစေနိုင်ပါတယ်။ ယုံယုံကြည်ကြည် လုပ်ဆောင်ဖို့တော့ လိုအပ်ပါတယ်။

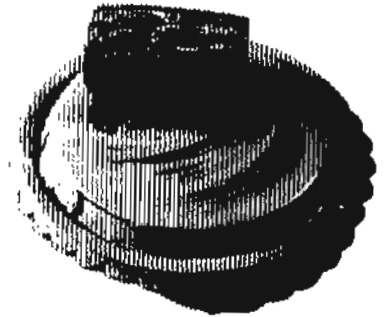
အမျိုးသမီးများအတွက် အဓိကရည်ရွယ်ပေးမယ့်လည်း သနပ်ခါးလိမ်းတတ်တဲ့ အမျိုးသားတွေလည်း ဒီနည်းကိုအသုံးပြုရင်း ချစ်သူနဲ့ အဆင်ပြေသွားတာမျိုးလည်း တွေ့ရတာကြောင့် အမျိုးသားများလည်း အသုံးပြုနိုင်ပါတယ်။

ဒီကနေ့ခေတ်မှာ မိန်းကလေးအများစုဟာ ချစ်သူနဲ့သွားရင် အနပ်ခါးလိမ်းသွားကြတာမျိုး မတွေ့ရတော့ပေမယ့် မြန်မာ့ဆန်ဆန် လှည့်တစ်ဖက်သတ်ချစ်ရတဲ့ ချစ်သူက ကိုယ့်အပေါ်စိတ်ဝင်စားလာဖို့နဲ့ ထော်ချိုကိုယ့်ချစ်သူက ကိုယ့်အပေါ်ထာဝရချစ်နေစေဖို့ ကိုယ်လိုချင်တဲ့ "ထစ်ယောက်ဆို တစ်ယောက်၊

ဒီထောက်ဆို ဝိထောက်" အချစ်ဆိုရယူနိုင်ဖို့အတွက် အစီအရင်ဆောင်းတစ်ခုဖြစ်ပါတယ်။

လုပ်ဆောင်ရမှာက

တော့ -

ချစ်သူဆီမသွားခင်

ထောက်ပြင်တစ်ခုမှာ သနပ်ခါးကိုလက်ယာရစ်သွေး

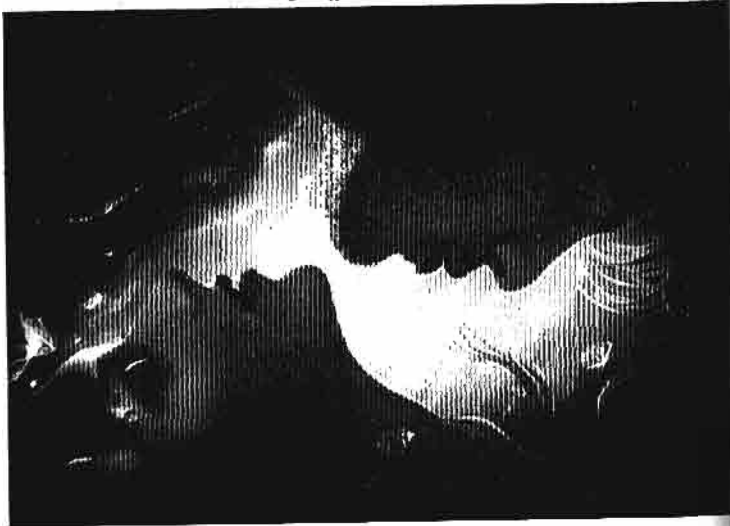
မင်းဇော်ပြထားတဲ့မန္တန်ကို အသက်အောင့်ပြီး (၇)ခေါက် ရွတ်ဆိုပေးပါ။ ရွတ်ဆိုရမယ့် ဂါထာကတော့ -

"ဤ...မိဂရာဇာချင်း ရာထာတထေဝီတ"

အဲဒီလိုရွတ်ပေးပြီး အပြင်ထွက်မယ်ဆိုရင်တော့ အချစ်ရေးမှာ အဆင်ပြေရုံသာမက လူချစ်လူခင်တောင် ပေါများစေနိုင်ပါတယ်။ ချစ်ခင်သူများ ပေါများစေတဲ့ မြန်မာ့သနပ်ခါးနဲ့ ဂါထာမန္တန်အစီအရင်ဖြစ်ပါတယ်။

လွယ်ကူလွန်းလို့ အထင်တော့ မသေးလိုက်ပါနဲ့။ စမ်းသပ်ကြည့်လိုက်ပါ .. အစွမ်းထက်တာ တွေ့ရပါလိမ့်မယ်။ ဆိုးကျိုးလုံးဝမရှိနိုင်တဲ့ အစီအရင်ဖြစ်တာမို့ အားလုံးကိုယ်ချစ်တဲ့သူနဲ့ အဆင်ပြေစေနိုင်ကြပါစေ။

အထက်လမ်းချစ်သူခေါ်ဆေးလိပ်စီရင်နည်း

အထက်လမ်းနည်းလို့ခေါ်ကြတဲ့ အထက်လမ်းချစ်သူခေါ်ဆေးလိပ် အစီအရင် ပြုလုပ်နည်းဖြစ်ပါတယ်။ အထက်လမ်းနည်းဖြစ်တာကြောင့် အသုဘအိမ်က ဆေးလိပ်တွေနဲ့ မသန့်ရှင်းတဲ့ ဆေးလိပ်တွေကို အသုံးပြု လို့ ချေနိုင်ပါဘူး။

အထို့လိပ်တဲ့ ဆေးလိပ်ရနိုင်ရင် အကောင်းဆုံးပဲ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ ပထမဆုံး ဘုရားရှေ့တော်မှာ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ကာ စီရင်မယ့် ဆေးလိပ်ကိုကိုင်ပြီး ဖော်ပြထားတဲ့ ဂါထာနဲ့ (၇)ခေါက် ရွတ်ဆိုပါမယ်။

“ဥ - သန သန မဟာသန - သနအပေါင်း ထောင်သောင်းညက် ကြေ - ဆရာကြေ”

အဲဒီလို ရွတ်ဆိုခြင်းကို “သနချေခြင်း” လို့ခေါ်ပါတယ်။

မိမိစီရင်မယ့် အသုံးအဆောင်မှာ ပါလာနိုင်တဲ့ အမှားအယွင်း တွေကို ပယ်ဖျောက်ဖို့နဲ့ စီရင်နေတဲ့အချိန်မှာ အမှားတစ်ခုခုဖြစ်ပေါ်လာပါ က ဆိုးကျိုးတစ်စုံတရာ မဖြစ်စေဖို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီနောက်မှာတော့ ဆေးလိပ်ကိုကိုင်ရင်းနဲ့ နောက်ထပ် မန္တန် တစ်ခုနဲ့ (၇)ခေါက် ရွတ်ဆို သိဒ္ဓိတင်ပေးရပါလိမ့်မယ်။

“ဥ - သိဒ္ဓိ၊ သိဒ္ဓိ၊ မဟာ သိဒ္ဓိ - သိဒ္ဓိအပေါင်း ထောင်းထောင်း ထက် - ဆရာထက်”

ဒါတွေဟာ အစီအရင်များ မပြုလုပ်ခင်မှာ လုပ်ဆောင်ရမယ့် ခြင်းနဲ့ သိဒ္ဓိတင်ခြင်းတို့ ဖြစ်ပါတယ်။

သိဒ္ဓိတင်ပြီးသွားပြီဆိုရင်တော့ နတ်စင်မှာ ဖယောင်းတိုင်(၃) တွင်းယာတင်ပြီး နတ်စင်ရှေ့မှာ ဆေးလိပ်ကိုကိုင်ရင်း -

“ဥ .. သူရဿတိ ဒေဝီကညာ၊ မေတ္တာနလုံး ကြိုးသို့ထုံ။

နလုံးမပြေ၊ ကြိုး

... ကင်းရွှေ ငါသို့

ချဉ်းဆရာချဉ်း။

ဆရာ ကပ်”

အထက်ပါ ဂါထာ

(၁၇) ခေါက် ရွတ်ပေးရမှာ

တယ်။ ဂါထာရွတ်ဆိုနေ

မှာ ကိုယ့်ချစ်သူ မျက်နှာ

ကို ခြင်ယောင်နေရမှာ ဖြစ်တယ်။

အထူးလိုက်နာရမှာကတော့ -

တစ်နေ့ကို ဆေးလိပ်သုံးလိပ်ထက် ပို မမန်းရပါဘူး။ ဒီနေ့မန်းပြီး

နဲ့ပဲ အသုံးပြုရမှာဖြစ်ပါတယ်။ နေ့ကူးလို့ မရပါဘူး။ ကိုယ့်ချစ်သူ အနား

ထုတ်တဲ့အခါ ဆေးလိပ်ကိုသောက်ရင်း ကိုယ့်ချစ်သူ ဆေးလိပ်အနံ့ရမယ့်

အရာတနေ ဆေးလိပ်ငွေကို မှုတ်ထုတ်လိုက်ပါ။

ဆေးလိပ်အနံ့ရတဲ့အခါ သင့်အပေါ် သိသိသာသာ စိတ်ညွတ်နူး

ထိလိမ့်မယ်။ အဲဒီအခါကျမှ ကိုယ်ပြောချင်တဲ့ ချစ်စကားတွေကို ပြော

သွင်းအချစ်ကို ရယူလိုက်ပါ။

အထူးသတိပြုရမှာကတော့ သစ္စာရှိဖို့ပဲဖြစ်ပြီး သစ္စာမရှိပါက

ဆေးလိပ်စီရင်တဲ့သူ ရူးတတ်ကြောင်းလည်း ကြိုတင်သတိပေးလိုက်ပါ။

တစ်သက်တာပတ်လုံး သစ္စာရှိနိုင်သလားဆိုတာကို ကိုယ့်ကို ဝိုင်း

စွန်းထုတ်ပြီးမှ အသုံးပြုစေချင်ပါတယ်။

တစ်ဖက်သတ်ချစ်သူများအတွက် ပီယအချစ်ဆေး

ယောက်ျားလေး၊ မိန်းကလေး မည်သူမဆို တစ်ဖက်သတ်အချစ်ချစ်နေရသူများ၊ ကိုယ်ချစ်ရသူဟာ ကိုယ့်အပေါ် တစ်မက်လာအောင် ဆောင်နိုင်တဲ့ အစီအရင် ဖြစ်ပါတယ်။ ပီယအချစ်ဆေး အစီအရင်တစ်ခုလည်း ဆိုနိုင်ပါတယ်။ အရမ်း အစွမ်းထက်မြက်တဲ့ အစီအရင်ဖြစ်ပါတယ်။

ပီယအချစ်ဆေး စီရင်ဖို့အတွက် ပါဝင်ပစ္စည်းများကို တချို့ကြာရှည်မှ ကြားဖူးကြပါလိမ့်မယ်။ လုပ်ရတာ နည်းနည်း အခက်အခဲရှိနိုင်သုတရစေဖို့သာ ရည်ရွယ်ဖော်ပြလိုက်ရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ စပါးကြီးသည်းခြေအစစ်ရဖို့လည်း လိုအပ်ပါတယ်။

လုပ်ဆောင်ရမှာကတော့ -

ပထမဆုံး နွားမကြီးက နွားကလေးမွေးရာမှာ လျှာနဲ့မလျက်ပါလာတဲ့ အကျိုးအမြဲတွေကို နှာယောင်ကနေအပြီးအထိ ရအောင်ခြစ်ပါ။ ကတိုး၊ နံသာဖြူ၊ နံသာနီ၊ စပါးကြီးသည်းခြေ ပဒိုင်း - ခတ္တာ၊ ပဉ္စငါးနွင်းညှို့ကို ဆတွယူကာ ညက်စွာကြိတ်ပြီး နွားကလေးမွေးစက ရရှိခဲ့အကျိုးအမြဲတွေကို ခံဆေးပြုကာ ဆေးတောင့်ဖြူလုပ်ရမှာဖြစ်ပါတယ်။

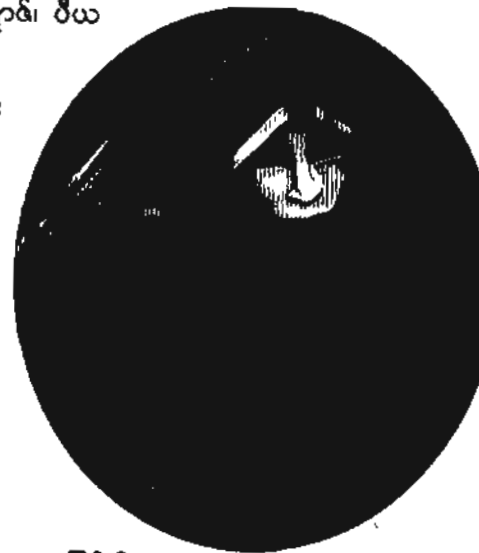
ဆေးတောင့်ဖြူလုပ်ပြီးတဲ့နောက်မှာတော့ ဆေးတောင့်ကို -

“ဦး . . . နမောရာဇ်၊ ပီယအချစ်၊

မေတ္တာနလုံး၊ ကြိုး
ညှို့ထုံး နလုံးငါးသို့၊
ရည်းဆရာချဉ်း၊ ကပ်
ဆရာတပ်”

ဆိုတဲ့ မန္တန်နဲ့ (၃၇)
ခေါက်မန်းပေးရမှာဖြစ်ပါ
တယ်။

အထူးအရေးကြီး
အာကတော့ ဒီလိုဆေးတောင့်
ဖြူလုပ်တဲ့နေ့မှာ ငါးပါးသီလ
ဆိုလို့အောင် စောင့်ထိန်းပေးရမှာ ဖြစ်ပါ
တယ်။

ပြီးရင်တော့ အသုံးပြုနိုင်တဲ့အဆင့်ကို ရောက်ပါပြီ။
အသုံးပြုပုံကတော့ -

ဆေးတောင့်ကို နံသာရည်နဲ့သွေးကာ ကိုယ်လိုတဲ့သူရဲ့ အဝတ်
တို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အသားကိုပဲဖြစ်ဖြစ် တို့ထိပေးရမှာဖြစ်ပါတယ်။

သတိပြုစေချင်တာကတော့ ကိုယ်တကာယ်ချစ်ခင်မြတ်နိုးနိုင်
တဲ့လူဖြစ်ဖို့အရေးကြီးပါတယ်။ ဘာကြောင့် ဒီလိုပြောရသလဲဆိုတော့
ပီယအချစ်ဆေးအသုံးပြုတဲ့သူနဲ့မတွေ့ရင် အတိုခံရသူဟာ ရူးတတ်တာမို့
သစ္စာရှိပေးဖို့နဲ့ တစ်သက်တာပတ်လုံး ချစ်ခင်နှစ်သက်စွာဖြင့် ပေါင်းသင်း
နိုင်သူဖြစ်ဖို့ လိုအပ်ကြောင်း ဖော်ပြလိုက်ရပါတယ်။

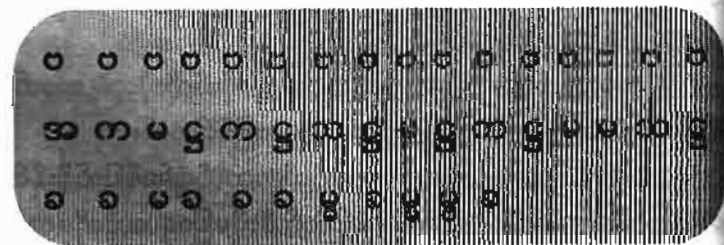
ချစ်သူလမ်းခွဲ အစီအရင်

ချစ်သူနှစ်ယောက်ကို ပြဿနာတက်စေပြီး စိတ်ကောက်၊ စကားမပြော ဖြစ်စေကာ ထိရောက်အစွမ်းထက်မြက်စေတဲ့အစီအရင် တစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။

လုပ်ဆောင်ရမှာက ကိုယ်ပြတ်စေချင်တဲ့ ချစ်သူနှစ်ယောက်ထဲက တစ်ယောက်အပေါ်ကို အမျိုးသမီးမျက်ရည်(၁၀)စက်ခန့် တိုထိပေးလိုက်ပါ။ အဲဒီနေ့မှာပဲ သူတို့ဟာ ဘာမဟုတ်တဲ့ကိစ္စလေးတစ်ခုကိုတောင် တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက်ပြဿနာရှာချင်နေကြပါလိမ့်မယ်။ မျက်ရည်ရဲ့ အစွမ်းကတော့ အဲဒီနေ့ တစ်ရက်အတွင်းပဲ အစွမ်းပြပါလိမ့်မယ်။

တကယ်လို့ ကိုယ်အပျော်တွဲနေတဲ့သူက ကိုယ့်အပေါ်တကယ် အတည်ချစ်နေတယ်ဆိုရင်လည်း မျက်ရည်ကို ကိုယ့်အကျိုးမှာဆွတ်သွားပြီး အသုံးပြုနိုင်ပါတယ်။

ကိုယ်ခံစွမ်းအားကောင်းစေရန် စမ အစီအရင်

ဤအကွရာများကို ကမ္ဘာကြီးပြားမှာ ရေးသားပါ။ ပြီးလျှင် သရကင်္ဂ (၃၇)အုပ် စုစည်း ဆောင်နိုင်ပါတယ်။ ကံငါးပါးလုံးအောင် စောင့်ထိန်း ဖို့လည်း အထူးလိုအပ်လှပါတယ်။ အကျိုးကျေးဇူးများကတော့ စုန်းပြစား ခံရခြင်း၊ နတ်တိုက်၊ ရုပ်ထား၊ နာမ်ထား၊ ရိပ်ဖမ်း၊ သံဖမ်း၊ ပယောဂ အမျိုးမျိုး အတွက် ကိုယ်ခံစွမ်းအားကောင်းမွန်စေနိုင်တဲ့ မြန်မာနည်း မြန်မာဟန် စမ တစ်မျိုးဖြစ်ပါတယ်။

အထူးသတိပြုရမှာက ကိုယ်ဒေါသဖြစ်ပြီး တစ်စုံတစ်ယောက်ကို အော်ဝေါက်မိပါက အော်ဝေါက်ခံရသူမှာ အန္တရာယ် ဖြစ်စေတတ်ပါကြောင်း။

သိဒ္ဓိဝင် မှော်ချုပ်ကိုးဂါထာ

ဘယ်လို အစီအမံ၊ အင်းအိုင် ဆေးဝါးမဆို ဤမှော်ချုပ် ကိုးဂါထာ ခြံ၍ တတ်နိုင်သလောက် စုတ်ပါက အောင်မြင်ပြီးစီးနိုင်ပါတယ်။ သိဒ္ဓိဝင် စေပါတယ်။ ခရီးသွားမယ့်အခါများမှာလည်း ရွတ်ဖတ်နိုင်ပါတယ်။ ဘေးအန္တရာယ်ကင်းပြီး လိုရာပြည့်စုံစေပါတယ်။

- ၁။ ဗုဒ္ဓါဒိ ရတနတ္ထယံ၊ ဝန္တိတွာနစ သာဒဇုံ။
သီလာနိ ပရိပူရေတွာ၊ စတုအက္ခရယောဂတော။
- ၂။ အဘဇ္ဇကာယောမိ၊ သဗ္ဗာဝေ ပရိတ္တကော။
ဣမိနာညံ ပရေနပိ၊ သမေတ္တာ ကာရိတုံ သဒ္ဓါ။
- ၃။ သဗ္ဗဗန္ဓနဆိဋ္ဌေမိ၊ အန္တောဗဟိ ဗဟန္တိဝိ။
အနန္တဗလ ဝါတေပိ၊ နသက္ကော ဂဏီတုံ သဒ္ဓါ။
- ၄။ ဆာယာမတ္တဝိ နဒိဌော၊ နသုကော သဒ္ဓမ္မတ္တကံ။
ခုဒ္ဓကံ မဟန္တိဝိ၊ မဟန္တံ အပ္ပကံ ကရေ။
- ၅။ ဥဒကာ ကာသစာရိကော၊ မဟိ နိမ္မဇ္ဇကော ဘဝေ။
သုဝဏ္ဏံ ရတောဒိနိ၊ ယထိတ္ထိက ကရော သဒ္ဓါ။
- ၆။ ကောဌာဂါရာဒိကံ သဗ္ဗ၊ ပုမိတ္ထိ ဝိယ သယုတံ။
သဟဿာယု စိန္တဉာကော၊ ဇူရိပိ သမီပံ ဘဝေ။
- ၇။ ဝိဇ္ဇေရော တဒါ သဗ္ဗေ၊ ပဿန္တေ သုတမတ္တကေ။
ပကာသေတွာ အတ္တသိပ္ပံ၊ မမံ ရက္ခန္တု တေ သဒ္ဓါ။
- ၈။ ပရိဝါရေတွာ နိသိဇ္ဇော၊ မမတ္တံ ဂရုံ ကရောဇ္ဇန္တာ။
ဝဟန္တု တေ အမိပ္ပိယံ၊ သဗ္ဗဝိဇ္ဇာပယုတ္တာနံ။
- ၉။ ယထာဝုတ္တာနိ ဖလာနိ၊ သမိဇ္ဈတု ယထိတ္ထိတံ။
ဓာတုဓာတု ပသိဇ္ဇန္တု၊ မဟန္တံ အတ္တဒဿိနာ။

ခွေးမဟောင်နိုင်သော မန္တန်

တကယ်လို့ ကိုယ်နဲ့စိမ်းနေတဲ့ နေရာတစ်နေရာ၊ သို့မဟုတ် ကိုယ် တစ်ခါမှ မရောက်ဖူးတဲ့နေရာတွေကို သွားဖြစ်မယ်ဆိုရင် အခုလို လွယ်ကူတဲ့ ခွေးမဟောင်နိုင်တဲ့ နည်းလမ်းလေးနဲ့စိစစ်ပြီး ခွေးဆိုးများရဲ့ အန္တရာယ်ကို တကယ်တော့ နိုင်ပါတယ်။

ကဝေသာရကျမ်း၊ ဒုတိယတွဲမှာ ခွေးမဟောင်နိုင်သော မန္တန် အဖြစ် ပြထားပါတယ်။ အစီအရင်က အရမ်းကို လွယ်ကူရိုးရှင်းတာကြောင့် မသိကြတာတောင် စိုးရိမ်မိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အမှန်တကယ်ကို အစွမ်း ထက်မြတ်ပါတယ်။

လုပ်ဆောင်ရမယ့် နည်းလမ်းကတော့ -

လက်လေးသစ် (နှစ်လက်မခွဲဝန်းကျင်) လောက်ရှိတဲ့ တုတ် တစ်ချောင်းကို ယူလိုက်ပါ။ ယူပြီးပြီဆိုရင် အဲဒီတုတ်ချောင်းကို အောက်က မန္တန်နဲ့ အသက်အောင်ပြီး (၇) ခေါက်ရွတ်ပေးရပါလိမ့်မယ်။

“ဥ - စိတ္တပန္နမဟိတံ”

အဆိုပါမန္တန်နဲ့ (၇) ခေါက်ရွတ်ဆိုပြီးရင်တော့ အဲဒီတုတ်ချောင်း ကို ခါးမှာညှပ်ပြီးသွားပါက ခွေးမဟောင်နိုင်တော့ပါ။ အခုအစီအရင်ကို တစ်ခုလျှင် တစ်ကြိမ်သာ အသုံးပြုနိုင်မှာဖြစ်ပြီး နောက်တစ်နေရာကို ထပ်မံသွားလိုပါက နောက်ထပ်တုတ်အသစ်တစ်ချောင်းနဲ့ ပြန်လည်စိစစ် မှသာလျှင် အစွမ်းထက်အောင်မြင်ပါလိမ့်မယ်။

ပေတလူ ဝိယဆေးတော်ကြီး

- အစိမ်းဆေးနှင့်စီရင်သော ဝိယဆေး
- ပေတလူဝိယဆေးစီရင်အောင်မြင်ပြီးနောက်
“ဗိုဗွာပြန်ပေး” ဟု လိုက်တောင်းသော သင်္ကေတ
- ဝိယဆေးသန့်ဆင်မကို ဝိယဆေးသုံးပြီး လူကိုကုသမှု
ဆေးစွမ်းပြယ်ချိန် ဂျောက်သော အခါ..

(၁)

ပြောတွင်းကန်း
ဆေးကွမ်းအစ်ကြီးထဲက
ဆေးပစ္စည်းတွေကို တစ်ခု
ချင်း တွဲစားပွဲကြီးပေါ်တင်၍
သန့်ရှင်းရေးလုပ်ရင်း ကျွန်ုပ်
၏ဖခင် အသက် ၄၀ ကျော်
၅၀ လောက်ကပင် ဖြစ်မည်
ထင်၏။ ကျွန်ုပ်အသက် ၁၂
နှစ်သားလောက်ပင် ဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်အဖိုးဆရာကြီး သိဒ္ဓိအောင်
ဆရာရှင်လက်ထက်မှ စတင်ထားခဲ့သော
ဂန္ထီရဆေးပစ္စည်းများ၊ ကျွန်ုပ်ဖခင် လက်
ထက်မှာ စုဆောင်းထားခဲ့သော လောကီ
ဆေးစွမ်းကောင်းများ၊ သူ့ဆရာကြီးနှင့်
အတူစီရင်ရရှိခဲ့သောဆေးများ၊ ဝိပါကဌာန်

သတ္တိရှိသော သဘာဝဆေးပင်၊ ဆေးပစ္စည်းများ၊ သားကောင်တို့၏ဆွေကိယံ
မှရရှိသော သတ္တိထူး အစွမ်းထက်ပစ္စည်းများ၊ မိုးကြိုးသွားများ၊ ကျောက်
မိုးကြိုးသွား၊ သံမိုးကြိုးသွား၊ ကြေးနီ မိုးကြိုးသွား၊ မိုးကြိုး မိုးကြိုးသွား
စသည်ဖြင့်...

(မှတ်ချက် - မိုးကြိုးဆိုသည်မှာ ကြေးနီ ဝိ ငွေ ဝိ သားဆီ ၃ မျိုး
ပါဝင်သောပစ္စည်းကို မိုးကြိုးဟုခေါ်သည်။ တောနေလူတန်းစားဆင်းရဲသား
များ ရွှေစင်၊ ရွှေစက်ကိုမဝတ်ဆင်နိုင်သဖြင့် ၎င်းမိုးကြိုးကိုဝတ်ဆင်ကြရသည်)
ပြောတွင်းကန်း ဆေးကွမ်းအစ်၏ ပထမအံ၊ ဒုတိယအံနှင့် အောက်
အံကြီးတစ်ခုလုံး လောကီဆိုင်ရာဂန္ထီရပစ္စည်းများဖြင့် ပြည့်နှက်နေ၏။ ကျွန်ုပ်
သည် ကျွန်ုပ်ဖခင်အား ပြောတွင်းကန်းဆိုသော အဓိပ္ပါယ်ကို မေးကြည့်မိ၏။
ကျွန်ုပ်၏ဖခင်ကရှင်ပြုသည်မှာ ပြောတွင်းကန်းဆိုတာ အဲဒီနီးပြားကြီးနှင့်
ငါးထောင့်ပုံပေါ်အောင်ရက်တဲ့နေရာမှာ စကားပြောမခဲဘူး။

ရက်နေရင်း တစ်ဖက်ကိုအာရုံစိုက်ပြီး စကားပြောလိုက်ရင် ရက်တဲ့
အောက်က ပျက်သွားရော... လက်ကွက်တစ်ခါပျက်ရင် အမှန်ဖြစ်အောင်
တောက်ရတာ တော်တော်ကြာတယ်။ ဒါကြောင့် ပြောတွင်း ဆိုတွင်း
အောက်တဲ့ လက်ကွက်ပျောက်သွားလို့ ကန်းတာနဲ့တူလို့ "ပြောတွင်းကန်း"
ဆိုတာဟု ကျွန်ုပ်အား ရှင်ပြောခဲ့ဖူး၏။

၎င်း ပြောတွင်းကန်းလက်ရာများကို အညာဒေသမြင်ရုံ၊ ပခုက္ကူ၊
မုတ္တမ၊ ပျော်ဘွယ်၊ ရွှေဘို၊ မုံရွာတောဈေးများတွင် ဈေးသည်များကို
ကုန်ချိန်ခွင့်ခွက်များတွင် တွေ့မြင်နိုင်သေးသည်။

ပုဂံ-ညောင်ဦးနှင့် ကျောက်ကာယွန်းပညာရှင်အချို့ ရှေးသက်ကြီး
ဥပဿာများထဲတွင် ၎င်းပြောတွင်းကန်းနီးဖြင့် ရက်လုပ်သော နည်းပညာ
နီးခြားလျှင် ရနိုင်သေးသည်။

ကျွန်ုပ်သည် တစ်လက်မအရှည်ရှိသော ခပ်မဲမဲနှင့် အဖုလေး ၅
ခုရှိသော ဆေးတောင့်တစ်ခုကိုကိုင်၍ -

"အစ်ကို... ဒါဘာဆေးလဲ"

"ဘုရားငါးဆူဆေးပေါ့... ကိုရင်"

"ဒါကရော ဘာဆေးလဲ..."

ကျွန်ုပ်က နီနီဆေးတောင့်လေးကိုကိုင်၍ မေးလိုက်ပြန်၏။

"စုန်းကဝေတွေကိုနိုင်တဲ့ ကဝေဦးနှိမ်ဆေးပေါ့။ ဒါက ပယောဂ
ဓာတ် ရွှေဖားအမြောက်ဆေး၊ စက်ဖြတ်ဆေးလို့လည်း ခေါ်လို့ရသပေါ့...
ဆင်ကိုရင်"

ကျွန်ုပ်သည် ကျားဘမ်းပရုတ်ဆီ ပုလင်းသေးသေးလေးတစ်လုံး
ကိုကိုင်၍ သံချေးတက်နေသောအဖုံးကို သေချာစွာဆုပ်ကိုင်၍ လှည့်ဖွင့်
လိုက်၏။ ပြီးလျှင် အတွင်းကပစ္စည်းကို သေချာစွာကြည့်လိုက်သည်။

ဖယောင်းဝါ၊ အနံ့က နှမ်းဆီ ဆီချေးနံ့၊ ပရုတ်ဆီမဟုတ်၊ ဘာ
လို့လဲ ကျွန်ုပ်သိချင်၍ ဖခင်ကြီးဘက်သို့လှည့်၍ မေးရန်ပြင်လိုက်၏။ ကျွန်ုပ်
၏ဖခင်သည် သူဖတ်နေသော ပေတဝတ္ထု ဝိမာနကျမ်းကို ပေါင်ပေါ်တင်၍ -

"မောင်ကိုရင် အဲဒါကို သိချင်လား...၊ အဲဒါ ပေတလူဝီလေး
အသင်းချက်ပဲ။ မောင်ကိုရင်ကိုပေးမယ်လို့ဆိုတဲ့အနှစ် ၂၀ ကျော်လောက်တာ

ဖော်ခဲ့တဲ့ဆေးပေါ့။ ဝီယာတို့ဆေးလို့ခေါ်တယ်။ ခတ်လို့လည်း ရတယ်ကွဲ့

ကျွန်ုပ်သည် ကျားဘမ်းပရတ်ဆီဘူးလေးကို ပြန်ပိတ်လိုက်ပြီး ပြောတွင်းကန်းဆေးကွမ်းအစ်ထဲသို့ ထည့်လိုက်၏။ ကျွန်ုပ်သည် ၁၂ နှစ် အရွယ်က ဖြစ်သဖြင့် ဝီယာဆေး၊ တို့ဆေးဆိုသည်ကို ကျွန်ုပ်နားမလည်နိုင်ပါ။

ဘယ်နေရာမှာ အသုံးပြုရမည်နည်း။ ဘယ်လိုလုပ်ရမည်နည်း ဟုလည်း မသိပါ။ ထိုအချိန်က ကျွန်ုပ်အရွယ်သည် ပုဆိုးကွင်းသိုင်း၍ ပြေးလွှား ဆော့ကစားနေသည့်အချိန်ပင် ဖြစ်၏။

အခြားသော ကလေးများထက် ကျွန်ုပ်ကထူးခြားနေသည်မှာ ထို ကလေးများကဲ့သို့ ပြေးလွှားဆော့ကစားခြင်းကို သိပ်ဝါသနာမပါဘဲ ထိုအချိန် ကထွက်သော မန္တလေးထုတ် ထူးစာစောင်နှင့်ဝတ္ထုများကို ဖတ်သည်။

ပြီးလျှင် မိမိတစ်ယောက်ထဲ ဆော့ကစား၍ရသော ကစားနည်း များ တတောက်တောက်တတက်တက်နှင့် ပြုလုပ်တီထွင်ကြံဆ၍ဆော့ ကစားရသည်များကိုသာ နှစ်သက်ခဲ့၏။

လူကြီးများဝိုင်းဖွဲ့ စကားပြောနေလျှင်သွား၍ နားထောင်တတ် ၏။ ထိုအချိန်ကထွက်သော သင်္ကြန်စာများ၊ သတင်းစာများကို ဖတ်သည်။ တိုယ်မသိလျှင် မေးတတ်၏။ စူးစမ်းတတ်၏။

ထို့ကြောင့် ပြောတွင်းကန်း ဆေးကွမ်းအစ်ထဲက ပစ္စည်းတွေကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု မကြာ မကြာ မေးတတ်၏။ ကျွန်ုပ်၏ဖခင် ဘိုးတော်အောင် ထိန်ကလည်း ကျွန်ုပ်အား စိတ်ရှည်၊ လက်ရှည် ရှင်းပြတတ်၏။

“အစ်ကို... ဇီဆေးကို ဘယ်လိုဖော်ရသလဲ ကျွန်တော့်ကို ပြောပြ ပါလား”

ကျွန်ုပ်သည် ဖခင်အား ပေတလူဝီယာဆေးဖော်နည်းကို သိချင်၍ မေးမြန်းမိ၏။ ဤတွင် တစ်ခု ရှင်းပြချင်၏။ ကျွန်ုပ်တို့ဒေသတွင် အဖေတို့ အကိုဟုခေါ်၍ အဖိုးကို အဖေကြီးဟု ခေါ်လေ့ရှိ၏။ မိမိ၏သားများ ရှင်းပြပြီး ကိုရင်ဘဝမှ လူထွက်လာသူများကို သူများတွေလို ကိုရင်ဘဝက ခေါ်သတဲ့ သို့ ကိုရင်ဟုသာဆက်၍ ခေါ်တတ်ကြ၏။

“မောင်ကိုရင် သိချင်သလား”

“ဟုတ်ကဲ့... သိချင်ပါတယ်”

“မင်း... ဒါရဲ့ မကြောက်ဘူးလား”

“ကြောက်တာပေါ့... သရဲဆိုတာ ခြောက်တတ်တယ်လို့ပြော တယ်။ မခြောက်ရင်တော့ မကြောက်ပါဘူး”

“ပေတလူဆိုတာ အစိမ်းသေသေသွားတဲ့သူရဲ့ မြေပုံရှိတဲ့ သင်္ချိုင်း ဆိုသွားပြီး စီရင်ရတာ မောင်ကိုရင်ရဲ့ အဲဒီအစိမ်းမသရဲကို နိုင်မှဖြစ်တာ”

“ဒါဆို အစ်ကိုက အဲဒီအစိမ်းမကို နိုင်လို့လား”

“အဲဒီ ဆေးဖော်တဲ့အချိန်ကတော့ ဘယ်နိုင်မလဲ။ မောင်ကိုရင် သွားပြီး ဆေးထိုးခံခဲ့တဲ့ လေးတန်းကဆရာကြီး ဒုတိယဘိုးမင်းခေါင်လို့ နယ်ကသမုတ်နေတဲ့ ဆရာအောင်နဲ့ နှစ်ယောက်ဖော်ကြတာပေါ့။

ဒီအချိန်မှာ အစ်ကိုက ဆရာကြီးရဲ့တပည့်အဖြစ်နဲ့ လိုက်ခဲ့ရတာ ဆို သားမောင်ကိုရင် သိချင်ရင် အစ်ကိုအပြည့်အစုံပြောပြမယ်။ ဟိုးလွန် ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ်ကျော်လောက်ကပေါ့...”

(၂)

ထိုအချိန်သည် လွတ်လပ်ရေးရပြီးစကာလ ဖြစ်သည်။

မန္တလေးသို့ လေးတန်းရွာမှဆရာကြီး ဆရာအောင်ရောက်နေ သော အချိန်ဖြစ်၍ ထိုအချိန်မှာပင် ရွာဟိုင်းသုသာန်တွင် ကလေးမမွေးနိုင် သိ သေသွားသော အစိမ်းသေအလောင်းတစ်ခု လာရောက်မြှုပ်နှံသွား ကြောင်း ဘိုးတော်အောင်ထိန်ရှိရာ စတီးဝင်းရပ်သို့လာ၍ သူတတည်းများ ဆ ပြောသွားသည်။

နှင့် ဆီ(၅)ကျပ်သားထည့်၍ ချက်နိုင်လောက်သော အနေအထားရှိမည်။

များသောအားဖြင့် ရေလုံအိုးကွဲမှာ အသုဘချစဉ်မှာ ရေအိုးထဲ လေးကို ရိုက်ခွဲခြင်းဖြစ်၏။ များသောအားဖြင့် အစိတ်စိတ်အမွှာမှာ ဖြစ်သွားသည်က များ၏။ တစ်ချမ်းကောင်းရရန် မလွယ်ပေ။ ရေလုံအိုးကွဲလည်း ရထားပြီးဖြစ်၏။

ဂန္ထီရပစ္စည်းများ ပြည့်စုံနေပြီဖြစ်၍ ဆရာအောင် ရောက်သည်နှင့် စီရင်ရန်အတွက် အကုန် ပြည့်စုံပြီးသား ဖြစ်နေပြီ။ ဒါကြောင့် ဆရာအောင်ရောက်လာလျှင် အားလုံးအဆင်သင့်ဖြစ်ရန် ရွာဟိုင်းသုဿာန်သမီးစောင့်သုဘရာဇာကြီးကိုလည်း ပြောထားပြီး ဖြစ်၏။

(၃)

လကွယ်နေ့ည သန်းခေါင်ယံသည် အလွန်ပင်တိတ်ဆိတ်ပြီး သက်နေ၏။ မိုးအကုန် ဆောင်းအကူးကာလ ဖြစ်၏။ အေးစိမ့်စိမ့်ဖြစ်သည်။ ညဉ့်ငှက်တို့၏မြည်သံ၊ ပုရစ်တို့ရဲ့အော်သံ၊ ပုဇင်းရင်ကွဲတို့၏ တတ်တတ်မြည်သံများနှင့်အတူ တစ်ချက်တစ်ချက်တွင် ဓွေးအူသံများကလည်း ဝေါ်ထွက်လာ၏။

အားကစားကွင်း နှစ်ကွင်း၊ သုံးကွင်းစာမျှကျယ်သော ရွာဟိုင်းသုဿာန်အတွင်းတွင် ကုက္ကိုပင်ကြီးများက အံ့ဆိုင်ပိုင်းညှို့နေသည်။ လေးရာလောက်ရှိသော အုတ်ဂူများကလည်း အမှောင်ရိပ်ကို ပိုမို၍ လွှမ်းမိုးစေသည်။ ငွေကြေးတတ်နိုင်သူများက အုတ်ဂူပြုလုပ်ကြသော်လည်း ငွေကြေးမတတ်နိုင်သူများအတွက် မြေမြှုပ်သင်္ဂြိုဟ်ရန် မြေနေရာကွက်လဲကြီးကလည်း အလွန်ကျယ်လှ၏။

၎င်းမြေကွက်လပ်တွင် ကုက္ကိုပင်၊ တမာပင်၊ ထနောင်းပင်နှင့် အခြားသော အပင်ငယ်များ ခြုံပုတ်များကလည်း ရှိနေ၏။ ဒီအပင်ကြားမှာ မြေပုံဟောင်းများ၊ ပြိုလဲနေသော ဆိုင်းဘုတ်များ၊ တစ်ရက် နှစ်ရက်ကမှ မြှုပ်ထားသော မြေကျင်းသစ်များကလည်း ပြည့်နှက်နေ၏။

ဆရာကြီးအောင်နှင့် ဘိုးတော်အောင်ထိန်တို့နှစ်ဦးသည် အ

သန်းမကလေး မြေမြှုပ်ထားသောနေရာသို့ လှမ်းလာကြ၏။ နေ့ခင်းက ချစ်ခင်လက်လာကြည့်ထားသဖြင့် လာရလွယ်၏။

သူတို့၏ အဲဗာထရီဇာတ်ခဲ ထည့်ထားသော လက်နိပ်ဓာတ်မီးအောင်ကို မြင်သဖြင့် အနောက်ဘက်ရပ်၏ နောက်ဖက်တွင်ရှိသော သမီးစောင့် သုဘရာဇာကြီးကဆီးကြို၍ လက်နိပ်မီးနှင့်အချက်ပြကာ အစိမ်းသေမြေပုံရှိရာသို့ လိုက်ပို့သည်။ သုဘရာဇာကြီးသည် ဘိုးတော်အောင်ထိန်ထံမှ မုန့်ဖိုးငွေ ၅ ကျပ် ရထားသည် မဟုတ်ပါလား။

“ဆရာတို့ စိတ်ချ လက်ချသွားပါ...”

“အရင် ဘယ်အချိန်လောက်ပြီးမလဲ”

“နှစ် နာရီ ကြက်ဦးတွန်ချိန်လောက်

ကျပြီးမယ်ထင်တယ်...”

သုဘရာဇာကြီး၏အမေးကို ဘိုးတော်အောင်ထိန်က ပြန်ဖြေလိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။ ပြန်ပြောသည်နှင့် ဘိုးတော်အောင်ထိန်တို့သည် မြေပုံရှိရာသို့ လာခဲ့ကြ၏။ မြေမြှုပ်မြေပုံများကို အုတ်ရန် အုတ်ဂူတော်တော်များများကို ဖြတ်

အရှေ့ဘက်တွင် ငါးလုံးတန်း တန်းစီထားသော အုတ်ဂူများကြားတွင် လမ်းထား၍ အနောက်ဘက်တွင် ၎င်းကဲ့သို့ အုတ်ဂူတန်း ရှိနေ၏။ အုတ်ဂူရိုးရိုးများကြားတွင် ပြဿဒ်နှင့် အုတ်ဂူများကလည်း ကြုံ ကြားကြုံ ကြားရှိနေ၏။ ဗုတ်မီးခေါ်သော အဲဗာထရီဇာတ်မီးနှင့် ဆရာတပည့် နှစ်ယောက်တို့ရှိရာသို့ စကားမပြောဘဲ ဆိတ်ဆိတ်လာနေကြ၏။

“ဟီး... ဟီး”

ညဉ့်ငှက်တစ်ကောင်သည် အုတ်ဂူပြဿဒ်ပေါ်မှ သူတို့နှစ်ယောက်ကိုလန့်၍ ပျံထွက်သွားသည်။ ဘိုးတော်အောင်ထိန် ကြက်သီးတစ်ကောင် ထသွား၏။ ကြွေကျနေသော သစ်ရွက်ခြောက်များ၊ သစ်တိုင်းခြောက်ငယ်လေးများကို တက်နင်းလိုက်တိုင်း တချိုးချိုးတရွတ်ရွတ် ဖြည်

တစ်ခါတစ်ရံ ကိုယ်နင်းလို့ မြည်သည့်အသံကိုပင် စိုးရိမ်ကြောက်လန့်မှုများက စိုးရိမ်နေသဖြင့် အသည်းတထိတ်ထိတ်ဖြစ်မိ၍ ဘိုးတော်အောင်ထိန်ပါးစပ်မှ ဖွဖွကလေး ဂါထာများကို ရွတ်နေ၏။ တဖြည်းဖြည်းနှင့် ဆရာတပည့် မြေပုံနားသို့ ရောက်လာခဲ့သည်။ ပါလာသည့် ဖယောင်းတိုင်ကို မှီရာကလုပ်သော ကြေးမီးခြစ်ဖြင့် ခြစ်၍ ညှိလိုက်၏။

“မိနင်းပုံ... အသက် ၂၇ နှစ်”

ဤစာတန်းကလေးသည် သစ်လွင် တောက်ပနေဆဲပင် ဖြစ်သည်။ မြေကြီးများကလည်း အရောင်မညိုသေး... လွန်ခဲ့သော ရက်အနည်းငယ်အတွင်းကမှ သားမဖွားနိုင်၍ သေဆုံးခဲ့ခြင်းဖြစ်သော မိနင်းဖြစ်၏။

သစ်လွင်နေဆဲ မိနင်းပုံ၏မြေပုံဘေးတွင်ရပ်လိုက်ပြီး ဆရာကြီးအောင်သည် မြေပုံပတ်ပတ်လည်တွင် စည်းချလိုက်၏။

ပထမစည်း။ ဒုတိယစည်း။ တတိယစည်း... စည်းသုံးတန်း ရှိသောအခါ နယ်မြေသိမ်းလိုက်၏။ နတ်နှင့်တကွ နာမ်လောကရှိ သတ္တဝါအားလုံး မိမိလူဖြစ်ရန်၊ မိမိဘက်ကသာ ပါဝင်ရန် အာဏာသိမ်းချခြင်း ဖြစ်၏။ အာဏာသိမ်းပြီးသည်နှင့် တံစူးဝါးနှင့်ပြုလုပ်ထားသော သုံးပေအရှည်ရှိသော ပန္နက်တိုင်ကို ထောင့်လေးထောင့်တွင် စိုက်လိုက်၏။ ခြောက်ပတ်လည်အကျယ်ရှိသော သတ်မှတ်ဧရိယာကို ပရိတ်ချည်များဖြင့် ကိုပတ်ပတ်လိုက်၏။

ပန္နက်တိုင် တံစူးဝါးစိုက်ပြီးသည်နှင့် ဆရာတပည့်နှစ်ယောက်တိုင်အတွင်းသို့ ရောက်နေပြီဖြစ်၏။ ပရိတ်ချည်ကို အတွင်းမှနေ၍ ပတ်၏။ ပရိတ်ချည် ကိုးပတ် ပတ်အပြီးတွင် လေပွေတစ်ချက်က တိုက်ခတ်သံဖြင့် ထွန်းထားသော ဖယောင်းတိုင်က ငြိမ်းသွားသည်။ ဘိုးတော်အောင်ထိန်သည် ဆရာကြီးနားသို့ ကပ်သွား၏။ မိနင်းပုံက မကြိုက်၍များအောင်တိုင်ကို မှုတ်ပစ်လိုက်တာလားဟု သံသယဖြစ်မိ၏။

“ဆရာကြီး... အဖျက်ဝင်လာပြီနဲ့ တူတယ်”

“အောင်ထိန်... မင်းကြောက်နေလား၊ မကြောက်နဲ့၊ ကြောက်ခြင်းဟာ ရှုံးနိုင်ခြင်းအတွက် အထောက်အကူဖြစ်စေတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာကြီး... စိုး... စိုးရိမ်လို့ ပြောတာပါ”

“စိုး... ဝေါ... ဖျန်း... ဖျန်း”

ထိုစဉ်တွင် ငှက်တစ်သိုက်က ပျံထွက်သွား၏။ ဘိုးတော်အောင်ထိန်သည် ဆေးအိတ်ထဲမှမီးခြစ်ကိုယူ၍ မီးခြစ်ခြစ်ပြီး ဖယောင်းတိုင် ပြန်ညှိလိုက်၏။ ဆရာကြီးအောင်က အိတ်တစ်လုံးနှင့်ထည့်ယူလာသော ချေလုံအိုးကွဲတစ်ခြမ်းကို အစိမ်းသေမ မိနင်းပုံ မြေပုံ၏ ၃ ပုံ ၃ ပုံဖြစ်သော အောက်ပိုင်းနေရာတွင် တည့်တည့် တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ဖြစ်အောင် တယ်ညှိတည်သည်။

ပြီးလျှင် ပျားဖယောင်းကိုးကျပ်ကိုထည့်သည်။ ပါလာသည့် ဆေးအိတ်တုတ်နှင့် မြေပုံကို ၇ ချက်ချက်ပြီး ခေါ်လိုက်သည်။ သင်္ချိုင်းကုန်းမှရသောဆေးများဖြင့် ဖိုခနောက် ၃ လုံးလုပ်၍ ချေလုံအိုးခြမ်းကွဲကို တည်ထားခြင်းဖြစ်၏။

သို့သော် ဘာမီးမှ အိုးကွဲအောက်တွင်မရှိ... ဆရာကြီးအောင်၏ ဆေးကြိမ်တုတ်ဖြင့် ရိုက်လိုက်သောအခါ ဆူညံသွားတော့၏။ ဘိုးတော်အောင်ထိန်သည် ထွန်းထားသော ဖယောင်းတိုင်များမငြိမ်းရန် ပုဆိုးဖြင့် ဖာထား၏။ သို့သော် သူထင်သလို လေတိုက်ခြင်းမဟုတ်ပါ။ နာနာသာဝတီ၏ပြေးသံလွှားသံများသာ ဖြစ်ကောင်းဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

ဘိုးတော်အောင်ထိန်နှင့် ဆရာကြီးအောင်သည် မြေပုံပေါ်မှ ချေလုံအိုးခြမ်းကွဲအတွင်းမှ ဖယောင်းနှင့်ဆီများ ဘယ်လိုများလွှဲခြားလာ

ပြင်ဝတ်နေစဉ်မှာ ဆရာကြီးအောင်က ပေတလူဆေးဖယောင်းချက်ထဲ
ယူရန် ဖယောင်းချက်အိုးရှိရာ မြေပုံပေါ်သို့ လက်လှမ်းလိုက်၏။

“ဘုတ်...ဖျန်း”

ဆရာကြီးအောင်၏လက်ကို လက်ကြီးတစ်ခုက ပုတ်ချလိုက်၏။
ဆရာကြီးအောင်၏ပါးကိုလည်း တစ်ချက်ရိုက်လိုက်၏။ သို့သော် ဆရာ
ကြီးအောင်ကို မရိုက်မိ။ ဆရာကြီးအောင်သည် မြန်မာ့သိုင်းပညာကို ကောင်း
စွာ တတ်ကျွမ်းထားသူဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် အရင်ဦးစွာ လက်ဝဲဖြင့်ခံကာ
လိုက်သဖြင့် ဖျန်းကန် မြည်သွားခြင်းဖြစ်၏။ ဘိုးတော်အောင်ထိန်သည်
အဖြစ်အပျက်ကို ကြည့်၍ သေးပါချင်စိတ်ပင် ဖြစ်လာ၏။

“ဆရာကြီး...ဖြစ်ပါလား၊ အစိမ်းသေမတော့ သောင်းကျန်းလေ
ပြီနဲ့ တူတယ်...”

ဘိုးတော်အောင်ထိန်က ဆရာကြီးကိုကြည့်၍ ပြောနေစဉ်မှာ
ပင် မြေပုံမှမြေတို့သည် တဖြည်းဖြည်းကွဲအက်၍ မြေခဲများ တဖွားဖွား
ဘေးသို့ ပျံထွက်လာ၏။ မိနင်းပုံ၏အလောင်းသည် မြေကျင်းထဲမှနေ၍
ခေါင်းအုံးပွင့်ထွက်ပြီး တဖြည်းဖြည်းထကြွလာနေ၏။ တဖြည်းဖြည်းနဲ့
ခေါင်းထောင်ထလာရင်း လက်နှစ်ဖက်ပေါ်လာတော့၏။

ညာဘက်လက်မှနေ၍ ဆရာကြီးအောင်၏လက်ထဲက ဖယောင်း
ချက်အိုးကို လှယူရန် လက်လှမ်းနေ၏။ ဘိုးတော်အောင်ထိန်သည် မူလ
မကြောက်တတ်သူ ဖြစ်လင့်ကစား သေပြီးသောအလောင်းက အသက်ထဲ

၍ ဖြန်ထလာခြင်းကိုတွေ့သောအခါ ကြက်သီးဖျန်းဖျန်းထ၍ လက်ခြေ
များ နှုတ်ခမ်းများ တဆတ်ဆတ်တုန်နေတော့၏။

“အောင်ထိန်...မင်းကိုငါ “မင်းလေးပါး” ဆေးမှုန့်ပေးထားတယ်
ထုတ်လား။ ဒီသရဲမ ခေါင်းပေါ်ပက်လိုက်စမ်းကွာ...”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာကြီး”

ဘိုးတော်အောင်ထိန်သည် ပုလင်းငယ်အတွင်းမှ စုန်း-နတ်-
သရဲ-တစ္ဆေတို့ကိုခိုင်သော စိန်ဆေးဒန်း-ကန့်-ဇဝက်သာတို့ဖြင့် စီရင်
ထားသည့် မင်းလေးပါးဆေးကို ညာလက်ဝဲတွင်ထည့်၍ သရဲမခေါင်းပေါ်
သို့ ဝက်လိုက်၏။

“ဟီး...ဟီး...ဟီး”

သရဲမ (သို့မဟုတ်) အစိမ်းမ မိနင်းပုံသည် ဟီးတိုက်အော်ငို၍
ထွတ်ပြေးလေတော့၏။

(၄)

တန်ဆောင်မုန်းလထဲသို့ ရောက်လာသဖြင့် နင်းမှုံတို့ကျလာနေ
ပြီဖြစ်၏။ စတီးဆပ်ပြာစက်ဟောင်းကြီး၏ဝင်းထဲတွင် အိမ်ကလေးများသည်
တို့တို့ကျွတ် ဖြစ်၏။ ဖုန်းဆိုးတောနှင့် တမြက်စည်းရိုးပင်များ၊ ရွှေဟ်တိုင်း
ဝင်များက ဝင်းကြီးထဲတွင် အပြည့်နေရာယူထား၏။ လက်ပံပင်ကြီးများ၊
ညောင်ပင်၊ ကုတ္တီပင်များကလည်း နေရာအနှံ့တွင် ပေါက်ရောက်နေ၏။

ဆပ်ပြာစက်ဝင်းဟောင်းကြီး၏ အရှေ့ဘက်အရပ်ဝင်ပေါက်မှ
ပေခုံးရာလောက်ကျယ်ဝန်းသော မြေကွက်အတွင်းတွင် ဘိုးတော်အောင်ထိန်
အိမ် ရှိ၏။ ကုလားသူဌေးပိုင်သော စတီးဆပ်ပြာစက်ကြီးသည် လွတ်လပ်ရေး
မကြေညာခင်လေးမှာပင် စက်တွင်းပစ္စည်းများကို ရွှေ့ပြောင်းသယ်ယူပြီး
အဆောက်အဦများနှင့် အုတ်တံတိုင်းခတ်ထားသောဝင်းကြီးကို ပစ်ထားခဲ့ရ
ခြင်းဖြစ်၏။ ၎င်းဝင်းကြီးထဲတွင် မည်သူမျှဝင်ရောက်ကျူးကျော်၍ မနေကြ
တော့။

ဘိုးတော်အောင်ထိန်သည် ၎င်းဝင်းကြီး၏အရှေ့ဖျား အရှေ့
ပေါက်၏ ဝဲယာတွင် သစ်ပင်၊ ပေါင်းပင်များကိုရှင်းလင်း၍ မြေကွက်သစ်
မှတ်ယူထားပြီး မြောက်ဘက်တစ်အိမ်၊ တောင်ဘက်တစ်အိမ် တံတလေး

များဆောက်၍ နေနေသောအချိန်ပင် ဖြစ်၏။

တောင်ဘက်ဝန်းခြံ၏ တောင်ဘက်စည်းရိုး အရှေ့ဖျားတွင် လက်မပင်ကြီးတစ်ပင်ရှိ၍ အနောက်ဘက်စည်းရိုးထောင့်တွင် တစ်ပင်ရှိ၏။ ၎င်းလက်မပင်ကြီးနှစ်ပင်တွင် ဂျပန်သရဲများရှိ၏။ ညတွင် တစ်ပင်နှင့်တစ်ပင် ကူးနေတတ်ကြ၏။ လျှာမှ သွားရည်များကျရာတွင် မီးရောင်ကဲ့သို့ တဝင်းဝင်းလက်သဖြင့် တချို့က မီးသရဲဟု ခေါ်ကြ၏။

ထိုမီးလုံးကြီးများကို မြင်ရသဖြင့် သရဲ သို့မဟုတ် နာနာဘာဝများ ကူးလူးနေသည်ကို သိရခြင်းပင်ဖြစ်၏။ ဘိုးတော်အောင်ထိန်နှင့် ဆရာကြီးအောင်တို့သည် ပေတလူဆေးစီရင်ပြီးသည်နှင့် ရွာဟိုင်းသုသာန်မှ ရှမ်းပိုင်းနှင့် ပဲပုတ်တန်းနှစ်ရပ်ကွက်ကိုကျော်၍ ၎င်းစတီးဝင်းထဲသို့ ပြန်လာခဲ့၏။

“ငါ့ဥစ္စာပြန်ပေး... ငါ့ဥစ္စာပြန်ပေး”

အစိမ်းမ မိနင်းပုံသည် ပေတလူဖယောင်းချက်ကို ပြန်တောင်းနေခြင်းဖြစ်၏။ မိနင်းပုံသည် ကိုယ်ထင်ပြလိုက်၊ တချွတ်ချွတ်တရှုပ်ရှုပ် လုပ်လိုက်နှင့် တောင်းဆိုနေ၏။ ဆရာကြီးအောင်သည် မိနင်းပုံကို တစ်ချက်မျှ ဂရုမစိုက်ဘဲ လာနေ၏။ ဘိုးတော်အောင်ထိန်ကမူ အနည်းငယ် ကြောက်ရွံ့သောစိတ် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဆရာကြီးအောင်ရှေ့မှကျော်တက်၍ လာခဲ့၏။ နောက်ကိုလည်း မကြာမကြာလှည့်ကြည့်မိ၏။ ပေတလူဖယောင်းချက်က ဘိုးတော်အောင်ထိန်လက်ထဲမှာ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်ပင် အစိမ်းမ မိနင်းပုံက တောင်းဆိုနေခြင်းဖြစ်၏။

“အောင်ထိန်...”

“ဗျာ... ဆရာကြီး”

“မင်းမှာ ပေတကင်းသင်း၊ ဝက်နင်းရွာပြန်၊ အင်းဖယောင်းတိုင် ပါတယ် မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ကဲ့... ဆရာကြီး ပါတယ်”

“အေး... အဲဒီ အင်းမီးထွန်းပြီး ဒီကောင်မ အစိမ်းမမိနင်းပုံကို ပေါက်ထည့်လိုက်ကွာ”

ဆရာအောင်၏ ခိုင်းစေချက်ကြောင့် ဘိုးတော်အောင်ထိန်သည် ဆေးလွယ်အိတ်ထဲမှ ယွန်းဘူးလေးကိုထုတ်၍ ဆေးဖယောင်းတိုင်ကိုယူ

တိုင်၏။ ပုံရွာလုပ်ကြေးမီးခြစ်ဖြင့် ဖယောင်းတိုင်ကိုညှို့လိုက်၏။ ထိုစဉ်မှာ အစိမ်းမမိနင်းပုံက ဘိုးတော်အောင်ထိန်၏အနီးသို့ ကပ်လိုက်လာပြီး ဘိုးတော်အောင်ထိန်၏အိတ်ထဲမှ ပေတလူဆေးအိုးကိုယူရန် ပြုလုပ်နေသောအခါ။

“ဟီး... ဟီး... ဟီး ငါမိနင်းပုံကဲ့ဟေ့... မောင်ဆရာအောင်ရယ် နေ့ညလာလောက်တော့ တွေ့ကြသေးတာပေါ့”

အစိမ်းမ မိနင်းပုံသည် ဆရာအောင်ကို ကျော်တက်၍ ဘိုးတော်အောင်ထိန်၏ပုခုံး၌လွယ်ထားသော လွယ်အိတ်ကိုဖြုတ်ယူရန် အားယူလိုက်၏။ ထိုအချိန်မှာပင် ဘိုးတော်အောင်ထိန်သည် ဆေးဖယောင်းတိုင်ကို မီးညှို့ပြီးသွားသဖြင့် -

“ဥဲ့... စုန်းထက်စုန်းကြီး နတ်ထက်နတ်ကြီး မရှိစေရ၊ မနာဒေဝီ သွားဟ...”

ဤဂါထာကို ရွတ်ဆို၍ ဘိုးတော်အောင်ထိန်သည် အစိမ်းမ မိနင်းပုံအား အားကုန်လွှဲ၍ ပစ်ပေါက်လိုက်တော့၏။

“ဟီး... ဟီး... ဟီး အောင်မယ်လေးတော့ သေပါပြီ”

(၅)

“အဲဒါပါပဲ... မောင်ကိုရင်ရာ နာနာဘာဝတွေနဲ့ ပတ်သတ်တဲ့ ဆေးတွေဖော်ရတာ လွယ်လှတာမှမဟုတ်ဘဲ၊ ခက်ခက်ခဲခဲနဲ့ ဖော်လုပ်ရတာ အောင်မြင်လို့ရလာတာကို တန်ဖိုးထားသုံးစွဲရမှာပဲလေ...”

“ဒါနဲ့ အစ်ကို အဲဒီဆေးရတော့ ဆေးစွမ်းထက်၊ မထက် ဘယ်လို စမ်းလဲ။ အဲဒီဆေးက တကယ်ရော အစွမ်းထက်သလား...”

ကျွန်ုပ်က ဆေးဘူးလေးကိုကိုင်၍ ကျွန်ုပ်စင် သိုးတော်အောင် ထိန်ကို မေးကြည့်နေမိ၏။ ကျွန်ုပ်၏စင်သည် ကွမ်းတံမြို့မြို့စားရင်းက ကျွန်ုပ်အား ပေတလူဆေး၏အစွမ်းကို ဆက်လက်ပြောပြတော့၏။

“အစွမ်းကတော့ ထက်သပ... မောင်ကိုရင်ရာ၊ အဲဒီဆေးဖော်ပြီး နောက်တစ်လလောက်ကြာတော့ အဖေ့ဆီကို လူငယ်တစ်ယောက် ရောက်လာတယ်။ ဗေဒင်မေးရင်းကနေ ဝီယဆေးကိုလိုချင်တဲ့အကြောင်းပေါ် ကိုယ်ကလည်း ဆေးအသစ်ကိုမစမ်းရသေးတာနဲ့ စမ်းချင်လို့ စမ်းရမယ့် လူကို မျှော်နေတာနဲ့ အဆင်သင့်သွားသပေါ့... ဒီလိုကွဲ့ကိုရင်ရဲ့”

(၆)

“ဆရာကြီးဘိုးတော်အောင်ထိန်ဆိုတာ ရှိပါလား...”

“ရှိပါတယ်ကွယ်၊ ထိုင်ပါ... ဆရာကြီး ပုတီးစိတ်နေတာ ပြီးတော့ မှာပါ”

ဘိုးတော်အောင်ထိန်၏အနီး ဒေါ်ခွန်းလှက လာရောက်သော ဧည့်သည်ကိုဧည့်ခံ၍ ဧည့်ခန်းတွင်ထိုင်ခိုင်းထား၏။ ခဏနေလျှင် ဆရာကြီးဘိုးတော်အောင်ထိန် ပုတီးစိတ်ရာ ဘုရားစင်ရှေ့မှထလာပြီး ဧည့်ခန်းတွင် ထိုင်နေသော လူငယ်၏အနီးသို့ရောက်လာပြီး-

“မောင်ရင် ဘာကိစ္စလဲ...”

“ကျွန်တော် ကံစတာစစ်ရင်းနဲ့ အဓိကကတော့ အချစ်ရေးကိစ္စ ပါပဲ၊ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောရရင် ကျွန်တော်ကြိုက်တဲ့ကောင်မလေးက ပြန်ကြိုက်အောင် ဝီယဆေးကောင်းကောင်း လိုချင်လို့ပါပဲ”

ဆရာကြီးသည် လူငယ်ပြောစကားကို နားထောင်ရင်းကနေ ထိုင်ခုံတွင်ဝင်၍ ထိုင်လိုက်၏။ လူငယ်ပြောသောစကားကို ဂရုတစိုက်နားထောင်ရင်း ကွမ်းစားရန် ကွမ်းအစ်ကိုကိုင်၍နေရင်းက-

“မောင်ရင်က ဝီယဆေးကို ယုံကြည်လို့လား”

“ဟုတ်ကဲ့... ယုံကြည်ပါတယ်”

“ဒါဆိုရင် ဒီဆေးကို ယူသွား... မင်းချစ်သူရဲ့ အိမ်ကိုသွား။ သူ့အိမ်က ရေအိုးစဉ်မှာ ရေခပ်သောက်ချင်ဟန် ဆောင်ပြီးလျှင် ဒီဆေးလေး ချော့ချော့အောက်ခြေမှာ သုတ်ထားနဲ့၊ အဲဒီ ရေခွက်ကိုစပ်ပြီး သူ့သောက်ထိတ်တာနဲ့ မင်းကိုချစ်လိမ့်မယ်၊

မင်းက တွေ့ချင်တဲ့နေရာကို အဲဒီနေရာ သွားစရာရှိလို့ သွားလိုက်လို့ တစ်ယောက်ယောက်ကို ပြောသလိုနဲ့ သူကြားအောင်ပြော... သူ့နောက်ကလိုက်လာလိမ့်မယ်၊ လိုက်လာတဲ့အခါ မင်းခေါ်ချင်တဲ့နေရာ ဆိုသွားပေါ့။ ဒါပေမယ့် မင်းသစ္စာရှိရမယ်။ မိန်းကလေးကို အတည်မယူသင့်ဘဲနဲ့ ဖျက်လို၊ ဖျက်ဆီးသဘောတော့ မလုပ်ရဘူး။ ဒါကြောင့် မင်းငါ့ဆီ ဆေးယူရင် သစ္စာရေ သောက်ရမယ်။

ကဲ... ဘယ်နှယ်လဲ သောက်ရဲပါ့မလား”

ဆရာကြီးသည် ဝီယဆေးသုံးလိုသူ လူရွယ်ကို ပြည့်စုံအောင်ပြောဆိုပြီး သစ္စာဆိုရန်ကတိကို တောင်းလိုက်၏။ လူရွယ်ကလည်း-

“ဟုတ်ကဲ့ပါ... ဆရာကြီး ကျွန်တော် သစ္စာဆိုပါ့မယ်။ ဆရာကြီး

ထိတ်တဲ့သစ္စာရေ သောက်ပါ့မယ်”

လူရွယ်သည် ဆရာကြီးဘိုးတော်အောင်ထိန်ပေးသော ပေတလူ ဝီယဆေးကိုယူ၍ ပြန်သွားလေတော့၏။

(၇)

သန်းခင်မသည် အဝေးသို့မျှော်၍ဝေးကြည့်ရင်း သူကလေးတစ်ယောက်မိခင်ဖြစ်ခဲ့ရသည်ကို စဉ်းစားရင်း ဝမ်းနည်းနေမိ၏။

တကယ်တော့ ဖိုးတေကို သူချစ်ခဲ့သည် မဟုတ်၊ ဖိုးတေကို အလွန်ထင်မုန်းခဲ့၏။ ယခုမှ သူ အလွန်မုန်းသော ဖိုးတေ၏မယား ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

မသန်းခင် အပျိုဘဝကို ပြန်စဉ်းစားကြည့်မိ၏။

ဟုတ်သည်... တစ်နေ့တွင် ဖိုးတေသည် အိမ်ကမိသားစုနှင့် တေးပြောနေသည်။ သူ့အပြင်ကပြန်လာတော့ -

“ဦးလေး... ကျွန်တော်ပြန်လိုက်ဦးမယ်၊ ကျွန်တော် ချော့ချော့

ချောင် ခြင်္သေ့ဦးကိုသွားရမယ်၊ ပြန်မယ်၊ ကျွန်တော့်ကို ခွင့်ပြုပါဦး”

|| ကလေးပျိုမှတ်တမ်း

ဒီလိုပြောပြီး ဖိုးတေပြန်သွားတယ်။ သူပြန်ထွက်ခါနီး ရေထိုးစင်မှာ ရေဝင်သောက်တယ်။ သူထွက်သွားတော့ ငါလည်း အပြင်က ပြန်လာတော့ ရေဆာတာနဲ့ ရေသောက်မိတယ်။ အဲဒီနောက်မှာ ငါဘယ်လိုဖြစ်သွားတာလဲ။

မသန်းခင်သည် သူ့ဘဝဖြစ်စဉ်ကို စဉ်းစားနေ မိ၏။ ဟုတ်ပါသည်။ တကယ်တော့ ဘိုးတော်အောင်ထိန်ထံမှ ပီယဗေတာလူ ခတ်ဆေးရသွားသူ ဖိုးတေက သူ့ကိုဆေးခတ်ခဲ့ခြင်းကို သန်းခင်မတစ်ယောက်မသိနိုင်ရှာပေ။ မသန်းခင်

ဖိုးတေခတ်သော ပီယအချစ်ဆေးကြောင့် မိမိအလွန်မုန်းသော ဖိုးတေနောက် သို့ကောက်ကောက်ပါအောင် လိုက်သွားမိ၏။

ကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ ဘဝနစ်ကျော်ကာလ နစ်နစ်ခန့်ရှိသော အခါ အစိမ်းမမိနင်းပုံစောင့်ရှောက်သော ပီယဆေး၏အစွမ်း ပျက်ပြယ်သွားပြီဖြစ်၍ ဖိုးတေကို သန်းခင်မ မချစ်နိုင်တော့ပြီ။ အင်မတန် မုန်းသည်။

သို့သော် ကလေးတစ်ယောက်က ရှိနေပြီ။ ဒီကလေးက ဖိုးတေ၏ကလေး။ ဖိုးတေနှင့်ရသည့်ကလေးမှာ သူမ၏သွေးကလည်း ပါနေသည်။ ဒါကြောင့် သန်းခင်သည် မထွေးနိုင်၊ မမျှနိုင် ဘာလုပ်ရမှန်းမသိ။ ဒီအထဲအရ ဖိုးတေထွက်သွားသည်မှာ ကြာပြီ။ ပြန်မလာတော့ပို၍ပင် ဒေါသဖြစ်ရသည်။ ဖိုးတေက သန်းခင်မကို ပစ်ထားခဲ့ပြီလား။

သည်အကြောင်းကို ဘိုးတော်အောင်ထိန်ကြားသောအခါ အလွန်စိတ်မကောင်းဖြစ်ရသည်။ သူ၏ပီယခတ်ဆေးကြောင့် သစ္စာမဲ့သူတွေရဲ့ ယုတ်မာသောစိတ်ကြောင့် မိန်းကလေးများ မချစ်ဘဲနှင့် ယူရသည်။ ချပြီးတော့ နမချင်းမစာနာ ပစ်ထားတတ်ကြသည်ကိုစဉ်းစားကာ ဤပေတလူခတ်ဆေးကို ပြောတွင်းကန်းဆေးကွင်းအပ်ကြီး၏အောက်ခြေမှ ဘယ်တော့မှမထုတ်တော့ဘဲ ဘိုးတော်အောင်ထိန်၏ဘဝတစ်သက်တာအတွင်း ပေတလူပီယခတ်ဆေး (သို့မဟုတ်) အစိမ်းမမိနင်းပုံရဲ့ ပေတလူဆေးကို လုံးဝပစ်ပယ် စွန့်လွှတ်လိုက်လေတော့သတည်း။

အနောက်တိုင်း

လောကီ အဓိအရင်များ

ဩဇာညောင်းစေမယ့် ပန်းသီးအစီအရင်

ပန်းသီးဟာ ဂန္ထိရဆန်တဲ့အသီးဖြစ်ပြီး လောကီအစီအရင်များမှာ အများဆုံး အသုံးပြုကြပါတယ်။ အနောက်တိုင်းလောကီပညာရှင်များဟာ အစီအရင်များဖြုလုပ်ရာမှာ ပန်းသီးကို အကြိုက်ဆုံးဖြစ်ပါတယ်။

အကောင်းဆုံး ဥပမာတစ်ခုပေးရမယ်ဆိုရင် -

Snow White ဇာတ်ကားထဲမှာ Snow White မင်းသမီးလေးကို စုန်းမကြီးက ပန်းသီးနဲ့အစီအရင်ဖြုလုပ်ခဲ့တာကို ကောင်းကောင်းသိကြပါလိမ့်မယ်။ ဒါဟာ လူတကာကြီးလို့မရတဲ့အကောင်းဆုံး အလှူရီလာ သက်သေပြချက်တစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။

အခု အစီအရင်ကလည်း ပန်းသီးနဲ့စီရင်နည်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ပန်းသီးနဲ့စီရင်နည်းတွေထဲမှာ အလွယ်ဆုံးနဲ့ အပျော့ဆုံး အစီအရင်လေး ဖြစ်ပြီး ဩဇာညောင်းစေမယ့် အနောက်တိုင်း လောကီအစီအရင်တစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။

အပျော့ဆုံးပန်းသီးစီရင်နည်းမှာ Snow White ဇာတ်လမ်းထဲက လို လူတစ်ယောက်ကို လဲကျစေနိုင်လောက်တဲ့ အစွမ်းသတ္တိမရှိပေမယ့် လည်း လူတစ်ယောက်အပေါ်မှာ ကိုယ်ဟာ ကောင်းကောင်း ဩဇာညောင်း

စေနိုင်သလို၊ ချစ်သူရဲ့ စိတ်ကို စမ်းစားနိုင်တဲ့အစီအရင် တောင်းတစ်ခုလည်းဖြစ်ပါ သေး။

ပထမဆုံးမည်သည့် အဆင့်လဲပြည့်ကျော်(၃)ရက် ချစ်သူအချိန်မှာ အနီနဲ့အစိမ်း ချောင်ချောယုတ်ဆဲဖြစ်တဲ့ ပန်းသီးတစ်လုံးကို ချီးမွတ် ထိုက်ပါ။ အလွယ်တကူ မရရှိ နိုင်ဘူးဆိုရင် ဈေးဆိုင်ကနေ ဈေးမဆစ်ဘဲ ဝယ်ထားလိုက်ပါ။

ပြီးရင် အစိမ်းချောင်သမ်းနေတဲ့နေရာကို မိမိပါနဲ့အင်ကာ အသက် တိုပုံမှန်ရှုနေပါ။ အဲဒီနောက် အနီချောင်အပိုင်းကို မိမိကိုယ်ပိုင်အဝတ် ဆန်သန့်နဲ့ ပွတ်သပ်ကာ -

“မီးလိုချိုးပြီး

မီးလိုနီရဲတဲ့ ပန်းသီးလေးရေ..

ငါ့နှလုံးသားကို နွေးထွေးစေသလို၊

ချစ်သူစိတ်ကိုလည်း ပြောင်းလဲပေးပါ”

ဆိုတဲ့မန္တန်လေးကို ရွတ်ဆိုပေးပါ။ ရွတ်ဆိုပြီးရင် အနီချောင်သမ်း နေတဲ့အပိုင်းကို ညင်သာစွာပဲ နမ်းရှိုက်လိုက်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီလို နမ်းရှိုက်ပြီးရင်တော့ မိမိချစ်ခင်လိုတဲ့၊ ဒါမှမဟုတ် မိမိ ဩဇာညောင်းလိုတဲ့လူဆီကို ပန်းသီးကိုပေးလိုက်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ပန်းသီး စားလိုက်လို့ အစာမကြေခင်အချိန်အတွင်းမှာ သင်ဟာ အဲဒီလူရဲ့စိတ်ကို ခိုင်စိုးနိုင်မှာဖြစ်ပြီး သူ့အပေါ်မှာလည်း ကိုယ်ပြောသမျှ စကားတိုင်းဟာ ဩဇာညောင်းစေမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကိုယ် ချစ်သူကို Propose လုပ်တဲ့အချိန်မှာပဲ ဖြစ်ပြီး Valentine's Day မှာ ချစ်သူကိုလက်ဆောင်ပေးရင်ပဲ ဖြစ်ပြီး အချစ်တိစ္ဆာ နှင့်ပတ်သက်တဲ့နေရာတွေမှာလည်း အသုံးပြုနိုင်ပါတယ်။

အချစ်ရေးကံကြမ္မာကို ဆန်းစစ်ကြည့်နည်း

အချစ်ကံစေနေတဲ့သူများ၊ ကိုယ့်ရဲ့အချစ်ရေးကံကြမ္မာကို ဆန်းစစ်ကြည့်နိုင်တဲ့ ထိရောက်အစွမ်းထက်မြက်တဲ့ အစီအရင်တစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ လုပ်ဆောင်ရတာလည်း ခက်ခဲမှုမရှိဘဲ လွယ်ကူလှသလို၊ အချစ်ရေးကံကောင်းစေဖို့ အဆောင်စီရင်နည်းပါ တစ်ပါတည်း ပါဝင်ပါတယ်။

ပထမဆုံးအနေနဲ့ သောကြာနေ့ညနေအချိန် သင့်ရဲ့လောကီ အစီအရင်စားပွဲပေါ်မှာ ပန်းရောင်၊ အပြာရောင်နဲ့ ရွှေရောင်ဖယောင်းတိုင်များကို ထွန်းညှိလိုက်ပါ။

အဲဒီလို ဖယောင်းတိုင်များ မထွန်းညှိခင်မှာ ကိုယ့်ရဲ့ ကိုယ်လက်တွေဟာ အထူး သန့်ရှင်းနေရမှာဖြစ်ပြီး ရေချိုးပြီး အမွှေးနံ့သာများကို ဆွတ်ဖျန်းထားနိုင်ရင် ပိုကောင်းပါတယ်။

ပြီးရင် အနီရောင် နှင်းဆီပန်းနှစ်ပွင့်၊ သော့တစ်ချောင်းနဲ့ မြင်းခွာတစ်ခု (မရှိပါက မီးခိုးရောင်

သစ်ထူပြားတစ်ခုကို မြင်းခွာပုံစံ ဖြစ်တောက်အသုံးချနိုင်ပါသည်)ကို ဝိုးထည်စနဲ့ ထုတ်ထားလိုက်ပါ။

အဲဒီဝိုးထည်စနဲ့ ချည်ထားပြီးတဲ့နောက်မှာတော့ အဲဒီအထုပ်လေးကို ကိုယ့်ရဲ့အတွင်းခံဆောင်သီထားတဲ့နေရာမှာ (၁၄)ရက်တိတိ ထားလိုက်ပါ။ ထားဖို့နေရာမရှိ ပါကအံ့ဆွဲ အလွတ်သစ်ခုထဲကို သင့်ရဲ့အတွင်းခံဆောင်သီအချို့ပါထည့်ပြီး အဲဒီအံ့ဆွဲထဲမှာ ထည့်ထားနိုင်ပါတယ်။

(၁၄)ရက်ကြာလို့ ပြန်ထုတ်တဲ့အခါ နှင်းဆီပန်းပွင့်တွေဟာ အကောင်းအတိုင်းနီးပါး အရမ်းကြီးညှိုးနွမ်းမနေရင် ဒါဟာ သင့်ရဲ့အချစ်ရေး အောင်မြင်ကောင်းမွန်တဲ့လက္ခဏာ ဖြစ်ပါတယ်။

အရမ်းကြီးညှိုးနွမ်းခြောက်သွေ့နေရင်တော့ သင့်ရဲ့အချစ်ရေးဟာ တိမ်မကောင်းနိုင်ဘူးဆိုတာ ဗေဒင်မေးစရာမလိုဘဲ ကြိုတင်သိထားနိုင်ပါပြီ။ ယောက်ျားလေး၊ မိန်းကလေး မည်သူမဆို ကိုယ့်ရဲ့အချစ်ရေးကံကောင်းအကောင်းသိရှိနိုင်ဖို့ ဆန်းစစ်လုပ်ဆောင်ကြည့်နိုင်ပါတယ်။

ပြီးရင်တော့ နှင်းဆီပန်းပွင့်တွေကို သန့်ရှင်းတဲ့မြေနေရာတစ်ခုက ခြေကြီးထဲကို မြှုပ်နှံထားကာ မြင်းခွာနဲ့သော့ကို အချစ်ရေးကံကောင်းစေတဲ့အဆောင်အဖြစ် သွားလေရာမှာ စောင့်ထားနိုင်ပါပြီ။ အချစ်ရေးအတွက် တံကောင်းခြင်းအဆောင်များ ဖြစ်ပါတယ်။

အမြန်ဆုံးချစ်သူရနိုင်မယ့် အနမ်းစာအိတ်

နလုံးလမ်းကြောင်းမှာ ကျွန်းခံနေသူ၊ ကိုယ်ကမုန်းလိုက် သူများ နောက်ပါသွားလိုက် စသဖြင့် အချစ်ကဆိုးနေသူ၊ ချစ်သူမရှိသေးသူများ အတွက် အမြန်ဆုံးချစ်သူရရှိနိုင်မယ့် အစီအရင်တစ်ခုဖြစ်ပါတယ်။

မန္တန်ရွတ်ဆိုစရာမလို၊ ခက်ခဲတဲ့ပစ္စည်းတွေကိုလည်း ရှာစရာ မလိုပါဘူး။ အာရုံစူးစိုက်မှုနဲ့ သေသေချာချာလုပ်ဆောင်ပေးဖို့သာ လိုအပ် ပါတယ်။

အစီအရင်အတွက် လိုအပ်တဲ့ပစ္စည်းများကတော့ ပန်းရောင် စာအိတ်တစ်အိတ်၊ စာရွက်တစ်ရွက် (ပန်းရောင်စာရွက်ရရင် ကောင်းပါ တယ်)၊ အနီရောင်နှုတ်ခမ်းနီတစ်ထောင့်၊ နှင်းဆီပွင့်ချပ်များ ဖြစ်ပါတယ်။ အခုအစီအရင်က မိန်းကလေးသီးသန့် အစီအရင်ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီပစ္စည်းတွေရရှိဆိုရင် ကိုယ်ဟာ အစီအရင်ကို စိတ်တည်ငြိမ် စွာနဲ့ အာရုံစူးစိုက်လုပ်ဆောင်ရမှာဖြစ်တဲ့အတွက် ကိုယ့်အတွက် အနှောင့် အယှက်မရှိနိုင်မယ့် ဆိတ်ငြိမ်တဲ့နေရာတစ်ခုကို ကြိုတင် ရှာဖွေထားသင့် ပါတယ်။

ပြီးရင်တော့ သောကြာနေ့ ညအချိန်၊ ဆိတ်ငြိမ်တဲ့နေရာ(သို့ မဟုတ်) ကိုယ့်အခန်းမှာ စားပွဲတစ်လုံးချပြီး စာရွက်တစ်ရွက်အပေါ်မှာ

တိုယ်လိုချင်တဲ့ချစ်သူရဲ့ ပုံပန်း အဏ္ဏာန်နဲ့ အရည်အချင်းတို့ကို ဆည်သည့် အမည်မှ မပါဝင်စေဘဲ ခေးသားလိုက်ပါ။

အဲဒီနောက် စာရွက်လေး တို့ ရေမွှေးသွတ်ကာ ခေါက်လိုက်ပြီး နောက် ပန်းရောင်စာအိတ်လေးထဲ တို့ ထည့်လိုက်ပါ။ ပြီးတဲ့အခါမှာ နှင်းဆီပွင့်ချပ်များကို ဆုပ်ကိုင်ပြီး ဆုပ်ကိုင်ထားတဲ့လက်ကို မိုးပေါ် ခြောက်ထားကာ ကိုယ်စိတ်ဝင်စား

နေတဲ့ အနာဂတ်ချစ်သူနဲ့ သင်ပျော်မြူးနေပုံတို့ကို အာရုံပြုခံစားနေလိုက် ခါ။ အဆုံးစွန်သော ပျော်ရွှင်မှုစီသို့ ရောက်အောင် ခံစားပေးရပါမယ်။ ပြီးရင် နှင်းဆီပွင့်ချပ်များကို ချစ်သူရဲ့ပုံစံရေးထားတဲ့ စာရွက်ရှိသော စာအိတ်ထဲ တို့ ထပ်ထည့်လိုက်ပါ။

စာအိတ်ကို ပြန်ပိတ်ပြီးတဲ့အခါ သင့်ရဲ့နှုတ်ခမ်းမှာ အနီရောင် နှုတ်ခမ်းနီ အနည်းငယ် ဆိုးလိုက်ပြီး စာအိတ်ရဲ့အပြင်ဘက်ကနေ အနမ်း အစပ်ပွင့်ပေးလိုက်ရပါမယ်။ စာအိတ်ပေါ်မှာ ကိုယ့်နှုတ်ခမ်းရာလေး ပီပီသသ ခြုံသွားရင်တော့ အကောင်းဆုံးပါ။ တကယ်လို့ သိပ်မထင်ဘူးဆိုရင်လည်း ထပ်လုပ်စရာ မလိုပါဘူး။

ဘာလို့လဲဆိုတော့ အစီအရင်တိုင်းဟာ ဘယ်တော့မှ နှစ်ခါထပ် မလုပ်ရပါဘူး။ ပြီးရင် အဲဒီစာအိတ်လေးကို လုံခြုံတဲ့နေရာမှာ သိမ်းထား ရမှာဖြစ်ပြီး စာအိတ်ကို ဖွင့်ဖောက်ကြည့်ခြင်းမျိုး လုံးဝ မပြုလုပ်ရပါဘူး။

ကိုယ် ချစ်သူရသွားပြီးတဲ့နောက်မှာတော့ အဲဒီစာအိတ်ကို မဖွင့် ဆဲ မီးရှို့လိုက်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အမြန်ဆုံး ချစ်သူရစေနိုင်မယ့် အနမ်း စာအိတ် အစီအရင်တစ်ခုဖြစ်တာကြောင့် ချစ်သူမရှိသေးသူများ လူပီ ဆောင်နိုင်ပါတယ်။

သစ္စာမဖောက်ပြန်နိုင်အောင် စီရင်ခြင်း

ကိုယ့်ရဲ့ ရှေ့မှာတော့ ကိုယ့်အိမ်ထောင်ဖက်ဟာ ငြိမ်နေပေမယ့် ကိုယ့်ရဲ့ ကွယ်ရာမှာ ခြေရံနိုင်မလားဆိုတာ မသိနိုင်ဘူးလို့ဆိုသူတွေ အတွက် အစီအရင်ကောင်းတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ ကိုယ့်ရဲ့ ချစ်သူ၊ အိမ်ထောင် ဘက်ကို ကိုယ့်အပေါ်သစ္စာမဖောက်ပြန်နိုင်အောင် စီရင်ထားလို့ရပါ တယ်။

ဒီအစီအရင်ကို လုပ်ဖို့အတွက် ကိုယ့်အိမ်ထောင်ဖက်ရဲ့ ဆံပင် (၇)ပင်နဲ့ ဓာတ်ပုံတစ်ပုံတို့ လိုအပ်ပါတယ်။ အချိန်ကတော့ ကိုယ့်ရဲ့ အိမ် ထောင်ဖက်အိပ်နေတဲ့အချိန်မှာ လုပ်ရမှာဖြစ်ပြီး ကိုယ့်ရဲ့အိမ်ထောင် ဖက် အိပ်ပျော်နေချိန်မှာ ဆံပင်(၇)ပင်ကိုနှုတ်ယူကာ သူ့ရဲ့နှလုံးသားရှိရာ နေရာကို ပွတ်သပ်ကာ -

“မင်းရဲ့နှလုံးသား၊ ငါနဲ့ ဓကာလိုက်ရဲ့” လို့ပြောပြီး အိမ်ပေါက်ဝသို့ ယူသွားလိုက်ပါ။

အဲဒီနောက် သူ့ဓာတ်ပုံရဲ့ ဆံပင်ပုံစံနေရာမှာ နှုတ်ယူခဲ့တဲ့ ဆံပင် (၇)ပင်ကို ကော်နဲ့ကပ်လိုက်ရမှာဖြစ်ပြီး ကပ်လို့ပြီးတဲ့အခါမှာတော့ မိမိရဲ့ လက်ဖဝါးနှစ်ဖက်ကြား ဓာတ်ပုံကိုထည့်ကာ အားပြင်းပြင်းနဲ့ဖိကပ်ထား

မိမိရင်ဘတ်ပေါ်ကို သပ်ချပါ။

အိမ်ရှင်းနဲ့ပဲ -

“နင့်နှလုံးသားနဲ့ ငါနှလုံး

တစ်ထပ်တည်း ကျသွားပြီ၊

နင် ငါ့ကို သစ္စာ မဖောက်

နိုင်တော့ပါဘူး။

နင် ငါ့ကို သစ္စာ မဖောက်

နိုင်တော့ပါဘူး။

နင် ငါ့ကို သစ္စာ မဖောက်

နိုင်တော့ပါဘူး”

လို့ရွတ်ဆိုကာ လက်ဖဝါး

ဆံပင်က ဓာတ်ပုံကို တင်းကြပ်စွာညှပ်ထားရင်းနဲ့ ညာခြေဖောက်ကို သုံး ချက်ပေါက်လိုက်ပါ။

ပြီးနောက်မှာတော့ ဆံပင်(၇)ပင်ကို ဓာတ်ပုံကနေ ပြန်ခွာပြီး

အိမ်ရှင်းဆံပင်အချို့နဲ့ နှစ်သက်သလို ရစ်ပတ် စည်းနှောင်လိုက်ပါ။ အဲဒီနောက်

ဓာတ်ပုံကို မူလနေရာကို ပြန်ထားကာ ဟန်မပျက် အိပ်ရာထဲသို့ ပြန်သွား

နေလိုက်ပါ။

နောက်နေ့တွေမှာတော့ ကိုယ့်အိမ်ထောင်ဖက် ခြေမငြိမ်သေးဘူး

ဆိုရင်တောင် ဖောက်ပြန်ဖို့ကြံ့လိုက်တိုင်း အခက်အခဲတစ်စုံတရာ သူ့အပေါ်

သူ့ရောက်လာပြီး ဖောက်ပြန်ဖို့ စီစဉ်တိုင်း မအောင်မြင်ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။

အိမ်ထောင်ရေးဖောက်ပြန်မှာ စိုးရိမ်နေသူများအတွက် အတူမခွဲ၊ အမြဲ

တော့၊ ရာသက်ပန် သစ္စာမပျက်တမ်း ပေါင်းဖက်နိုင်တဲ့ စီရင်နည်းတစ်ခု

ဖြစ်ပါတယ်။

ငါးထောင့်ကြယ် အချစ်ပျော်အစီအရင်

အဝေးမှာရောက်နေတဲ့ ချစ်သူအတွက် ချစ်သူမဖောက်ပြန်စေဖို့ ကိုယ့်ကိုပဲ စွဲစွဲမြဲမြဲချစ်နေစေဖို့အတွက် အချစ်အစီအရင်ကောင်းတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ အစီအရင်လုပ်ဖို့အတွက် ပထမဆုံး လပြည့်ညအချိန် ဘယ်သူမှမရှိဘဲ ကိုယ်တစ်ယောက်တည်းပဲရှိနေတဲ့နေရာရဲ့ စားပွဲတစ်လုံးပေါ်မှာ ငါးထောင့်ကြယ်ပုံလေးကို ရေးဆွဲလိုက်ပါ။

အဲဒီနေ့က စက်ဝိုင်းရဲ့ထိပ်ဆုံးမှာ မိမိရဲ့ခြေသည်း၊ လက်သည်း၊ ဆံပင်ထည့်ထားတဲ့ ခွက်ကိုထားရှိပါ။ အလယ်ရဲ့ ဘယ်ဘက်နဲ့ ညာဘက် ကြယ်ထောင့်နှစ်ထောင့်မှာ ရေခွက်တစ်ခွက်စီထားပေးပါ။

ပြီးရင် စာရွက်အလွတ်တစ်ရွက်ပေါ်မှာ ကိုယ်က ကိုယ့်ချစ်သူကို အဝေးရောက်နေပေမယ့်လည်း သတိရနေတဲ့အကြောင်း၊ ချစ်နေတဲ့အကြောင်း၊ သစ္စာမဖောက်တဲ့အကြောင်းတွေကို ရှိချင်းတွေဝါကျပုံစံနဲ့ ရေးချလိုက်ပြီး စက်ဝိုင်းအလယ်မှာ ဖြန့်ခင်းလိုက်ပါ။ ဖြန့်ခင်းပြီးရင် စာရွက်ပေါ်မှာ ချစ်သူ ဓာတ်ပုံကိုတင်ကာ အဲဒီအပေါ်မှာ ပန်းရောင်ဖယောင်းတိုင်တစ်ချောင်းကို ထွန်းညှိပါ။

ဖယောင်းတိုင် ညှိပြီးတဲ့နောက် -
“နေနဲ့လဆီက
အင်တွေဟာ
ကမ္ဘာမြေဆီကို ရေခွက်
ရောက်ပြီးနောက်
ကျွန်ရဲ့ နှလုံး
ထဲသို့ စိမ့်ဝင်ပါ။
စိတ်ဝိညာဉ်ထဲ
စိမ့်ဝင်ပါ” လို့ ချစ်ဆို
ချရာ ဖြစ်ပါတယ်။

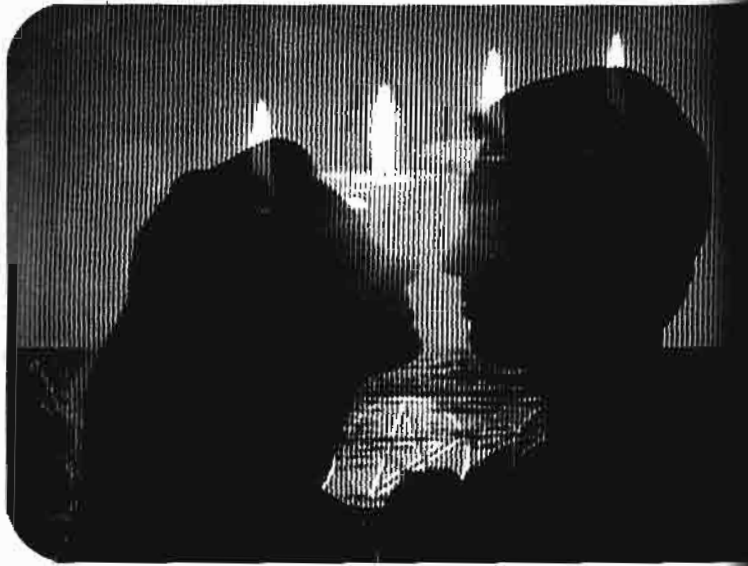
ချစ်ဆိုရာမှာ ကိုယ့်ရဲ့စိတ်စွမ်းအင်ကို အမြင့်ဆုံးတင်ထားရမှာ ဖြစ်ပြီး စွမ်းအင် တကယ် စီးဝင်ပြည့်ဝလာတယ်လို့ ယုံကြည်မှုရှိသည်အထိ လာရသည်အထိ ချစ်ဆိုပေးပါ။

ချစ်ဆိုပြီးတဲ့နောက်မှာတော့ ဖယောင်းတိုင်ရဲ့စီးတောက်ကို ကြည့်ပြီး ချစ်သူအပေါ်စားနေရတဲ့ ချစ်စကား၊ ကြိုက်စကား၊ လွမ်း စွမ်းတမ်းတမျှ၊ သစ္စာရှိမှုတို့အကြောင်းကို ဖယောင်းတိုင်ကုန်သည်အထိ စွင့်ပြောကြားပေးပါ။

ဖယောင်းတိုင်ကုန်သွားတဲ့အခါ ချစ်သူရဲ့ဓာတ်ပုံအပေါ်ကို အသင့် ချထားတဲ့ ရေခဲရေအေးအေးလေးတစ်ခွက်ကို လောင်းချလိုက်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ စက်ဝိုင်းပတ်ပတ်လည်က ခွက်ငါးခွက်မှာထည့်ထားတဲ့ ရေ၊ ဆား၊ ခြေသည်း၊ လက်သည်းနဲ့ ဆံပင်တို့ကို အစီအရင်လုပ်ထားတဲ့နေရာရဲ့ အောင်ဘက်အရပ်မှာစွန့်ပစ်ပါ။

ချစ်သူဓာတ်ပုံနဲ့ သတိရကြောင်းချရေးခဲ့တဲ့ စာရွက်ကိုတော့ အိမ်လေးတစ်လုံးထဲမှာထည့်ပြီး မျက်ရည်နဲ့ မထိဖူးတဲ့၊ ထိဖူးပါကလည်း အဆစ်ပြန်လည်လျှော်ဖွတ်ထားတဲ့ သန့်စင်တဲ့ခေါင်းအုံးအောက်မှာ ထား ပေးရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါဆိုရင် အဝေးရောက်ချစ်သူဟာ ကိုယ့်အပေါ် သစ္စာမဖောက်နိုင်တော့ပါဘူး။

ဖယောင်းတိုင်အသုံးချ မှော်အစီအရင်

ဖယောင်းတိုင်ကို အသုံးချတဲ့ အချစ်မှော်အစီအရင်တစ်ခုဖြစ်ပြီး ထူးခြားချက်ကတော့ ဘာမန္တန်မှ ရွတ်ဆိုစရာမလိုပါဘူး။ တစ်ဖက်သတ် ချစ်နေကြသူတွေ၊ အချစ်ရေးအဆင်မပြေဖြစ်နေတဲ့သူတွေ စိတ်ဓာတ်ပျက်စရာ မလိုဘဲ လုပ်ဆောင်နိုင်ပါတယ်။ အထူးသဖြင့် တစ်ဖက်သတ်အချစ် သမားများအတွက် သိပ်ကိုအဆင်ပြေစေတယ်လို့လည်း သိရပါတယ်။

လုပ်ဆောင်ရမှာကတော့ -

လပြည့်ည၊ လကိုတိမ်ဖုံးမနေဘဲ လရောင် ကောင်းစွာကျရောက် တဲ့အချိန်မှာ ပြုလုပ်ရပါမယ်။

လရောင်ကျရောက်နေတဲ့အချိန်မှာ ပန်းရောင်ဖယောင်းတိုင် တစ်ချောင်းကို မီးမညှိဘဲ လရောင်ကျရောက်နေတဲ့စားပွဲပေါ်မှာ နေရင်း ထားလိုက်ပါ။

ဒီလိုနေရာချထားပြီးတဲ့နောက်မှာ ဖယောင်းတိုင်ရဲ့ အလင်း ကနေ အထက်ကို သံလွင်ဆီအချို့နဲ့ ပွတ်ပေးပါ။ အထက်ကိုပွတ်သပ်ပြီး နောက်မှာတော့ ဖယောင်းတိုင်ရဲ့ အလယ်ကနေအောက်ကို သံလွင်ဆီ

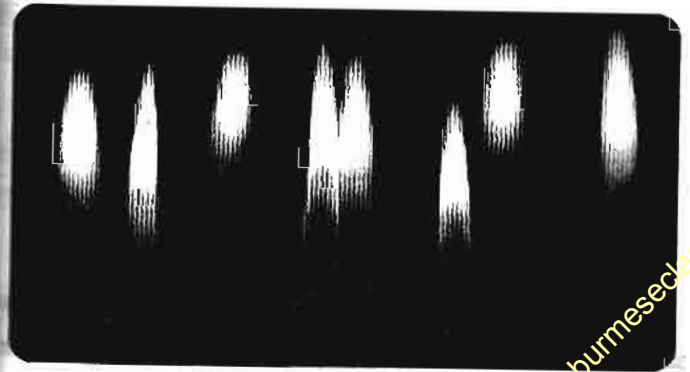
ဆီတို့ နူးညံ့စွာ ပွတ်သပ်ပေးရပါ မယ်။

အခုလို ပွတ်သပ်ရခြင်း က ဖယောင်းတိုင်ကို သန့်စင်စေ ခြင်းဖြစ်ပြီး ဒီလိုသန့်စင်နေချိန်မှာ အချစ်စိတ်ကိုအပြည့်အဝထားပြီး သန့်သန့်တိတ်တိတ်စားမှုအားလုံးဟာ သင့် ကိုသူမိကိုပဲ ရောက်ရှိထားရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

သင့် ချစ်သူနဲ့ သင်ဟာ အရင်းချစ်ကြတဲ့ ချစ်သူတွေဖြစ်နေ

မယ်လို့ စိတ်ထဲကနေ အာရုံပြုညွတ်နူးရင်း ပွတ်သပ်ပေးနေရမှာ ဖြစ်ပါ မယ်။ အဲဒီလို သံလွင်ဆီနဲ့ ပွတ်သပ်ပြီးရင်တော့ ဖယောင်းတိုင်ကို ဓားနဲ့ သင့်စိတ်ကြီးကိုလှီးဖြတ်ပြီး နောက်ကိုပြန်လှည့်မကြည့်ဘဲ အိပ်ရာဝင်လိုက် ခဲ့ကြာမီမှာ ကိုယ်ချစ်ရသောသူနဲ့ ကိုယ့်ဆန္ဒအတိုင်း အဆင်ပြေသွား ခဲ့ပါလိမ့်မယ်။

တစ်ဖက်သတ်ချစ်ရသူတွေအနေဖြင့် အစီအရင်လုပ်ပြီးတဲ့နောက် သိပ်နေဟာ ကိုယ့်ချစ်နေရသူကို ချစ်ခွင့်ပန်ဖို့ အကောင်းဆုံးနေ့တစ်နေ့ ချိတ်ကို မမေ့ဘဲ အခွင့်ကောင်းကို လက်လွှတ်မခံကြဖို့ တိုက်တွန်းလိုက် ခဲ့ပါတယ်။

Crystal ရုပ်သွင် မှော်အစီအရင်

လှချင်ပချင်သူများအတွက် အနောက်တိုင်းအလှအပဆိုင်ရာ အစီအရင်တွေအမျိုးမျိုးရှိတဲ့အထဲကမှ Crystalလေးလို တောက်ပဝင်း လက်မှုရှိစေပြီး ရှင်းသန့်တဲ့အသားအရေကို ဝိုင်ဆိုင်နိုင်စေမယ့်စီရင်နည်း တစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။

တယ်သူမဆို ရွတ်ဆိုနိုင်ပါတယ်။ လုပ်ဆောင်ရမှာကတော့ ည အိပ်ရာဝင်ခါနီးအချိန် မျက်နှာမသစ်ခင် ရေခွက်နဲ့ ရေကိုခပ်လိုက်ပါ။ ပြီး တော့ လရဲပုံရိပ်ကို ရေထဲမှာမြင်နိုင်လောက်အောင် အိမ်အပြင်ကိုထွက် ပြီး လရဲပုံရိပ်ကို ရေခွက်ထဲရောက်အောင် ခံယူလိုက်ပါ။

လရဲပုံရိပ်ဟာ ရေခွက်ထဲမှာ ထပ်ရှားစွာမြင်နေရပြီဆိုရင် -

“အို...လှပတဲ့ လမင်းကြီး။

သင့်ရဲ့စွမ်းအားတွေ ငါ့ဆီရောက်ပါစေ။

ငါ့ရဲရုပ်သွင်ဟာ ခရစ်စတယ်လေးလို

လှပဖို့ ပြောင်းလဲပေးပါ”

လို့ ရေခွက်ကိုကြည့်ကာ ပျော့ပျောင်းနူးညံ့တဲ့ မိမိနှစ်သက်ရာ အသံတစ်မျိုးနဲ့ ရွတ်ဆိုပေးရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ရွတ်ဆိုပြီးရင်တော့ အဲဒီလို

ရွတ်ဆိုထားတဲ့ ရေခွက်မျက်နှာကို နှုတ်ဆွတ်ကြည့်ရင် သစ်လိုက်

အဲဒီလိုသစ်ပြီးတာနဲ့ အသားပါဘူး။ ဒီလို မျက်နှာ သစ်သစ်ပြီးတဲ့နောက်မှာ မိမိ နှစ်ဖက်ကို လက်ဖဝါးနှစ်ဖက် နဲ့ညှာသာစွာ ပွတ်သပ်ရင်း -

“ဝိညာဉ်များအားလုံး ဆိုကျွန်ုပ်ဆင့်ခေါ်ပါတယ်။

နတ်သမီး၊ နတ်သားမှ အစပြုပြီး မကောင်းဆိုးဝါး၊ တစ္ဆေ

မှတစ်ဆင့် ကျွန်ုပ်မှဆင့်ခေါ်ပါ သေး။ ကျွန်ုပ်အား ဆုလာဘ်ပေးပါ။

ကျွန်ုပ်မျက်နှာအား ချက်ချင်းသန့်စင်ပေးပါ။

ကျွန်ုပ်ကို ကောင်းချီးပေးပြီး

ကျွန်ုပ်၏ မျက်နှာလေး လှပဝင်းပအောင် ဆောင်ရွက်ပေးပါ။

ဝိုလ်လား...ဝိုလ်လား...ဝိုလ်လား”

လို့ တိုးညှင်းစွာ ရွတ်ဆိုပေးရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အထူးသတိပြုရမှာကတော့ တခြားမန္တန်တွေလိုမျိုး ကြွေးကြော် ရွတ်ဆိုရတာမျိုး မဟုတ်ပါဘူး။ တိုးညှင်း ပျော့ပျောင်းစွာ တစ်လုံးချင်းစီ အသံစွာ ရွတ်ဆိုပေးဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။

ဒီလိုမျိုး ညတိုင်းလုပ်ပေးမယ်ဆိုရင် မကြာခင်မှာ သင့်ရဲ့တောက်ပ နှင်းသန့်နေတဲ့ မျက်နှာနဲ့အတူ မနက်ခင်းတိုင်းကို လန်းဆန်းပျော်ရွှင်စွာ ဖြတ်သန်းနိုင်ပါပြီ။

ချစ်သူကိုဆွဲဆောင်နိုင်မယ့် မှော်ရေမွှေး

ယောကျာ်းလေးပဲဖြစ်ဖြစ်၊ မိန်းကလေးပဲဖြစ်ဖြစ် အတော်များများဟာ ကိုယ့်ချစ်သူနဲ့သွားတွေ့တဲ့အခါမှာ ရေမွှေးဆွတ်သွားလေ့ရှိပါတယ်။ ကိုယ့်ချစ်သူက ကိုယ်ဆွတ်ဖျန်းလာတဲ့ ရေမွှေးနံ့ကို ကြိုက်တယ်ဆိုတဲ့အခါမှာ အားလုံးဘဝင်ရိုက်ခဲ့ကြမှာ အမှန်ပါပဲ။

ဒီလိုရေမွှေးအသုံးပြုရာမှာ အစီအရင်ပြုလုပ်ထားတဲ့ မှော်ရေမွှေးနဲ့ဆိုရင် ပိုကောင်းပါလိမ့်မယ်။ မှော်ရေမွှေးဆွတ်ဖျန်းပြီး ကိုယ်ချစ်တဲ့သူတစ်ယောက်လုံး ကိုယ့်အပေါ်တမ်းတမ်းစွဲဖြစ်ပြီး မခွဲနိုင်အောင် ဆွဲဆောင်နိုင်ပါတယ်။

လုပ်ဆောင်ရမှာတွေကတော့ -

လပြည့်ညအချိန်၊ လရောင်ကျရောက်တဲ့ ပြတင်းပေါက်နေရာမှာ အရင်ဆုံး ပန်းရောင်ဖယောင်းတိုင်တစ်ရောင်းကို ချစ်သူနဲ့တွေ့မယ့်အချိန် ကိုယ်ဆွတ်ဖျန်းသွားမယ့်ရေမွှေးပုလင်းလေးနားမှာ ထားလိုက်ပါ။

ဒေဒီနောက် ပန်းရောင် ဖယောင်းတိုင်အသားမှာ သန့်စင်ဆွဲသွားကြားထိုးတံလေးနဲ့ အသည်းပုံလေးကို ရေးထွင်းလိုက်ပါ။

ပြီးတဲ့ အခါမှာတော့ ဖယောင်းတိုင်ကိုမီးညှို့လိုက်ပြီး ခြေထားတဲ့ မန္တန်ကို ရွတ်ဆိုကာ ဖြစ်ပါတယ်။

“အို... ဝီးနပ်စ် အချစ်သမီး... ကျွန်ုပ်လိုအပ်နေတဲ့ အချစ်ကို ဤရေမွှေးရနံ့နှင့် ချစ်သူအား ဆွဲဆောင်နိုင်မယ်”

လို့ ရွတ်ဆိုပြီးရင် ဖယောင်းတိုင်ကို သဘာဝအတိုင်း ဆက်လက် လောင်ကျွမ်းနေစေလိုက်ပါ။ ဖယောင်းတိုင်ကို

အမွှေးပျံ့လင်းပေါ်မထွန်းရပါဘူး။ ပေါက်ကွဲနိုင်ပါတယ်။ တေးမှာ ထွန်းညှိပြီး ဖြိုကွဲတောင်းဆိုရတာဖြစ်ပါတယ်။

နောက်နေ့မှာတော့ ကိုယ့်ချစ်သူနဲ့တွေ့သွားတဲ့အခါမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ လုပ်သွားတဲ့အခါမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ကိုယ်က တစ်ဖက်သတ်ချစ်ကြိုက်ပြီး သူ့ကိုဆွဲဆောင်နိုင်ဖို့ သူ့အိမ်ကိုသွားတဲ့အခါမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဘယ်လိုပုံစံနဲ့ပဲ ဖြစ်ပါစေ၊ အခုလိုပဲရင်ထားတဲ့ မှော်ရေမွှေးကို ကိုယ်မှာဆွတ်ဖျန်းပြီး သွားတဲ့အခါမှာ ချစ်သူနဲ့ သေချာပေါက်အဆင်ပြေပါလိမ့်မယ်။

ချစ်သူအတွက် မှော်ဝင်ပို့စကတ်လက်ဆောင်

ခရစ္စမတ်နေ့ရောက်ပြီဆိုရင်တော့ ချစ်သူတော်တော်များများဟာ ကိုယ်ချစ်ရတဲ့သူအတွက် ပို့စကတ်လေးတွေ လက်ဆောင်ပေးကြတာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီလိုပို့စကတ်တွေထဲမှာ ကိုယ့်ရဲ့ချစ်ခြင်းတရားကိုပါ ထည့်သွင်းပြီး အချစ်တွေပိုင်မြဲစေဖို့အတွက် မှော်အစီအရင်လေးလုပ်ဆောင်ကာ မှော်ဝင်ပို့စကတ်လက်ဆောင်လေးပေးနိုင်ရင် အကောင်းဆုံးဖြစ်ပါတယ်။ ဒါဟာ ချစ်သူတိုင်းကို အဆင်ပြေစေမယ့် ခရစ္စမတ်ကာလ ချစ်သက်လက်ဆောင်ဖြစ်ပါတယ်။

လုပ်ဆောင်ရမှာကတော့ ပထမဆုံးအနေဖြင့် ညအချိန် ကိုယ်လက်ဆောင်ပေးမယ့် ပို့စကတ်လေးမှာ ကိုယ့်ချစ်သူနဲ့အညီကို အရင်ဆုံးပြီး ကိုယ်ပြောချင်တဲ့စာစာချက်များကို ရေးလိုက်ပါ။

အဲဒီနောက် ပန်းရောင်ဖယောင်းတိုင်တစ်ရောင်းကို မီးညှို့ပြီး ပို့စကတ်ထည့်ဖို့စာအိတ်ကို ဖယောင်းစက်နဲ့တစ်စက်ချင်းချကာ ဖယောင်းထူထူ ပိတ်ပေးရပါမယ်။ စာအိတ်ကလည်း ပန်းရောင်စာအိတ်ကို သုံးရပါမယ်။

ဒီလိုပိတ်ပြီးပြီဆိုရင် ပို့စကတ်ထည့်ထားတဲ့စာအိတ်ကို ဆင်ဆင်သာသာထားပြီး ဆိုဆို့ရဲ့ရင်ရန်သံတွေကို ကြားသောင်ကာ ကိုယ့်ချစ်သူကို ပြောလိုတဲ့ ရင်တွင်းစကားတွေကို စာအိတ်လေးကို ပြောပြပေးလိုက်ပါ။

ပြီးရင်တော့ ကိုယ့်အိမ်ရဲ့အောက်ဆုံးထပ်မှာ ပို့စကတ်ထည့်ထားတဲ့ စာအိတ်ကို ဆင်ပြီး ကိုယ်ဝတ်တဲ့ အတွင်းဘောင်းအင်္ကျီအပေါ်ကနေ ထပ်အုပ်ပေးရပါမယ်။ နောက်တစ်နေ့မှာတော့

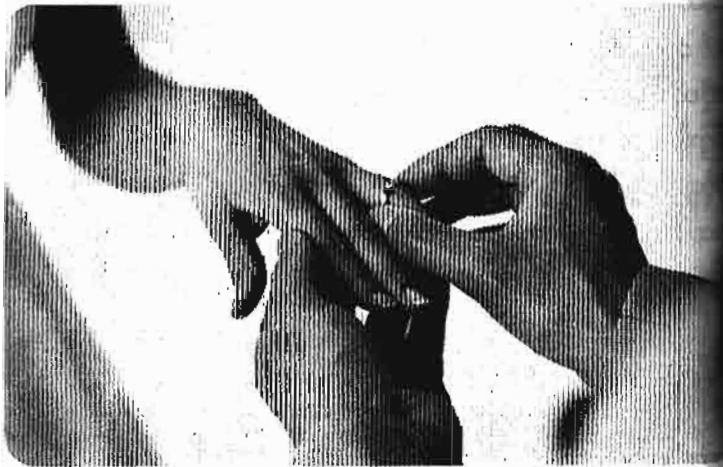
ပို့စကတ်ကို နှင်းဆီရေမွှေးဆွတ်ပြီး ကိုယ့်ရဲ့ မှော်ဝင်ပို့စကတ်လေးကို ပြည့်စုံကာ -

“ငါ့အချစ်ကို ယူပါ...”

ငါ့ကို ကောင်းချီးပေးပါ...” လို့ ချစ်သူကို လက်ဆောင်ပေးလိုက်ရပါမယ်။ မကြာခင်(၄)လအတွင်းမှာ ကိုယ့်ချစ်သူဆီကနေ အံ့သြစွယ်ကောင်းလောက်အောင် ထူးခြားတဲ့ချစ်ခြင်းတရားတွေ ပြန်လည် ချစ်လာတာကို ကြုံတွေ့ရပါလိမ့်မယ်။

ချစ်သူကို လက်ဆောင်တစ်ခုပေးလိုသူများအတွက် ထူးထူးခြားခြား အစီအရင်ကောင်းတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ ကိုးကွယ်ရာဘာသာရေးတွေနဲ့ မသက်ဆိုင်ဘဲ၊ လူတိုင်း ခရစ္စမတ်ကာလမှာ ကိုယ့်ချစ်သူကို လက်ဆောင်ပေးနိုင်ပါတယ်။

ချစ်သူအတွက် မှောင်လက်စွပ်စီရင်နည်း

ချစ်သူများဟာ မိမိချစ်သူကို လက်ထပ်ခွင့်တောင်းတဲ့အခါမှာပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ လက်ဆောင်ပေးတဲ့အခါမှာပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ အများအားဖြင့် ကိုယ့်ရဲ့အချစ်တွေကို အမြဲတမ်းအမှတ်ရနေစေဖို့ အချစ်ရဲ့သင်္ကေတအဖြစ် လက်စွပ်လေးတွေကို လက်ဆောင်ပေးတတ်ကြပါတယ်။

အဲဒီလိုလက်ဆောင်ပေးတဲ့အခါမှာ လက်ဆောင်ပေးရတာချင်း အတူတူ၊ ကိုယ့်ချစ်သူနှစ်ဦးရဲ့အချစ်တွေကို ရာသက်ပန် တည်မြဲခိုင်မာစေဖို့အတွက် အချစ်လက်စွပ်လေးကို အစီအရင်ပြုလုပ်ပြီး မှောင်လက်စွပ်လေးအဖြစ် ပေးနိုင်ရင်ပိုကောင်းပါလိမ့်မယ်။

စီရင်ရမယ့်လက်စွပ်က ငွေလက်စွပ်တစ်ကွင်း ဖြစ်ရပါမယ်။ ဝယ်ပြီးရင် လပြည့်ည၊ လရောင်ကျရာရက်တဲ့နေရာမှာ ငွေလက်စွပ်ကို အဖြူရောင်အဝတ်စနဲ့ ပတ်ပါ။ ပြီးရင် မြေကြီးမှာ သင့်တော်မယ့်အရွယ်အစားရှိတဲ့ ကျင်းသေးသေးလေးကိုတူးပြီး လက်စွပ်ကို မြှုပ်လိုက်ပါ။

အဲဒီလိုလုပ်ပြီးနောက်မှာ ချစ်သူမရှိသေးသူများအနေဖြင့် ကိုယ်လိုချင်တဲ့ ချစ်သူရဲ့ ပုံသဏ္ဌာန်၊ လိုချင်တဲ့ စိတ်နေသဘောထား၊ ချစ်သူရဲ့ ပုံစံစတာတွေကို အာရုံပြုပေးပါ။

တကယ်လို့ ကိုယ့်မှာချစ်သူရှိပြီးသားဆိုရင်တော့ ကိုယ့်ချစ်သူရဲ့

ဗိုသဏ္ဌာန် ကို အာရုံပြုပေးပါ။ အဲဒီလို အာရုံပြုပေးနေရင်းနဲ့ ထက်စွပ်မြှုပ်ထားတဲ့နေရာကို နားနိုး၊ ဒါမှမဟုတ် ဝိုင်တစ်ခွက်ကို လောင်းချလိုက်ရင်း ဆော်ပြထားတဲ့မန္တန်ကို ရွတ်ဆိုဝေးရပါမယ်။

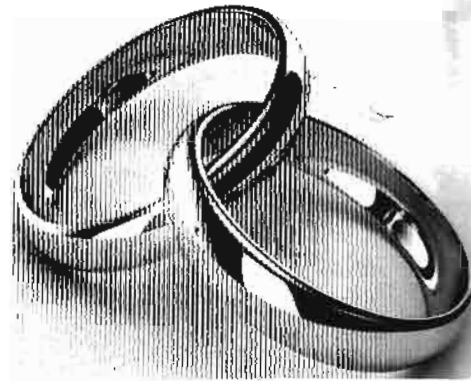
ရွတ်ဆိုရမယ့် မန္တန်

တကော့ -

“ကျွန်ုပ်ပေးတဲ့ ချစ်သက်လက်ဆောင်ဟာ စစ်မှန်တဲ့အချစ်၊ သန့်ရှင်းတဲ့အချစ်တွေကြောင့် ဒီလက်စွပ်လေးကို ဝိုမိုဝင်းပတောက်ပြောင်လာသလို၊

ချစ်သူရဲ့အချစ်တွေလည်း ကျွန်ုပ်ထံရောက်လာပါစေ” လို့ ရွတ်ဆိုပြီး လက်စွပ်ကို အဲဒီနေရာမှာပဲ နောက်လပြည့်ညအထိ ဆက်လက်မြှုပ်နှံထားရပါမယ်။

နောက်လပြည့်ညရောက်တဲ့အခါ လက်စွပ်ကို ပြန်လည်ရယူပြီး ချစ်သူဆီကို လက်ဆောင်ပေးနိုင်ပါတယ်။ ချစ်သူမရှိသေးသူများအနေဖြင့် မှောင်လက်စွပ်ကို အဆောင်အနေနဲ့ထားသုံးရင် သင့်ရဲ့အနီးတစ်ဝိုက်မှာ ရှိတဲ့အချစ်တွေကို ဆောင်ကျဉ်းပေးနိုင်ပါလိမ့်မယ်။

အသည်းကွဲဝေဒနာကို မန္တန်အစွမ်းဖြင့် ဖယ်ရှားခြင်း

ကိုင်းတွယ်လို့မရဘဲ ခံစားလို့သာရတဲ့ အချစ်ကြောင့် တစ်ခါတရံမှာ ကိုယ့်ရဲ့အချစ်ကိုစွဲတွေမှာ ဆန္ဒအတိုင်းဖြစ်မလာတဲ့အခါ လူတော်တော်များများဟာ သူတို့နှလုံးသားထဲမှာ တမ်းတနာကျင်မှုတွေကို ခံစားလာရပါတယ်။ တစ်နည်းပြောရရင် ဒါဟာ အသည်းကွဲ အချစ်ဝေဒနာပါ။

အခုနည်းလမ်းလေးကတော့ အသည်းကွဲခြင်းဝေဒနာကို ကုစားနိုင်တဲ့ နည်းလမ်းလေးဖြစ်ပါတယ်။ တကယ်လို့ ကိုယ်က ကိုယ့်ချစ်သူကို မမေ့နိုင်လို့ ဒီလိုနာကျင်ခံစားနေရတယ်ဆိုရင် သူ့ကိုမေ့သွားနိုင်အောင်၊ ဒါမှမဟုတ် အခြားပုံစံမျိုးနဲ့ နာကျင်ခံစားနေရတယ်ဆိုရင်လည်း သင့်တော်မယ့်နည်းနဲ့ သင့်ရဲ့နှလုံးသားကို ပြန်လည်သက်သာသင့်သက်သာဖြစ်စေမယ့် နည်းလမ်းလေးဖြစ်ပါတယ်။

ပထမဆုံးအနေဖြင့် ကြိုတင်စီစဉ်ထားဖို့တော့ လိုပါတယ်။ ကိုယ်အဆင်ပြေစွာ လမ်းလျှောက်နိုင်မယ့်နေရာတစ်ခုကို အရင်ဆုံးသတ်မှတ်ထားဖို့လိုပါတယ်။

အဲဒီလမ်းမှာ တစ်ယောက်တည်း လမ်းလျှောက်ရမှာဖြစ်ပြီး အဲဒီလမ်းမှာရှိတဲ့ သင့်ကို ဦးညွှတ်နေတဲ့ဟန်ရှိသော သေးငယ်ပြီးညီညာလုံးဝန်းတဲ့ ကျောက်တုံးတစ်တုံးကို ကောက်လိုက်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီနေ့က ဒီကျောက်တုံးကုန်တဲ့ မြေဓာတ်ကို ကိုယ်ဟာ ခံယူနေတယ်လို့ အာရုံခံစား စူးစိုက်ထားတာ ဖြစ်တယ်။ ပြီးရင် လမ်းလျှောက်ရင်း အသည်းကွဲတာတွေ၊ နာကျင်ခံစားရတာတွေ ရပ်တန့်ပစ်ချင်စိတ်ပေါ်လာသည်အထိ ကျောက်တုံးလေးတို့တိုင်လာခဲ့ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

တကယ်လို့ ရပ်တန့်ပစ်ဖို့ အဆင်သင့်ဖြစ်ပြီ။ ကိုယ့်ရဲ့ စိတ်အတည်ငြိမ်ဆုံးအချိန်ကို ရောက်နေပြီဆိုရင်တော့ ကျောက်တုံးကိုကိုင်းထားရင်းနဲ့ မန္တန်တစ်ခုကို ရွတ်ဆိုပေးရပါမယ်။

“အမိမြေရဲ့ လက်ဆောင်မွန်

အသင်ကျောက်တုံးလေး

ချစ်ခရီးအစမှ အဆုံးတိုင် သင်ဟာ

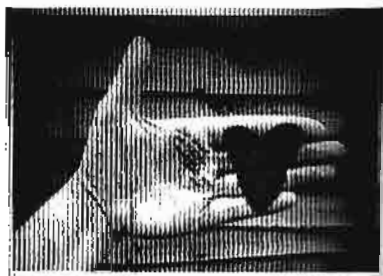
ငါနဲ့အတူ ရှိခဲ့တယ်။ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။

ငါ့အခု ဘဝအသစ်ကို နေတတ်ဖို့ အဆင်သင့်ဖြစ်ပြီမို့

သင်သွားပေးတော့...”

လို့ ရွတ်ဆိုပြီးရင် ကျောက်တုံးကို အဝေးဆုံးကိုလွှင့်ပစ်လိုက်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ပြီးရင် နောက်ကိုလှည့်မကြည့်ဘဲ အိမ်ကို အမြန်ဆုံး ပြန်လာခဲ့ပါ။ တကယ်လို့ ချစ်သူကို လိုအပ်နေဆဲပဲလို့ ခံစားနေရတယ်ဆိုရင် ခံစားရတိုင်း တရားထိုင်ပေးလိုက်ပါ။

(၇)ရက်အတွင်း ချစ်သူကို မေ့ပျောက်စေနိုင်တဲ့ အသည်းကွဲဝေဒနာကို ကုစားပေးနိုင်တဲ့ အကောင်းဆုံးနည်းလမ်းလေး ဖြစ်ပါတယ်။

ချစ်သူများနေ့ အချစ်မျိုးစေ့မှော်အစီအရင်

ချစ်သူများနေ့မတိုင်ခင် ဖေဖော်ဝါရီလ(၁၃)ရက် ညနေခင်း အချိန်မှာ အချစ်မျိုးစေ့ကြရင်း အချစ်မျိုးစေ့မှော် အစီအရင်တစ်ခုကို လုပ်ဆောင်နိုင်ပါတယ်။

အချစ်မျိုးစေ့မှော်အစီအရင်အတွက် စိုက်ပျိုးဖို့အသင့်တော်ဆုံးကတော့ နေကြာပင်ရဲ့မျိုးစေ့လေးတွေပါပဲ။ နေကြာမျိုးစေ့လေးများကို စိုက်ပျိုးရေးမြဲများမှာ မေးဝယ်လို့ရပါတယ်။

လုပ်ဆောင်ရမှာကတော့ ပထမဆုံး ဖေဖော်ဝါရီလ(၁၃)ရက် ညနေခင်းအချိန်မှာ အိမ်ရှေ့မှာရှိတဲ့ မြက်ခင်းပြင် (ဒါမှမဟုတ်) စိုက်ခင်း (ဒါမှမဟုတ်) ပန်းခြံနေရာ၊ မိမိအိမ်မှာ အဲဒါမျိုးမရှိရင် ခရစ်ယာန်ဘုရားကျောင်း၊ (ဒါမှမဟုတ်) အများပြည်သူပိုင် အပန်းဖြေ ပန်းခြံနေရာတစ်ခုမှာ နေကြာမျိုးစေ့တွေထည့်ထားတဲ့ မြင်းထဲကနေ နေကြာမျိုးစေ့တွေကို ဘေးဘက်ကို ကြဲပတ်လိုက်ပါ။ အဲဒီလို ကြဲပတ်နေတဲ့အချိန်မှာ အနောက်တိုင်းမှော်မန္တန်တစ်ပုဒ်ကို ရွတ်ဆိုပေးရပါမယ်။

“ကျွန်ုပ် အချစ်မျိုးစေ့လေးများကို ပက်ဖျန်းလိုက်ပါသည်။

အချစ်မျိုးစေ့လေးများကို ကျွန်ုပ် ပျိုးကြဲလိုက်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်ချစ်သော ချစ်ရသူ

(အသံထူအမည်)

ကျွန်ုပ်ထံ လာပါစေ။

အချစ်မျိုးစေ့မှ အချစ်ပင်

ကြီးကြီးထွားလာသလို၊

ကျွန်ုပ်ချစ်သော ချစ်သူ၊

ကျွန်ုပ်ထံ လာပါစေ။

အချစ်မျိုးစေ့မှ အချစ်ပင်

ကြီးကြီးထွားလာသလို၊

ကျွန်ုပ်ရဲ့အချစ်လည်း ရှင်

သန့်ဝါစေ” လို့ ဆုတောင်းပြီး ပျိုးလိုက်ပါ။

အဲဒီလိုရွတ်ဆိုပြီးနောက်မှာ သင့်ရဲ့ဘေးဘက်ကို လေးကြည့်ရင်း အိမ်ထဲမှာ သင့်ရဲ့အနာဂတ်မှာ သင့်ချစ်သူနဲ့သင် နေကြာပင်တွေကြားမှ ပျော်ရွှင်စွာလျှောက်လှမ်းနေတယ်လို့ မြင်ထားရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

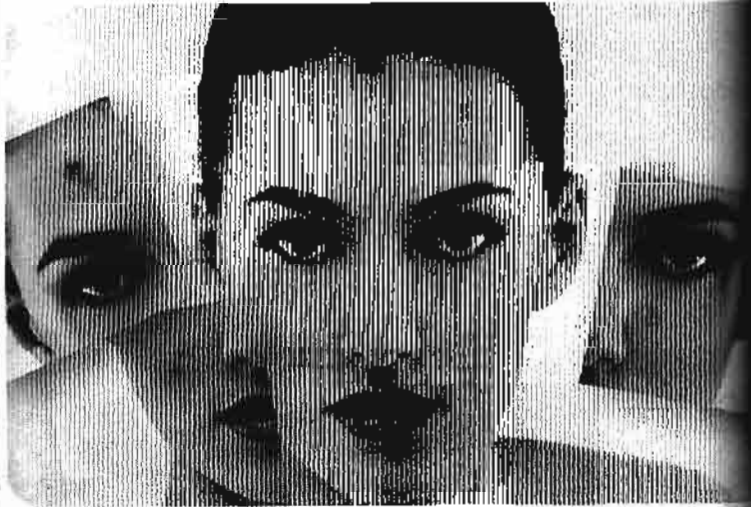
အဲဒီအချိန်မှာ သင့်ချစ်သူရဲ့မျက်နှာကို ဝီပြင်စွာမြင်ယောင်ထားရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ တကယ်လို့ မမြင်ရပါက မျက်လုံးမှိတ်လိုက်ပြီး သူ့နှာမည်ကို ရွတ်ဆိုရင်း သူ့ကိုမြင်ယောင်အောင် အာရုံပြုပေးရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီအောက် အိပ်ရာထဲကို ပြန်သွားလိုက်ပါ။

အိပ်ရာထဲအရောက်မှာ သင်နဲ့သင့်ချစ်သူတို့ရဲ့ ချစ်ကြည်နူးတဲ့ အိပ်မက်ကို မက်စေချင်တဲ့ ဆန္ဒကို အပြည့်ထည့်ထားလိုက်ပါ။ အဲဒီလိုလုပ်ပြီးနောက်မှာတော့ အိပ်ရာပေါ်မှာ အိပ်စက်ပေးလိုက်ပါ။

ချစ်သူရှိသူများအတွက် အချစ်ရေးမှာ လုံးဝအဆင်ပြေသွားစေနိုင်တဲ့အစီအရင်တစ်ခုဖြစ်ပြီး နောက်နေ့မနက် ချစ်သူများနေ့မှာ အချစ်တွေနဲ့အတူ သင်ဟာနိုးထလာပြီး ချစ်သူနဲ့အတူ ပျော်ရွှင်နိုင်မှာဖြစ်ပါတယ်။

ဝက်ခြံသက်သာပျောက်ကင်းနိုင်တဲ့ အစီအရင်

အလှအပ အစီအရင်များနဲ့ သက်ဆိုင်ပြီး ဝက်ခြံများ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်တဲ့ နည်းလမ်းကောင်းတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။

လုပ်ဆောင်ရမှာကတော့...

ပထမဆုံးအနေဖြင့် တနင်္ဂနွေနေ့၊ လပြည့်ညအချိန် ဘယ်သူ့မရှိနိုင်မယ့် တိတ်ဆိတ်တဲ့နေရာတစ်ခုမှာ ဖယောင်းတိုင်တစ်ချောင်းကို စားပွဲအလွတ်တစ်ခုအပေါ်မှာ မီးထွန်းညှိလိုက်ပါ။

အဲဒီလိုထွန်းပြီးတဲ့အခါ စိတ်ကို တည်ငြိမ်အောင်ထားပြီးနောက် ဖယောင်းတိုင်မီးတောက်လေးရဲ့စားနားမှာ လက်ဖက်နပ်ဖက်နဲ့တောက်ကို နီးကပ်တဲ့အကွာအဝေးတစ်ခုကနေ အကြိမ်ကြိမ်သပ်ချနေရင်းနဲ့ မနွှံ့တစ်ခုကို ရွတ်ဆိုပေးရပါမယ်။

“အလှနတ်ဘုရားမ...

သန့်စင်ခြင်းရဲ့ အလှနတ်ဘုရားမ...

အို... အလှနတ်ဘုရားမ

အက်ဖရိဒိုက်ရေ...

ကျွန်ုပ်အရေပြားပေါ်က အညိုအမည်းတွေကို ပျောက်ဖျတ်

အဲဒါ

ဒါဟာ... ကျွန်ုပ်ရဲ့ ပြင်းပြ

ဆန္ဒပါ။

ကျွန်ုပ် ဆန္ဒအတိုင်း ဖြစ်

အောင်” လို့ ရွတ်ဆိုပါ။

အကြိမ်ရေကို သတ်မှတ်

ခြင်းမရှိပေမယ့် အလှအပတရား

တွေ ဖယောင်းတိုင်မီးတောက်မှ

အသင့် သင့်လက်ထဲသို့ ပူနွေးစွာ ဝင်

ရောက်နေပြီလို့ ခံစားရသည်အထိ

ရွတ်ဆိုပေးရပါလိမ့်မယ်။

ပြီးရင် ဖယောင်းတိုင်မီး

အငြိမ်းလိုက်ပြီး ဝက်ခြံရဲ့နေတဲ့သင့်မျက်နှာနေရာကို ညင်သာစွာ ပွတ်သပ်

လိုက်ပါ။ အဲဒီလိုပွတ်သပ်ပြီးနောက်မှာ သင့်မျက်နှာကို ရေနဲ့ဆေးချလိုက်

နော်။

“မကောင်းတဲ့ အညစ်အကြေးတွေ

အားလုံး ကုန်စင်သွားပြီး

ဝက်ခြံလိုမျိုး အဖုတွေ

ထပ်ဖြစ်လာစရာ မရှိတော့ဘူး” လို့ အာရုံပြုနေလိုက်ပါ။

စိတ်ထဲမှာ ကျေနပ်သွားသည်အထိ လုပ်ဆောင်ပြီးရင်တော့

အစီအရင်ပြီးဆုံးပြီဖြစ်ပြီး ဝက်ခြံများဟာ ရက်ပိုင်းအတွင်း သက်သာပျောက်

ကင်း နိုင်ပါတယ်။

တကယ်လို့ ကိုယ်ကျေနပ်လောက်တဲ့အထိ မပျောက်သေးဘူး

ဆိုရင်တော့ တနင်္ဂနွေကျသည်ဖြစ်စေ မကျသည်ဖြစ်စေ၊ နောက် လပြည့်

ညတိုင်း၊ လပြည့်ညတိုင်းကို အစီအရင်ကို ပျောက်ကင်းသည်အထိ လုပ်

ဆောင်သွားနိုင်ပါကြောင်း ဖော်ပြလိုက်ရပါတယ်။

ချစ်ခြင်းကို နိုင်မြဲစေမယ့် အချစ်မီးတောက်

တစ်ဖက်သတ်ချစ်သူများအတွက်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ချစ်ခြင်းကိုတည်မြဲ လိုသူတွေအတွက်ပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ အသုံးပြုနိုင်တဲ့ ရိုးရှင်းလွယ်ကူသော အရင်တစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။

ကောင်မလေးမှကောင်လေးသို့ အချစ်အတွက် ရည်ရွယ်ပြီး အသုံးပြုတာ ပိုကောင်းပါတယ်။ လွယ်ကူရိုးရှင်းလှတာကြောင့် အထူး တော့ မသေးစေချင်ပါဘူး။ အရမ်းအစွမ်းထက်မြက်လှပါတယ်။

လုပ်ဆောင်ရမှာကတော့ -

ပထမဆုံးအနေနဲ့ သောကြာနေ့ ညနေခင်းမှာ ပုဇွန်မုန့် အတွက် သီးသန့်ရည်ရွယ် ထုတ်လုပ်ထားတဲ့ အဖြူရောင်ဖယောင်းကို ကို အိမ်ပြတင်းပေါက်ဝမှာထားကာ မီးညှိရင်း မန္တန်တစ်ပုဒ်ကို ရွတ်ဆိုစေ ရပါမယ်။

“ဒီဖယောင်းတိုင်လေး လောင်ကျွမ်းနေသလို၊
ချစ်သူရဲ့နှလုံးသားမှာလည်း အချစ်မီးတောက်ပါစေ၊
ဘေးအန္တရာယ်ကင်းစေသလို၊ ချစ်သူနဲ့ ကျွန်ုပ်လည်း
မကွဲကွာရပါစေနှင့်”

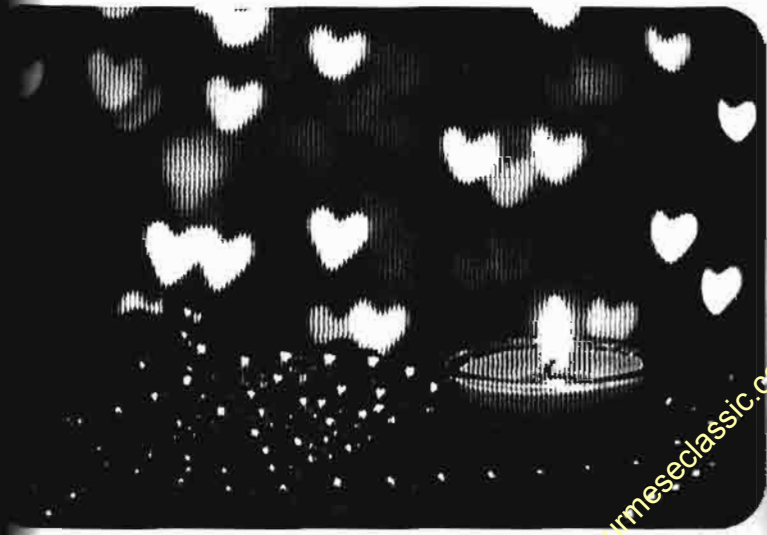
လိုရွတ်ဆိုပြီး အဖြူရောင် ဖယောင်းတိုင်ကို ချစ်သူဆီ ရည် ရွတ်ပြီး မိမိ အိမ်ပြတင်းပေါက် ဘက်သို့ အချစ်မီးတောက်ကို မိမိ ချစ်သူရဲ့ နှလုံးသားဆီသို့ ရည်ရွယ်ပို့ဆောင် ဆိုက်ပါ။

သောကြာနေ့ ညနေခင်း မှစပြီး ဒီလိုလုပ်ဆောင်ပေးခြင်းအား မြို့တိုယ်ချစ်သူကောင်လေးရဲ့ စစ် နှုတ်ချစ်ခြင်းတရားတွေကို ရရှိ နိုင်ဆိုင်နိုင်စေမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ မိန်းကလေးဘက်ကနေ တစ်ဖက်

သတ်တိတ်တသီးချစ်မိပြီး မိန်းကလေးဆိုတော့ ဖွင့်ပြောနိုင်ဖို့ကလည်း အတိအခဲဖြစ်နေသူတွေအတွက် အသုံးပြုလို အရမ်းကောင်းပါတယ်။

ကိုယ်ချစ်တဲ့သူရဲ့ နှလုံးသားကို ကိုယ့်အပေါ် ဆွဲဆောင်ဖမ်းစား နိုင်ပြီး ကိုယ်လိုချင်တဲ့ အချစ်တွေ အပြည့်အဝရရှိပါလိမ့်မယ်။

မှော်နှင့်တံ ပြုလုပ်ခြင်းနှင့် အသက်သွင်းခြင်း

မှော်နှင့်တံဟာ အနောက်တိုင်းမှော်ပညာရှင်တို့အတွက် အခြေမဖြစ် အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းဖြစ်ပြီး တချို့က အဆောင်ပစ္စည်းအဖြစ် အသုံးပြုသလို၊ တချို့က အစီအရင်များပြုလုပ်ရာမှာ အသုံးပြုကြပါတယ်။ ပထမဆုံး မှော်နှင့်တံလုပ်မယ်ဆိုရင်တော့ ကိုယ်လုပ်မယ့် မှော်နှင့်တံအသားကို ကိုယ်တိုင်ပဲ ရွေးချယ်ပါ။ ကိုယ် အရမ်း စိတ်အားထပ်သန်နေတဲ့ အသားနဲ့လုပ်ဆောင်သင့်ပါတယ်။

ဝက်သစ်ချသား၊ မိုးမခသား၊ ပန်းသီးပင်သား၊ မက်မွန်သား၊ မဟော်ဂနီသားစတဲ့အသားတွေဟာ မှော်နှင့်တံပြုလုပ်ဖို့ သင့်တော်တဲ့ အသားများဖြစ်ပါတယ်။ ဘာသားနဲ့လုပ်မလဲဆိုတာ ရွေးချယ်ပြီးရင် အဲဒီအသားကို ကိုယ်တိုင်ထွင်းတာ အကောင်းဆုံးဖြစ်ပါတယ်။

မိမိကိုင်ဆောင်မယ့်မှော်နှင့်တံကို ကိုယ်တိုင်ပြုလုပ်ခြင်းကသာ ကိုယ်နဲ့မှော်နှင့်တံတို့ကို တစ်သွေးတည်း၊ တစ်သားတည်းဖြစ်စေမှာဖြစ်ပါတယ်။ နောက်တစ်ချက်က မှော်နှင့်တံများဟာ စဉ်းလုံးချော၊ တုတ်အရှည်တစ်ချောင်း မဖြစ်သင့်ပါဘူး။ စဉ်းလုံးချောဆိုရင် မျက်လှည့်ဆရာ ကိုင်စေတာတို့ မျက်လှည့်တုတ်တစ်ချောင်း တူညီသွားပါလိမ့်မယ်။

ပြီးတော့ မှော်နှင့်တံချောင်းရဲ့အရှည်သတ်မှတ်ချက်ဟာ ကိုယ့်တံတောင်ဆစ်ကနေ လက်ခလယ်ထိပ်အထိ အရှည်အတိုင်းဖြစ်ပြီး

ချောတိုင်းထွာ လုပ်ဆောင်ရပါမယ်။ မှော်နှင့်တံဟာ အနည်းဆုံးရိုးမယ့် အရှည်သတ်မှတ်ချက်ဟာ (၁၀)လက်မထက် လျော့လို့မဖြစ်ပါဘူး။ ဒါဟာ မှော်နှင့်တံတစ်ချောင်းအတွက် စံနှုန်းဖြစ်ပါတယ်။

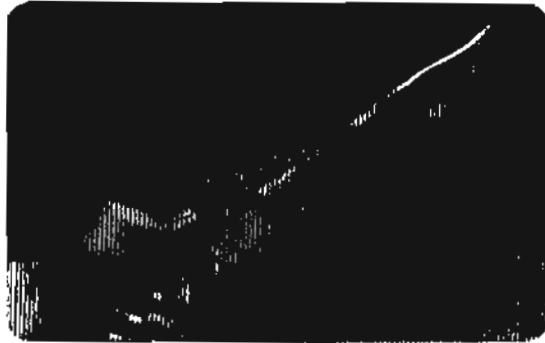
မှော်နှင့်တံ တုတ်တစ်ချောင်းရပြီဆိုရင် အရှည်မူအပိုင်းမှာ မှော်နှင့်တံကို ကိုယ်နှစ်သက်တဲ့ ခရစ္စတယ်များကပ်ခြင်း၊ ငါးထောင့်ကြယ်ဆောင်သင်္ကေတ ရေးဆွဲခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်နိုင်ပါတယ်။

ပြီးရင် မှော်နှင့်တံကို သိဒ္ဓိစွမ်းအင်များဝင်လာအောင် ဆက်သွင်းရပါမယ်။ ပထမဆုံးအနေနဲ့ လပြည့်ညအချိန် စားပွဲအောက်ပေါ်မှာ ဆားတစ်ခွက်၊ ရေတစ်ခွက်၊ အမွှေးတိုင်တစ်ချောင်း၊ ဖယောင်းတိုင်တစ်ချောင်းကို ထားပါ။

ထားတဲ့နေရာမှာလည်း သူ့အစီအစဉ်နဲ့သူ စနစ်တကျထားရမှာဖြစ်ပြီး အမွှေးတိုင်ကို အရှေ့အရပ်၊ ဖယောင်းတိုင်ကို တောင်အရပ်၊ ရေခွက်ကို ညိုပြောက်အရပ်၊ ဆားခွက်ကို အနောက်အရပ်မှာ ထားပါမယ်။ အရပ်ချွန်မှာများကို နေထွက်ရာ၊ ဒါမှမဟုတ် သံလိုက်အိမ်မြှောင်မှာဖော်ပြထားတဲ့ အရပ်မျက်နှာတွေအတိုင်းထားရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

သတိပြုရမှာကတော့ အစီအရင်လုပ်ဆောင်နေချိန် အတွင်းမှာ အပွဲပေါ်မှာ ဖယောင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင်အလင်းမှအပ အခြားအလင်းရောင် ညှိုးစေမယ့်စေရပါဘူး။ ဘာမီးမှလည်း ထွန်းမထားသင့်ပါဘူး။ ကိုယ့်ရဲ့ လောကီစားပွဲ(သို့မဟုတ်) မှော်စားပွဲကို ဖော်ပြထားတဲ့အတိုင်း နေရာချ

ထားပေးပြီးသွားရင် မှော်နှင်တံကို ကိုယ့်ရင်ဘတ်မှာကပ်လိုက်ပြီး လက်နှစ်ဖက်နဲ့ကိုင်ထားတာ -

“ကျွန်ုပ် ယခုကိုင်ဆောင်ထားသော မှော်နှင်တံသည် ကျွန်ုပ်၏ စိတ်အပိုင်းအစတစ်ခုအဖြစ်

သတ်မှတ်အသုံးပြုရန် ရည်ရွယ်ထားချေသည်” လို့ရွတ်ဆိုလိုက်၏။ ဒါဟာ မှော်နှင်တံနဲ့မိမိ တစ်သားတည်းဖြစ်နေအောင် မှော်နှင်တံကို မိမိပိုင်အဖြစ် သတ်မှတ်လိုက်ခြင်းဖြစ်ပြီး အသက်သွင်းခြင်း၊ စွမ်းအင်သိဒွိသွင်းခြင်းနဲ့ ပတ်သက်လို့ ဆက်လက်လုပ်ဆောင်ပါမယ်။

မှော်နှင်တံကို စားပွဲပေါ်ကထွန်းထားတဲ့ အမွှေးတိုင်ရဲ့ ဖိစီးမှုတွေအပေါ်မှာ မိမိရဲ့ညာလက်နဲ့ကိုင်ကာ ဝှေ့ရမ်းလိုက်ရင်း -

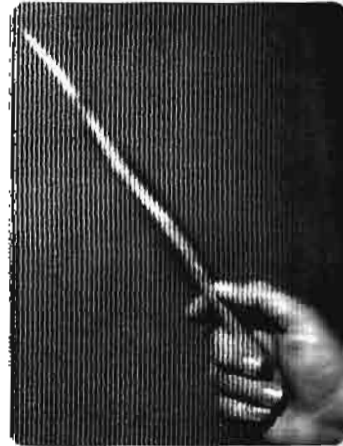
“လေဓာတ်ရဲ့ စွမ်းအင်များဟာ ကျွန်ုပ်ရဲ့ မှော်နှင်တံအတွင်းသို့ စုပ်ယူစီးဝင်နေပါစေ” လို့ ရွတ်ဆိုလိုက်ရင်း အမွှေးတိုင်အမွှေးများမှစွမ်းအင်များ မှော်နှင်တံအတွင်းသို့စီးဝင်နေတယ်လို့ အာရုံပြုပေးရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဆက်လက်ပြီး ဖယောင်းတိုင်မီးပေါ်မှတစ်ဆင့် မှော်နှင်တံကို ဝှေ့ရမ်းလိုက်ရင်း -

“မီးဓာတ်ရဲ့ စွမ်းအင်များမှတစ်ဆင့် ကျွန်ုပ်၏မှော်နှင်တံအား

မြူးထူးပျော်ရွှင်စွာ စွမ်းအင်ကွန်မြူးနေပါစေ” လို့ ရွတ်ဆိုလိုက်ကာ ဖယောင်းတိုင်မီးမှစီးဓာတ်စွမ်းအင်များ မှော်နှင်တံတွင်းသို့ လှည့်ပတ်စီးဝင်နေတယ်လို့ ဆက်လက်အာရုံပြုပါ။ ပြီးရင် ရေရွက်ထဲသို့ မှော်နှင်တံကိုနှစ်ကာ ညင်သာစွာ ရေထဲမှာ လှည့်ပတ်လိုက်ရင်း -

“ရေဓာတ်ရဲ့ စွမ်းအင်များမှ

ကျွန်ုပ်၏မှော်နှင်တံတွင်ရှိတဲ့ ညစ်ညမ်းမှု၊ မှော်နှင်တံမှာ ကပ်ရိလျက်ရှိတဲ့ မကောင်းဆိုးဝါးများ၊ မှော်နှင်တံအနီးမှာရှိတဲ့ ညစ်ညမ်းသောစိတ်များကို ဖယ်ရှား သန့်စင်ပေးတော်မူပါ” လို့ ရွတ်ဆိုတာ ရေဓာတ်မှတစ်ဆင့် မှော်နှင်တံအတွင်းမှ မကောင်းသောအရာများ အားလုံးကို ဆေးကြောသန့်စင်ပေးနေတယ်လို့ အာရုံပြုပေးပါ။ ပြီးတဲ့နောက် မှော်နှင်တံထိပ်ချွန်ဖျားလေးနဲ့ ဆားရွက်အတွင်းမှ ဆားများကိုတို့ထိရင်း -

“မြေဓာတ်ရဲ့ စွမ်းအင်မှတစ်ဆင့် ကျွန်ုပ်၏မှော်နှင်တံအား ဉာဏ်အမြော်အမြင်ရှိမှု၊ အတတ်ပညာ၊ အသိပညာတို့အား သွန်သင်ညွှန်ကြားပေးပါ..” လို့ ရွတ်ဆိုလိုက်ရင်း မြေဓာတ်စွမ်းအင်အထောက်အပံ့ကို တောင်းဆိုပါ။ ဆက်လက်ပြီး မှော်နှင်တံကို မိမိနဖူးပေါ်မှာ ထင်ထားလိုက်ရင်း -

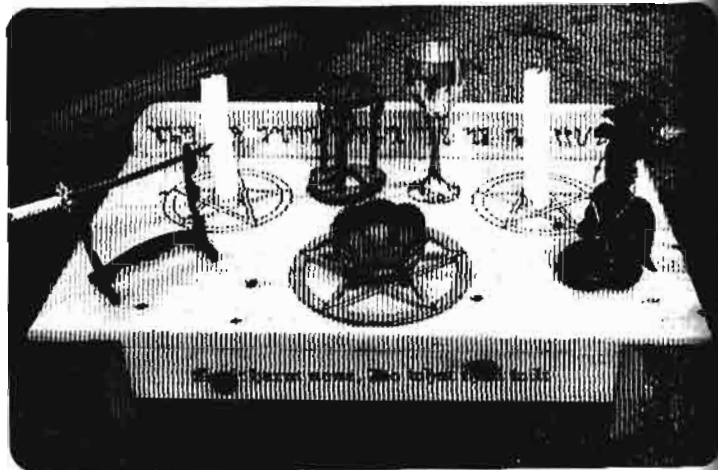
“အို... မြင့်မြတ်ကောင်းမွန်သော ဝိညာဉ်အပေါင်းတို့ ယခုမှော်နှင်တံဟာ ကျွန်ုပ်နဲ့ တစ်သားတည်း ဖြစ်သွားပါပြီ” လို့ ရွတ်ဆိုပါ။ ပြီးရင် မှော်နှင်တံကို လက်နှစ်ဖက်နဲ့ရင်ဘတ်မှာကပ်ကာ စားပွဲကို လှည့်ပတ်လိုက်ရင်း -

“အရပ်လေးမျက်နှာတွင် ရှိကြသော ဝိညာဉ်အပေါင်းတို့..

ကျွန်ုပ်မှော်နှင်တံအတွက် ပေးအပ်ကြသော အသင်တို့၏ စွမ်းအင်လက်ဆောင်မွန်များအတွက် အထူး ကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။

အားလုံး မိမိနေရာသို့ မိမိပြန်နိုင်ကြပါပြီ” လို့ ပြောဆိုပြီးနောက်မှာ စားပွဲကို အပြီးသိမ်းလိုက်ပါ။ ပြီးရင် မှော်နှင်တံကိုဆောင်ထားပြီး ငိုချအော်အရင်များလုပ်ဆောင်ရာမှာ အသုံးပြုနိုင်ပါပြီ။

မှော်စားပွဲ အသက်သွင်းတည်ဆောက်ခြင်း

အနောက်တိုင်းလောကီပညာရှင်တိုင်းမှာ အစီအရင်ပြုလုပ်ရာ မှော်စားပွဲ(သို့) လောကီစားပွဲတစ်လုံးစီ ရှိကြပါတယ်။ ဒီစားပွဲများကို အစီအရင်များပြုလုပ်ရာမှာ အဓိကအသုံးပြုကြပါတယ်။

စားပွဲတည်ဆောက်ပုံတွေ အမျိုးမျိုးရှိတဲ့အထဲကမှ အရိုးရှင်းဆုံး မှော်စားပွဲ (သို့မဟုတ်) လောကီစားပွဲတစ်လုံး အသက်သွင်းတည်ဆောက်ခြင်းကို ဖော်ပြပေးလိုက်ပါတယ်။

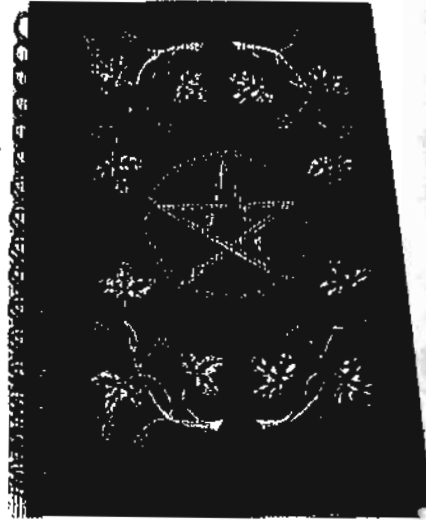
အရလုပ်ဆောင်မယ့်အမျိုးအစားဟာ အခြေခံအဆင့်စားပွဲ အမျိုးအစားဖြစ်ပြီး ပထမဆုံးစားပွဲရဲ့တည်နေရာကို အရင်စဉ်းစားရပါမယ်။ မှော်စားပွဲ(သို့မဟုတ်)လောကီစားပွဲဟာ အသုံးပြုသူတစ်ဦးအတွက် အဓိကအသက်ဖြစ်ပြီး ဒီစားပွဲဟာ အခြားလူများမသိနိုင်မယ့်၊ မနောင့်ယှက်နိုင်မယ့်၊ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်တဲ့နေရာမှာ ရှိရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ပထမဆုံးအနေဖြင့် လပြည့်ညသန်းခေါင်ယံအချိန်မှာ အသက်သွင်း တည်ဆောက်မယ့် စားပွဲပေါ်မှာ သန့်စင်တဲ့အဖြူရောင်စားပွဲခင်းတစ်ခု ဖြန့်ခင်းလိုက်ပါ။ ဝိညာဉ်ပိုင်းနဲ့ပတ်သက်လို့ အစီအရင်တွေလုပ်ဆောင်မယ်ဆိုရင်တော့ အနက်ရောင်စားပွဲခင်းကို ခင်းရပါမယ်။

အဲလိုဖြန့်ခင်းပြီးရင် စာအုပ်အလွတ်တစ်အုပ်ပေါ်မှာ ကိုယ့်လက်

နဲ့ ကိုယ်ပေးချင်တဲ့ ကိုယ့်ရဲ့ မှော်အမည်၊ မှော်ပညာများကို အလွယ်တကူရေးခြင်း၊ ကိုယ်သိသမျှ မှော်များ ကိုယ်ကြံဖူးတဲ့ သဘာဝမှန်ဖြစ်ရပ်များကို စိတ်တည်ငြိမ်စွာ ရှိရင်းတဲ့ဝါကျတည်ဆောက် ခြင်းရေးသားလိုက်ပါမယ်။

အဲဒီစာအုပ်က နောက်ပိုင်းမှာ Book of Shadow လို့ ခေါ်တဲ့ ကိုယ့်ရဲ့မှော်မှတ်တမ်းစာအုပ်အဖြစ် အသုံးပြုရမှာဖြစ်ပါမယ်။

အဲဒီနောက်မှာ စာအုပ်ရဲ့ပတ်ပတ်လည်မှာ ဓာတ်ကြီးလေးပါး ဘီတိုယ်စားပြုတဲ့ မြေမှုန့်ထည့်ထားသောခွက်၊ ရေထည့်ထားသောခွက်၊ အဝါရောင်ကြောင်သတ္တုနဲ့ ကြောင်ကျောက် (Moonstone) ကို ထားပါ။

အဝါရောင်ကြောင်သတ္တုနဲ့ ကြောင်ကျောက်တို့ကို ရန်ကုန်၊ အလေးကျောက်ပိုင်းတွေမှာ ဝယ်ယူနိုင်ပြီး မရရင်လည်း လမ်းလေးခွဆုံအနေ ကျောက်ခဲနှစ်လုံးကိုကောက်ယူပြီး ထားနိုင်ပါတယ်။

အဲဒီလိုထားပြီးရင်စီရင်ထားပြီးတဲ့ ကိုယ့်ရဲ့မှော်နှင်တံကို စားပွဲရဲ့ ညာဘက်ထောင့်မှာ တင်ထားပါ။ ပြီးရင် အာရုံစဲစားခြင်းကို စတင်ပါ။ စားပွဲရဲ့ ခြေထောက်ဘက်မှာ စကားဝါပန်းနဲ့ အမွှေးတိုင်နှစ်တိုင်၊ ညာဘက်မှာ စံပယ်ခန်းနဲ့ အမွှေးတိုင်နှစ်တိုင် ထွန်းညှိပြီးနောက် စားပွဲရှေ့မှာ ငြိမ်သက်စွာနေထိုင်ပါ။ (ထိုင်လိုက ထိုင်နိုင်ပါသည်။)

အဲဒီနောက်မှာတော့ လက်နှစ်ဖက်ကို ပက်လက်လှည့်ထားပြီး မှော်နဲ့လဆီမှ ဝှမ်းအင်များ ရေခွက်၊ မြေမှုန့်ခွက်၊ ကျောက်တုံးများဆီကို ဝင်ဆက်တန်းပြန်ကာ မိမိလက်ထဲမှတဆင့် နှလုံးသားထဲထိ ဝင်ရောက်လာပြီးလို့ အာရုံပြုပါ။

အသက်ကို ခပ်ပြင်းပြင်းရှူပါ။ ဝှမ်းအင်များဝင်ရောက်လာတာကို

၁။ ကဝေယျိုမှတ်တမ်း

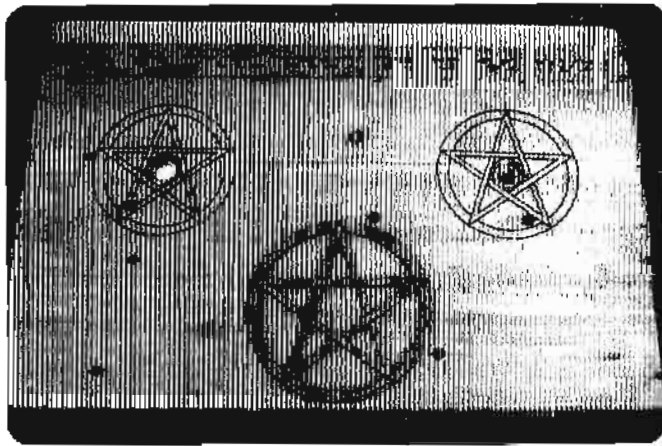
ပြန်လည် အာရုံပြုပါ။ စွမ်းအင်ဝင်ရောက်လာပါက တုန်ခါခြင်းအဆင့်ဖြစ်
တဲ့ တစ်ကိုယ်လုံးတုန်ခါမှုကို ခံစားလာရပါလိမ့်မယ်။

ဒီလိုပဲ ကိုယ်အားရကျေနပ်တဲ့အထိလုပ်ရမှာဖြစ်ပြီး တစ်ခါတရံ
အစီအရင်တွေ အာရုံထဲဝင်လာတဲ့အခါ ကိုယ့်ရဲ့ Book of Shadow လို့
ခေါ်တဲ့ ကိုယ်ပိုင်မှတ်တမ်းစာအုပ်လေးထဲမှာ ချက်ချင်းချမှတ်ရပါ။

မိမိ စွမ်းအင်မယူတာ ကျေနပ်လောက်ပြီဆိုရင်တော့ ကိုယ့်ရဲ့
မှတ်စားပွဲ (သို့ မဟုတ်) လောကီစားပွဲပေါ်ကို လက်နဲ့ညှပ်သာစွာ ဝေ့ရင်း
ကာ -

“ဤအရာသည် ကျွန်ုပ်၏ကိုယ်ပိုင်
လောကီပညာစီရင်ခြင်း စားပွဲ ဖြစ်သည်။
ဘယ်သူမှ ငါ၏ ဤစားပွဲအား
မဖျက်ဆီးစေရ။
မိခင်နတ်သမီးနှင့် အစောင့်အရှောက်များ
ကျွန်ုပ်၏ ဤစားပွဲအား
ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ကြပါစေ”

လိုတိုညှင်းစွာရွတ်ဆိုပြီးနောက်မှာ ကိုယ့်ရဲ့အစီအရင် စားပွဲ တည်
ဆောက်ခြင်း ပြီးဆုံးပါပြီ။ အကာအကွယ်အနေဖြင့် ကိုယ့်ရဲ့စားပွဲပေါ်မှာ ငါး
ထောင့်ကြယ်သင်္ကေတတွေလည်း ပြုလုပ်ထားနိုင်ပါတယ်။

ကဝေယျိုနှင့် စုန်းလိုက်မုဆိုး

- စုန်းကဝေတို့ကို အမဲလိုက်သလို လိုက်သတ်သည့် အချိန်မှစ၍ ကုန်ဆုံးပြီလို့ ထင်နေချိန်တွင် စုန်းလိုက်မုဆိုးပေါ်လာသောအခါ...
- စုန်းလိုက်မုဆိုးမားတွေမှ အမေကိုသတ်ပြီး ကဝေယျိုဘုရားနာကိုပဲ သတ်ရန် လိုက်လာသောအခါ...
- ထူးကဲသောပါရမီရှင်ကဝေယျိုဘုရားနာအနေဖြင့် ကဝေယျိုထက် မပြတ်ဖို့ စုန်းကဝေလောကတည်ငြိမ့် အသက်ခံရင်ပြီး စုန်းလိုက်မုဆိုးနှင့် ရင်ဆိုင်ခဲ့သည့် ဇာတ်လမ်း...

◆ ◆ ◆

“ငါက အာရုံခံတဲ့နေရာမှာ
 ထားတာကြောင့်ပဲ... ငါ့မင်းဆက်
 အနံ့ရပြီးပြီ သိသာတယ်။ အရမ်း စူးရှ
 တယ်။ ဒါပေမယ့် မင်းက ထူးခြားတယ်။
 မင်းမှာ ကိုယ်ဝန်ရှိနေတယ်။
 မင်းရဲ့ သီးခြားနံ့စပ်လွန်းတဲ့
 အနံ့က လေထဲမှာ ပြင်းပြင်းချင်းရနေ
 တယ်။

စုန်းလိုက်မုဆိုး

“ဗုန်း”

အသံက အိမ်ရှေ့ဆီကလာမုန်း ဘရန်နာပရက်သီလိုက်သည်။
 ရှေ့ကရီယာရီ သူတို့နေထိုင်သောလယ်တဲမှာ အလွန်ပင် အိုမင်းဆွေးမြေ
 နေပြီ။ တစ်ခါတရံတွင် ပျဉ်ချပ်တွေကြားထဲ လေတိုးကာ တကျွံကျွံမြည်
 နေတတ်သည်။ သို့သော် “ဗုန်း” ဆိုသည့်အသံက သူ့ကိုဆောက်တည်ရာ
 မရဖြစ်သွားစေသည်။

သူသည် စားနေလက်စပန်းကန်ထဲသို့ ခက်ရင်းကိုလွှတ်ချပီးပြီး
 မတ်တတ်ရပ်လိုက်သည်။ တစ်စုံတစ်ယောက်၏အော်ရာကြောင့် နာကျင်
 စွာ ညည်းညူနေသော အသံ၊ အသံကိုစူးစိုက်ပြီး နားထောင်ရင်း အိမ်ရှေ့
 တံခါးသို့ လျှောက်သွားသည်။ နေဝင်ရီတရော့၏ ခပ်မှိန်မှိန်အလင်းရောင်
 ဖြင့် ပြတင်းပေါက်ဆီသို့ သတိထားပြီးလှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

“မဖြစ်ရဘူး”

သူသည် မျက်ရည်တွေကျရင်းနှင့် တံခါးကိုအကျယ်ကြီး ဆွဲဖွင့်
 လိုက်သည်။

“ဘရန်နာ”

သူ့အမေသည် ဝမ်းဗိုက်ကိုဖိနှိပ်ကာ ကိုယ်ကိုကိုင်ထားရင်း ခပ်
 နှိုးစိုးခေါ်သည်။

“အမေတော့ အားကုန်နေပြီ၊ အချိန်လည်း မရှိတော့ဘူး။ အမေ
 ပြောတာ သေချာနားထောင်...”

ဗိုက်ကိုဖိထားသော အမေလက်များကြားမှ သွေးတွေစိမ့်ထွက်နေ
 သည်ကို သတိထားမိသည်။ ထို့ကြောင့် ဘရန်နာသည် ထပ်ပြီးထိခိုက်မှု
 နှိမ့်စေရန် အမေပုခုံးကိုသတိထားပြီးကိုင်ကာ အထောက်ထိုင်ချလိုက်သည်။

“သမီး... ဒေါက်တာလစ်တန်ကို ခေါ်လိုက်မယ်”

“အချိန် မရှိတော့ဘူး၊ သူက သမီးကိုသတ်ဖို့ လိုက်လာလိမ့်မယ်”

“ဘယ်သူကလဲ...”

“မားဒေါ့၊ စုန်းလိုက်မုဆိုး...”

အမေအသံက ဖျော့တော့သွားသည်။

“စုန်းလိုက်မုဆိုး... ဟုတ်လား”

“ပြေးတော့...”

အမေက မျက်လုံးပြူး၊ မျက်ဆံပြူးနှင့် အော်သည်။

“သွား... ပြေးတော့၊ နောက်ဆံတင်းမနေနဲ့”

အမေလက်ကို ဘရန်နာစစ်ကြည့်လိုက်သည်။ အေးစက်နေသည်။

“သမီး စောင်ယူလာခဲ့မယ်၊ ပြီးရင် ဆေးရုံကို ဖုန်းဆက်လိုက်မယ်”

“မရတော့ဘူး၊ လွန်သွားပြီ၊ ပြေးတော့...”

ဝမ်းဗိုက်ကို ဖိထားသော အမေလက်က ပြေလျော့သွားသည်။

အိမ်ပြန်သော အမေ၏အစိမ်းရောင်ဆွယ်တာမှ သွေးများအလဟောစီးကျ
 သည်။ ဘရန်နာသည် နောက်ကိုဆုတ်လိုက်သည်။ အမေကတော့
 အထက်ခံလိုက်ရပြီ။ စုန်းမုဆိုးသည် သားရဲတစ်ကောင်နောက်သို့ မဆိုးက
 ချိတ်သလိုမျိုး၊ သူ့နောက်ကို ထပ်ကြပ်မကွာလိုက်လာတော့မည်၊ ပြီးလျှင်
 သူ့ကိုပါ သတ်လိမ့်မည်။

ဘရန်နာသည် အမေဆီသို့တိုးကာ လှမ်းဖက်လိုက်သည်။

အမေကတော့ အမေမနွှာကိုယ်က လှုပ်ရမ်းသွားသည်။

“ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ အမေရယ်၊ ရက်စက်လိုက်ပြီဟာ...”

ယုတ်မာလိုက်ကြတာ...တောက်!.."

စုန်းကို အမဲလိုက်သလို လိုက်လံသတ်ဖြတ်သည့် အချိန်များက ကုန်ဆုံးခဲ့ပြီဟု သူတို့အများစုထင်ခဲ့ကြသည်။ အဆုံးသတ်သွားကြရန်လည်း သူတို့ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသည်။ စုန်းတို့သည် လူတွေနှင့် ဝေးရာတွင်သာ နေထိုင်ကြသည်။

ဘရန်နာဆိုလျှင် လူတွေနှင့်ထိတွေ့ဆက်ဆံခြင်း မရှိ၊ စုန်းမဟုတ်သူများ၏အနီးတွင် နေခြင်းသည် သူတို့၏စွမ်းအားများကို

လျော့နည်းစေသည်။ ထိုကဲ့သို့ မည်သည့်စုန်းကများ ဖြစ်ရင်ပါလိမ့်မလဲ။

ထို့အပြင် လူတွေကလည်း စုန်းမရှိတော့ဟု ယုံကြည်နေကြသည်။ စုန်းတွေကတော့ ရှိနေပါသေးသည်။ သူတို့နှင့် ထိပ်တိုက်ဆုံတွေ့ခြင်းမျိုးက ရှားပါး၍သာ ဖြစ်သည်။ ပြီးတော့ ယခုခေတ်လူတွေက ရှေးခေတ်ထက်လို အယူသီးခြင်းတွေထက် လက်တွေ့ကျကျ ပိုပြီးစဉ်းစားလာကြသည်။

"ဟင်း...ဟင်း ဘယ်လောက်များ ရယ်စရာကောင်းလိုက်သလဲ။ သာမန်လူဆိုရင် သာမန်အတွေးအခေါ်မျိုးပဲ ရှိတာကလား"

သို့သော် ဘရန်နာသည် သူတွေ့တာများ မှားနေသလားဟု မိမိမိသိသည်။ သူသာ လူတွေနဲ့ဝေးရာမှာ နေလိုခဲ့လျှင် ဘာလိုနေလို့မရမှာလဲ။ သူတစ်ယောက်တည်း အထီးကျန်သည်ဟု တစ်ခါမှ မမိစားမိဘူးပါ။ သူတိတ်တွေပဲ မျှော်လင့်ချက်မဲ့ပြီး လွတ်ထွက်နေလို့လား။

သူသည် အတွေးတွေနှင့်ရှုပ်ထွေးကာ မွန်းကြပ်လာသည်။ အဆိုတာ ဘာများပါလိမ့်။ ခဏတာရှည်သန်ပြီးရင် သေဆုံး။ လက်ကန်တောက်ပြီးရင် ပျောက်ကွယ်။ အချိန်တွေကလည်း ပရမ်းပတာကုန်ဆုံးမားဒေါ့...။

ထိုနာမည်သည် ဝိုးတဝါးမှတ်မိနေဆဲ ဝယ်ဘဝပုံပြင်များထဲ

အတင်းဆိုးပါးတစ်ကောင်၏အသံလို နှိုးစိုက်ခတ်နေသည်။ မားဒေါ့သည် နှိုးတွေကို မကောင်းဆိုးရွားတွေအဖြစ်သာ အမှန်တကယ် တွေးထင်ခဲ့တာ။ ခါးသီးစွာ ရယ်မိသည်။ ရှင် ထင်တာတွေပဲ စွတ်လုပ်မနေပါနဲ့။ စုန်းတစ်ယောက်ဖြစ်ရုံနဲ့ တစ်စုံတစ်ယောက်ရဲ့ နှုတ်ဘဝနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဘာမှလုပ်ဖို့မရှိပါဘူး။

စုန်းတွေက ကိုယ့်ကိုကိုယ်သာတွယ်တာပဲ ရှိတာပါ။ အဲဒီလိုမျိုး ဘာတွယ်မိရုံနဲ့ ရာဇဝတ်မှု ဖြစ်ရရော။ နယ်မြေခွဲဝေဖို့ ဒေသအလိုက်

ဧည့်သည်မှတ်တမ်းများတွေတော့ ရှိလာတာပေါ့။ ဒါပေမယ့် ဒါက သူတို့လုပ်သမျှ အကုန်ပါပဲ။

စုန်းကဝေအတတ်သည် အမှောင်ခေတ်၏အသီးအပွင့် တစ်ခုအဖြစ် စာအုပ်တွေက အခိုင်အမာဆိုသည်။ မားဒေါ့ပေါ်ထွက်လာခြင်းသည် အမှောင်လောကသားများအတွက် လူလောကတွင် အခြေအနေပြန်လည် ဆိုရွားလာမည့် လက္ခဏာတစ်ရပ်ပဲ ဖြစ်မည်။

အို... ဒါတော့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ။ စုန်းကဝေအတတ်ပညာတွေ ဆတ်တဲ့သူတွေအားလုံးက စည်းစည်းလုံးလုံးရှိရမှာပေါ့။

သူသည် နောက်ကိုမှီကာ မျက်ရည်များကို သုတ်လိုက်သည်။ အသက်ကိုဖြည်းဖြည်းမှန်မှန်ရှုရှင်း ကိုယ့်ကိုယ်ကိုတည်ငြိမ်အောင် ကြိုးစားနေသည်။ သူတွင် ထည့်သွင်းစဉ်းစားရမည့် အခြားဘဝတစ်ခုရှိသေးသည်။ သူ့ဖိုက်ထဲတွင်ရှိနေသော ကလေး...။ မားဒေါ့သာ လာခဲ့မယ်ဆိုလျှင် သူ့အနေဖြင့် အသေအချာစဉ်းစားပြီး ခပ်သွက်သွက်လုပ်ရမှာပေါ့မလိမ့်မည်။ မိခင်တစ်ယောက်လုံး သေဆုံးသည်ကိုပင် အရေးမရှိဘဲ ဘေးပစ်ခဲ့ရတော့မည်။

“ငါက အာရုံခံတဲ့ နေရာမှာ စူးစူးထက်မြတ် ပြီးသားပဲ။ ငါမင်းဆီက အနံ့ ရပြီးပြီ။ သိသာတယ်။ ဟုတ် တယ် . . အရမ်းသိသာပြီး တော့ စူးရှတယ်။ ငါ့ကို ဒီမြို့ ရောက်လာအောင်ဆွဲခေါ်ခဲ့ တာ မင်းပဲ။ ငါက ဒီနေရာမှာရှိ နေပေမယ့် အခြားစုန်းတွေရဲ့

အနံ့ကိုလည်း ရနေတာပဲ။ ဒါပေမယ့် မင်းကထူးခြားတယ်။ မင်းမှာ ကိုယ်ခံ ရှိနေတယ်။ မင်းရဲ့ဆိုးရွားနံ့စေ့လွန်းတဲ့အနံ့က လေထဲမှာ ဖြည်းဖြည်းချင်း ရနေတယ်”

“ရှင် . . . ကျွန်မတို့အားလုံးကိုတော့ မသတ်နိုင်ပါဘူး။”

မားဒေါ့န့် နှုတ်ခမ်းပေါ်ကအပြားက ရုတ်ချည်းပျောက်ကွယ်သွားသည်။

“ကျွန်မတို့က သိပြီးသား။ သေဖို့အတွက်လည်း ပြင်ဆင်ထားပြီ သာ။ ဘာတွေပဲ ကြုံရ ကြုံရ ရင်ဆိုင်ဖို့ အဆင်သင့်ပဲ”

ဘရန်နာသည် အတွင်းခန်းထဲသို့ပြေးဝင်သွားပြီး တံခါးကိုပိတ်ကာ ဖြည့်အောင် ပိတ်လိုက်သည်။ တံခါးဆီသို့ တစ်စုံတစ်ရာ လာရောက်ထိန်း သွားသည်။ သူလှည့်ကြည့်လိုက်သောအခါ မြှားထိပ်ဖူး၏အသွား လေးစိတ် လောက်က တံခါးတွင် စိုက်ဝင်နေသည်။ သူ မျက်လုံးပြူးသွားသည်။ တော့ လိုက်ရသောမြင်ကွင်းကြောင့် ဘာလုပ်ရ၊ ဘာကိုင်ရမှန်းမသိ ဖြစ်သွားသည်။

အိမ်ရှေ့ကပျဉ်ချပ်များပေါ်သို့ တဒုန်းဒုန်းနှင့်နင်းလာသော ခြေသံ ကို ကြားရသည်။ တံခါးကို သော့ခတ်လိုက်သည်။ အပြင်ဘက်ကနေ ဖွင့်လို့ မရနိုင်စေရန် ဖြစ်သည်။ သူက အနောက်ဘက်သို့ လှည့်ပြေးသည်။ အခြား ပြေးလမ်းတစ်ခု . . .

သူသည် မီးဖိုချောင်ကိုဖြတ်ပြီး စားပွဲပေါ်က သော့တွဲများကို ခွဲ ယူကာ နောက်ဖေးရှိတံခါးသို့ပြေးသည်။ နောက်ဖေးတံခါးကိုလှည့်ပြီး ဖွင့်လိုက် စဉ်တွင် အိမ်ရှေ့တံခါးမှပျဉ်ချပ်များကျိုးကျပြီး ဝန်းကန်ပွင့်သွားသောအခါ

တို့ကြားရသည်။

“ဟန်နီရေ . . . ကိုယ်အိမ်ထဲကို ဝင်လာပြီ”

ဟု မားဒေါ့က ခိုတိတ်နှင့် အော်ပြော၍ ဝင်လာရေပြီ။

လေ့ကားထစ်များကို အထစ်ထစ်အဝေါ့အဝေါ့နှင့်ကျော်ပြီး ဆင်း သိုက်သည်။ ဒီပုံအတိုင်းဆိုလျှင် သူသွားမည့်လမ်းကိုမရောက်ခင် မားဒေါ့ သူ့ကိုမိသွားတော့မည်။

သူသည် နေရာတွင်ရပ်လိုက်ပြီးနောက် လက်က အမေ့၏သား ရေခဲခတ်လေးဆီသို့ အလိုလိုရောက်သွားသည်။ ထိုထဲမှ လေအလိုပိတ် အားသော အစိမ်းရောင်အမှုန်များပါသည့်အိတ်ကို ယူလိုက်သည်။ ရှားပါး အစ်မြစ်များနှင့် ကြက်ရိုးများကိုရောပြီး မှုန့်နေအောင်ကြိတ်ထားခြင်း ဖြစ် သည်။ ပလတ်စတစ်အိတ်ကို ဆုတ်ဖြုတ် အပေါ်သို့မြှောက်ကာ လေထဲတွင် ခြွန်ကျလိုက်သည်။ ခြေထောက်တွေ၊ လက်တွေကို လှုပ်ရှားကာ ခပ်ကြမ်း ကြမ်း ဝိုင်းပတ် ကရန်လိုက်သည်။ အစိမ်းရောင် အခိုးအငွေ့များက မားဒေါ့ နီရာသို့ အလုံးအရင်း တိုးဝင်သွားသည်။

မန္တန်တစ်ခု ရွတ်လိုက်တာက သူထင်ထားသည်ထက် ပိုပြီး အား နည်းသွားစေသည်။ သူသည် ဒဗလီဒ်ဖြင့် ကားလမ်းသို့ ပြေးသွားသည်။ သူရွတ်လိုက်သော မန္တန်က အစွမ်းထက်သော်လည်း မားဒေါ့ကို ခဏသာ စာန်တားနိုင်ပေလိမ့်မည်။

သူသည် ဒေါ့ဂျစ်ကားပေါ်သို့တက်ကာ စက်နှိုးလိုက်ပြီး ဒါဟမ် သွားရာလမ်းသို့ အချိန်ဖြင့်မောင်းထွက်လိုက်သည်။ မားဒေါ့၏ကားကိုလည်း သူ သတိထားမိလိုက်သေးသည်။ အချိန်မရှိဘူး။ သူ ဘယ်ကိုသွားရမလိမ့်။ ရော်ဂျီယာကိုသွားရင် ပိုကောင်းမလား။ မဖြစ်သေးဘူး။ မားဒေါ့ကတော့ သူတယ်ကိုပဲရောက်ရောက် အနံ့ခံပြီး လိုက်လာမှာပဲ။

သူ့အနေဖြင့် မားဒေါ့ကို သတ်မှတ်မည်။ သို့သော် သူ့မှာအားနည်း နေသည်။ တဖြည်းဖြည်းနှင့် အားအင်ကုန်ခမ်းတော့မည်။ သူ့တွင်ရှိနေ သော စိတ်ဖိစီးမှုများကြောင့် မန္တန်ကိုရွတ်သည့်အခါ ပုံမှန်ထက်ပိုပြီးအား တိုး ထာလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။

သူ့စိတ်ထဲတွင်တော့ -

“မားဒေါက် သတ်ရမယ်၊ ဟုတ်တယ်... သူ့ကို ရက်ရက်စက်စက် သတ်ပစ်မှဖြစ်မယ်၊ လုပ်ရမှာပဲ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကာကွယ်တာပဲ မဟုတ်လား” ဟု ရေရွတ်နေမိသည်။

ဒါဟန်တွင်ရှိသော သူ့သူငယ်ချင်းနှင့်ပေါင်းပြီး မန္တန်ရွတ်ဆိုပါက မားဒေါက်ထက် စွမ်းအား သာချင်သာသွားလိမ့်မည်။ မားဒေါက် အလဲထိုးရမည်။ ပြီးလျှင် သူ့လည်ကိုလှီးရမည် (သို့မဟုတ်) သူ့ကို ကြိုးတုတ်ထားပြီး ပြန်နှိုးကာ နှိပ်စက်ရမည်။

လမ်းဘေးတွင် လိုက်ပါလာသောလူဝံ့များနေသည့် အရိပ်သဏ္ဌာန်ကို သတိထားမိသွားသည်။ ထင်းရှူးပင်တစ်ပင်၊ လဲကျလာပြီ။ လမ်းကို ကန့်လန့်ခံသွားတော့မည်။ သူသည် လီဇာကိုဆောင့်နှင်းလိုက်သည်။ သူ ထင်သည့်အတိုင်းပင်။

အိုး...။

ခန်း...။

ကားက တုန်ခါနေ၊ တဖိုင်းဖိုင်းနှင့်အသံများပြည့်ပြီး ရပ်သွားသည်။ အချိန်ဖြင့်လဲကျလာသော ထင်းရှူးပင်ကို သူကားတိုက်မိပြီး ရပ်တန့်သွားခြင်းဖြစ်သည်။ သူမ ကားအပြင်ဘက်ကို အလောတကြီးထွက်လိုက်သည်။ သူ့ကားသည် ဆက်မောင်းလိုရတော့မည် မဟုတ်ပေ။

ထိုစဉ် ကားတစ်စီး၏ ရှေ့ပိုင်း အလင်းရောင်ပေါ်တွက်လာသည်။ ဘရန်နာသည် သူ့ညာဘက်တွင်ရှိနေသော ကုန်းပေါ်သို့တွယ်တက်လိုက်

သတ်သစ်ချပင်ကြီးနောက်တွင် ကွယ်နေလိုက်သည်။ သူ့ကို နှစ်ပေါင်းများစွာတုတ်ထားနိုင်သည့် ချက်တာဟူးချီတောကြီးထဲသို့ ရောက်နေမှန်းသိခဲ့ရသည်။

တောနက်ရာ နောက်ကြောင်းသို့ဆုတ်တာက ပိုကောင်းလိမ့်မည်။ ဒေါက်ကို အဝေးသို့ခေါ်သွားရင်း အခြားသူတွေကို ကာကွယ်ရာလည်း မဟုတ်မည်။ မားဒေါက်ကားက ရပ်သွားသည်။ မားဒေါက်သည် ကျားနာတစ်ကောင် ရန်သူကိုတွေ့သည့်ပုံမျိုးနှင့် ထွက်လာသည်။

“မင်း ငါ့ကို မပုန်းနိုင်ပါဘူးကွာ၊ မင်းရဲဆိုးဆိုးရွားရွားအနံ့က အနံ့မရှိတယ်ပြီးသားပါ”

ကားမီးရောင်ရှေ့တွင် မားဒေါက် လှည့်ပတ်ထွက်လာနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဘေးဘီဝဲယာကို ကြည့်သည်။ ဝက်သစ်ချပင်နားကို မျက်နှာမူထားသောအခါတွင် ရပ်သွားသည်။

“သိပ်မကြာတော့ပါဘူးကွာ၊ လက်လျှော့လိုက်ပါတော့၊ မနာသွင်းနဲ့သေရမယ်ဆိုတာ ဝါမင်းကို ကတိပေးပါတယ်”

ဘရန်နာသည် သူ့အမေ၏အိတ်ထဲသို့ နှိုက်ကြည့်ရာ ကြွေကရားထဲမှ ရုပ်ဖျက်သည့်လိမ်းဆေးကို တွေ့သည်။ မဟုတ်သေးဘူး... ဒါကို မဟုတ်မှသုံးဖို့ သိမ်းထားရဦးမယ်။ နောက်မှဆိုတာကလည်း ရှိမှရှိပါတော့မားဆိုတာတောင် မထင်မိပါဘူး။

ဘရန်နာသည် သူ့ကိုယ်သူ့အားပေးလိုက်ပြီး အဝါရောင်အမှုန်အိတ်ကို ရွေးယူလိုက်သည်။ သူသည် အထုပ်ကိုဖောက်ကာ ပုခုံးပေါ်သို့ ကျွဲကြိုး ခူးရသောအသံဖြင့် လေသုံးခါမျှန်သည်။ မန္တန်က သူ့ကိုအားအင်ပျော့နည်းစေသောကြောင့် ခူးထောက်လျက်လဲကျသွားသည်။

“အချိန်ရေပြီ”

မားဒေါက်က သတိပေး အော်ပြောလာလေသည်။

ဘရန်နာသည် သစ်ပင်၏ပတ်ဝန်းကျင်ကို အားစိုက်ကြည့်လိုက်သည်။ မားဒေါက်က သူ့ရှိရာသို့လာနေပြီ။ သူ၏ခြေလှမ်းများက ကိုယ့်ကိုယ်တို့အပြင်မှအပြည့်ရှိပြီး အားအင်အပြည့်နှင့်ဖြစ်သည်။ သူ၏ပထမမန္တန်ကြောင့် မားဒေါက်အနေဖြင့် တစ်ခုခုထိခိုက်သွားဟန် လုံးဝမရှိပေ။

မြားတစ်ချောင်းက
ဝက်သစ်ချပင်ကို လာစိုက်သည့်
အချိန်တွင် ဘရန်နာမှာ သူ့၏
ထောက်ပေါ်သူ မနည်းရပ်ဖို့ကြိုး
စားရသည်။ သူသည် ယိုင်ထိုး
ယိုင်ထိုးနှင့်လျှောက်ရင်း ထောင့်
ထဲ ကို ဦးတည်လိုက်သည်။ မြား
တစ်စင်းသည် သူ့နားရွက်ကို ရှိ
ထိသွားပြီး လည်ပင်းပေါ်သို့ သွေး
များ စီးကျလာသည်။

ထိုစဉ်တောထဲမှ အချိန်

တစ်အုပ်က မားဒေါ့ရီရာသို့ တက်သုတ်ရိုက်သွားသည်ကို မြင်လိုက်
ပေသည်။

မြေခွေးတွေ...

ဒုတိယမန္တန်၏ အစွမ်းကား ပြလေပြီတည်း။

မားဒေါ့ရီအော်ဟစ်သံက အံ့အားသင့်ရာမှ နာကျင်သံသို့ပြောင်း
သွားလေပြီ။ မြေခွေးများသည် ဒေါသတကြီးပေါ်ထွက်လာကြပြီး မားဒေါ့
ကို တိုက်ခိုက်ကြသည်။ စူးရှသောအသံတစ်သံက လည်ပင်းအစ်နေသည့်
အသံမျိုး ထွက်ပေါ်လာခဲ့သည်။

မားဒေါ့ကို မြေခွေးတစ်အုပ်နှင့်ချန်ထားခဲ့ပြီး စုန်းကဝေအတော
ပညာတို့၏အနာဂတ်မှာ သူ့ပုခုံးပေါ်တွင်ထမ်းထားရသည်ဟူသော ယုံကြည်
ဆုံးဖြတ်ခြင်းဖြင့် စိတ်ဓာတ်စွန့်အားတွေတိုးလာသည်။

တောင်စောင်းကို တွယ်တက်ပြီး တောင်ဘက်စူးစူးကို ဆင်
သွားသည်။ သူ၏ခြေလှမ်းများကလည်း ခပ်ကွဲကွဲနှင့် မှန်မှန်လှမ်းလာရုံ
ပြီး ပိတ်ဆို့ထားဆီးမည့်သူ၊ နောင်ယုက်မည့်သူ မရှိသည့်အတွက် လစ်
လျှောက်ရသည်မှာ ပေါ့ပါးနေသည်။ သို့သော် မျက်နှာနှင့်လက်ပေါ်သို့
ပြန်နေသော သစ်ကိုင်းရိပ်များက သူ့အရေကိုစွာဖို့ ကြိုးစားနေသော
ထင်ရသည်။

သူလျှောက်နေသော တောင်
အလင်းက သုံးလေးမိုင်လောက်ဝေး
သော ဒါဟမ်မြို့သို့ သူ့ကိုခေါ်ဆောင်
သွားပါလိမ့်မည်။ အခြားသူများကို
လည်း မားဒေါ့အကြောင်း သတိပေး
ခဲ့သည်။

သူသည် ပုဂံသိုးဆွေးမြေနေ
သော သစ်ရွက်များပေါ်သို့ ခြေကားယား၊
သတ်ကားယားဖြင့် အကြိမ်ကြိမ် လဲကျ
သည်။ သို့သော် အခြားသူများကိုလည်း
အကြောင်းကြားရဦးမည်။ ကာကွယ်ရ

ဦးမည်ဟူသော အသိစိတ်က သူ့ကိုထပ်မံတလဲလဲ ခွန်အားဖြစ်စေသည်။

နှစ်မိုင်လောက်လျှောက်လာပြီးနောက် သူ၏ညာဘက်တွင် မီးရောင်
မြင်လာရပြီ။ ခရီး၏လေးပုံသုံးပုံသို့ ရောက်လာသောအခါ ပြင်ဆင်ရန် လိုအပ်
နေသော စပီးကိုတွင်ထွန်းထားသော အလင်းရောင်ကို တွေ့ရသည်။

ကလီးမန်လယ်တေား

ကလီးမန်မိသားစုသည် သဘောကောင်းသူများဖြစ်ကြပြီး သူတို့
၏သားဖြစ်သူ ဘလိတ်(ခ)သည် ဘရန်နာ၏ခင်ပွန်းလောင်းဖြစ်သည်။

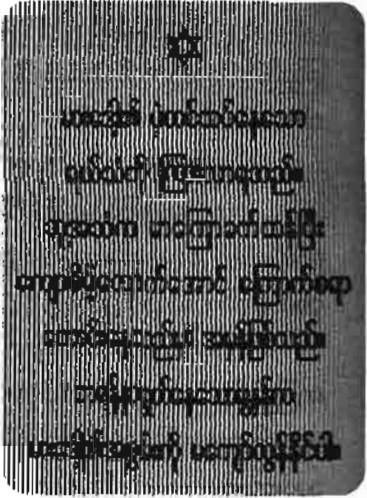
သူတို့၏မိသားစုဝင်များတွင် ထူးခြားသောစွမ်းအင်များ မရှိကြပါ။
သို့သော် သူတို့အိမ်တွင် ဖုန်းရှိသည်။ ပြီးတော့ ဘလိတ်(ခ)၏ကမ်းမရိုကား
တော့ အချိန်နောက်ကျနေသော်လည်း ဂျော်ဂျီယာမှ မြန်မြန်ထွက်သွား
နိုင်အောင် ဗိုဆောင်နိုင်လိမ့်မည်။

ဘရန်နာလယ်တဲဆီသို့ မန္တန်ရွတ်ဆိုရင်း တန်းတန်းမတ်မတ်
လျှောက်သွားသည်။ သူကပဲ စွမ်းတာလား၊ မားဒေါ့ကပဲ သူထင်ထားသ
လောက် အစွမ်းမရှိတာလား။

ဟင်း...ဟင်း

ထိုစဉ် -

ဝန်း...

www.burmeseclassic.com

ထင်းရှူးပင်၏ ပင်စည်ကိုဖောက်ဝင်သွားသောမြှားကို ကြောင်တစ်ကောင်ကြည့်မိသည်။ မြှား၏လားရာကိုကြည့်ခြင်းအားဖြင့် နောက်ဘက်မှလာရန် သိသာသည်။ မားဒေါ့ လိုက်လာလေပြီတည်း။

သို့သော် မည်မျှဝေးဝေးက လာသလဲ...

သုခအနေဖြင့် မန္တန်ရွတ်ဖို့က အရမ်းအားနည်းနေပြီ။ ကလီးမန်ဒိုလယ်တံကို မှန်မှန်ပြေးတာပဲ ကောင်းမည်။ မြှားတွေက တစ်စင်းပြီးတစ်စင်း ဝှက်ကန် ဝှက်ကန် ဖြတ်သွားသည်။

သူ၏ခြေနှင့်လက်များကို ပါးပါးလှီးသလိုပင် ဖြစ်နေသည်။ သူသည် တဖြည်းဖြည်းနှင့် မလှုပ်ချင်း၊ မရှားချင်း ဖြစ်လာသည်။ လယ်တံသို့ မရောက်ခင် မားဒေါ့က သူ့ကိုမိသွားတော့မည်။ သားရေအိတ်ကလေးဆီသို့ လက်ရောက်သွားသည်။

အမှန်တရားထုတ်ဖော်မှုက ပါးစပ်နှင့်ဖောက်လိုက်ပြီး အထိမ်းမြောက်ကာ ကျွဲဖြန့်လိုက်သည်။ နှုတ်ကလည်း တီးတိုးရွတ်ဆိုနေသည်။ မန္တန်တစ်ပုဒ်လုံး ပြီးဆုံးအောင် ရွတ်ဆိုဖို့ဆိုသည်မှာ သူ့အတွက် မစဉ်းစားနိုင်လောက်အောင် ခက်ခဲပါသည်။ သူ့သွေးတွေ အများကြီး ဆုံးရှုံးကျန်လိမ့်မည်။

မားဒေါ့၏ ပဲ့တင်ထပ်နေသော ရယ်သံကို ကြားလာရသည်။ သူ့အသံက မာကြောခက်ထန်ပြီး ကျောစိမ့်လောက်အောင် ကြောက်စရာကောင်းနေသည်မှာ အမှန်ဖြစ်သည်။ ဘရန်နာရွတ်နေသောမန္တန်က မားဒေါ့၏အစွမ်းကို မကျော်လွန်နိုင်ပါ။

ဘရန်နာသည် ကလီးမန်ဒိုလယ်တောသို့ ဒေယီးဒေယိုင်နှင့် အရွတ်တိုက်လျှောက်လာသည်။ ကလီးမန်ဒိုလယ်ကလူကြီးများက ကောင်စီအစည်းအဝေးသို့ ရောက်နေကြမည်။ သို့သော် ကမ်မရီကတော့ လမ်းပေါ်တွင်ပဲ ရပ်ထားမှာ သေချာသည်။

တံရှေ့အရောက်တွင် အနောက်သို့တစ်ချက် လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ တောတန်းများကြားမှ ထွက်လာနေသော မားဒေါ့ကို မြင်ရသည်။ မားဒေါ့ကိုကြည့်ရသည်မှာ ပထမတစ်ခါတွေ့ရစဉ်ကထက် အကောင်ပိုကြီးလာသည်။ သူ့ပုခုံးတန်းတွေက ပိုပြီးကျယ်ပြန့်သလို၊ ရုပ်အင်္ကျီအောက်မှ

သတ်မောင်းကြွက်သားတွေကလည်း ကျစ်လစ်မို့မောက်စွာ ထွက်ပေါ်နေသည်။ မားဒေါ့သည် လေးကိုပစ်ချပြီး ဓားကိုဆုပ်ကိုင်ကာ စဉ်းလဲစွာပြုံးဆိုက်သည်။

ဘရန်နာသည် ကြာကြာမစဉ်းစားအားတော့ဘဲ တံရှေ့မှ လေ့အားထစ်များကို အလွဲလွဲအမှားမှားနှင့်တက်ရင်း အထဲသို့ စမ်းဝင်ကာ ခံနိုင်စွမ်းကိုလိုက်သည်။ မန္တန်သုံးခုရွတ်ပြီးတာတောင် မားဒေါ့တစ်ယောက် သယ်လိုများ စွမ်းအားရှိနေသေးတာပါလိမ့်...

သိပြီ... သိပြီ။

သူသည် မားဒေါ့အား စုန်းလောကကိုဖျက်စီးလိုသူတစ်ယောက် အဖြစ်သာ ထင်ခဲ့သည်။ တကယ်တော့ မားဒေါ့သည် စုန်းတွေဆီမှစွမ်းအား ထွက်စုပ်ယူနေသည့် မကောင်းဆိုးဝါးသတ္တဝါကြီးပါလား။

ရက်စက်ယုတ်မာသည့် ကြောက်မက်ဖွယ်ရာသတ္တဝါ။ မားဒေါ့သည် သူ့ကို ကြောင်ကကြွက်ကို ကစားသလိုမျိုး ညှင်းနေသည်။ မန္တန်တွေရွတ်အောင် လှည့်စားသည်။ မန္တန်တစ်ခါရွတ်ပြီးတိုင်း အားဒေါ့က အင်အားပိုကြီးလာသည်။ ရောဂါဝေဒနာခံစားပြီး ပင်ပန်းနေသော သူ့အမေဆီက စွမ်းအားတွေကိုလည်း ဤနည်းအားဖြင့် စုပ်ယူခဲ့သည်မှာ အမှန်ပင်။

“ဘရန်နာ...”

ဘလိတ်(ခ)က သူ့ကိုမြင်ပြီး အဝင်ဝမှည့်စန်းဆီသို့ ပြေးလာရင်း ထွန်းခေါ်သည်။ ခဏကြာတော့ သူ့ဘေးနားကို ရောက်လာသည်။

“ဘာတွေ ဖြစ်လာတာလဲ၊ ဘုရားရေ... မင်းတစ်ကိုယ်လုံးလည်း သွေးအလူးလူးနဲ့ပါလား။ ငါ... ငါ ဒေါက်တာလစ်တန်ကို ခေါ်လိုက်မယ်”

“အချိန်မရှိတော့ဘူး...”

“အာ... ဒါပေမယ့်လည်း...”

“အပြင်မှာ လူတစ်ယောက်ရှိနေတယ်”

ဘရန်နာသည် ထရပ်ပြီး ဒေယီးဒေယိုင်နှင့် ပြောလိုက်သည်။

“သူက ကျွန်မကို သတ်ချင်နေတာ...”

“ငါ့မှာ သေနတ်ရှိသားပဲ၊ သေနတ်နဲ့ ပစ်မှာပေါ့”

ဘရန်နာ ခေါင်းငြိမ့်သည်။

သူ့အမေ၏သားရေအိတ်ထဲက ကြွေကရားကိုထုတ်ယူကာ အနံ့ဖွင့်ပြီး မျက်နှာနှင့်လက်များကို အနံ့သုတ်လိမ်းသည်။ ဘလိတ်(ခ)သည် သေနတ်ကိုပြင်ဆင်ရင်း ပြန်ရောက်လာသည်။

“အဆင်သင့်ပဲလား”

ဘရန်နာသည် ဘလိတ်(ခ)ကို အိမ်ရှေ့သို့ ဆွဲခေါ်လာသည်။

“ဒါကို ရှင့်အိတ်ထဲ ထည့်ထားစမ်းပါ”

ဘလိတ်(ခ)သည် ထိုအရာကို ဂျင်းဘောင်းဘီအိတ်ထဲသို့ တစ်ကတမ်းထည့်ရင်း အနောက်တံခါးဆီသို့ လှမ်းကြည့်နေသည်။

“သူက မင်းနဲ့ ဘယ်လောက်နီးနီးမှာ ရောက်နေပြီလဲ”

“နောက်ဖေးက ခြံအစွန်မှာ”

ဘလိတ်(ခ) က မီးဖိုချောင်သို့ ခြေလှမ်းသည်။ ဘရန်နာက သူ့နောက်ကိုလိုက်ရင်း အဝိုင်းပြားလေးကို ထုတ်ကြည့်ရာ ကြက်ခြေဆီထားသော ဓားနှစ်လက်ပုံကို မြင်ရသည်။ အဝိုင်းပြားလေးကို လက်ထဲတွင် ပြန်ဆုပ်ထားလိုက်သည်။

“ပြတင်းပေါက်အပြင်ဘက်ကို ကြည့်ဦး...”

ဟု ဘရန်နာက လှမ်းပြောလိုက်သည်။

“သူ့ဆီမှာ ဓားတစ်ချောင်းပဲရှိတယ်”

ဘလိတ်(ခ)သည် ပြတင်းပေါက်ဆီသို့ ရွေ့ရင်း အရိပ်တွေ့ရသူစိုက်ကြည့်နေသည်။

ဘရန်နာက တံခါးပေါက်ဆီသို့ သွားရန် ရွယ်သည်။ တံခါးသေတ္တာတန်းလန်းနှင့် ရှိနေဆဲပင်။ မှောင်ရိပ်ပိုကျသော အိုးခွက်ပန်းထားများထားရာဆီသို့ တရွေ့ရွေ့နှင့် တိုးသွားသည်။

“ငါတော့ တစ်ယောက်မှ မတွေ့ပါဘူး”

ဟု ဘလိတ်(ခ)က သတိပေးသံနှင့် ပြောသည်။

ထိုစဉ် တံခါးက ကျွီကနဲ ပွင့်သွားသည်။

“မင်းတော့ သေနေစေ့ပြီ” ဟု မားဒေါက် အော်ပြောရင်း လှမ်းလာသည်။

ဘလိတ် (ခ) က

သေနတ်နှင့် လှမ်းချိန်သည်။

သူ့ဆစ်လိုက်နိုင်ခင် မားဒေါက်

လျှင်မြန်စွာ ခုန်အုပ်ပြီး

သေနတ်ကိုယူကာ လွှင့်ပစ်

သည်။ ပြီးနောက် သူ့ဓားနှင့်

ရွယ်ထားသည်။

ထိုစဉ်မားဒေါက်ရွယ်ထား

သော ဓားကိုလျစ်လျူရှုပြီး

ဘရန်နာက ရွေ့သို့ ချော

တနဲ့ ဝင်တိုးသည်။

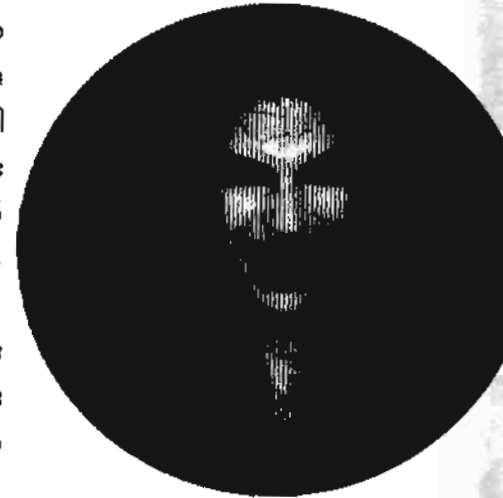
ဘရန်နာဝင်လာခြင်းနှင့်အတူ မကောင်းဆိုးဝါးတို့၏အနံ့များ ထည်း အဆက်မပြတ် ထွက်ပေါ်လာသည်။ မားဒေါက်သည် သူ့ခံစားချက်၊ အသိအာရုံမှပြောပြသော ပစ်မှတ်ကိုသာ သည်းသည်းမဲမဲ တိုက်ခိုက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ တကယ်တမ်း နောက်ဆုံးအချိန်တွင် မားဒေါက်သည် ဘရန်နာအား တွေ့နိုင်မှန်း ကောင်းကောင်း နားလည်သွားခဲ့သည်။

မားဒေါက်က ဘလိတ်(ခ)ကို သတ်လိုက်ပြီးသည်နှင့် ဘရန်နာကလည်း ဓားနှစ်လက်ကို အားထည့်ကာစားလိုက်ကာ ဓားသွားက မားဒေါက်၏ အသား၊ နံရိုးမှတဆင့် နှလုံးသားဆီသို့ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ဖောက်ဝင်သွားတော့သည်။ ဘရန်နာ၏ အဝိုင်းပြားလေးက အစွမ်းပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

မားဒေါက်၊ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးတစ်ခု လှုပ်ရှားသွားသည်။ သွေးများက ထက်ပေါ်သို့ ပွက်ကနဲစင်ကျလာသည်။ မားဒေါက်သည် အသံနက်ကြီးဖြင့် အော်ကာ လဲကျပြီး ခြိမ်သက်သွားတော့သည်။

မားဒေါက်သေပြီ။ သေချာပါသည်။ မားဒေါက်တစ်ယောက် သူ့ပိုင်ဆိုင်သမျှစွမ်းအားတွေအားလုံးကို ထားရစ်ကာသေသွားပြီ။ မားဒေါက်သေပြီးသွားချိန်မှစ၍ ဘရန်နာသည် စွမ်းအားတွေ ရက်ရှင်းတိုးလာသလို ခံစားချက်လည်း အက်ရာများကလည်း စတ္တန်ပိုင်းအတွင်း ပြန်ကောင်းလာသည်။

ဇာတ်လမ်းက ပြီးသလောက် ဖြစ်သွားခဲ့ပြီ။

ကလေးပျိုပုတီးတမ်း

တကယ်တမ်း စုန်းလိုက်မဆိုးသည် စုန်းတစ်ကောင်၏ စိတ်တွင် အားပြင်းထန်မှုတွေ၊ သူ့သေကိုယ်သေ တုံ့ပြန်တိုက်ခိုက်မှုတွေ၊ အချို့ အနွယ်ကို ကာကွယ်လိုစိတ်တွေကို လက်မြှောက်အရှုံးပေးလိုက်ရမည်။
ပြီးတော့ ဘရန်နာမှာ သာမန်စုန်းတွေထက် ထူးကဲသောပါရမီ အစွမ်းကြီးမားမှုတွေကလည်း နောက်ဆုံးအချိန်တွင် မားဒေါ်တစ်ယောက် သူ့ ဘယ်လိုမှအနိုင်မရနိုင်မှန်း သိသွားခဲ့လေပြီ။

ဘရန်နာသည် ဒီ(ပ)ခရိလမ်းမကြီးကို ရှောင်ကွင်းကာ ဘာလိတ်(ခ) ၏ ကားကို မောင်းလာသည်။ အားလုံးက နည်းမှန်၊ လမ်းမှန်နဲ့ အောင်မြင်စွာ ပြီးဆုံးသွားပြီပဲ။ သူ့အမေမေရာ ဘာလိတ်(ခ)ကော သေဆုံးသွားပေမယ့် သူ တစ်ယောက်တည်း ပေါ့ပါးလွတ်လပ်မှုကို ခံစားရသည်။

အချိန်မှာတော့ ဘရန်နာသည် တစ်ယောက်တည်းနေခြင်းကို ပိုပြီး အတွေ့အကြုံရလာပြီလေ။ ထူးဆန်းလိုက်တာ... တုန်လှုပ်ချောက်ချား ခြင်းတွေပြီးရင် ငြိမ်းအေးမှုတွေလည်း လာတတ်ပါသလား။

ဘာလိတ်(ခ)ကတော့ သနားစရာ အလွန်ပဲကောင်းခဲ့သည်။ သို့သော် သူသည် ဘယ်နည်းနဲ့မဆို စုန်းမတစ်ဦး၏ ခပ်ပွန်းကောင်း တစ်ယောက် ဖြစ်လာနိုင်မှာ မဟုတ်ပါ။ မိသားစုဝင် အမျိုးသားတစ်ယောက် အဖြစ် သူသည် အိမ်တွင်ရှိနေသော အမျိုးသားတစ်ယောက်သာ ဖြစ်နိုင်လိမ့် မည်ဟု ဘရန်နာ ထင်မှတ်ပြီးသား။ ထို့အတွက် ဝမ်းနည်းမှုကလည်း သိပ် မပိုလှပါ။ ကားပေါ်ကနေဆင်းရင်း ဘရန်နာ သူ့ဗိုက်သူ ပွတ်ကြည့်မိသည်။
“မေမေ သိပါတယ် လင်ဒီယာလေးရယ်...” ဟု တီးတိုးရေရွတ် လိုက်သည်။

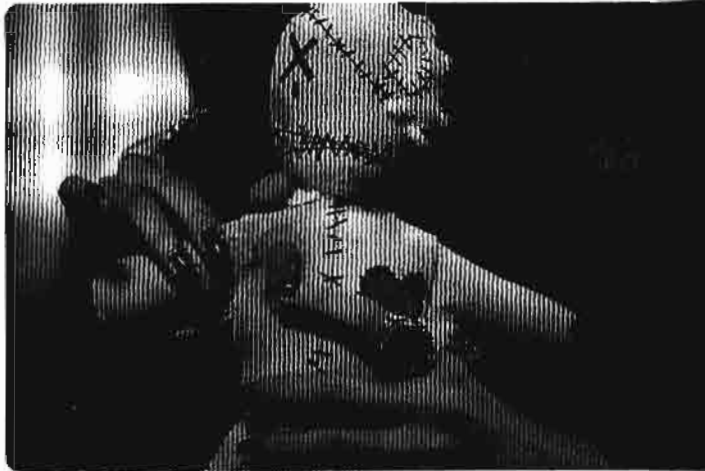
“ငါ့မေမေတုန်းကလိုမျိုး... အမေတစ်ယောက်က သမီးကိုစောင့်ရှောက်သလို ငါကတော့ မင်းအရွယ်ရောက်လာတဲ့အခါ မင်းဘေးမှာ အကြာကြီး ရှိနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး...” ဟု စိတ်၏ဆက်သွယ်မှုဖြင့်ပြောလိုက်သည်။

ဘရန်နာသည် စုန်းကဝေတို့၏အင်အားကြီးမားဖို့ ဩဇာလွှမ်းမိုးနိုင်ဖို့ ရဲ့ ထွင်ရင်း သူ့လိုလူမျိုးများကို မားဒေါ်ကဲ့သို့ လူများ၏လုပ်ကြံမှုမှ ကာကွယ်ရင်း အလုပ်များနေပေလိမ့်ဦးမည်။

ပဉ္စလက်ဆန်သော
အတတ်ပညာများ

ဗူးဒူးရုပ် လက်တွေ့ပြုလုပ်စီရင်နည်း

ဗူးဒူးဆိုတာ အနောက်အာဖရိကကနေလာတဲ့ Vodounဆိုတဲ့ ရှေးဟောင်း အနောက်အာဖရိကစကားမှလာတာဖြစ်ပြီး “ဝိညာဉ်” လို့ အဓိပ္ပာယ်ရပါတယ်။

ဗူးဒူးပညာရပ်ဟာ ဝိညာဉ်ကိုးကွယ်မှု အယူဝါဒမှဆင်းသက်လာပြီး တဖြည်းဖြည်းနဲ့ မှော်အတတ်နဲ့ လောကီပညာရပ်များရဲ့ ဝိညာဉ်နဲ့ပတ်သက်တဲ့အပိုင်းမှာ ဝင်ရောက်လာခဲ့ပါတယ်။

ဗူးဒူးအတတ်ပညာဟာ အရုပ်ကို လူတစ်ယောက်ရဲ့ ဝိညာဉ်သွင်းပြီး သူ့ကိုအရုပ်တစ်ရုပ်လို ထိန်းချုပ်နိုင်မယ့် ပညာရပ်တစ်ခုဖြစ်ပါတယ်။ ပညာရပ်ဟာ များသောအားဖြင့် ဆေးကုသခြင်း၊ ပြုစားခြင်းနဲ့ တစ်ခါတစ်ရံမှာ အချစ်ကိစ္စများအတွက်ပါ အသုံးပြုကြပါတယ်။

ပြီးတော့ အချို့က လူတစ်ယောက်အတွက် အရုပ်တစ်မျိုးကို သူ့ဆိုင်တဲ့ ကိစ္စအားလုံးအတွက် အသုံးပြုကြပြီး အချို့ကတော့ ကိစ္စတစ်ခုအတွက် မန္တန်တစ်မျိုး၊ အရုပ်တစ်မျိုးနဲ့ သုံးကြတာမျိုးလည်း ရှိပါတယ်။

အခု ဗူးဒူးရုပ်အစီအရင်မှာ တချို့က ဒီအရုပ်ကို မကောင်းတဲ့ အခြေကိစ္စတွေမှာ အသုံးပြုမှုမှတော့ကြောင့် အချစ်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ ဗူးဒူးရုပ်စီရင်နည်းကိုသာ ဖော်ပြလိုက်ပါတယ်။

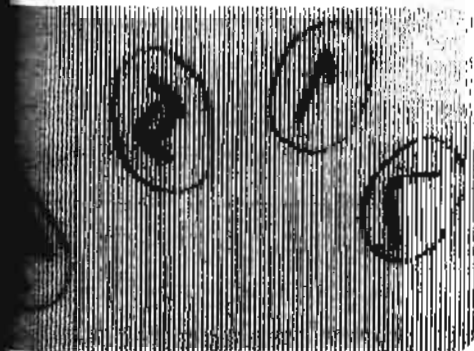
ပထမဆုံးအနေနဲ့ ကိုယ် ဗူးဒူးရုပ်လုပ်မယ့်သူ အိပ်နေလောက်မယ့် ည သန်းခေါင်ယံအချိန်၊ ကိုယ့်ချစ်သူရဲ့ဆံပင် (သ)ပင်နဲ့ ကိုယ့်ရဲ့ဆံပင် (သ)ပင်ကို ကြိုးတစ်ချောင်းထဲဖြစ်စေရန် ဂျိုး ကျစ်လိုက်ပါ။

ပြီးနောက်မှာတော့ သန့်စင်တဲ့ ဆုတ်ချောင်းနှစ်ချောင်းကို အပေါင်းသုံးစုံတပ်ဆိုက်ပြီး တုတ်နှစ်ချောင်းဆုံတဲ့နေရာကို ဆံပင်နဲ့ချုပ်ပါ။ အဲဒီနောက်မှာတော့ တုတ်နှစ်ချောင်းရဲ့အပေါ်ကနေ ဂွမ်းအချို့၊ အဝတ်ဖြူသန့်သန့်တစ်ခုနဲ့ အရုပ်နဲ့အတူ ဆုံးဖြတ်အောင် ဆင်ခြန်းပေးလိုက်ပါ။

ပြီးတော့ အရုပ်ကို ကိုယ့်ရဲ့လောကီစားပွဲပေါ်မှာတင်ထားပြီး အရုပ်ရဲ့အောက်မှာ မှန်တစ်ချပ်ကိုထားပါ။ အရုပ်ရဲ့ပတ်ပတ်လည်မှာတော့ ဖော်ပြထားတဲ့ပုံအတိုင်း ဆော့ပင်အနက်ရောင်နဲ့ရေးထားတဲ့ ကျောက်တုံးလေးတွေကို ထားပါ။

အဲဒီလိုထားပြီးတဲ့နောက်မှာ စံပယ်ပန်းနဲ့ အမွှေးတိုင်တစ်တိုင်၊ စကားဝါပန်းနဲ့ အမွှေးတိုင်တစ်တိုင်နဲ့ နင်းဆီပန်းနဲ့ အမွှေးတိုင်တစ်တိုင်စီ တို့ထွန်းပေးပါ။ အမွှေးတိုင်ထွန်းပြီးနောက်မှာတော့ သူရိုမယ်ထင်တဲ့အရပ်တို့မျက်နှာမူကာ ခေါင်းလောင်းကိုတီးပါ။

အဲဒီလိုတီးနေရင်းနဲ့ပဲ -

“ယခု ဆံပင် ပိုင်ရှင်၏ စိတ်ဝိညာဉ်သည် ဒီနေရာသို့ ချက်ချင်း အရောက်လာခဲ့ရမည်...”

အရပ်ဝံ့သို၊ ချက်ချင်း အရောက်လာ

ခဲရမည်...

အရပ်နှင့် ယခု လောကီစားပွဲ
ပေါ်ရှိ အသုံးအဆောင်များ၏ စွမ်းအား
ကြောင့် ကျွန်ုပ် အသင့်စိတ်ဝိညာဉ်ကို
ပိုင်သွားချေပြီ...

အသင့်စိတ်ဝိညာဉ်ကို ပိုင်
သွားချေပြီ...
အသင့်စိတ်ဝိညာဉ်ကို ပိုင်
သွားချေပြီ...

အသင် (အမည်)၏ စိတ်
ဝိညာဉ်သည် ယခုချက်ချင်း ဤနေရာ

သို့ အရောက်လာခဲ့ရမည်...

အရောက်လာခဲ့ရမည်... အရောက်လာခဲ့ရမည်"

လို့ မိမိရှိနေရာနေရာသို့ လေတစ်ချက် သိသိသာသာတိုးချက်
မလာမချင်း ဆက်တိုက်ရွတ်ဆိုပေးရမှာပါ။ လေတစ်ချက်တိုးဝှေ့လာရင်
တော့ မှန်ပေါ်မှာတင်ထားတဲ့အရုပ်ကို မှန်အောက်မှာထားလိုက်ပါ။ အဲ
နောက်မှာတော့ အရုပ်ပေါ်ကမှန်ကို လက်နဲ့ဖြည်းဖြည်းချင်းသပ်ချက်က -

"သင့်ရဲ့စိတ်ဝိညာဉ် တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းသည်

ဒီအရုပ်နဲ့ ဆက်စပ်မှု ရှိစေရမည်.."

"သင့်ရဲ့စိတ်ဝိညာဉ် တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းသည်

ဒီအရုပ်နဲ့ ဆက်စပ်မှု ရှိစေရမည်.."

"သင့်ရဲ့စိတ်ဝိညာဉ် တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းသည်

ဒီအရုပ်နဲ့ ဆက်စပ်မှု ရှိစေရမည်..."

လို့ ရွတ်ဆိုကာ မှန်ကို မိမိအိပ်ရာအောက်မှာ ထားလိုက်ပါ။ အဲ
လိုလုပ်ပြီးနောက်မှာ အရုပ်ကိုပြန်ယူပါ။ ပြန်ယူပြီးတဲ့အခါမှာ အမွှေးတိုင်း
မငြိမ်းသေးပါက သုံးတိုင်လုံးကို မိမိနှစ်သက်သလို မီးငြိမ်းပစ်လိုက်ပါ။

ပြီးတဲ့နောက်မှာတော့ မိမိရဲ့စိတ်ကိုလျှော့ထားကာ -

"(အမည်)၏ စိတ်ဝိညာဉ်လွတ်လပ်စွာ သွားနိုင်ပါပြီ" လို့ ရွတ်ဆိုပြီး

ဆက်မှာတော့ မိမိလောကီစားပွဲ
သို့ လက်ညှိုးနှင့်ဝှေ့ရမ်းကာ -

"ဒီအရာဟာ ကျွန်ုပ်ရဲ့

ဆာကီစားပွဲ ဖြစ်တယ်၊

ကျွန်ုပ်ရဲ့ လောကီအစီ

အရင်စားပွဲကို ဘယ်သူမှ မဖျက်ဆီး

ချေ

ကျွန်ုပ်ကိုစောင့်ရှောက်တဲ့

ခင်နတ်သမီး အစီအရင်ပြုလုပ်

တဲ့ လောကီစားပွဲအား ဘယ်သူမှ

ဖျက်ဆီးအောင် စောင့်ရှောက်ပေး

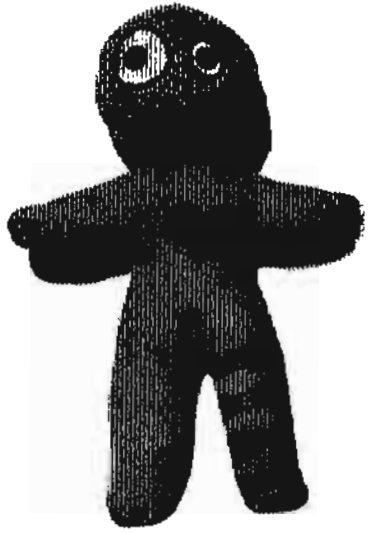
ဆာမူပါ လို့ ရွတ်ဆိုပေးပါ။ ဒါဟာ

အစီအရင်တစ်ခု လုပ်ပြီးချိန်တိုင်းမှာ ရွတ်ဆိုရတဲ့မန္တန်တစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။
ဘိုယ့်ရဲ့ လောကီစားပွဲနဲ့ အစီအရင်များ ပြုလုပ်ပြီးတိုင်း ရွတ်ဆိုပေးဖို့ လို
အပ်ပါတယ်။

အဲဒီလိုရွတ်ဆိုပြီးနောက်မှာတော့ ကိုယ့်ရဲ့ လောကီပညာရပ်
ခိုင်တဲ့ စားပွဲရွေ့ကနေ ထွက်ခွာနိုင်ပါပြီ။ ပြီးနောက်မှာတော့ သင်ဟာ
အချစ်ဗူးဒူးရှပ်တစ်ရုပ် (Love Voodoo) တစ်ခုကို ရရှိလာမှာဖြစ်ပြီး
အချစ်နဲ့ပတ်သက်တာတွေရှိရင် အဲဒီအရုပ်ကို သင့်ရဲ့လက်ညှိုးနဲ့ထိုးပြီး
အစိန်ပေးခိုင်းစေနိုင်ပါတယ်။

တကယ်လို့ အဲလိုမလုပ်ချင်ဘူးဆိုရင်တော့ အရုပ်ကို ညင်သာတဲ့
ချစ်စကားလေးတွေ၊ ဖွဖလေး၊ နမ်းရွိုက်တာလေးတွေလုပ်တာမျိုးလည်း ပြု
ထုပ်နိုင်ပါတယ်။ ပြီးရင် စီရင်ထားတဲ့ ဗူးဒူးရှပ်ကို သိမ်းထားမယ်ဆိုရင်
ဆရာတစ်ခုထဲမှာ သော့ခတ်ပြီး သိမ်းထားဖို့ လိုပါတယ်။

သေတ္တာဆိုတဲ့နေရာမှာ သံသေတ္တာသေးသေးလေးတွေဆိုရ
နိုင်ပါတယ်။ အဝတ်အစားထည့်တဲ့စီရိုမျိုးတော့ မသုံးပါနဲ့။ အရုပ်ထဲထည့်
အဲသန့်သိမ်းဆည်းနိုင်တဲ့နေရာမျိုးမှာ သော့ခတ်သိမ်းဆည်းရမှာဖြစ်ပါ
ကြောင်း ဖော်ပြလိုက်ရပါတယ်။

ဓာတ်ဖန်လုံးကြည့်ရှုခြင်း အတတ်ပညာ

ဖန်လုံး (ဓာတ်ဖန်လုံး) လို့ အဓိပ္ပာယ်ရတဲ့ Crystal ဆိုသော စကားလုံးဟာ BC (၄) ရာစုခန့်က “ခဲနေသော ရေ (သို့) သန့်ရှင်းသော ရေခဲ” လို့ အဓိပ္ပာယ်ရသော ဂရိစကားလုံးမှဆင်းသက်လာတာ ဖြစ်ပါတယ်။ နောက်ပိုင်းမှ သလင်းကျောက်တုံး၊ မာသောကျောက်ခဲလို့ ပြောင်းလဲခေါ်ဝေါ်သုံးနှုန်းခဲ့ပါတယ်။

ဓာတ်ဖန်လုံးကို အနာဂတ်ကိုကြည့်ဖို့အတွက် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းများစွာကတည်းက အသုံးပြုခဲ့ကြပါတယ်။ အနာဂတ်ကိုကြည့်ရှုခြင်းမှာ ဓာတ်ဖန်လုံးတစ်ခုတည်းကိုပဲ ကြည့်ပြီး ရှေ့ဖြစ်ဟောခဲ့တာတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဖန်ခွက်၊ ရေ၊ မုန်၊ သလင်းကျောက်တုံးကိုလည်း ထူးခြားဆန်းကြယ်သော အမြင်များကို ရရှိဖို့အတွက် အသုံးပြုခဲ့ကြပါတယ်။

ဓာတ်ဖန်လုံး၊ သလင်းကျောက်တုံးတွေကို အသုံးပြုသူများရဲ့ ယုံကြည်မှုကတော့ မိမိကြည့်သောပစ္စည်းများဟာ သံလိုက်ကဲ့သို့ စိတ်စွမ်းအင်များကို ဆွဲယူနိုင်သော သဘောရှိတဲ့အတွက် မိမိတို့သိချင်သော အနာဂတ် အကြောင်းအရာများကို တိတိကျကျဖော်ပြပေးနိုင်တယ်လို့ ယုံကြည်ကြလို့ ဖြစ်ပါတယ်။

ဂျစ်ပစီရှေ့ဖြစ်ဟောသမားတွေဟာ အဖြူရောင်ဖန်လုံးများမှာ

ဝေါက်လာတဲ့ ပုံရိပ်များကို ကြည့်ရှုပြီး ဖြန်းလာသူရဲ့ အနာဂတ်ကို ဟောပြောပုံမှာတော့ လူတိုင်း ရင်းနှီးနေပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီအခါမှာတော့ ဓာတ်ဖန်လုံးပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အရင်ကတော့ ဓာတ်ဖန်လုံးကို ဘယ်လို ရွေးချယ်ကြသလဲ။

အချို့ဓာတ်ဖန်လုံးတွေဟာ ပြောင်စရာပြီး သန့်ရှင်းနေတဲ့ဖန်သားဖြင့် ပြုလုပ်ကြပါတယ်။ တောက်ပနေတဲ့ ခဲဖန်လုံး၊ ဖြင့်ထားသော သလင်းကျောက်ဖန်တုံး၊

သဘာဝသလင်းကျောက် စတာတွေဟာ အနာဂတ်ကိုကြည့်လို့ရနိုင်တဲ့ နည်းအမျိုးမျိုးဖြစ်ပါတယ်။ သန့်ရှင်းပြောင်ရင်းနေတဲ့ သလင်းကျောက်တုံးဟာ အများအားဖြင့် အသုံးပြုကြတဲ့ပစ္စည်းတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။

သလင်းကျောက်တုံးတို့၊ ဓာတ်ဖန်လုံးတို့ဟာ ဒီမှာ မရှိသလို၊ အင်္ဂလန်လည်း မဖြစ်နိုင်သေးပါဘူး။ နိုင်ငံရပ်ခြားသို့ မှာယူရမှာဖြစ်ကာ အင်္ဂလန်ဆိုရင်လည်း ဈေး အရမ်းကြီးပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဝယ်လို့မရတဲ့သူတွေဟာ ပြောင်ချောတဲ့ဖန်ခွက်ထဲကို ရေထည့်ပြီးတော့လည်း ကြည့်နိုင်ပါတယ်။ ဖန်ခွက်အသုံးပြုသူများအနေနဲ့ ကိုယ်ကြည့်တဲ့ ဖန်ခွက်ထဲကို သဘော အချိန်တွေ၊ အလင်းတွေ မဝင်အောင် ဂရုစိုက်ရပါမယ်။ အလင်းတွေ၊ အချိန်တွေမဝင်ချင်အောင် မိမိရဲ့နောက်ကျောဘက်မှာ မီး ခပ်မိန့်မိန့်လေး သွန်းထားနိုင်ပါမယ်။

အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် ကာလသုံးပါးလုံး ဝေဖန်ပိုင်းခြားတာပြောနိုင်သောပညာရပ်တစ်ခုဖြစ်တဲ့ ဓာတ်ဖန်လုံးကြည့်ရှုဖို့အတွက် အရင်ဆုံး လုပ်ဆောင်ထားရမှာတွေ ရှိပါတယ်။

(၁) သန့်ရှင်းအောင်လုပ်ခြင်း

အရင်ဆုံး ကိုယ်ဝယ်လာတဲ့ ဖန်လုံး (သို့မဟုတ်) ဖန်ခွက်သို့ ရေ၊ ဆပ်ပြာချောများဖြင့် တိုက်ဆေးပြီး နူးညံ့သောအဝတ်များ ပွတ်ဆေးရမည်။

အတွင်းရယ်၊ နေထိုင်မကောင်းတဲ့အချိန်မှာ မကြည့်ရသင့်ပါဘူး။

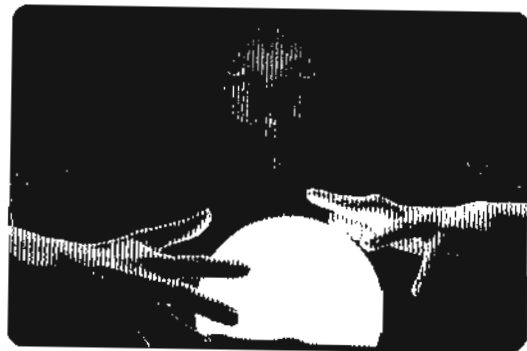
ဓာတ်ဖန်လုံး အသုံးပြုကြည့်ရှုတော့မယ်ဆိုရင် ဓားပွဲတစ်လုံး ကိုအောက်မှာ အဝတ်နက်စင်းပြီး အပေါ်မှာဓာတ်ဖန်လုံးဖြစ်ဖြစ်၊ ဓာတ်ဖန် ဖြစ်ဖြစ် တင်လိုက်ပါ။ အနားမှာ အနက်ရောင်အဝတ်များ ကာထားနိုင် လည်း ကာထားလိုက်ပါ။ သတိထားရမှာကတော့ ကိုယ်အသုံးပြုနေ အချိန်မှာ အားလုံးဟာ သက်သောင့်သက်သာရှိဖို့ အထူးလိုအပ်ပါတယ်။

ကိုယ်ဟာ သက်သေသင့်သက်သာ အနေအထားပုံစံဖြစ်ရမှာကြီး ကိုယ်ကြည့်ရှုမယ့်နေရာဟာလည်း ရှုပ်ပွဲမနေရပါဘူး။ ဓာတ်ဖန်လုံးကိုယ်မျက်လုံးနဲ့ ချိန်သားကိုက်တဲ့အကွာအဝေးနေရာမှာ ထားပါ။ (၁၀)လက်ကနေ (၁၄)လက်မအတွင်းဆို အဆင်ပြေနိုင်ပြီး ဒီထက်ဝေးသွားရင်စေ့အဆင်မပြေနိုင်ပါဘူး။ ဖန်လုံးရှေ့မှာ ဝေတာက်ပတဲ့ မီးရောင်၊ နေရောင်တွေ မရှိရပါဘူး။

မိမိရဲ့အနောက်ဘက်မှာ မီးချောင်းမိန့်မိန့်လေး ထွန်းလိုကထွန်းပါတယ်။ အေးအေးဆေးဆေး သက်သောင့်သက်သာထိုင်ပြီး ဘာမှမတွေ့တော့၊ ဘာမှမိတ်မကူးဘဲ ဇန်နဝါရီအတွင်းထဲကိုသာ စူးစိုက်ပြီး ကြည့်ပါ။ အခုအားစိုက်ပြီး မောပန်းနေအောင် မကြည့်ရဘူး။ အဲဒီလို ကြည့်နေတဲ့အခါမှာ သတိမလစ်တစ်ချက်၊ လစ်တစ်ချက်ဖြစ်လာပါမယ်။ ကြည့်နေတဲ့ဇန်နဝါရီလည်း တစ်ချက်၊တစ်ချက် မိန့်မိန့်လာပြီး တစ်ခါတစ်ခါ ကိုယ့်မြင်ကွင်းနေ ပျောက်တောင်ပျောက်သွားနိုင်ပါတယ်။

တစ်ချိန်တည်းမှာ မိမိရဲ့စိတ်ကို နိုင်နင်းအောင် ပြုလုပ်ရပါမယ်။ ဒါမှသာ လိုအပ်တဲ့စိတ်စွမ်းအင်များနဲ့ မြင်ကွင်းများဟာ ရှင်းလင်းပြတ်သားလာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အိပ်ငိုက်လာမယ်။ အိမ်အခါ မိမိရှေ့မှာ လေဟာဖြစ် တွေ့ရပါမယ်။ တိမ်တိုက်ကြီးများ လွှင့်ပျောနေသည်ကိုလည်း တွေ့မြင်ရ မယ်။ ပျောက်ကွယ်နေသော အရာများ။ မေ့လျော့နေသောအရာများ။ မီး ရွေ့များ။ အခြားထူးဆန်းသောအရာများကို တွေ့မြင်ရပါမယ်။

ဖန်ရွက်ကိုကြည့်တယ်ဆိုရင်တော့ ဖန်ရွက်ထဲက ရေတွေဟာ အုန်းရည်တွေလို နောက်လာပါလိမ့်မယ်။ ကြည့်နေရင်းနဲ့ တပြေးဖြည်းဖြည်းနောက်လာမယ်။ နောက်တော့ ဖန်ရွက်ထဲကို မီးခိုးတွေပူတဲသွင်းတာ

—လိုအလိမ့်လိုက် အလိမ့်လိုက်နဲ့ ဖြစ်လာမယ်။

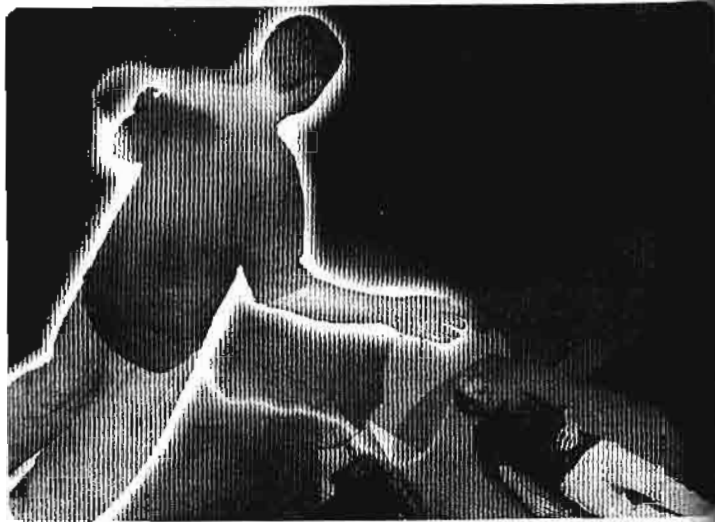
နောက်ဆုံးတော့ ရုပ်ရှင်ကြည့်နေသလို ကိုယ်သိချင်တဲ့အကြောင်း
အရာဟာ ပီပီသသပြတ်ပြတ်သားသား ပေါ်လာလိမ့်မယ်။ ဓာတ်ဖန်လုံးကို
ကြည့်ပြီးနောက်ပိုင်းမှာ ကိုယ်ကြည့်လိုရာကိုစိတ်ကူးပြီး ဖန်လုံးထဲကိုစိတ်
ကြည့်နေရင်းနဲ့ ကိုယ့်စိတ်ကိုသုံးသပ်လိုက်ရင် ဖန်လုံးကွယ်ပျောက်ပြီးတော့
ပုံဖြစ်ဖြစ်၊ ဖန်လုံးထဲမှာ မြင်နေရသလိုပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ကိုယ်အလိုရှိရာကို တွေ့
မြင်လာနိုင်ပါတယ်။

ကြည့်တိုင်းမြင်လာလို့ မြင်တိုင်းသဘောကျလာပြီး အချိန်တွေကို
စိုတိုးသင့်ပါဘူး။ ပုံမှန်သာ ကြည့်ရှုသင့်ပါတယ်။ ဓာတ်ဖန်ခွက်နဲ့ ကြည့်ရှု
သူတွေဟာ တစ်နေ့တာ ကြည့်လို့ပြီးသွားရင် ဖန်ခွက်ထဲကရေတွေကို သွန်
ဖော်လိုက်ပါ။ ဖန်ခွက်ကိုရေစင်အောင် သုတ်ပြီး ကိုယ်အိပ်တဲ့ခေါင်းအုံး
အောက်မှာထည့်ပြီး အိပ်ပါ။

ကွဲမှာစိုးနိုင်ပါက အဝတ်အနက်ဖြင့် ထုတ်ပြီး အိပ်ရာဘေးနားမှာ
ထားအိပ်နိုင်ပါတယ်။ တဖြည်းဖြည်းဖြင့် ကြည့်ရှုလာနိုင်ပြီး လူတိုင်းတတ်
မြောက်နိုင်ပါတယ်။

ဓာတ်ဖန်လုံး (သို့မဟုတ်) ဓာတ်ဖန်ခွက်ကိုကြည့်ပြီး အဆင်ပြေ
အာတဲ့အခါ ကိုယ်သိလိုတဲ့အကြောင်းအရာကိုတွေးလိုက်ရုံနဲ့ အာမှီထဲကို
နိမ့်များအနေနဲ့ ရောက်ရှိလာပါလိမ့်မယ်။ ဒါဆိုရင် သင်ဟာ အခြင်လေးပါ
ပြီး အလိုရှိတိုင်း အဆင်ပြေနိုင်ပါပြီ။

Astral Projection ခေါ် ဝိညာဉ်လွှင့်နည်းဟု

ဝိညာဉ်လွှင့်ခြင်းဟာ ကိုယ့်ရဲ့ရှုပ်ကနေ နာမ်ကိုခွဲထွက်ခြင်းတစ်ခု ဖြစ်ပြီး ထူးဆန်းတဲ့လောကီပညာရပ်များ၊ မှော်အတတ်ကို အသုံးပြုသူများ အများဆုံး အသုံးပြုကြပါတယ်။

ဝိညာဉ်လွှင့်ပြီး ကိုယ်ပြောချင်တဲ့အကြောင်းအရာကို အဝေးရောက် သူတစ်ဦးဦးကို ပြောကြားခြင်း၊ ရုပ်ကနေနာမ်ခွာနည်းဖြင့် ပညာပြိုင်ခြင်း များမှာ အသုံးပြုခြင်းစသဖြင့် နည်းလမ်းပေါင်းများစွာကို ဝိညာဉ်လွှင့်ခြင်းမှ တဆင့် အသုံးပြုနိုင်ပါတယ်။

တချို့တွေကတော့ ဝိညာဉ်လွှင့်ပြီး ပြန်မဝင်နိုင်ရင် အသက်ဆုံးရှုံး မှာ ကြောက်ကြပါတယ်။ လေ့လာဆန်းစစ်ချက်များအရ အခုနည်းအတိုင်း လူပေါင်း(၂၀၀၀)ကိုဝိညာဉ်လွှင့်စေရာမှာ အသက်ဆုံးရှုံးသူတစ်ဦးမှ မတွေ့ ခဲ့ရပါဘူး။

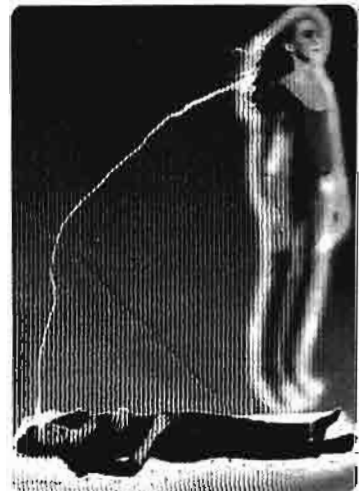
နောက်ပြီး ဝိညာဉ်လွှင့်ခြင်းနဲ့အထိအတွေ့မရှိသေးသူများကိုအခု ဝိညာဉ်လွှင့်နည်းကို အသုံးပြုရိုင်းစေရာမှာ အများအားဖြင့် သူတို့ဟာ မကြာမီအချိန်အတွင်း ဝိညာဉ်လွှင့်နိုင်ခဲ့ကြတာကို တွေ့ရပါတယ်။

Astral Projection ခေါ် ဝိညာဉ်လွှင့်နည်းမှာ အဆင့် (၇)ဆင့်နဲ့

အောက်ယံကနေ ဝိညာဉ်ကို လွှင့်ထုတ် နိုင်သနည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဆတိယအဆင့် -

ဝိညာဉ်လွှင့်ခြင်းမပြုလုပ်မီ ဆတိယအဆင့်အနေနဲ့ ညအိပ်ရာဝင်ခါနီး အိပ်ရာပေါ်မှာ သက်သောင့်သက်သာ လှ ချလိုက်ပြီး သက်သောင့်သက်သာ အနား ယူလိုက်ပါ။ ဒီလိုအနားယူတာဟာ ရုပ် ခြင်းနဲ့ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာကို သက်သောင့် သက်သာဖြစ်စေဖို့အတွက်ဖြစ်ပြီး စိတ် ဘို့လျှော့ထားကာ ကိုယ့်စိတ်ထဲမှာ ဘာဆိုဘာမှမရှိတော့လောက်အောင် နှင်းလင်းနေအောင် လုပ်ထားရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကိုယ်ဟန်အနေအထားကို ထည်း အကြောတွေဖြေလျှော့ထားရင်း ပက်လက်လှန်အိပ်တဲ့ အနေအထား ချိုး ဖြစ်ရပါမယ်။

ဒုတိယအဆင့် -

ဒီလို ရုပ်ပိုင်းနဲ့စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ သက်သောင့်သက်သာဖြစ်နေပြီဆို ခုင် အဲဒီအနေအထားနဲ့ပဲ အိပ်စက်လိုက်ပါ။ အိပ်စက်ရင်း အိပ်ပျော်ခြင်းနဲ့ အသိစိတ်ကြား (အိပ်ပျော်ခြင်းနဲ့ မပျော်ခြင်းကြားအဆင့်)ကိုရောက်တဲ့ အထိပဲ အိပ်စက်ပါ။ စကျင့်သူများအနေနဲ့ကတော့ ဒီအဆင့်မှာပဲ အိပ်ပျော် သွားတတ်ကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အလေ့အကျင့်ရှိလာတဲ့အခါမှာတော့ အိပ်ပျော်သွားတတ်တဲ့ ပြဿနာဟာ မဖြစ်တော့ဘဲ အဆင့်ပြေသွားစေမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဆတိယအဆင့် -

အိပ်ပျော်ခြင်းနဲ့အိပ်မပျော်ခြင်းကြားအဆင့်ကို ပိုမိုနက်ရှိုင်းသော အောင် ပြုလုပ်ရပါမယ်။ ဒီအဆင့်မှာတော့ စိတ်ထဲမှာ ဘာဆိုဘာမှမရှိတော့

အောင် ရှင်းလင်းထားရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။
နောက်ပြီး မျက်ခွံကို ဖုံးအုပ်ထားတဲ့
မျက်လုံးကလည်း နက်ရှိုင်းတဲ့ အနက်
ရောင်ကိုပဲ မြင်နေရမှာဖြစ်ပါတယ်။

စတုတ္ထအဆင့် -

ဒီအဆင့်မှာတော့ တုန်ခါခြင်း
အဆင့်ကို ဖြတ်သန်းပါမယ်။ အားလုံး
မယ့် ဥပမာတစ်ခုပေးရမယ်ဆိုရင် နတ်
ဝင်သည်တွေ နတ်မဝင်ခင် ခန္ဓာကိုယ်
တစ်ခုလုံး တုန်ခါလာတာဟာ တုန်ခါခြင်း

အဆင့်ကို ဖြတ်သန်းနေချိန်ကြောင့်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီအဆင့်ဟာ နာမ်ကိုရန်
ကနေခန္ဓာလို့ရအောင် လှုပ်နှိုးစေနိုင်မယ့်အဆင့် ဖြစ်ပါတယ်။ တုန်ခါတယ်
ဆိုလို့ တစ်ကိုယ်လုံးကို တုန်ခါနေစရာ မလိုပါဘူး။

ရုပ်ကနေ နာမ်ခွဲထွက်ခါနီးတိုင်းမှာ ဒီလိုဖြစ်တတ်ပါတယ်။ ဒီ
အဆင့်ကို ရောက်ဖို့အတွက် ကိုယ့်ရဲ့ နာမ်ဟာ ရုပ်ရဲ့အပြင်ကို ကြွတတ်ဖို့
ကြိုးစားနေပြီလို့ အာရုံပြုပေးနေပါ။ တုန်ခါခြင်းအဆင့်ပြီးသွားရင်တော့
သင့်ဆိုညာဉ်ဟာ ရုပ်ရဲ့အပြင်ဘက်ကို ရောက်ရှိသွားပါပြီ။ ဒီအဆင့်ကိုရောက်
နိုင်ဖို့အတွက် ဆက်လက်ပြီး လိုက်နာသင့်တဲ့အချက်အလက်လေးတွေ ရှိ
တယ်။

(၁) ခန္ဓာကိုယ်ကိုထိတွေ့စေနိုင်တဲ့ နာရီ၊ လက်ပတ်၊ ဆွဲကြိုးစတဲ့
ပစ္စည်းတွေကို အိပ်စက်မှုမပြုခင်ကတည်းက ဖယ်ရှားထားသင့်ပါတယ်။
ဖြစ်နိုင်ရင် အဝတ်အစားကိုတောင် မဝတ်စေချင်ပါဘူး။

အဝတ်အစားဝတ်ပြီး ဝိညာဉ်လွှင့်မယ်ဆိုရင်လည်း သက်သောင့်
သက်သာရှိစေမယ့် အဝတ်အစားပွပ္ဖမျိုးကိုသာ ဝတ်ဆင်သင့်ပါတယ်။

(၂) အခန်းအလင်းရောင်ကို ပိတ်ထားတဲ့မျက်လုံးများ အဆင်ပြေ
စေဖို့ အလင်းရောင်မှီခိုပျံ့လှေပဲ ထွန်းထားသင့်ပါတယ်။ အရမ်းကြီးမား
လင်းနေဖို့ မလိုသလို၊ အခန်းကိုလည်း အမှောင်မချသင့်ပါဘူး။

(၃) အိပ်စက်ရာမှာ ခန္ဓာကိုယ်
တိုတောင်မြောက်ပုံစံရှိနေ လိလျောင်းသင့်
တယ်။ မြောက်ဘက်ကို ခေါင်းလှည့်
အိပ်ရင် အကောင်းဆုံး ဖြစ်ပါတယ်။

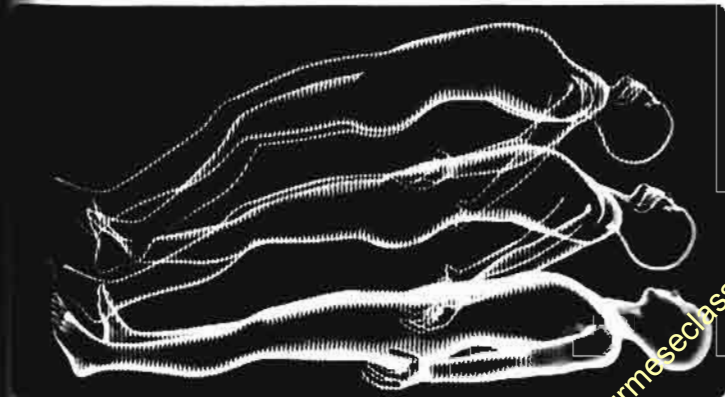
(၄) ဝိညာဉ်လွှင့်ခြင်း မလုပ်
ဘဲမှာ ဘယ်နေရာ၊ ဘယ်အချိန်က ကိုယ့်
အတွက် ဆူညံမှု မရှိဘူး၊ နှောင့်ယှက်မယ့်
သူ မရှိနိုင်ဘူးဆိုတာ အရင်ဆုံး ကြိုတင်
ဆင်စားပြီး စီစဉ်ထားသင့်ပါတယ်။

(၅) ဝိညာဉ်လွှင့်မယ့် အဆင့်
အလုပ်ချိန် အသက်ရှူတဲ့အခါ ပါးစပ်နဲ့
အသက်ရှူရင် ပိုကောင်းပါတယ်။ ဒါကြောင့် မလွှင့်ခင် နာရီဝက်လောက်
အချိန်ပေးပြီး ပါးစပ်နဲ့အသက်ရှူခြင်းကို အဆင်ပြေအောင် လုပ်ဆောင်ထား
သင့်ပါတယ်။

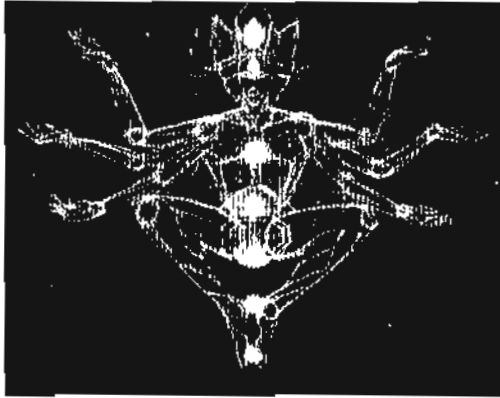

ဗျူဟအဆင့် -

တုန်ခါခြင်းအဆင့်ကို ဆက်လက်ထိန်းချုပ်ပါမယ်။ ကိုယ့်ရဲ့စိတ်နဲ့
ဆတ်ကို ကြွတင်ကြည့်မယ်။ ခြေထောက်လေးကြွကြည့်မယ် စသဖြင့်
ကိုယ့်ရဲ့နာမ်ကို အာရုံနဲ့ ထိန်းချုပ်ကြည့်ပါမယ်။ ရုပ်ရဲ့လှုပ်ရှားမှုမပါဘဲ

ကဝေယျိုမှတ်တမ်း

တကယ် ကြာတယ်
သွားသလို ခံစားရ
က ဒီအဆင့်ကို ဖြစ်
ကျော်နိုင်ပါပြီ။

ဆဋ္ဌမအဆင့် -

ဒီအဆင့်
ကတော့ တုန်ခါမှု
လျော့ချပါမယ်။ ဒီ

လုပ်ခြင်းဟာ ဝိညာဉ်လွှင့်ခြင်းအဆင့်ပြီးဆုံးသွားလို့ မဟုတ်ပါဘူး။ နာမ်ခွာမှုကို လွယ်ကူအောင် ပြုလုပ်နိုင်ဖို့အတွက် ဖြစ်ပါတယ်။ စိတ်ထဲ
လျော့ထားလိုက်ပြီး တုန်ခါမှုအနည်းငယ်လျော့နည်းသည့်အထိ လုပ်ဆောင်
ပါ။ တုန်ခါမှုကို မရပ်ဆိုင်းပါစေနဲ့။

သတ္တမအဆင့် -

နောက်ဆုံးအဆင့်ပါ။ ဒီအဆင့်မှာ ဝိညာဉ်တစ်ခုလုံးကို နာမ်က
ခွဲထွက်ပါမယ်။ ဒီအဆင့်မှာ ကိုယ့်ရဲ့ဝိညာဉ်တစ်ခုလုံး လေထဲမှာပျံ့နှံ့
ဆိုပြီး စိတ်ထဲမှာ အာရုံပြုပေးနေရပါမယ်။ ဒီအဆင့်ပြီးရင် ဝိညာဉ်လွှင့်ခြင်း
အောင်မြင်သွားပါပြီ။

ဝိညာဉ်လွှင့်ပြီးသွားရင် ဘယ်လိုပြန်ဝင်ရမလဲဆိုတာကိုထေး
စိတ်မပူပါနဲ့။ ရုပ်ဟာ နာမ်ကိုဆွဲတတ်တဲ့ သဘောရှိတာကြောင့် သင်အ
ရုပ်နဲ့ဝေးရာကို ဘယ်လိုသွားရမလဲဆိုတာကိုသာ ကြိုးစားရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ပြန်ဝင်မယ်ဆိုရင် ရုပ်နဲ့နီးရာကို ရောက်အောင်သွားပြီး စိတ်လျော့
ရုံနဲ့သာ ခန္ဓာကိုယ်ထဲကို ပြန်ဝင်နိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အလေ့အကျင့်မရှိဘူး
အတွက် အောင်မြင်စွာလေ့ကျင့်နိုင်ဖို့ ကြာမြင့်နိုင်ပေမယ့် အလွယ်ဆုံး
ဝိညာဉ်လွှင့်နည်းဖြစ်ပါတယ်။

ထူးဆန်းအံ့ဖွယ်
ပူးဒူးအရုပ်ကလေး

“အရပ်ရဲအစွမ်းက အခြားလူတွေ
 ထင်ထားတာထက် ပိုပြီးရိုရှင်းတယ်။
 ဒါက မင်းရဲလုပ်ရပ်အပေါ် မင်းရဲ
 ကြိုးစားမှုအပေါ် မူတည်ပြီး အစွမ်းပြ
 သွားတယ်။ မင်းက သူ့ကို
 အရပ်အကြောင်းကို ပြောပြရမယ်။
 မဟုတ်ရင် ဘာမှ အလုပ်ဖြစ်မှာ
 မဟုတ်ဘူး” ဟု အမျိုးသမီးကြီးက
 ပြောရင်း ထိုင်ခုံကို ပိုချလိုက်သည်။

နီကိုလာသည် အိမ်အကူကောင်မလေး၏ စာထဲက လမ်းညွှန်
 ချက်အတိုင်း လိုက်သွားသည်။ တောအုပ်အစွန်ရှိ မြက်ရိုင်းတောကို ဖြတ်
 သွားရသည်။ ထို့နောက် လမ်းအိုလေးအတိုင်း ဆင်းလိုက်သည်။ ပြိုကျ
 ပျက်စီးနေသော စပိန်ဘုရားရှိခိုးကျောင်းကို ကျော်လွန်လာပြီ။ နောက်ဆုံး
 တွင် ပေါင်းမြက်များ ရှုပ်ထွေးနေသော လမ်းကလေးက စုန်းမကြီး၏အိမ်
 သို့ ဦးတည်သွားသည်။

မီးမငြိမ်းစေရန် မီးအိမ်ကို အောက်သို့ နှိပ်ကိုင်လိုက်သည်။ ကျွန်
 ပေါ်တွင် ဆယ်နှစ်နှစ်လောက်နေလာခဲ့၍ မည်သည့်အရာက အန္တရာယ်
 ဖြစ်စေတတ်မှန်းကို သိနေပြီ။ ပြီးတော့ ယခုအချိန်တွင် ဘယ်လိုအရာနှင့်
 ကြုံကြုံ နောက်မဆုတ်ဟု ဆုံးဖြတ်ထားပြီးပြီ။ ဒီတစ်ကြိမ်သည် သူ့အတွက်
 လွတ်မြောက်ခွင့်ရမည့် နောက်ဆုံးအခွင့်အရေးဖြစ်သည်။ ထိုအခွင့်အရေး
 ကိုသာ လက်လွှတ်မိပါက သူ့ဘဝ ရေကျသလိုသာ ဖြစ်တော့မည်။

မကြာမီတွင် အမှောင်ထုက ကြီးမားလာတော့မည်။ ဒါက ကိစ္စမမှီ
 တောအုပ်ထဲကို သူစဝင်လာကတည်းက သစ်ရွက်တွေကြားထဲတွင် ဝေ
 လိုက်၊ ပျောက်လိုက်ဖြစ်နေသော အဝါရောင်အလင်းကလေးက လမ်းပြ

ဆီဆောင်နေသလို ရှိသည်။

သူ့စိတ်က ထင်ယောင်ထင်မှား ဖြစ်နေမှန်းတော့ သိသည်။ တော
 အုပ်တော ထူထပ်လှသောကြောင့် အလင်းရောင်ထိုးဖောက်ဖို့ မလွယ်ပေ။ သို့
 ဆော် သူသည် ဟိုးအရင်ကတည်းက ဒီနေရာ၊ ဒီဒေသ၏ အဖြစ်အပျက်တွေ
 ဘို့စဉ်းစားမိရန်အတွက် ကြိုးစားခဲ့ပြီးသားပင်။

အစပိုင်းတွင် အိမ်အကူ ကောင်မလေး၏ပုံပြင်ကို လက်ခံသလို
 ချီရိုခဲ့ဖူးသည်။ ယခုတော့ ထိုပုံပြင်တွေကို မှန်သလား။ မှားသလားဆိုတာ
 တွဲတွဲပြောပြပြီး တွေ့မြင်ရတော့မည်။ အလင်းရောင်က မှော်ဆရာမကြီး၏
 အိမ်မှ လာနေခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုအလင်းရောင်အတိုင်း လိုက်သွားရမည်။

သစ်ကိုင်းတွေနှင့် စပျစ်နွယ်တွေက သူ့ကိုလာပြီး ဖမ်းဆုပ်နေ
 သလို ထင်ရသည်။ သူလျှောက်လာသည့် လမ်းကြောင်းတစ်လျှောက် ထို
 အရာတွေကို တွန်းထိုး ဖယ်ထုတ်နေရသည်။ သူ
 အနေဖြင့် နောက်ကြောင်း ပြန်လှည့်၍ မဖြစ်ပါ။
 သစ်ကိုင်း သစ်ခက်တွေ၊ ရွှံ့နွယ်တွေကို ဘေးသို့
 ဖယ်ကာ အပေါ်မှထပ်ဝတ်လာသော ဝတ်ရုံရှည်
 တို့ တင်းကြပ်အောင် ဆွဲချလိုက်သည်။ ပြီးနောက်
 အလင်းရောင်နောက်သို့ လိုက်လာခဲ့သည်။

ထိုအလင်းရောင်က ယခုမှ တည်တည်
 ငြိမ်ငြိမ်နှင့် ပိုပြီး တောက်ပလာသလို ထင်ရသည်။
 ချွေတွင် ဆီးကာနေသည့် နောက်ဆုံးကျန်နေ
 သော စပျစ်နွယ်ကိုဖယ်လိုက်သောအခါ သူသည်
 တောအုပ်အတွင်းက ကွက်လပ်နေရာလေးသို့
 ဆောက်နေကြောင်း တွေ့ရသည်။ ထိုကွက်လပ်၏
 အလယ်တည့်တည့်တွင် မှော်ဆရာမကြီး၏ အိမ်
 ရှိနေသည်။

အိမ်ဆိုသည်ထက် ဖြစ်ကတတ်
 ဆန်း တဲတစ်လုံးပင်။

ရာသီဥတုဒဏ်ကြောင့် မီးရိုးရင့်ရောင်သမ်းနေသော ဆေးသုတ်
မထားသည့် တံခါးနှင့်ပြတင်းပေါက်များ...။ ကျွန်ုပ်တို့ကလေးငယ်များ
နေရာကိုကြည့်ရသည်မှာ အကြမ်းအားဖြင့် ပြည့်စုံသည်ဟု ဆိုရမည်။

ထိုလက္ခဏာရပ်အားလုံးသည် ပုံမှန်မဟုတ်သော ကျွေးကျွန်များ
နေထိုင်ရာ ရပ်ကွက်များရှိ ဆင်ဝင်အထက်တွင် တွေ့ရလေ့ရှိသော မှော်
စွမ်းအားရှိသည့် အရာများဖြစ်သည်။

ဆင်ဝင်အထက်တွင် ကြီးမားသော ခြေသည်းလက်သည်းများ
အမွေးအတောင်များ၊ အရေခွံများနှင့် တစ်စုံတရာထည့်ထားသော အိတ်
များကို ချိတ်ဆွဲထားလေ့ရှိသည်။ အိတ်ထဲတွင် ထည့်ထားသော အရာများ
အကြောင်းကိုတော့ နီကိုလာ မသိချင်ပါ။ ထိုအရာများအားလုံးကို ကျွန်းစုရှိ
ဒေသများသာနားလည်သည့် ပုံစံအတိုင်း အစီအစဉ်တကျ ထားလေ့ရှိသည်။

သူသည် အိမ်ရှိရာသို့ သတိထားပြီး ချဉ်းကပ်လာသည်။

အိမ်အကူ ကောင်မလေး၏အပြောအရ ထိုအိမ်သည် တောထဲ
တွင်ရှိသည့် တစ်လုံးတည်းသော အိမ်ဖြစ်သည်။ သူသည် တံခါးပေါ်က
အမှတ်အသားများကိုကြည့်ရန် မီးအိမ်ကို မြှောက်ကိုင်လိုက်သည်။

တံခါးကိုဖွင့်လိုက်ပြီးနောက် နီကိုလာသည် မှော်ဆရာမကြီးနှင့်
မျက်နှာချင်းဆိုင်လျက် လှမ်းဝင်လာသည်။ မှော်ဆရာမကြီးက သူတို့
စူးစိုက်၍ ကြည့်နေသောကြောင့် လက်ထဲက မီးအိမ်လွတ်ကျမတတ်ဖြစ်
သွားရသည်။

တွန့်လိမ်နေသော ခန္ဓာကိုယ်နှင့် ခြောက်ကပ်ကပ်မျက်နှာတစ်
လုံးဖြင့်ပြတင်းပေါက်ကွင်းကိုလှည့်ရှာနေသော ကောင်မလေး၏ ဖယောင်း
တိုင်၏ မှိတ်တုတ် မှိတ်တုတ် အလင်းရောင်က သူ့ထင်မြင်ချက်ကို သတ်
သေခံပေးနေသကဲ့သို့ ရှိသည်။

မှော်ဆရာမကြီးကို ကြည့်ရသည်မှာ ရှေးဆန်သလိုပင်။ ပြီးတော့
မကောင်းဆိုးရွားဆိုတာထက် နည်းနည်းပိုဆိုးနေသလိုမျိုး...။

နီကိုလာသည် သူ့ကိုယ်သူ ပြန်လည်တည်ငြိမ်လာဖို့ သုံးလေး
မိနစ်မျှ အချိန်ယူလိုက်ရသည်။ သူသည် တံတွေးကို အတင်းဩဇာပြီး စတား
ပြောဖို့ ကြိုးစားသည်။

“ကောင်မလေးတစ်
ယောက်က ကျွန်မကို ပြောတယ်...”
နီကိုလာက တစ်စုံတစ်ရာထပ်မံထား
သော ပုဝါကို အိတ်ကပ်ထဲမှ ဆွဲထုတ်
တာ မှော်ဆရာမကြီးထံသို့ တစ်ဝက်
တစ်ပျက် ကိုင်မြှောက်ပြရင်း ပြော
သည်။

“ကျွန်မ ရှင် အကူအညီလို
လိုပါ။ ကျွန်မ ဒီပုံအတိုင်း ရှေ့ဆက်
သွားဖို့ မဖြစ်နိုင်တော့လို့ပါ...။
စကားလုံးတွေက ပိုမိုကဲသံတွေကြား
ထဲမှာ နှစ်ဝင် ပျောက်ဆုံးကုန်သည်။

“အဲဒါတွေက အရေးမကြီးပါဘူး...ကလေးရယ်” ဟု အမျိုးသမီး
ကြီးက ပြုံးရင်း ပြောသည်။ အမျိုးသမီးကြီးသည် နီကိုလာ၏လက်ထဲမှ ပုဝါ
တို့ လှမ်းယူပြီး အိမ်ထဲသို့ဝင်သွားသည်။

နီကိုလာလည်း နောက်ကလိုက်သွားသည်။ သို့သော် တစ်စုံတရာ
စာ သူ့ကိုရပ်တန့်သွားစေသည်။ သူသည် ရှေ့သို့ တုံ့ဆိုင်း တုံ့ဆိုင်းနှင့်
သွားရင်း တံခါးပေါက်နံဘေးတွင် ရပ်လိုက်သည်။ မှော်ဆရာမကြီးက
အနက်ရောင် ဖယောင်းတိုင်များကို စက်ဝိုင်းပုံတွန့်ညှိထားသည့်နေရာသို့
ထော့ကျိုးထော့ကျိုးဖြင့် လျှောက်သွားသည်။

အမျိုးသမီးကြီးသည် အခန်းထဲရှိ တစ်လုံးတည်းသော ထိုင်ခုံပေါ်
တွင် ထိုင်ချလိုက်ကာ ပုဝါကို စားပွဲပေါ်တွင်ဖြန့်ခင်းပြီး သေချာစွာ ကြည့်
သည်။ သူသည် လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် ဖြတ်တောက်ထားသော ဆံဝင်စု
တို့ တွေ့သောအခါ ရယ်မောလေတော့သည်။

“အဲဒါက ရှင်လိုအပ်တာထက် ပိုတယ်လို့ ကျွန်မ ထင်ပါတယ်”
ဟု ဝတ်ရှုံ့ချည်ကြီးကို လက်တစ်ဖက်နှင့် စိတ်လှုပ်ရှားစွာ ပွတ်သင်ရင်း နီကို
လာက ပြောသည်။

အမျိုးသမီးကြီးသည် ရယ်မောနေရာမှ အမိမိလက်ချက်ခံ

သော အပြုံးအဖြစ်သို့ ပြောင်းသွားသည်။ သူသည် ရွှေဖုံး ခါးစည်းဝတ်၍ အိတ်ကပ်ထဲသို့ လက်တစ်ဆုံးနှိုက်လိုက်ပြီး အနက်ရောင်အဝတ်စုံဖြင့် ထုပ်ထားသော တစ်စုံတရာကို ဆွဲထုတ်သည်။ သူသည် ထိုအရာကို စာချွဲပေါ်သို့တင်လိုက်ပြီး အလွန်သေးငယ်ကာ အရုပ်ဆိုးသော သစ်သားအရုပ်တစ်ရုပ်ကို ဖြေထုတ်သည်။

ထို့နောက် ဆံပင်စုထဲမှတစ်ချို့ကိုယူရင်း “ဒါက နည်းနည်းလောက်ပဲ လိုတာ...” ဟု တီးတိုးဆိုသည်။ မှုန်ဝါးပါးမျက်မှန်မှတစ်ဆင့် မျက်လုံးတို့မှ မင်းကြည့်ရင်း အရုပ်ဆိုးပေါ်သို့ ဆံပင်များကို စားပွဲပေါ်ရှိ အိုးလေးထဲက ကော်ကိုယူကာ ဖိကပ်ချည်နေသည်။

“ဒါက သူ့ညီညာကို အရုပ်နဲ့ တွဲချည်ပေးလိုက်တာ၊ ဒါကမန္တန်ရွတ်လိုက်တဲ့အခါ အစွမ်းပြစေလိမ့်မယ်” ဟု သူက ရှင်းပြသည်။

“ဒါကလေ တစ်နည်းနည်းနဲ့တော့ ပိုပြီးရှုပ်ထွေးတယ်လို့ ကျွန်တော်ထင်တယ်” ဟု နီကိုလာက မီးအိမ်ကိုင်ထားသောလက်များကို စိတ်လွှမ်းမိုးစွာ လှည့်ရင်းပြောသည်။ သူသည် အခုချိန်ထိ မီးအိမ်ကို ကိုင်ထားဆဲဖြစ်သည်။

အမျိုးသမီးကြီးသည် သူ့အလုပ်ကို ဂရုတစိုက်လုပ်နေရင်းက နီကိုလာကို လှမ်းပြုံးပြသည်။

“အရုပ်ရဲ့အစွမ်းက အခြားလူတွေ ထင်ထားတာထက် ပိုပြီးရိုးရှင်းတယ်။ ဒါက မင်းလုပ်ရင်အပေါ် မင်းကြိုးစားမှုအပေါ် မူတည်ပြီးတော့ အစွမ်းပြသွားမယ်။ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲဆိုတာ မင်း သိထားဖို့လိုတယ်”

သူသည် အိတ်ကပ်ထဲသို့ နောက်တစ်ကြိမ်နှိုက်ပြန်သည်။ အနီရောင်ကြိုးစလေးကို ဆွဲထုတ်ကာ နီကိုလာကို ပြသည်။ “ဂရုစိုက်ပြီး ကြည့်နော် ကလေး... မင်းက ဒါလေးကို အရုပ် လည်ပမ်းမှာ ချည်ရမှာ...” ဒါက အခါက အလုပ်ဖြစ်စေမယ့်အရာပဲ”

သူသည် အရုပ်ခေါင်းပေါ်ကဆံပင်ကို လက်ညှိုးနှင့်လက်မညှပ်ပြီး ဖိကာ ဆံပင်တွေကျွတ်မကျအောင် ကော်ခြောက်သည်အထိ ထိုနေရာတွင် ကိုင်ထားသည်။ ထို့နောက် သစ်သားရုပ်နှင့် ကြိုးအနီကို အနက်ရောင်အဝတ်စုံပေါ်တွင် ညှင်သာစွာတင်ပြီး စက်ဝိုင်းပုံထွန်းထားသော ဖယောင်း

သစ်များ၏အလယ်သို့ ရွှေ့သည်။

“တစ်ခု သတိပြုရမှာက...” ဟု သတိပေးသံနှင့် ပြောသည်။ “မင်းက သူ့ကို အရုပ်အကြောင်း ပြောပြရမယ်... မဟုတ်ရင် သူ့ အလုပ်ဖြစ်မှာမဟုတ်ဘူး” ဟု အမျိုးသမီးကြီးကပြောရင်း ထိုင်ခုံကို မှီချလိုက်သည်။ ထို့နောက် သူ့ပေါင်ပေါ်တွင် ကျကျန်နေသော ဆံပင်များကို ခါထုတ်ရင်း အလုပ်များနေသည်။

နီကိုလာသည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဘာလုပ်နေမှန်းမသိဘဲ မီးအိမ်ကို လှုပ်ရှားနေမိသည်။ ပြီးနောက် မှော်ဆရာမကြီးကို ဉာဏ်ပူစေပေးရန် သတိရသွားသည်။ နီကိုလာသည် သူ၏စုတ်ပြဲနေသောဝတ်စုံရှည်မှ အိတ်ထဲကို တစ်ဆုံးနှိုက်လိုက်ရာ တွန့်ကြဲနေသော ငွေစက္ကူလက်တစ်ဆုပ် ထွက်လာသည်။ ထိုငွေများကို စုန်းမကြီးထဲသို့ ပေးလိုက်သည်။

အမျိုးသမီးကြီးက ငွေစက္ကူများကို မယူပါ။ ထိုအစား အရိုးအချဉ်ဆွဲတဲ့ဖြစ်နေသော လက်တစ်ချောင်းဖြင့် စားပွဲကိုခေါက်ပြသည်။ နီကိုလာသည် ငွေစက္ကူများကိုစက်ဝိုင်းပုံထွန်းထားသော ဖယောင်းတိုင်များ၏ အပြင်ဘက်တွင်ထားကာ ခြေတစ်လှမ်း နောက်ပြန်ဆုတ်လိုက်သည်။

မှော်ဆရာမကြီးသည် အရုပ်ကိုကောက်ကိုင်ကာ ဆံပင်တွေ မြဲသွားပြီလားဆိုတာ ကြည့်ရန် လေနှင့်မှုတ်သည်။ ကျေကျေနပ်နပ်ပြုံးလိုက်သည်။ အရုပ်ကို သူ့အဝတ်နှင့်သူပြန်ထုတ်ပြီး နီကိုလာကို လှမ်းပေးသည်။ နီကိုလာက အရုပ်ကို တုန်တုန်ရီရီနှင့်လှမ်းယူပြီး အိတ်ကပ်ထဲသို့ ထည့်သည်။

“အချိန် ဘယ်လောက်ကြာမှာလဲ” ဟု နီကိုလာက မေးသည်။

“သိပ်မကြာပါဘူး။ မှော်စွမ်းအင်နဲ့လုပ်တဲ့အလုပ်တွေက ခြုံငုံတယ်။ ပြီးတော့ သိပ်လည်း စိတ်ပူမနေပါနဲ့ ကလေးရယ်။ သူ့ဘာသာနဲ့ ချော့ မဟုတ်ပါဘူး”

နီကိုလာသည် မှော်ဆရာမကြီး၏စကားလုံးများကို မကြာသေးမီခန့် ကြားတစ်ချက်ဖြစ်နေသည်။ သူသည် မီးအိမ်မှ မီးစာကိုလှည့်ထားပြီးသား ဖြစ်နေသည်။ ရာသီဥတုက အိုက်စဘတ်စ်ဖြစ်နေသော်လည်း ထိုရုညမှ ကြယ်သီးများကိုတပ်သည်။ တံခါးပေါက်ဆီသို့ ကိုယ့်ကိုးယားဖြင့် သွားကာ အိမ်ထဲမှထွက်လာပြီး အမှောင်ထုထဲသို့ ပြေးဝင်သွားသည်။ သူလုပ်နေသည့်အလုပ်က ကြောက်စရာကောင်းသည်။ ပြီးတော့ သူသည် ထိုအလုပ်ကို မြန်မြန်ပြီးချင်သည်။

အိပ်ရာထဲမှ တဟွပ်ဟွပ်ချောင်းဆိုးသံက နီကိုလာ၏ ကျောကို များမှတဆင့် ပုခုံးထိအောင် စိမ့်တက်ကာ တုန်လှုပ်သွားစေသည်။ သူသည် ထိုအသံနှင့် ယှဉ်ပါးနေကျဖြစ်ပြီး တစ်ခါမှ ကြောက်လန့်မိခြင်းမျိုးပေ။ ဒီညတော့ ထိုအသံက သူ့စိတ်ကို ချောက်ချားနေစေသည်။

နီကိုလာသည် တတ်နိုင်သမျှ အချိန်ဆွဲထားမိသည်။ သူသည် မီးအိမ်ကို ငြိမ်းသတ်သည်။ စင်ပေါ်သို့ သေချာနေရာချသည်။ ဝတ်စုံတိုက်ကို ချွတ်ပြီး မီးဖိုချောင်ထဲရှိ ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် လွှားသည်။ သူသည် ထိုအရာအားလုံးကို အချိန်ဆွဲပြီး လုပ်နေသည်။ သို့သော် သူ့ခပ်ပွန်းက အိပ်ရာထဲတွင် အသေအချာရှိနေသည်။ အနီးနှင့်အမြန်တော့ သူ့ကို မျက်နှာချင်းဆိုင်ရမည်။

“လူတိုင်းက သည်းခံနိုင်စွမ်းဆိုတာ အတိုင်းအတာတစ်ခုထိတော့ ရှိကြတာပဲ” ဟု သူ့ကိုယ်သူအားပေးသလို ပြောသည်။ ဒီလိုချည်းဆိုရင် ငါ့အတွက် ဘယ်တရားမျိုးမလဲ။ သူသည် ဇနီးကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး ဟိုးအရင်ကတည်းကပင် အရာအားလုံးကို ခွင့်လွှတ်သည့်ခံပြီး နေလာခဲ့သည်။ အခုအချိန်ထိလည်း သူအရင်ကတည်းက ထမ်းဆောင်ခဲ့သော တာဝန်များကိုယူထားဆဲပင်။

သူ့အာရုံတွေ ပုံမှန်ပြန်ဖြစ်စေရန် အသက်ကို ခပ်ပြင်းပြင်းရှုတ်လိုက်ပြီး တံခါးရံရာသို့ ခြေလှမ်းသည်။ တံခါးကို လက်ချောင်းထိပ်လေးများဖြင့် အသာအယာတွန်းလိုက်ရာ တကွီကွီပြည်ပြီး ဖြည်းဖြည်းချင်းလှုပ်သွားသည်။ မူးဝေသွားလောက်စေသော ရှိအိအိအနံ့တစ်မျိုး ထွက်လာသည်။ အခန်းထဲသို့ ဝင်လိုက်သောအခါ ထိုအနံ့က သူ့အရေပြားများကို

ခံခွဲကပ်လာသည်။

အခန်းတံခါးကို ခပ်ကျယ်ကျယ် ဖွင့်လိုက်သောအခါ မီးဖိုချောင်ထဲရှိ စား၏အလင်းရောင်က အခန်းထဲသို့ ဝင်လာသည်။ ထိုအလင်းသည် သွေးစွန်းနေသော အဆင်းပေါ်ရှိ ညှိုးနွမ်းခြောက်ကပ်နေသော ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်သို့ လက်တန်းဖြစ်သွားစေသည်။

“နီကိုလာ... မင်းလား” ဟု သူက အော်သည်။

နီကိုလာသည် မီးခြစ်ဆဲတိုင်းဖြစ်ကာ စားပွဲပေါ်က ဖယောင်းတိုင်ကို ထွန်းသည်။ သို့သော် သိပ်တော့ အဆင်မပြေလှပါ။ ဂျက်ဇရီ၏မျက်လုံးများသည် ကျန်သောခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်းများကဲ့သို့ပင် အားနည်းနေသည်။ သူသည် အနည်းငယ်ချုပ်သည်ဆိုရုံမျှသာ လှုပ်ရှားနိုင်သည်။

ဂျက်ဇရီက အိပ်ရာပေါ်တွင်လှဲရင်းကပင် သူ့ကို (သို့မဟုတ်) သူ့ရီရာသို့ ကြည့်နေသည်။ ဂျက်ဇရီသည် သိပ်မကြာခင်အချိန်အတွင်း၌ အခန်းထဲရှိ သိပ်မဝေးလှသောအကွာအဝေးကိုပင် ကြည့်နိုင်တော့မည်ဟုတ်ပေ။

“ဟုတ်တယ် ဂျက်ဇရီ၊ ငါ့ပါ...” ဟု နီကိုလာက တီးတိုးပြောသည်။ သူ့အသံသည် အသက်ရှူသည့်အသံထက် အနည်းငယ်သာပို၍ ကြားနိုင်သည်ဆိုရုံမျှသာ ဖြစ်သည်။ ဂျက်ဇရီကလက်ကို သူ့ဆီသို့ လှမ်းထိုးကာ နီကိုလာကနောက်သို့ အနည်းငယ်ဆုတ်သွားသည်။

“ငါ စိတ်မကောင်းပါဘူး... ဂျက်ဇရီရယ်” ဟု သူက အသံတိုနည်းနည်းမြှင့်ပြောသည်။

ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့... သူပြောတာတွေကို ဂျက်ဇရီက အရေးကြီးသည်။

“ငါ ဒီပုံအတိုင်း ဆက်
မသွားနိုင်တော့ဘူး”

သူ့နှုတ်ခမ်းတွေ မသိသေး
လှုပ်ရှားသွားသည်။ သို့သော် ဘာအဆင်
မှ ထွက်မလာပေ။

“ငါလည်း ငါ့ဘဝနဲ့ငါ့နေ
ချင်သေးတယ် . . .” ဟု မျက်လုံး
ထောင့်စွန်းမှ မျက်ရည်တွေစီးထွက်
ရင်း နီကိုလာက ပြောသည်။ “ငါဒီ
အတိုင်း ဆက် မသွားနိုင်တော့လို့
ငါ့မှာ ပိုက်ဆံလည်းမရှိတော့ဘူး”

ငါ့ရှာလို့ရသမျှကလည်း ဆရာဝန်ဆီရောက်သွားတာနဲ့ ကုန်ပြီ”

သူ့စကားလုံးတွေက ထိုနေရာမှာတွင်ပင် ရပ်သွားသည်။ ဆက်
ပြောစရာလည်း မရှိတော့ပါ။ ပြောခဲ့သမျှကို ဂျက်ဖရီသာ နားလည်ခဲ့ရည်
ဆိုလျှင် သူက နီကိုလာအတွက် မည်မျှဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးဖြစ်နေမှန်း သိလောက်
ပြီ။ သူ့ကို မြန်မြန်သွားခွင့်ပြုလိုက်သည်ကမှ ပိုပြီးကြင်နာရာ ရောက်ခဲ့
မည်။ ထို့ပြင် ဂျက်ဖရီသည် ဒီလိုပုံမျိုးနှင့်ဆက်ပြီး အသက်ရှင်ချင်နေသေး
သလားဆိုသည့် အကြောင်းကို နီကိုလာ စဉ်းစားကြည့်မိသည်။ ထိုကိစ္စ
သူတို့နှစ်ယောက်လုံးအတွက် မမျှတသော အရာပေ။

“မှော်ဆရာမကြီးဆီကနေ ငါ အရပ်တစ်ရပ်ဝယ်လာတယ်” ဟု
နီကိုလာက စကားလုံးများကို သွက်သွက်ပြောသည်။ “ဒါက ဘာနာကျင်မှု
မှ မရှိစေရဘူးလို့ သူက ငါ့ကို ကတိပေးတယ်။ အဲဒါပြီးရင်တော့ ငါ့ကိုနှစ်
ယောက်လုံး လွတ်လပ်သွားမှာပါ”

ဂျက်ဖရီ၏မျက်လုံးတွေက ပိုပြီးကျယ်လာသည်။ သို့သော် သူ
ကိုယ်သူ ဘာကြားလိုက်မှန်း သေချာနားလည်ပုံမရပေ။

“ဗူးဒူးအရပ် . . .” ဟု နီကိုလာက တိုးတိုးပြောသည်။

“သူက ငါ့ကို အရပ်လည်ပင်းမှာ ကြိုးကို ဘယ်လိုချည်ရတယ်
ဆိုတာလဲ ပြလိုက်တယ်။ ငါ့မှာ တခြားနည်းလမ်း ရွေးစရာမရှိတော့လို့

အဲဒါကို မနာကျင်စေရဘူးလို့ ငါကတိပေးပါတယ်”

ဂျက်ဖရီက သူ့တွင်ရှိသမျှသော
ဇွန်အားနှင့်ထဖိုရန် ကြိုးစားနေသည်။
သူ့မျက်လုံးတွေက ခက်ထန်ကြမ်းတမ်း
နေပြီး ခန္ဓာကိုယ်ကလည်း လှုပ်ရမ်းနေ
သည်။

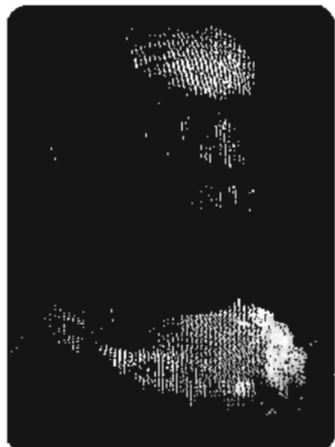
“ငါလည်း ဒီလိုမလုပ်ချင်ဘူးဆို
တာ မင်းသိမှာပါ” ဟု နီကိုလာက ဂျက်ဖရီ
ဆီ အသနားခံသလို ပြောသည်။ “... ဒါပေ
မယ့် ဒီပုံအတိုင်း ငါဆက်ပြီး မနေနိုင်တော့
ဘူး။ ငါထပ်ပြီး သည်းမခံနိုင်တော့လို့ပါ”

အခုတော့ ဂျက်ဖရီ နားလည်သွားမှန်း သူသိလိုက်ပြီ။ ဂျက်ဖရီ၏
အသံမဲ့သော စကားလုံးများက သူ၏လုပ်ရပ်အပေါ် ကျိန်ဆဲနေခြင်းဖြစ်
ကြောင်း သူသိသည်။ သို့သော် သူ့တွင် အခြားရွေးချယ်စရာမရှိပေ။ သူ
သည် နောက်သို့လှည့်ကာ မီးဖိုချောင်ထဲသို့ ပြေးလာခဲ့တော့သည်။

ဂျက်ဖရီ၏ ကြိုးပမ်းရုန်းကန်ခြင်းက ခပ်ကြမ်းကြမ်းအသက်ရှူသံ
အဖြစ်သို့ ပြောင်းသွားသည်။ ထိုအသံက ငယ်သံပါအောင် အော်ဟစ်မိ
တော့မတတ်ပင် နီကိုလာခေါင်းကိုလာပြီး ထိုးနှက်နေသည်။ သူသည် နား
တို လက်နှင့်အုပ်ထားပြီး အသက်ပြင်းပြင်းရှူသည်။

“ဒါက နောက်ထပ်နည်းနည်းပဲ ကြာတော့မှာပါ” ဟု သူ့ကိုယ်သူ
အားတင်း ပြောမိသည်။ ပြီးတော့ ဒါက သူတို့နှစ်ယောက်လုံးအတွက်
ဆက်ညှာမှု အရှိဆုံးနည်းလမ်းပင်။

ထိုင်ခုံပေါ်တွင် လွှားထားသော ဝတ်ရုံရှည်ကိုဆွဲယူကာ အိတ်
တစ်ထဲကို စမ်းသည်။ “နောက်ထပ် သုံးလေးမိနစ်ပဲ . . .” သူက အိတ်ကပ်ကို
သေသေချာချာနှိပ်ကြည့်သည်။ သူသည် ဝတ်ရုံရှည်ကို လှည့်ပတ်ကြည့်
သည်။ အနားများစုတ်ပြဲကာ အစနှင့်ကပ်ချပ်ထားသောနေရာသို့လည်း
တိုဟိုသည်သည် စမ်းကြည့်သည်။ သို့သော် အိတ်ကပ်ထဲကို လက်နှစ်
နှိပ်မကြည့်မိခင်ကပင် အရပ်မရှိတော့သလိုမျိုး ခံစားမိသည်။

ဘယ်အိတ်ကပ်ထဲသို့ ထည့်သလဲဆိုတာ ပြန်လဲစားကြည့်သည်။ ဘယ်အိတ်ကပ်လဲ ဆိုတာ မှတ်မိသွားသည့်အချိန်တွင် ထိုင်ရပေါ်သို့ ခြေပစ်လက်ပစ်ထိုင်ချရင်း ခေါင်းကို တွင် တွင် ခမ်းမိသည်။ ထိုအိတ်ကပ်သည် အောက်ခြေတွင် ဖာထေးခြစ် မပြုရသေးသည့် အိတ်ကပ်အပေါက်ကြီး ဖြစ်နေသည်။

နီကိုဟာသည် ရုတ်တရက် မျက်ရည်များကျလာသည်။ မျက်ရည်များက ထိန်းမနိုင်သိမ်းမရ တတွေတွေစီးကျရင်း သူ့ဆီတွင်ရှိနေသော စိတ်ကျဉ်းကျပ်မှုအားလုံးကို ဆေးကြောဖယ်ရှားပေးလိုက်သလိုဖြစ်သွားသည်။ စိတ်တင်းကြပ်မှုတွေ လျော့ပါးသွားသောအခါ သူ့တွင်အရာအားလုံး မဆုံးရှုံးသေးကြောင်း စဉ်းစားမိသည်အထိ ခေါင်းထဲ၌ ကြည်လင်လာသည်။

မှော်ဆရာမကြီး၏ကံနှင့် သူ့အိမ်မှာ မိုင်အနည်းငယ်မျှဝေးသည်။ အရပ်သည် မှော်ဆရာမကြီး၏ကံနှင့် သူ့အိမ်သို့ ပြန်လာရာလမ်းတွင် ပျောင်းဆိုးခဲ့တာ ဖြစ်ရမည်။

သူသည် ထိုင်ရုံပေါ်မှထပြီး စင်ပေါ်တွင်တင်ထားသော မီးအိမ်ကို ယူသည်။ သုတ်သီးသုတ်ဖျာနှင့် မီးခြစ်ဆံသုံးခုလောက် ခတ်ပြီးသည့် နောက်တွင် မီးစာကိုမီးညှိရန် ရသွားသည်။ ထို့နောက် နံနက်စောစော အမှောင်ထုထဲတွင် အရပ်ကိုရှာရန် မြန်မြန်ထွက်လာသည်။ သူ့မျက်လည်ချွတ်တွေကို စွန့်လွှတ်လိုက်သောအချိန်တွင် မိုးကုတ်စက်ဝိုင်းကြီးမှ နေလုံးကြီးကလည်း မြင့်တက်လာပြီး လမ်းတစ်လျှောက် ပြန်လိုက်ရှာရသည့်အချိန်မှ သူ့အတွက် ဘာမှအကျိုးမရှိပါ။ အရပ်ကိုတော့ အရိပ်အယောင်ပင် မမြင်ရ။

သူ့အနေဖြင့် သေသေချာချာစဉ်းစားနိုင်သည့်အခါမှာသာ ပြန်တော့မည်။ ယခုတော့ သူ့အရမ်းပင်ပန်းနေပြီး ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး နာကျင်

တိုက်ခဲနေပြီး မျက်လုံးတောင် မနည်းဖွင့်နေရသည်။ ခြေထောက်များကလည်း ဆက်တိုက်လမ်းလျှောက်နေရသည့်အတွက် အရမ်းကိုနာကျင်လှပြီး

သုံးလေးကိုက်လောက်သာ ကွာဝေးတော့သည့် သူ့အိမ်ရှိရာသို့ ခဲယဉ်းပင်ပန်းစွာ လမ်းလျှောက်ရင်း မီးစာကုန်နေသည့် မီးအိမ်ကြီးကို တစ်ခွက်ခွဲလာခဲ့သည်။ ဂျက်ဖရီလည်း အိပ်ပျော်နေလောက်ပြီး အနည်းဆုံးတော့ သူ ဂျက်ဖရီကို မျက်နှာချင်းဆိုင်ရဦးမည်။ အလုပ်တွေကို ပြီးဆုံးအောင်လုပ်ဖို့ သူ့တွင် အချိန်လိုသည်။ ယခုအချိန် သူ၏စိတ်စားမှုအနေဖြင့် ထိုအရာများကို ရင်ဆိုင်ရန် ခေါင်းထဲတွင် ဘာမျှမရှိဘဲ ဟာလာဟင်းလင်း ဖြစ်နေသည်။

အိမ်ရှေ့တံခါးက ခပ်ဟဟပွင့်နေသည်။ သူသည် တံခါးကို ပုခုံးစောင်းနှင့်တွန်းကာဝင်သွားရင်း မီးအိမ်ကို အသာအယာလွှတ်ချလိုက်သည်။ သဲမှုန့် ဖုန်မှုန့်များနှင့် ရွှပ်ပွနေသော သံမဏိလင်းပေါ်သို့ တစ်ခွက်ခွဲလျှောက်လာရင်း နံရံနှင့်ကပ်ထားသော ခုတင်ရှိရာသို့ ဖြည်းဖြည်းချင်း သွားသည်။ သူသည် ခုတင်ဆီသို့ ရောက်လုရောက်ခင်တွင် ဂျက်ဖရီက အခန်းထဲမှ ပေါ်လာသည်။

သူက နေရာတွင်ပင်ရပ်ကာ ဝေးကြည့်နေမိသည်။ ဝေဝေဝေးဝေး ဖြစ်နေသော သူ၏စိတ်ထဲတွင် တစ္ဆေသရဲက ကိုယ်ယောင်လာပြနေသည်ဟု ထင်မိသည်။ သို့သော် တစ်ခုခုတုန့်ပြန်ရန်ကလည်း သူ့မှာပင်ပန်းလွန်းလှပြီ။ ဂျက်ဖရီသည် လွန်ခဲ့သော တစ်နှစ်ကျော်ကာလကတည်းက ယခုအချိန်ထိ ပထမဆုံးအကြိမ်အဖြစ် သူ့ကိုယ်တိုင် ကိုယ်လက်သန့်စင်ပြီး အဝတ်လဲသည်။ သူသည် တုတ်ကောက်ကို အားပြုထားသော်လည်း တုန်တုန်ယင်ယင်ဖြစ်နေသည်။ သို့သော် သူ မတ်တပ်ရပ်နိုင်နေသည်။

နီကိုဟာသည် ခုတင်ပေါ်တွင် ဘာမှန်းမသိဘဲ ထိုင်လျက်ထား ဖြစ်နေသည်။ သူ့ခေါင်းထဲတွင် ရှုပ်ထွေးနေကာ အတွေးများကို တွန်းလှန်ဖို့ ရန်ပင် မတတ်နိုင်တော့ပါ။ သူ့လုပ်နိုင်သမျှအားလုံးထဲက အခန်းထဲတွင် တော့နဲ့ တော့နဲ့ လျှောက်နေသော သူ့ယောကျ်ားကို စောင့်ကြည့်နေကြတာ ဖြစ်သည်။

အိုး

သမီး သူ့ကို ခိုအောင်း ထိုင်နေတာကို
 တွေ့ရတာ။ သူ့က အရမ်းတိ
 ညစ်ပတ်နေတာ။ အိပ်မက် သမီး သူ့ကို
 ထုခိုင်းပေးရတာ။ ပြီးတော့ သမီးက
 သူ့ကို ကုတ်အင်္ကျီတစ်လုံးတောင်း
 ချစ်ပေးပေး။ အိပ်မက် သူ့က
 ကျည်သူတောင်းခံခြင်း၊ အိပ်မက်
 ပျော်ရွှင်စွာ ချစ်သူအဖြစ်

ပြောသည်။

နီကိုလာမှာ အိပ်ချင်စိတ်ပင် ပျောက်သွားသည်။ သူသည် ခုတင် ပေါ်တွင်ထိုင်ပြီး သူ့အရင်ကမြတ်နိုးခဲ့ဖူးသည့်အသံ၊ ပြီးတော့ နေမကောင်း ဖြစ်နေသည့် ခပ်တိုးတိုးလေသံနှင့် ယခုလေသံတို့ကို မလှုပ်မယှက် နား ထောင်နေမိသည်။

“ငါ ဒီနေ့မနက် အရင်ကထက်ပိုပြီးတော့ အားပြည့်လာတယ်” ဂျက်ဖရီက ဆက်ပြောသည်။

“အိပ်ရာထဲကနေ ကိုယ်တိုင် ထသွားလာနိုင်တယ်။ ပြီးတော့ လွန် ခဲ့တဲ့ တစ်နာရီလောက်က ရှေ့နေတစ်ယောက် ဒီစာကိုယူပြီး ရောက်လာ တယ်... ဒါက အမွေဆက်ခံဖို့ စာပဲ...”

သူက “အမွေဆက်ခံဖို့” ဆိုသည့် စကားလုံးကို ရှေ့သို့ အနည်းဆယ် ကုန်းပြီး ပြောသည်။

“ငါတောင်မှ သိပ်ပြီး မမှတ်မိတော့တဲ့ ငါ့ဦးလေးဆီက... သူ့ထဲ ငါမမွေးခင်ကတည်းက ပင်လယ်ခရီးထွက်သွားခဲ့တာ။ အခုတော့ သူက မှီ အတွက် အမွေတွေ ချန်ခဲ့တယ်”

ဂျက်ဖရီကသာ ဆက်ပြောနေသော်လည်း နီကိုလာကတော့

ဂျက်ဖရီသည် မီးဖိုချောင် စားပွဲပေါ်က စာရွက်တစ်ရွက်ကိုထူ လာကာ နီကိုလာထံသို့ ဝှေ့ယစ်ဖြဲ ရင်း -

“မင်း စောင့်ခဲ့ဖို့ ကောင်း တာပေါ့... မင်း မနေ့ညက ဘာပြော လဲဆိုတာကို ငါသိတယ် ... အင်း မနေ့ည ... မဟုတ်ရင် ဟိုး တစ်နေ့ ညကပေါ့... ဟုတ်လား...”

သူက ခဏတော့ စဉ်းစား လိုက်သေးသည်။ ပြီးတော့ လက်ခံပြ ကာ သူ့မေးခွန်းမှားနေကြောင်း

အာမှ မကြားတော့ပါ။ သူသည် ဂျက်ဖရီ ထက်ထဲက စာရွက်ကိုသာ အာရုံရနေသည်။
 “ပြီးနောက် ဖြည်းဖြည်းချင်း တကယ့်ကို ဖြည်းဖြည်းချင်းပင် ... ထိုစာရွက်က ဘာ တို့ဆိုလိုမှန်း နားလည်လာသည်။

“ဒီလိုဆိုရင် ငါတို့က ဒီအတိုင်း ဖြေရတော့ဘူးပေါ့” ဟု မိန်းမငယ်လေး၏ လေးသံဖြင့် နီကိုလာက မေးသည်။ “ငါတို့...” ထိုစကားလုံးသည် တစ်လုံးတည်းပင်ဖြစ် သော်လည်း အတော်တာသွားသည်ဟုဆို ရမည်။

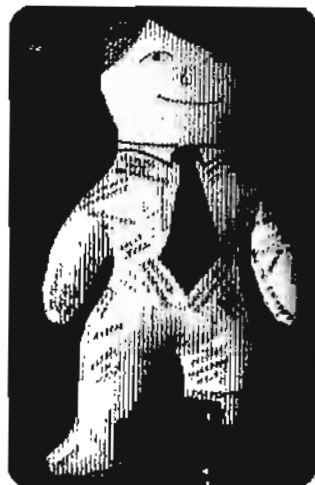
“နေမကောင်းဖြစ်ပြီး ကူကယ်ရာမဲ့နေတဲ့ ယောက်ျားကို သတ် ခစ်တော့မယ်၊ မိန်းမတစ်ယောက်နဲ့ ငါနေချင်တယ်လို့များ မင်းထင်နေ ရတာ။ တကယ်တော့ မင်းစောင့်ခဲ့သင့်တာပေါ့။ မင်းသာ မင်းရဲစိတ်ရင်း အမှန်ကို တစ်ရက်လောက် ချီသိပ်ထားခဲ့မယ်ဆိုရင် ငါလည်း ဘယ်တော့မှ နှာသိရမှာ မဟုတ်ဘူးကွ”

ရထားဆိုက်လာသည့် အသံကြားသောကြောင့် ဂျက်ဖရီက စကားပြောတာ ရပ်လိုက်သည်။ အပြင်ဘက်တွင် ရထားဘီးပွတ်ဆွဲသည့် အသံကြားရပြီး ဂျက်ဖရီက ဘယ်ရထားလဲဆိုတာသိရရန် ပြတင်းပေါက်မှ ထွန်းကြည့်သည်။

“ရှေ့နေက ငါ့ကိုရထားနဲ့ ပြန်လာကြိုတာပဲ”
 ဂျက်ဖရီသည် နံရံပေါ်က သံချောင်းတွင်ချိတ်ထားသည့် ညစ်ပေ နေသော ဝတ်ရုံရှည်ကိုယူပြီး ပုခုံးပေါ်လှမ်းတင်သည်။ တစ်ချက် စဉ်းစား လိုက်ပြီးနောက် ဝတ်ရုံရှည်ကို သေချာပြန်ကြည့်သည်။ ပြီးနောက် ကြမ်း ဖြင့်ပေါ်သို့ လွှင့်ပစ်လိုက်သည်။

ပြီးနောက်သူသည် အိမ်ထဲမှထွက်ရင်း “အခုဆိုရင် ငါ ဒီထက်ပို စတောင်းတာကို ဝယ်နိုင်ပြီပဲ” ဟု စဉ်းစားစွဲဆကာ ပြောသည်။

“ငါကလေး...” ဟု နီကိုလာသည် ချိုမြသောအသံဖြင့် မေးသည်။

ကဝေပျိုမှတ်တမ်း

“မင်းနေချင်တယ်ဆိုရင်တော့ ဒီနေရာမှာ နေလိုရတာပဲ။ အခုနဲ့ တွေ့ မင်းဆက်ပြီး ပေးနိုင်တယ်ဆိုရင်ပေါ့။ ငါ့အတွက်ကတော့ ကိစ္စမရှိဘူး” ဟု ဂျက်ဇရီက အပြင်မှလှမ်းပြောသည်။

ခဏကြာပြီးနောက် ခရီးဆောင်အိတ်နှင့် သေတ္တာတို့၏ လှုပ်ရှားသံများထွက်လာပြီး ရထားက ဘီးစလိုဌ်ကာ အဝေးသို့ထွက်ခွာသွားတော့သည်။

ရထားက မုန့်ဖုတ်သည့်အိမ်ဘေးကလမ်းသို့အရောက်တွင် ဂျက်ဇရီက မျက်နှာကိုအပေါ်သို့မော့ကာ ရယ်မောနေသည်။ မုန့်ဖုတ်ထဲ ပူပူနွေးနွေးမုန့်တွေကို လင်ပန်းနှင့်သယ်လာသောမုန့်ဖုတ်သမား၏ ဇနီးကိုလည်း လက်ငှေ့ရမ်းပြခဲ့သည်။ ထိုအမျိုးသမီးကလည်း မုန့်တွေကို အိမ်ထဲသို့ သယ်လာရင်းက ခေါင်းငြိမ့်ကာ ပြုံးပြသည်။

“ဘာတွေ ဆော့နေပြန်တာလဲ သမီးရဲ့...” ဟု သူက တံခါးဘေးတွင် ကစားနေသော သမီးကို ဖြတ်သွားရင်းက မေးလိုက်သည်။

ကောင်မလေးက ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် စီထားသောအရပ်များကို ကြည့်ရင်းမှ -

“ဒါက အရပ်အသစ်လေ” ဟု ဖြေသည်။

“သမီး ဘယ်ကရခဲ့တာလဲ”

“သမီး သူ့ကို ဒီမနက်ပဲ မြောင်းထဲမှာ တွေ့ခဲ့တာ။ သူက အရမ်းကို ညစ်ပတ်နေတာ။ ဒါပေမယ့် သမီး သူ့ကို ရေချိုးပေးပြီးသွားပြီ”

ကောင်မလေးသည် အနက်ရောင်အစပေါ်တွင် သူ့ဆွဲထားသည့် ပုံစံအတိုင်း ကတ်ကြေးနှင့် ညှပ်နေသည်။

“ပြီးတော့ သမီးက သူ့ကို ကုတ်အင်္ကျီကောင်းကောင်းချုပ်စေမလို့။ အဲဒါဆိုရင် သူက လူကြီးလူကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်သွားပြီး အမြဲတမ်းပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နဲ့ နေနိုင်သွားပြီပေါ့”

ကဝေပျိုနှင့် မှော်စွမ်းအားသစ်ပင်

ရှင်ကများ ကျွန်မကိုယ်လုံးကို
 မျက်စိအရသာခံပြီး ကြည့်နေရသေးတယ်
 ဟု မက်ဒလိန်းက တွေးရင်း
 ရွတ်စရာရှိသည့် ဖွန်ကို
 ဆက်ရွတ်နေလိုက်သည်။
 သန်းခေါင်ယံအချိန်သို့ ရောက်တော့မည်။
 အသံတွေကြားနေရသည်။ စုန်တွေ၏ စွမ်းအား
 အပြင်းအထန် အချိန် ရောက်လာတော့မည်။

အဝတ်မပါ ကိုယ်ဗလာနှင့် မက်ဒလိန်းတစ်ယောက် မိုးသစ်
 လေပြင်းကျနေသောညတွင် မြစ်ကမ်းပါးပေါ်၌ လဲကျလိုက်ပြန်ထလိုက်
 နှင့် ပင်ပန်းကြီးစွာ ပြေးလွှားနေသည်။ ဝိန်ဝိန်သေးသေး စုန်းပျိုမလေး၏
 ဖိနပ်မပါသော ခြေထောက်ကလည်း စိုစွတ်နေသော ရွှံ့ရေထဲတွင် ချော်
 နေသေးသည်။

သူသည် စမ်းချောင်းဘေးရှိ အပင်များ၊ ရွှံ့နွယ်များကြားမှ ရုန်း
 ကန် တိုးထွက်နေသည်။ လေပြင်းက အချိန်ဖြင့် သယ်ဆောင်လာသော
 မိုးစက်များမှာ အဝတ်မပါသည့် သူ၏ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်သို့ နဂါးကောင်များ အုံ့
 ထိုးနှက်ကြသလိုမျိုး နာကျင်စေသည်။ သူ၏လက်မောင်းများကို အပ်သေး
 သေးလေးများနှင့် လာရောက်ထိုးဆွနေသကဲ့သို့ ခံစားနေရပြီး ရင်ဘတ်
 တစ်ခုလုံး ဆိုနစ်မွန်းကြပ်ကာ နာကျင်နေသည်။

ရန်သူတွေက နောက်ကလိုက်လာပြီး သူတို့၏စကားပြောသံများ
 ကို ကြားနေရသည်။ သို့သော် သူသည် မြစ်စောင့်နတ်များကို အကူအညီ
 တောင်းထားသည်ပဲ။ တစ်ခုခုလုပ်ဖို့ သူစဉ်းစားပြီးသည့်အချိန်ထိ ရန်သူ
 များကို ကြန့်ကြာအောင် ပြုလုပ်ပေးထားနိုင်မည်ဟု မျှော်လင့်ရသည်။

မည်မျှပင် ကံကောင်းသည် ဖြစ်စေ၊ စုန်းလိုက်မုဆိုးလက်သစ်
 အနေဖြင့် ၎င်းတို့၏အမဲလိုက်ခွေ၊ တစ်ကောင်၊ နှစ်ကောင်ကိုတော
 ထဲကလွှတ်ရပေလိမ့်မည်။ ကံကြမ္မာကလည်း ယခုတလော သူ့ကို မျက်နှာ
 သေးလှသည် မရှိပါ။

မက်ဒလိန်းသည် မိုးမခပင်ကြီး၏ ပင်စည်ကိုမီရင်း ခဏနား
 သည်။ နာကျင်မှုဝေဒနာကိုခံစားရင်း နောက်ကိုလှမ်းမီလိုက်သောအခါ
 မှတ်ကျောမုဒက်ရာများက ပင်စည်မှသစ်ခေါက်နှင့် ထိမိသောကြောင့်
 ဆတ်ကန်တုန်သွားမိသည်။ ခံစားနေရသော ဝေဒနာများကို မေ့ဈောက်
 ချန် ကြိုးစားနေမိသည်။ နာကျင်ပူလောင်နေသော ကြာပွတ်ရာများက
 သူ့အသက်ကိုကယ်လိုက်သည်ဟု စိတ်ထဲမှ ခံစားမိသည်။

စုန်းလိုက်မုဆိုး အသစ်ကလေးများသည် တကယ့် စုန်းတစ်ကောင်
 ချီလိုက်ဖမ်းရမည်ဆိုသောအခါ သူတို့ဆရာ ဟမ်းမားကိုပင် မစောင့်နိုင်
 ဆာဘာ ပျော်ရွှင်စွာ လိုက်ကြတော့သည်။ စုန်းတွေနှင့် စုန်းဟု သင်္ကာမကင်း
 ခြင်းခံရသူများကို အမဲလိုက်ရာတွင်သုံးသည့် ဆယ့်ငါးရာစုက စာအုပ်ထဲ
 အတိုင်း လုပ်ရမည့်အစား သူတို့သည် မက်ဒလိန်းကို အဆိပ်ရည် ထိုး
 အေးဖို့ ကြာပွတ်နှင့် မှားယွင်းစွာ ရိုက်ခဲ့ကြသည်။

မက်ဒလိန်းသည် သူတို့ကိုလှည့်စားကာ အချိန်ဆွဲထားခဲ့ပြီး
 နိမ့်ထယ်အနောက်က တောထဲသို့ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်လာခဲ့သည်။ သူ
 အနေဖြင့် အနောက်ကလိုက်နေသော အရူးကောင်တွေကို ရှောင်ကောင်း
 ရှောင်နိုင်လိမ့်မည်။ သို့သော် မိတယ်ပိုင်ရှင်နှင့် အပိုင်ပေါင်းထားသော
 သူတို့၏ဆရာကတော့ သူ့အဖွဲ့နှင့်ဆက်သွယ်မိပြီး စုန်းပျိုတစ်ယောက်ကို
 အမဲလိုက်သလို လိုက်ဖို့ရန် လွယ်ကူပေလိမ့်မည်။

မက်ဒလိန်းသည် ဟမ်းမားကို ဖျတ်ခနဲတစ်ခါသာ မြင်ဖူးလိုက်
 ဆက်လည်း မှတ်မိနေသည်။ ထိုစဉ်က ထိပ်ပြောင်ပြောင်နှင့် ငါးဝေအောက်
 မိန့်မည့်ဟမ်းမားသည် ကြက်သွေးရောင်ရုံးတံဆိပ်ထိုးထားသည့် အဖြူ
 ဆောင်ဝတ်စုံကို ပုံကျပန်းကျ ဝတ်ဆင်ထားသည်။ အဆိပ်ပါရှိသော ငွေ
 ဆောင်ကျည်တောင့်များကို သူ၏ခပ်ကျည်းကျည်း ရင်အုံပေါ်တွင် သိုလှောင်
 ထားသည်။

ပိုပြီးကောင်းသွားသည်။
က သူသည် စုန်းလိုက်မုဆိုးများကို
သူတို့၏ကျောက်စားပွဲဝိုင်းနှင့်
ရာကို မြှားစေခဲ့သည်။ သူတို့ကိုယ်
ယောင်ထင်မှားဖြစ်စေပြီး မြှား
နိုင်ရန် သူ၏လက်ကျန်စွမ်းအား
ကို သုံးခဲ့ရသည်။ သို့သော် နောက်
လိုက်နေသူများက သူကို မီးလာ
မည်။

“အင်း... ဒီဘဝကို စွန့်
သွားရမှာက ဝမ်းနည်းစရာကောင်း
ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် စုန်းလိုက်မုဆိုး
တွေရဲ့ အနှိပ်စက်ခံပြီး စုန်းလေး
သားတွေကို သစ္စာဖောက်ရတာထက်
စာရင်တော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုသတ်သေတာပဲ ပိုကောင်းပါတယ်”

သူ အရမ်းပင်ပန်းနေပြီ။ ပင်ပန်းလွန်းသောကြောင့် အမှောင်
ထဲကို ထိုးကျသွားသလိုမျိုး မိုက်ကန်ဖြစ်သွားသည်။

ကျယ်လောင်လှသည့် မိုးခြိမ်းသံက ငိုက်မြည်းနေသော သူ့
အလန့်တကြားဖြစ်ကာ နိုးသွားစေသည်။ သူသည် ဘာကြောင့်များ
နေရာကို ဒီလိုပုံစံမျိုးနှင့် ရောက်နေကာ မိုက်မိုက်တုန်အောင် ချမ်းနေမှန်း
ခဏတော့ စဉ်းစားမရဖြစ်သွားသည်။ သို့သော် ဟူးဟူးရားရားမြည်
သော လေတိုက်သံနှင့် အဆက်မပြတ်ကြားနေရသော ခွေးဟောင်သံ
က သူ့ဘာဖြစ်နေမှန်း ပြန်ပြီးသတိပေါ်သွားစေသည်။

“သူတို့က အရမ်းနီးနေပြီ။ တောက်... ရူးနေပြီလား မသိဘူး...
အိပ်ပျော်နေရသေးတယ်လို့နော်။ သူတို့တွေ ခဏလေးနဲ့ ဒီကိုရောက်လာ
တော့မှာပဲ”

မက်ဒလိန်းသည် သူ့အပေါ်တွင် ရွာကျနေသော မိုးစက်များကြား
ထဲမှ မျက်စိကို ပုတ်ခတ်ပုတ်ခတ်လုပ်ရင်း တိမ်ဖုံးနေသော ကောင်းကင်

ကို ကြည့်မိသည်။

“ငါဟာ ဘယ်တုန်းကမှ ငါ့မှာရှိတဲ့စွမ်းအားတွေကို မကောင်းတဲ့
ရာမှာ မသုံးခဲ့ဘူးဆိုတာ ဘုရားသခင်ကတော့ သိနိုင်မှာပေါ့” ထိုသို့ပြော
သော မက်ဒလိန်း၏အသံက တုန်ခါနေသည်။

သူ၏ ရိုးသားဖြူစင်မှုက ဟမ်းမားနှင့် ကြုံရာပါများအတွက်တော့
အရေးပါမည်မဟုတ်ပါ။ ကမ္ဘာကြီး အမှောင်ခေတ်သို့ကျရောက်ခဲ့စဉ်က
အတောင်းဆိုခွား စုန်းတစ်ချို့သည် ရာဇဝတ်မှုများ ကျူးလွန်ခဲ့ကြသောကြောင့်
ရိုးသားသော၊ အကျင့်မဖောက်ပြားသော အပြစ်မရှိသည့် စုန်းများကိုပါ
အဆီးနှိပ်စက်ကာ သတ်ဖြတ်ခံခဲ့ရသည်။

ယခုခေတ်သည် အရင်ကလိုမျိုး မက်ဒလိန်းကဲ့သို့ စုန်းများ၏
ကြံ့ခံမှုသည် ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီး၏ အမိန့်စာနှင့်သာ သက်ဆိုင်သည်
ဆိုတော့တော့ပါ။ ပြည်သူလူထုချွဲချွဲအတွက် တာဝန်ရှိသူများနှင့် သက်ဆိုင်
သူသည်။ ဟမ်းမား၏ ကြုံရာပါများအနေဖြင့် အပြစ်မရှိသည့် စုန်းမျိုး တစ်
သောက်ကို အမဲလိုက်ရသည်မှာ သမ္မတကိုလုပ်ကြံသည့်သူအား လိုက်လံ
အဆီးသလိုမျိုး အရေးကြီးနေသလား မသိ။

အင်းလေ... သူတို့လို
အဖွဲ့မျိုးဆိုတာကလည်း အရင်က
မရှိဘူးလား။ အယူမတူတဲ့သူတွေကို
အမဲလိုက်သလိုလိုက်ဖို့၊ နှိပ်စက်ဖို့၊
နှိပ်သတ်ပစ်ဖို့ လိုင်စင်ရထားခဲ့ကြတဲ့
သူတွေပဲ။ အယူဝါဒမတူတဲ့သူတွေ
ကို နှိပ်စက်ဖို့ ဖွဲ့စည်းထားတဲ့ သူတို့
အဖွဲ့က ကြောက်စရာကောင်းတဲ့
အဖွဲ့အစည်းတစ်ခု ဖြစ်လာခဲ့တာပဲ။
သိပ်မကြာလိုက်ပါ။ . . .

အောက်မှ အင်တိုက်အားတိုက် လိုက်
လာကြသော ဟမ်းမားတို့လူတစ်
ချီကသည် သူလုပ်ထားခဲ့သော

သူတို့သည် မက်ဒေါက်နီးနောက်သို့ လိုက်နေသည့် သုံးလေးရာ
အတွင်း သူ၏ ဖြတ်ထိုးဉာဏ်ကောင်းပုံကိုတော့ အနည်းငယ် အသိအမှတ်
ပြုရသည်။ ဟမ်းမားသည် သူကိုင်ထားသော မီးအိမ်ကို အခြားတစ်ယောက်
ဆီသို့လှမ်းပေးကာ ရှေ့သို့တစ်ယောက်တည်း တိုးလာသည်။ ပြောင်ပြောင်
လက်လက် လက်စွပ်များ ဝတ်ထားသည့် လက်တစ်ဖက်တွင် အဆိပ်ရည်
ပါဝင်သည့် ဆေးထိုးအပ်တစ်မျိုးကို ကိုင်ထားပြီး နောက်တစ်ဖက်

မက်ဒလိန်းအနေဖြင့် မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုမှ ထိခိုက်
အကျင့်စေရန် တစ်ခါမှမလုပ်ဖူးပါ။ ဝတ်မျက်လုံးဘဲဆို သေးလိမ့်တည်း။

ပြောင်းသည့် ဟမ်းမား၏ မျက်လုံးများက သူ့ကိုယ်ပေါ်တွင် မျက်လုံးကစားနေသည်ကို နောက်တစ်ကြိမ် အနေဖြင့် တွေ့လိုက်ရသည်။ မက်ဒလိန်း စိတ်ထဲတွင် သတ်ပစ်ခံရလောက်အောင် ဒေါသထွက်သွားမိသည်။

သူ့မျက်လုံးများကို ကုတ်ခွဲကာ ထိုးနှက် တိုက်ခိုက်လိုက်ချင်သည်။ သို့သော် ထိုသို့ပြုလုပ်ခြင်းက မိုက်မဲရာကျမည်။ ဟမ်းမားသည် လေ့ကျင့်ထားပြီးသား စုန်

လိုက်မှတစ်ဆင့် ယောက်မဟုတ်လား။ သူ့အနေဖြင့် ထိုသို့သောတိုက်ခိုက်မှုမျိုးအတွက် တုန့်ပြန်ရန် အဆင်သင့်ဖြစ်နေလိမ့်မည်။

ဟမ်းမား၏နောက်လိုက်များဖြစ်ကြသည့် အရိုးပေါ်အရေထူအောင် ဝိန်လှီလှသော လူသုံးယောက်နှင့် ဆယ်ကျော်သက်လူငယ်တစ်ယောက်တို့မှာ မိုးစက်၊ မိုးပေါက်များ၏ဒဏ်မှ သက်သာရာရရန် အုပ်ချုပ်နေသော မိုးမပင်ကြီးအောက်တွင် ရပ်နေကြသည်။ သူတို့သည် သူ့ဆရာအပေါ် လုံးဝ ယုံကြည်စိတ်ချထားကြမုန်း သိသာသည်။

“အင်း... သူတို့တွေအနေနဲ့ သူတို့ဆရာကို မယုံကြည်စရာ... မချစ်စရာ အကြောင်းမှမရှိတာကိုး”

ဟမ်းမားသည် သူ့ဆီသို့ ခြေလှမ်းနှစ်လှမ်းလောက် တိုးလာသည့် သတိကြီးစွာဖြင့် လေ့လာနေသည်။ ဟမ်းမားသည် သူ့ကို ထိကပါးရိုက်ခြင်း ပြောဆိုနေသော်လည်း သူ့ဆီတွင် ကျန်ရှိနေမည့် နောက်ဆုံးစွမ်းအားကိုတော့ လန့်ပုံရသည်။

မက်ဒလိန်းသည် ပြင်ပပတ်ဝန်းကျင်ကို စိတ်အာရုံနှစ်ကာ စိတ်ကြည်လိုက်သည်။ သန်းခေါင်ယံအချိန်သို့ ရောက်တော့မည်။ အသံကြားနေရသည်။ စုန်းတွေ၏ စွမ်းအားအမြင့်ဆုံးအချိန် ရောက်လာတော့မည်။

ဟမ်းမားအနေဖြင့် သတိထားမှလည်း ဖြစ်မည်။ မက်ဒလိန်းသည် အခြားသော စုန်းကဝေများဆီမှကူညီရန် အဆက်အသွယ်များ ရထားပြီလား။ ဒါမှမဟုတ် စွမ်းအင်စီးကြောင်းနှင့်များ ဆက်သွယ်မိသွားပြီလား။ သူမသိနိုင်။ သူ့ကိုယ်သူ ကာကွယ်နိုင်ရန်အတွက် တော်တော်ကြိုးကို သတိထားလုပ်ကိုင်ရပေမည်။

ဟမ်းမားသည် မက်ဒလိန်းကို တိုင်းတာရာမှ ရရှိသော ဒီဂျစ်ထယ်ဒိုင်ဂွက်မှ ရလဒ်များကို သေချာကြည့်နေသည်။ မက်ဒလိန်းသည် သူ့အတွက် အန္တရာယ်ရှိမနေဟု သေချာသည်ထက် သေချာအောင် ကြည့်သည်။ ပြီးနောက် လက်ဝဲကပ်တိုင်ကို လွှင့်ပစ်ကာ လည်ပင်း ညှစ်ဆတ်သည့် ဝါယာကြိုးကို ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။ မက်ဒလိန်းရှိရာသို့ တစ်လှမ်းချင်း တိုးလာသည်။

“မင်းကို မြန်မြန် အဆုံးသတ်ပေးရမလား” ဟု တီးတိုးပြောသည်။ သူ၏ သွေးဆာနေသော အကြည့်က မက်ဒလိန်းကို ရောက်များစေသည်။ သူသည် လည်ပင်းညှစ်ဆတ်သည့် ဝါယာကြိုးကိုပြုကာ သူ့ပြောလိုသည်များကို ဖြည်းဖြည်းချင်း ဆက်ပြောနေသည်။

“တစ်ညလုံး ပူပြင်းလောင်မြိုက်နေရမယ့်အစား လည်ပင်းအစ်ဆာက ပိုကောင်းတယ်မလား”

မက်ဒလိန်းမှာ ဆောက်တည်ရာမရဖြစ်ကာ ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်ဖြင့် ညည်းညူမိသည်။ ဟမ်းမားက ကျေနပ်စွာ ပြုံးသည်။ မက်ဒလိန်းသည် တံတွေးမြို့ချကာ မျက်လုံးများကို တင်းကျပ်စွာ မှိတ်ထားမိသည်။ မက်ဒလိန်း၏နောက်တွင်ရှိနေသော မိုးမပင်ကြီးသည် နှစ်ပေါင်းသုံးရာကျော် စုဆောင်းထားသည့် မှော်စွမ်းအားကို လွန်မင်းစွာ ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့နေသည့် သူ့ထံသို့ ပေးကာ တုန့်ပြန်လျက်ရှိသည်။

ထိုစွမ်းအားများသည် မက်ဒလိန်း၏ သွေးကြောများထဲသို့ စီးဝင်ထွက်ရှားသွားပြီး သူ့ကို တစ်လှည့်ပေးလိုက်သည်။ ဝိန်းပိတ်အောင် မှောင်နေသော အမှောင်ထုထဲမှ ညသန်းခေါင်၏ အထိမ်းအမှတ်အသံများကို ကြားရသည်။ အချိန်ဝက်ဝန်း၏ ပြောင်းလဲမှုနှင့်အတူ သူ့အာရုံထဲတွင်းသို့ သန်းခေါင်ယံ၏သံစဉ်များ ပဲ့တင်ထပ်နေသည်။

ဟမ်းမားသည် မျက်ခုံးကို ပင့်ကာ လှောင်ပြီးသည်။ သူသည် အဆိပ်ရည်ထိုးသွင်းရန် အပ်ကို အဆင်သင့်ပြင်ကာ ကိုင်ထားသည်။ သို့သော် သူသည် လက်ဝါးကပ်တိုင်ကို လွှင့်ပစ်လိုက်ပြီဖြစ်သောကြောင့် မက်ဒလိန်းအနေဖြင့် စွမ်းအားတွေ ထပ်ရလိုက်သည်ကို မသိနိုင်တော့ပေ။ မက်ဒလိန်းသည် ဟမ်းမားကို ထင်ယောင်ထင်မှားဖြစ်အောင် လှည့်ထားခဲ့လို့ ရပြီ။

မက်ဒလိန်းသည် ရုတ်တရက် ရိုးရှင်းသော မန္တန်တစ်ခုကို သဘိရသွားသည်။ သူ့နောက်လိုက်တွေကလည်း ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ ရှိနေသည်။ ထို့ကြောင့် ဒီနေရာတွင် ဘာတွေဖြစ်နေမှန်း သေချာမြင်နိုင်မည် မဟုတ်ပါ။ မက်ဒလိန်းက အစီအစဉ်တစ်ခုကို ကောက်ကာငင်ကာ ချလိုက်သည်။ သူသည် သေမှာကို ကြောက်သောကြောင့် တုန်လှုပ်နေသည့် အသံမျိုးနှင့် စကားလှမ်းပြောသည်။

“ရှင်...ရှင်... ကျွန်မကို နာကျင်အောင် မလုပ်ဖို့ ကတိပေးထား မဟုတ်လား”

“သေချာတာပေါ့ အချစ်ကလေးရယ်... မင်းကို နည်းတောင်းကြီးအတိုင်း ပူပြင်းလောင်ကျွမ်းခိုင်းမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ပျော်စရာ ကောင်းမှာပါကွယ်”

မက်ဒလိန်းသည် ခေါင်းငြိမ်ပြလိုက်ပြီး ပွန်းရာပဲ့ရာများနှင့် သူ့အလိမ်းလိမ်းဖြစ်နေသော သူ၏ဘယ်လက်ကို ကမ်းပေးလိုက်သည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် သူ့ကိုယ်သူ စွဲမက်ဖွယ်ကောင်းသည့်ပုံစံမျိုးဖြစ်အောင် ဟန်ဆောင်လိုက်သည်။ ဟမ်းမားသည် ဆေးရည်ကို သူ့လက်မောင်းတွင် ထိုးသွင်းပြီးနောက် စိတ်ချလက်ချဖြစ်သွားပုံရသည်။

သူ့ဆီသို့ ဆောင့်ကြားဆောင့်ကြားနှင့် ကပ်လာပြီး လည်တစ်ညှစ်ညှစ်ကြိုးကို သူ့လည်ပင်းတွင် စွပ်လိုက်သည်။ သို့သော် ဟမ်းမားသည် ကြိုးကို ဆွဲမညှစ်ဘဲ ထားပြီး သူ့လက်က မက်ဒလိန်း၏ ခန္ဓာကိုယ်အနှံ့သို့ သွားနေသည်။ ဟမ်းမားသည် သူ့ထက် သုံးလက်မလောက် ပိုကြောင်း သတိထားမိလိုက်သည်။

“ရှင်... ကျွန်မကို နမ်းမယ် မလား”

“ဒါပေါ့ကွယ်...”

ဟမ်းမားသည် ခြေဖျားထောက်ပြီး သူ့နှုတ်ခမ်းများက မက်ဒလိန်းဆီသို့ နီးကပ်လာသည်။ သူ့နှုတ်ခမ်းများ တော်တော်နီးလာသောအခါ ဆော်ဒလိန်း၏နှုတ်မှ မန္တန်တစ်ခုကို ရုတ်ဆိုလိုက်သည်။ ထိုနည်းသည် သန်းခေါင်ယံအချိန်သို့ပြောင်းလဲသွားသည့်အခါတိုင်း ကျောက်စားပွဲပိုင်းတွင် ခန္ဓာပြောင်းရာတွင် သူတို့အဖွဲ့ဝင်တွေ သုံးနေကျနည်း ဖြစ်သည်။

သူ ဘာလုပ်နေပြီဆိုတာကို ဟမ်းမားက ရုတ်တရက် သဘောပေါက်သွားသည်။ သို့သော် သိပ်ပြီး နောက်ကျသွားပြီ။

သူ၏ခန္ဓာကိုယ်အသစ်သို့ရောက်သောအခါ မက်ဒလိန်းသည် ဟမ်းမား၏နှုတ်ဖျားအသစ်မှ ဘာစကားလုံးမှထွက်မလာနိုင်ခင် လည်ပင်းကြိုးကို အားကုန်ညှစ်လိုက်သည်။ အသက်မဲ့သလို ငြိမ်သက်နေသော ဟမ်းမားဆီမှာတော့ အသံတိတ်မေးခွန်းများ ရှိနေလိမ့်မည်။

“နောက်ဆုံး လှည့်ကွက် ပဲ” ဟု စုန်းပျိုမလေး၏ ခန္ဓာကိုယ်ထဲတွင် သေဆုံးတော့မည့် ဟမ်းမားကို တီးတိုးပြောလိုက်သည်။

“ရှင်ကတော့ ကျွန်မလက်မောင်းထဲကို အဆိပ်ရည်တွေ ထိုးသွင်းလိုက်ရတယ်လို့ ထင်မှာပဲ”

သူသည် လည်ချောင်းသံကြီးဖြင့် ဖျစ်ညှစ်ကာ ရယ်မောနေသည်။

သုံးလေးမိနစ်လောက်ကြာပြီးနောက်တွင် ဟမ်းမားသေဆုံးသွားသည်။ မက်ဒလိန်းသည် သူ၏အောင်မြင်မှုပေါ်တွင် မည်သည့်စံစားမှုမှ မရှိသလိုမျိုး၊ ပြီးတော့ နောင်တလုံးဝမပါဘဲ အလောင်းကောင်ကို ငဲ့ကြည့်လိုက်သည်။

ဟမ်းမားသည် သူ့ကို မည်သို့သောရွေးချယ်ခွင့်ကိုမှ မပေးခဲ့ပါ။ သူ့အနေဖြင့် မိုးမခပင်ကြီး၏ သစ်ခေါက်ကို ထိတွေ့ခွင့်ရခဲ့၍သာ။

“ကျေးဇူးပါ... သစ်ပင်ကြီးရေ၊ ငါကတော့ မင်းကို သတိရနေမှာပါ” ဟု တွေးနေသည်။ သို့သော် နွေးထွေးသော တုန်ပြန်မှုတော့ သူ့၏ဆော်ဒလိန်းကလည်း စုန်းတစ်ယောက် မဟုတ်တော့ပါ။ သူသည် ထရ

အခါတွင် သဘာဝတရား၏ မည်သည့်အထိ
ကိုမှ မကြားနိုင်တော့ပါ။ သူသည် နားထိုင်း
တစ်ယောက်နီးပါး ဖြစ်နေသည်။

ဟမ်းမားကိုယ်နှင့် မက်ဒလိန်း
သည် သူ၏နောက်လိုက် စုန်းလိုက်မဆိုးများ
ဆီသို့ လှည့်လိုက်သည်။ သူတို့သည် စုန်းချို
မလေးတစ်ယောက်ကို သတ်လိုက်သည့်
လူသတ်သမားအား အားရဝမ်းသာ အော်
ဟစ်ပြီးထူးကာ ကောင်းပျို့ပေးနေကြသည်။
ဟမ်းမားသည် အသက်ရှင်လျက်ရှိနေသေး
သည့်ပုံစံဖြင့် သူတို့ကို အရှုံးလုပ်ရသည်

မှာ သိပ်တော့ မလွယ်လှပေ။

သူသည် ယခုအချိန်တွင် စွမ်းအားမဲ့နေသူတစ်ယောက်...။

စုန်းလောကနှင့်လည်း တစ်သက်လုံး ဝေးကွာသွားရပြီ။

သို့သော် သူ့အနေဖြင့် ဝီဝီပြင်ပြင် ဟန်ဆောင်နိုင်မည်ဆိုပါက
ဘဝသစ်တွင် သူ၏မောင်နှမတွေကို အမဲလိုက်ခံရခြင်းမှ ကာကွယ်ပေးနိုင်
လိမ့်မည်။ ထို့ပြင် စုန်းကဝေများကို မကောင်းဆိုးရွား စုန်းလိုက်မဆိုးများ
၏ရန်မှ ဝေးကွာစေရန်အတွက်လည်း သူ့ထံတွင် စုန်းလိုက်မဆိုးလက်သစ်
များကို သင်ကြားပေးမည့် လှည့်ကွက်သစ်တစ်ခု ရှိနေသည်။

နောက်ဆုံးတွင် စုန်းကဝေများရဲ့ဟမ်းမားသည် တရားမျှတစွာ
အတွက် အသုံးချခံဖြစ်လာပါတော့မည်။ မက်ဒလိန်းသည် မိုးမခပင်ကြီး
ကို နောက်ဆုံးအနေဖြင့် တစ်ချက်ကြည့်လိုက်သည်။ သူ၏မျက်လုံးများ
တွင် မျက်ရည်များ တွဲမိနေသည်။

“နှုတ်ဆက်ခဲ့ပါတယ် သူငယ်ချင်းရယ်” ဟု စိတ်ထဲမှ ပြောလိုက်
သည်။ သူသည် စုန်းလောကမှ စုန်းပျိုမလေးတစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့သည် ဆို
လျှင် စိတ်ကူးယဉ်သလိုများ ဖြစ်သွားမလား။

အင်း... စိတ်ကူးယဉ်ကြည့်ရမှာပေါ့။ စုန်းကဝေများရဲ့ဟမ်းမား
လက်သစ်ကတော့ ပြုံးလိုက်ပေသည်။

အရှေ့တိုင်း လောကီ အစီအရင်များ

ငွေကြေးဆိုင်ရာ ကံတရားများနှင့် နံပါတ်(၄)

(၄)ဂဏန်းဟာ အခြေခံကျကျ စီးပွားရေးစနစ်တည်ဆောက်ခြင်း၊ ကိုယ်ကိုယ်ကိုသာ အားကိုးအောင်မြင်ခြင်းနှင့် ငွေရေးကြေးရေးအဆင်ပြေမှုနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ကိစ္စများကို ကိုယ်စားပြုတယ်လို့ လောကီပညာရှင်များက လက်ခံထားကြပါတယ်။

ဒါကြောင့် ငွေရေးကြေးရေး အစီအရင်အတော်များများကို (၄)ဂဏန်းနဲ့ စီရင်ကြပါတယ်။ အရအစီအရင်ကလည်း နံပါတ်(၄)နဲ့ သက်ဆိုင်တဲ့ အဆောင်အစီအရင်တစ်ခုဖြစ်ပြီး ငွေရေးကြေးရေးနဲ့လုပ်ကိုင်ရတဲ့ စီးပွားရေးကိစ္စအတော်များများမှာ ဒီအဆောင်ကို ဆောင်ထားခြင်းအားဖြင့် အဆင်ပြေတာကို တွေ့ရပါတယ်။

လုပ်ငန်းတစ်ခုအစပြု လုပ်ကိုင်နေသူများ၊ ငွေကြေးကြပ်တည်းမျှတဲ့ငွေ လိုအပ်နေသူများအတွက် အဓိကသင့်တော်ပါတယ်။ အစီအရင်လုပ်မယ်ဆိုရင် ပထမဆုံးအနေဖြင့် မိမိကိုယ်နဲ့အတူ အမြဲတမ်းဆောင်ယူသွားတတ်တဲ့ပစ္စည်း (ဥပမာ - နာရီ၊ လက်ကောက်၊ ဆွဲကြိုး စသဖြင့်)ကို အရင်ယူပါမယ်။

စီးပွားရေးအတွက်၊ ငွေကြေးဆိုင်ရာ ကံတရားအတွက် အဆောင်ပစ္စည်းပြုလုပ်မှာ ဖြစ်တဲ့အတွက် တန်ဖိုးကြီးပစ္စည်းများ ဆွေးနွေးကြဖို့ကိုတော့ သတိပေးလိုက်ရပါတယ်။ တန်ဖိုး အသင့်အတင့်နဲ့ ကိုယ်အမြဲတမ်း သုံးလေ့ရှိတဲ့ တကယ်လို ဆုံးရှုံးသွားလည်း ဖူစင်စရာမလိုတဲ့ ပစ္စည်းမျိုးကို ဆွေးနွေးကြဖို့ မှာချင်ပါတယ်။

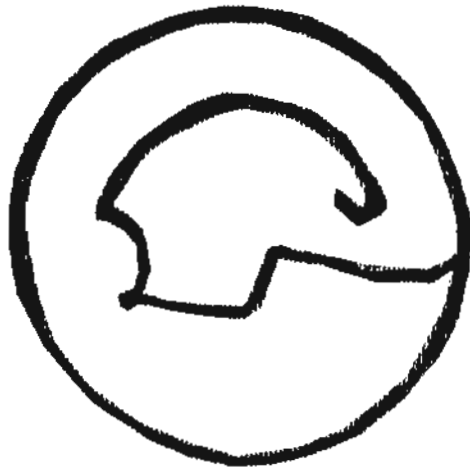
ပြီးတဲ့နောက်မှာ အဲဒီပစ္စည်းကို လက်ကိုင်ပုဂံနဲ့ထုတ်လိုက်ပြီး အတယ်ကို သဘာဝတရားများရှိရာနေရာ သဘာဝရေကန်၊ သစ်ပင်များ၊ နံရံများရှိရာနေရာကိုသွားပြီး မြေသားနေရာတစ်နေရာကို အနည်းငယ် ဆက်အောင်တူးလိုက်ပါ။ အဓိက လိုအပ်တာကတော့ သဘာဝမြေသားဖြစ်နေဖို့ပါပဲ။

တူးလိုက်လို့ ကျင်းသေးသေးလေးမျှဆိုရင်တော့ လက်ကိုင်ပုဂံနဲ့ထုတ်ထားတဲ့ပစ္စည်းကိုထည့်ပြီး မြေပြန်ဖို့လိုက်ပါ။ ဘာဂါတာမန္တန်မှ ချွတ်ဖတ်နေစရာ မလိုပါဘူး။ မြေမြှုပ်ပြီးနောက်မှာ အဲဒီနေရာကို ပြန်လည်ကြည့်ဘဲ ပြန်လာခဲ့လိုက်ပါ။

မြှုပ်နံထားတဲ့ပစ္စည်းကိုတော့ လေးရက် (ဒါမှမဟုတ်) လေးလဆင့် လေးဂဏန်းဆိုင်ရာ ကြာချိန်တစ်ခုအရောက်မှာ ပြန်လည်လာရောက်ကာ တူးဖော်ပါ။ (လေးနာရီအတွင်း ပြန်လည်တူးဖော်ခြင်းအတွက် အစီအရင် အစွမ်းမထက်ပါ)

ပြန်လည်တူးဖော်ပြီးရင် အဲဒီပစ္စည်းကို ကိုယ်ဆီမှာ ပြန်အသုံးပြု ဖြစ်ဆောင်ထားပါက အဲဒီနောက်ပိုင်းမှာ သင့်ရဲ့စီးပွားရေး၊ ငွေကြေးဆိုင်ရာ ကံတရားများ တစ်ဟုန်ထိုး တက်လာပါလိမ့်မယ်။

ပီယသိဒ္ဓိဝင် သံပရာသီးမန်းနည်း

ဆရာတော်တစ်ဦး ထိရောက်စွာအသုံးပြုခဲ့တဲ့ သံပရာသီးမန်းနည်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဆရာတော်ဆီကိုသွားတိုင်း လူတိုင်းကို အလိုဆန္ဒအားဖြင့် ပြည့်စုံစေဖို့ သံပရာသီးကိုလက်နဲ့စီရင်ပြီး ပေးလေ့ရှိပါတယ်။

ဘယ်လိုစီရင်ရမလဲဆိုတော့ သံပရာသီးကို ဖော်ပြပါပုံစံအတိုင်း အကြောပြတ်အောင် ရေးသားရပါမယ်။ ရေးထားတာက (၈-၃-၇-၀) ဖို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလိုရေးရာမှာ (၈) ဂဏန်းကို ပြောင်းပြန်စသွေပြီး ရေးရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီနောက် ဖော်ပြပါအတိုင်း (၃) ဂဏန်းကို ဆက်ရေးမယ်။ ပြီးရင် (၇) ဂဏန်းကိုဆက်ရေးပြီး (၇) ရဲ့အပြီးကနေ တစ်ဆက်တည်း သူ့ကို ပြောင်းပြန်ရေးပြီး စက်ဝိုင်းပုံစံ ဝိုင်းလိုက်ရပါမယ်။ ဂဏန်းအားလုံး ဆက်ဆက်တည်း ရေးဆွဲရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

(၈) ဂဏန်းကို ရေးစဉ်မှာ "ဥ... အဋ္ဌမဂ္ဂဂီနီ" လို့ ဆိုပြီး ရေးမယ်။

(၃) ဂဏန်းကို ရေးစဉ်မှာ "တိပိဋကတ္ထယံ" လို့ ဆိုပြီး ရေးမယ်။

(၇) ဂဏန်းကို ရေးစဉ်မှာ "သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂ" လို့ ဆိုပြီး ရေးမယ်။

(၀) ဂဏန်းကို ရေးစဉ်မှာ "သုညစေတိ" လို့ ဆိုပြီး

ရေးရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

မန္တန် အပြည့်အစုံကား

"ဥ... အဋ္ဌမဂ္ဂဂီနီ - တိပိဋကတ္ထယံ - သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂ - သုညစေတိ" ဖြစ်ပါတယ်။

အရေးနှင့်အရွတ်ကို တပြိုင်တည်း ဖြစ်စေရပါမယ်။ ပြီးရင် အဲဒီ မန္တန်နဲ့ပဲ (၃၇) အုပ် ထပ် မန်းပေးရပါမယ်။

ပြီးရင် -

"ဥ... နယေပရိယုတ္တေ ရျဉ်း ဆရာ ရျဉ်း၊ ကပ် ဆရာ ကပ်၊ သွာဟ" ဆိုတဲ့ မန္တန်နဲ့ (၃၇) အုပ် ထပ်မန်းပေးပါဦး။

ဒီအတိုင်း မန်းမှုတ်ရွတ်ဆိုပြီးရင် ရလာမယ့် အကျိုးရလဒ်ကား -

မိမိလိုရာကိစ္စ အောင်မြင်စေဖို့ ပြောဆိုတဲ့အခါ၊ ရျစ်ရေးကိစ္စ

အတွက် မိန်းမပျိုနဲ့ စကားပြောဆိုတဲ့အခါ၊ (ပယောဂကုဆရာများ)

ဆရာရှင်နဲ့ စကားပြောဆိုမေးမြန်းတဲ့အခါ၊ နိုင်ငံရေးသမားများ၊ တရား

ဆရာများ တရားဟောတဲ့အခါများမှာ အဲဒီသံပရာသီးကို ပွတ်ချေပြီး

ချုပ်၊ လက်ထဲမှာ နာနာလိုမ့်ပြီး ရှူပေးပါ။

ဒါဆိုရင် မျက်နှာမြင်ရုံ၊ အသံကြားရုံမျှဖြင့် ကိုယ့်အပေါ်ကို ချစ်ခင်စေနိုင်တဲ့အပြင် ကိုယ့်အကြံအစည်များလည်း ပြောသမျှ အောင်မြင်နိုင်ပါတယ်။ မိန်းကလေးများကိုချစ်ရေးဆိုတဲ့အခါမှာ အထူး အောင်မြင်တာကိုလည်း တွေ့ရပါတယ်။

အထူးမှာချင်တာကတော့ ကိုယ်က သူတစ်ပါးအတွက် ဒီအစီအရင်ကို လုပ်ပေးရမယ်ဆိုရင်တော့ မန္တန်စုတ်တဲ့နေရာမှာ (သုညစေတိ - တော - ဘဝိဿတိ) လို့ ဆိုရကြောင်း၊ မျက်နှာမြင် ချစ်ခင်စေ၊ အသံကြား သနားဂရုဏာသက်စေတဲ့ သံပရာသီးမန်းနည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒိုးသူတစ်ပါးအား စီရင်နည်း

၁၆	၉	၆	၃
၅	၄	၁၅	၁၀
၁၁	၁၄	၁	၈
၂	၇	၁၂	၁၃

မိမိရဲ့ဥစ္စာပစ္စည်းကို သူတစ်ပါးတို့ယူလျှင် ယခုအင်းကိုစီရင်နည်း သူရီး ဖမ်းနိုင်ပါတယ်။

အင်းစီရင်နည်းကတော့ ၎င်း အင်းကို သိမ်ဝင်သဝိတ်ကွဲမှာ ရွတ်လျှင် မဆစ်ဆီ(၅)ကျပ်သားကိုထည့်ပြီး ဖော်ပြပါ ဂါထာနဲ့ (၃၇) အုပ်စုထိ ရပါမယ်။ ရွတ်ဆိုရမယ့် ဂါထာကား...

“ဥ... အရပ်ထက် ဝန်းကျင်း စောင်ထခြင်သည်။ ရှင်နတ်များကို မတော်မူပါ။ မတော်မတရား လူ့မိုက်များအား ထင်ရှား အရပြပါ။ မင်းတော်တို့။ နတ်တကာတွင် အခေါင်ခြင်းသည်။ နတ်မင်း မြင်တော်မူပါ။

ဪ... အရပ်ထက် ဝန်းကျင်း စောင်ထခြင်သည်။ ရှင်နတ်များကို မတော်မူပါ။ မတော်မတရား လူ့မိုက်များအား ထင်ရှား အရပြပါ။ မင်းတော်တို့။ နတ်တကာတွင် အခေါင်ခြင်းသည်။ နတ်မင်း မြင်တော်မူပါ။

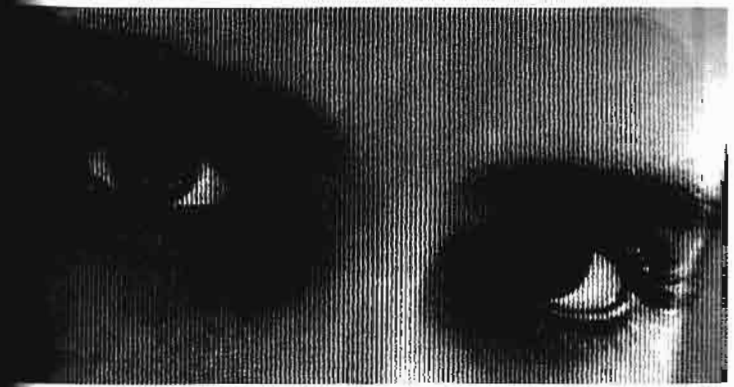
ဪ... အရပ်ထက် ဝန်းကျင်း စောင်ထခြင်သည်။ ရှင်နတ်များကို မတော်မူပါ။ မတော်မတရား လူ့မိုက်များအား ထင်ရှား အရပြပါ။ မင်းတော်တို့။ နတ်တကာတွင် အခေါင်ခြင်းသည်။ နတ်မင်း မြင်တော်မူပါ။

ဤဂါထာကိုရွတ်ပြီး အရပ်ထက်ဝန်းကျင်တိုင်အောင်ပသပြီး ခင်းကျင်းပြီးလျှင် မီးထွန်းပါလေ။ မီးထွန်းသောအခါ၊ ငှက်ပျောသီး(၄)ထုံး၊ အုန်းဆီ(၄)ဆံ၊ လက်ဖက်(၄)ထုပ်၊ မုန့်လေးရှက်၊ ကွမ်းလေးရာတို့နှင့် ပသပြီးလျှင် သစ္စာပြု၍ တန်ခိုးကြီးသောဘုရားမှာ မီးထွန်းပါလေ။

မိမိ ဥစ္စာပစ္စည်းကို ယူထား။ မီးထားသူများ မနေနိုင်။ လာတောင်ပန်ရလိမ့်မည် ဟူ၏။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုယ့်ဥစ္စာပစ္စည်းအစိုးခံရလို့ ဒီအတိုင်းထိုင်ပြီး စိတ်ညစ်နေမယ့်အစား ယခုအစီအရင်လေးကို ပြုလုပ်ပါက ကိုယ့်အတွက် တစ်စုံတစ်ရာ အကျိုးရှိသွားခဲ့ရင် မကောင်းပေဘူးလား။ ယုံကြည်စွာ ထုတ်ဆောင်ကြဖို့ တိုက်တွန်းပါရစေ။

ရှေးဟောင်း မျက်စိမန်းမန္တန်

လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း(၁၅၀)ကျော်လောက်က ရှေးဟောင်းပေစာ အစ်ရာမှာတွေ့ခဲ့ရတဲ့ မျက်စိမန်းမန္တန်ဖြစ်ပါတယ်။

ကိုယ်ကြိုက်နှစ်သက်သူတစ်ယောက်ရဲ့ မျက်စိမန်းမန္တန်ကို ကြည့်ပြီး ရွတ်ဆိုရတဲ့ မျက်စိမန်းမန္တန်တစ်ပုဒ် ဖြစ်ပါတယ်။ လွယ်ကူတဲ့နည်းလမ်းလေးဖြစ်တာကြောင့် တချို့မယုံကြည်မှာတောင် စိုးရိမ်မိပါတယ်။

မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ကိုယ့်အနေနဲ့ အရမှမြင်ဖူးပြီး မြင်ခြင်းချင်း ကြွေသွားတယ်ဆိုရင် ယခု မျက်စိမန်းမန္တန်လေးကို ချက်ချင်း ရွတ်ဆို အသုံးပြုနိုင်ပါတယ်။

သူ့မျက်နှာကိုစေ့စေ့ကြည့်ပြီး စိတ်ထဲကနေရွတ်ဆိုလိုက်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ရွတ်ဆိုရာမှာ များများရွတ်ဆိုနိုင်လေ၊ ပိုကောင်းလေဖြစ်ပြီး အနည်းဆုံး(၇)ခေါက် ရွတ်ပေးရပါမယ်။

ရွတ်ဆိုရာမှာကတော့ -

“ဥ - ကုမ္မာရေ၊ ရေကုမ္မာ - ရာဇဝတ္ထပတိ၊

သိန္ဓေ သိန္ဓေ အညဂစ္ဆန္တိ” ဖြစ်ပါတယ်။

မြင်မြင်ချင်း ချစ်မိသူတွေအတွက် မှတ်ထား။ ဆောင်ထားသင့်တဲ့ မန္တန်ကောင်းတစ်ပုဒ်ဖြစ်ပြီး တိုတောင်းတာကြောင့် အလွယ်တကူတတ်မှတ်ထားသင့်ကြောင်း ဖော်ပြလိုက်ရပါတယ်။

လာဘ်လာဘာပြည့်စုံစေမယ့် နှစ်သစ်ကူးမော်ရေခွေး

နှစ်ဟောင်းကုန်လို့ နှစ်သစ်ကူးပြောင်းတဲ့အချိန်မှာ စီရင်အကောင်းဆုံးက လာဘ်လာဘာပြည့်စုံစေမယ့် နှစ်သစ်ကူး မော်ရေခွေး အစီအရင် ဖြစ်ပါတယ်။

နှစ်ဟောင်းကဆိုးရွားခဲ့တဲ့ ငွေရေးကြေးရေးကံတွေကို ဆက်လက် နှစ်သစ်မှာ လာဘ်ရှင်ချင်သူများ ယုံကြည်စွာ ပြုလုပ်နိုင်ပါတယ်။

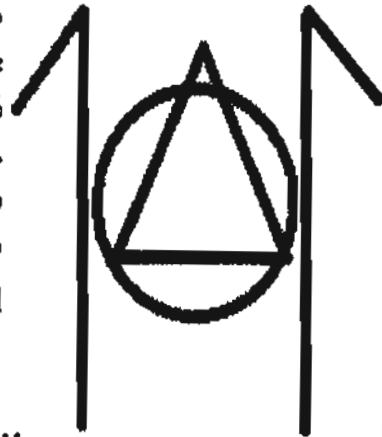
တစ်ခုရှိတာကတော့ စီရင်ထားတဲ့ရေခွေးကို ပွက်ပွက်ဆူအောင် လုပ်ပြီး အအေးခံကာ ရျက်ချင်း သောက်သုံးပေးဖို့ လိုပါလိမ့်မယ်။

သောက်သုံးရမယ့်အချိန်ကတော့ ဒီဇင်ဘာလ(၃၁)ရက်၊ ည(၁၂) နာရီ၊ နှစ်တစ်နှစ်ကို ကူးပြောင်းချိန်မှာ ရေခွေးကိုသောက်ရမှာဖြစ်ပြီး ရေခွေးကို ည(၁၁)နာရီလောက်ကတည်းက တည်ထားသင့်ပါတယ်။

ပထမဆုံး ရေခွေးတည်မယ့်အိုးမှာ ဖော်ပြထားတဲ့ ရေခွေးပုံတော်ကို ကပ်ပေးပါ။ အဲဒီအောက်မှာတော့ ရေခွေးအိုးတည်မယ့် မီးပုံရိပ်ယာတော်မှာ ငွေ (၅၀၀)ကျပ်တန် တစ်ရွက်၊ ညာဘက်မှာ ငွေကျပ်(၂၀၀)တန်တစ်ရွက်ကိုချကာ အဲဒီအပေါ်မှာ ဖယောင်းတိုင်တစ်ချောင်းစီ တင်ထားပါ။

ပြီးရင် ရေခွေးအိုးတည်ဖို့ မီးစတင်မွှေးလိုက်ပြီဆိုတာနဲ့ ဖယောင်း

တိုင်နှစ်ချောင်းကို ငွေစက္ကန့်များရဲ့ ရေမှာထားကာ စတင်မီးညှို့လိုက်ပါ။ ရေခွေးအိုးပွက်မချင်း ထိုင်နေရင်း ဘယ်ဘက်နဲ့ညာဘက်မှာချထားတဲ့ ငွေ(၅၀၀)တန်နဲ့ (၂၀၀)တန်တို့ကို တစ်ရွက်ကို လက်ဆက်ဆက်က လက်ဖက်တစ်ခုနဲ့ ဒီကပ်ထားပြီးနောက်မှာ အသက်ကိုပုံမှန်ရှူနေရင်း -

“ကောင်းမွန်တဲ့

လာဘ်လာဘာ ကံတရားတွေ ..

ရေခွေးအိုးထဲကို ပွက်ပွက်ဆူသည်အထိ ဝင်ရောက်ပြီး

မကောင်းတဲ့ကံဆိုး၊ ကံညစ်တွေ ..

အငွေ ဖျံသွားပါစေ” ဆိုပြီး အာရုံပြု ဆုတောင်းပါ။

ရေခွေးပွက်ပြီးဆိုရင် သန့်စင်တဲ့ခွက်တစ်ခုထဲထည့်ကာ အအေးခံပြီးနောက် ည(၁၂)နာရီတိတိကိုရောက်တဲ့အခါမှာ ရေခွေးကိုသုံးဆောင်နိုင်ပါပြီ။

ငွေစက္ကန့်နှစ်ရွက်ကိုတော့ ည(၁၂) နာရီမထိုးခင်မှာ တခြားသူတစ်ယောက်ကို ဘယ်လိုနည်းနဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ် မုန့်ဖိုး အနေနဲ့ပေးရမှာဖြစ်ပါတယ်။ ရေခွေးကိုသောက်ရာမှာ လက်ဖက်ခြောက်မခတ်ဘဲ သောက်သုံးရမှာဖြစ်ပါတယ်။

အခုလိုစီရင်သောက်သုံးနိုင်ခဲ့ရင်တော့ နှစ်သစ်တိုင်းမှာ တစ်နှစ်ဆက်လုံးအတွက် ကောင်းသော လာဘ်လာဘာကံများပွင့်လန်းပြီး ကံကောင်းခြင်း၊ စီးပွားဥစ္စာများဖြစ်ထွန်းခြင်း၊ ယခင်ကဆိုးရွားခဲ့တဲ့ ငွေရေးကြေးရေးကံများပြန်ကောင်းလာပြီး စည်းစိမ်ဥစ္စာအသစ်များကို ပိုင်ဆိုင်ခြင်း၊ အလုပ်များများမလုပ်ရဘဲ ငွေများများဝင်ခြင်းစတဲ့ လာဘာသိဒ္ဓိထူးများရရှိပါမယ်။

ချစ်သူနှစ်ဦးကိုအမြန်ကွဲစေနိုင်တဲ့ နည်းလမ်း

မိမိအိမ်ထောင်ဘက်၊ ဒါမှမဟုတ် မိမိ တစ်ဖက်သတ်ချစ်ရတဲ့ ဟာ တခြားသူတစ်ယောက်နဲ့ ချစ်ကြိုးသွယ်နေပြီဆိုရင် သူတို့ချစ်သူနှစ်ဦးကို လမ်းခွဲနိုင်တဲ့ အစီအရင်ရှိပါတယ်။ လုပ်ဆောင်ရမယ့်အချိန်က ညဆယ်ခေါင်ယံ ဆယ့်နှစ်နာရီတိတိမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

လိုအပ်တဲ့ပစ္စည်းတွေက အညှာပါတဲ့ ကွမ်းရွက်နှစ်ရွက်၊ အဆာစက်စက် ထုံးဘူးတစ်ဘူး တို့ဖြစ်ပါတယ်။ ညဆယ့်နှစ်နာရီထိုးတာနဲ့ ကွမ်းရွက်နှစ်ရွက်က အညှာနှစ်ရိုးစလုံးကို ညှာလက်နဲ့ဖြွပ်ပါ။

မိမိမိတ်နဲ့ နှုတ်ကနေလည်း -

“နင်တို့နှစ်ယောက်ရဲ့အချစ်တွေ
တဖြည်းဖြည်း ပျက်စီးယိုယွင်းလာပြီ”
လို့ ခပ်တိုးတိုး ရွတ်ဆိုပါ။

မိတ်ထဲကနေလည်း -

“သူတို့ချစ်သူနှစ်ယောက်
ထတယ် အဆင်မပြေဖြစ်နေပုံ”ကို
မြင်ယောင်ထားပါ။ ပြီးရင် ကွမ်းရွက်
နှစ်ရွက်ရဲ့အကြမ်းဘက်ကနေ ကိုယ်
ခွဲချင်တဲ့ လူနှစ်ယောက်ရဲ့နှာမည်ကို
ရေးပေးပါ။

တစ်ရွက်မှာ ယောက်ျား
လေးနာမည်၊ နောက်တစ်ရွက်မှာ
မိန်းကလေးနာမည်ကို ရေးပါ။ ခြေ
ထားတဲ့ ကွမ်းရိုးအညှာနဲ့ရေးရမှာ
ဖြစ်ပါတယ်။ ပြီးရင် အရွက်နှစ်ဖက်ကို မျက်နှာချင်းဆိုင်ကပ်ပြီး ဒေါသတကြီး
နဲ့ အစိတ်စိတ်အမြွှာမြွှာဖြစ်အောင် လုံးချေပစ်လိုက်ပါ။

“နင်တို့ဇာတ်လမ်း ဒီမှာ ပြီးပြီ၊ နင်တို့ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်
မှန်းသွားကြပြီ” ဆိုပြီး လက်နှောက်ပြန် အမှိုက်ပုံးထဲကို ပစ်လိုက်ပါ။ ဒီလို
လုပ်ဆောင်မှုကို သုံးညဆက်တိုက်လုပ်ရပါလိမ့်မယ်။ မိမိဘက်က ယုံကြည်
စွာနဲ့လုပ်ဆောင်ရင် အမှန်တကယ် အစွမ်းထက်မြက်ပါလိမ့်မယ်။ အားလုံး
တိုက်ချစ်တဲ့သူရဲ့အချစ်ကို ရယူနိုင်ပါစေ။

ဖျားနာနေသူများအတွက် အစီအရင်

ဖျားနာသူ၊ နေမကောင်းဖြစ်နေသူများကို ခံစားနေရတဲ့ ဝေဒနာ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေနိုင်တဲ့ အစီအရင်တစ်ခုဖြစ်ပြီး အိပ်ရာထဲလဲတဲ့ အထိ ဖြစ်နေသူကိုတောင်မှ ထိရောက်စွာ ကူညီပေးနိုင်ပါတယ်။ ရက်ပိုင်း အတွင်း သိသာစွာ ပြန်လည်ထောင်မတ်လာစေပါတယ်။

အရှေ့တိုင်း၊ ရိုးရာအစီအရင်တစ်ခုဖြစ်ပြီး မြန်မာ့ရှေးလူကြီးများ လည်း အသုံးပြုခဲ့ကြတဲ့ အစွမ်းထက်မြက်ဆဲ အစီအရင်တစ်ခုဖြစ်ပါတယ်။ အစီအရင်ကို ကိုယ့်ရဲ့ ဉာဏ်ရှိသလို အသုံးပြုနိုင်ပါတယ်။

ပထမဆုံး ကိုယ့်မိသားစုဝင်၊ သူငယ်ချင်း၊ မိတ်ဆွေတွေထဲမှာ ဖျားနာသူတွေရှိတယ်ဆိုရင် ပထမဆုံး ဈေးထဲကနေပြီး စာကလေးတွေကို ကျွေးဖို့အတွက်ရောင်းတဲ့ စပါးတွေ၊ စပါးနီလေးတွေကို ဝယ်ယူလိုက်ပါ။

ဖျားနာသူရှိတဲ့ အိမ်အဝန်း၊ အိမ်ရှေ့ဝရံတာ၊ ဒါမှမဟုတ် မိမိ အဆင်ပြေမယ့်နေရာမှာ စာကလေးတွေအတွက် စပါးနီတွေလေးတွေကို ချိတ်ဆွဲပြီး ကျွေးထားလိုက်ပါ။

နောက်နေ့မှာတော့ နှင်းဆီပန်းတစ်ပွင့်နဲ့ စာကလေးတွေ စား ထားတဲ့ စပါးနီကို တွဲချည်ပါ။ ချည်တဲ့နေရာမှာ ဖျားနာသူရဲ့ဆံပင်နဲ့ပါတဲ့

ချည်နိုင်ရင် အကောင်းဆုံး ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီလို တွဲချည်ပြီးတဲ့နောက် ဖျားနာနေသူ အိပ်ပျော်နေတဲ့အချိန်မှာ သူ့ကိုယ်ပေါ်ကနေ စပါးနီ၊ ဆံပင်နဲ့ နှင်းဆီတွေကို သုံးကြိမ်သပ်ချရင်း -

“မင်းရဲ့ ရောဂါတွေ၊ နာကျင်မှုတွေ မရှိတော့ဘူး... ဒီစပါးနီ၊ နှင်းဆီတွေပေါ်ကို မင်းရဲ့ ရောဂါတွေ၊ ဝေဒနာတွေ၊ နာကျင်မှုတွေ အကုန်ပါသွားပြီ” လို့ ပြောဆိုပေးပါ။

နောက်တစ်နေ့ရောက်တဲ့အခါမှာတော့ စပါးနီ၊ ဆံပင်နဲ့ နှင်းဆီတွေ ကို ရေစီးတဲ့နေရာ (စမ်းချောင်း၊ မြစ်၊ ပင်လယ် စသဖြင့်) မှာ မျောလိုက်ပါ။

အခုအစီအရင်ကို နေ့တိုင်းလုပ်ဆောင်ပေးနိုင်ရင် ပိုကောင်းပါတယ်။ (၅)ရက်၊ (၇)ရက်၊ (၉)ရက် အထိ လုပ်ဆောင်ပေးပါ။ အခြေအနေ ဆိုးတဲ့ ရောဂါဝေဒနာတွေတောင် အခုအစီအရင်နဲ့ သက်သာပျောက်ကင်း နိုင်တာကြောင့် မှတ်သားထားနိုင်ဖို့အတွက် ဖော်ပြလိုက်ရပါတယ်။

နာမည်ပြောင်းပြန်လှန် ခေါင်းကိုက်စေနည်း

အလွယ်ကူဆုံးနဲ့အပျော့ဆုံး နာမည်ပြောင်းပြန်လှန်၊ ခေါင်းကိုက်စေတဲ့ နည်းလမ်းဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလိုစီရင်နည်းများ ရှိကြောင်းကို သုတရသစစ်သော ဖော်ပြချက်ခြင်းဖြစ်ပြီး ဒီအစီအရင်မျိုးကို တော်တော်များများလည်း သိထားပြီး ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ ကက်ကင်းသဘောတရားလည်း ပါဝင်ပါတယ်။

“ကျိန်စာ ဝလေ၊ လူလှလေ” ဆိုတဲ့ ဆိုရိုးစကားလေးရှိလို့ ဘယ်သူ့မဆို၊ မကောင်းတာလုပ်ရင် တစ်ချိန်ချိန်မှာတော့ ကိုယ်ပြန်ထိပါလိမ့်မယ်။ အပျော့စား သုတစီရင်နည်းအဖြစ်သာ မှတ်သားထားကြပါ။ လိုအပ်တာတွေကတော့ သူ့ရဲ့နာမည်နဲ့ ဓာတ်ပုံတို့ ဖြစ်ပါတယ်။

နာမည်တစ်ခုနဲ့ ဥပမာပေးရမယ်ဆိုရင် နာမည်က “တင်တင်လှိုင်” ဆိုပါတော့။ သူ့ရဲ့နာမည်ကို ဇန့်နဲ့ ယူလိုက်ပါ။ ဇန့်နဲ့ယူနည်းကိုတော့ အားလုံးသိကြမှာဖြစ်တဲ့အတွက် အကျယ်ချဲ့မဖော်ပြတော့ပါဘူး။

တင် = စနေ၊ တင် = စနေ၊ လှိုင် = ဗုဒ္ဓဟူး

(စနေ + စနေ + ဗုဒ္ဓဟူး) ဆိုပြီး ရပါတယ်။

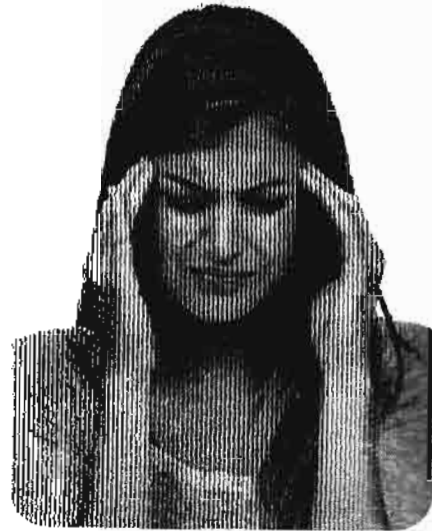
ဒီဟာကို ဒုတိယအဆင့် အနေနဲ့ ပြောင်းပြန်လှန်လိုက်ပါမယ်။

ဒီလိုဆိုရင် (ဗုဒ္ဓဟူး + စနေ + စနေ) အဲဒီလိုမျိုး ရလာပါလိမ့်မယ်။

ဒီလိုမျိုးရလာတယ်ဆိုရင် နာမည်ပြောင်းပြန်လှန်ခြင်းကို အရာဝတ္ထုပစ္စည်းကို ရှာခြင်းလိုက်ပါ။

လေထိုးတံ

(လေ = ဗုဒ္ဓဟူး၊ ထိုး = စနေ၊ တံ = စနေ) ဆိုပြီး ရပါလိမ့်မယ်။ ဒါဆိုရင် ပစ္စည်းရပြီး ပြီးရင် သူ့ရဲ့ဓာတ်ပုံကို ယူလိုက်ပါ။ အဲဒီဓာတ်ပုံရဲ့ နောက်ကျောဘက်မှာ သူ့ရဲ့ နာမည်ရင်း တင်တင်လှိုင် ဆိုတာကို မှင်နီဘောပင်နဲ့ ရေးသားလိုက်ပါ။ ရေးပြီးရင် အဲဒီဓာတ်ပုံလေးကို လေထိုးတံမှာညှပ်ထားပြီး

အလကို အဝထိုးရင်းနဲ့ တင်တင်လှိုင် ခေါင်းကိုက်ပါစေ။ ခေါင်းကိုက်ပါစေဆိုပြီး (၇)ခေါက် အသက်အောင်ရွတ်ဆိုပေးပါ။

ဒီလိုလုပ်ပြီး (၃)ရက်အတွင်းမှာ အစီအရင် အစွမ်းပြလာပါလိမ့်မယ်။ စည်းကမ်းလေးကတော့... ဘယ်အချိန်၊ ဘယ်နေရာမှာ ဘယ်သူ့ကို ဘယ်လိုလုပ်မယ်ဆိုတာကို ဘယ်သူမှမသိပါစေနဲ့ ဆိုတာနဲ့ အစီအရင်တိုင်းမှာ တစ်ယောက်ထဲသာ လုပ်ဆောင်ကြဖို့ ဖြစ်ပါတယ်။

ကာကွယ်နည်းကတော့ မိမိကိုတစ်စုံတစ်ယောက်က ပြုစားနိုင်အောင်ဆိုတဲ့အသိကို စိတ်ထဲမှာစွဲနေအောင် အမြဲတမ်းတွေးနေရပါမယ်။ အဲဒီလို လုပ်ဆောင်သူရဲ့အစီအရင်အစွမ်းဟာ မထက်မြက်သလို၊ တန်ပြန်အနေဖြင့် သူပြန်ခံစားရပါလိမ့်မယ်။

လက်ဆင့်ကမ်း ရွာသူအတတ်ပညာ

ရှေးယခင်က ရွာသူဆိုတာ စုန်းကဝေအတတ် တတ်မြောက်သူကို ခေါ်ဆိုတာဖြစ်ပြီး ယနေ့ခေတ်မှာလည်း ရွာသူအတတ်ပညာတွေ ကျန်ရှိနေပါသေးတယ်။ တချို့တွေဟာ ငွေအရာကောင်းသူတွေကို ကိုယ့်ရဲ့ ရှိတဲ့ ပညာကိုအသုံးပြုပြီး ရယူထားကြတာတွေတောင် ရှိပါတယ်။

လူတကာမသိနိုင်တဲ့ လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်သော ပညာရပ်တွေဟာ အဖေကနေ သား၊ အမေကနေ သမီးစသည်ဖြင့် အသီးသီး လက်ဆင့်ကမ်း သယ်ဆောင်လာကြတာ ဖြစ်ပါတယ်။

အခုဖော်ပြမှာကတော့ အများစုသိထားကြပြီး သုံးလေ့သုံးဆင်တဲ့ အတတ်ပညာတစ်ခုကို သုတအဖြစ် ပြန်လည်ဖော်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ အခက်တွေ့အောင်ကြည့်စားတဲ့ အစီအရင်တစ်ခုသာ ဖြစ်ပါတယ်။

အခု အစီအရင်ရဲ့အစွမ်းကတော့ လူကိုထိုင်ရာကနေ ထလိုရမယ့် စေ့ဘဲ ကြမ်းပြင်နဲ့ဖျာ တစ်သားတည်းကပ်နေစေပါလိမ့်မယ်။ ပထမဆုံး ရှိန်းမိုကို ရေလုံအိုးကွဲတစ်ခုမှာ ဖျော်ထားလိုက်ပါ။

“ရေလုံအိုးကွဲ” ဆိုတာကတော့ အသုဘချစဉ်မှာ ရေအိုးထဲထဲ ခိုက်ခွဲတဲ့အခါမှာ ရေအိုးဟာ အစိတ်စိတ်အမွှာမွှာမကွဲဘဲ အနားပဲ့လောက်သာ

ခွဲသွားတဲ့ ရေအိုးကို ဆိုလိုတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလိုအိုးမျိုးရအောင် ရှာဖွေ နှိပ်တော့ အနည်းငယ် ခက်ခဲပါလိမ့်မယ်။ ပြီးတော့ ဒီအိုးဟာ ပေါက်နေတာမျိုးလည်း မဖြစ်ရပါဘူး။ ရေလုံရပါမယ်။

အဲဒီ ရေလုံအိုးကွဲမှာ ရှိန်းမိုကို ထည့်ဖျော်ပြီးပြီဆိုရင် -

“ဥ . . ချမြကြီး ဝသုနေ တုန်းအနေ အစေ့မြလှ ကပ် ဆရာတတ်” လို့ မန္တန်နဲ့ (၇)ခေါက်မန်းပြီး ကြမ်းပြင်(သို့မဟုတ်) ဖျာမှာ သုတ်ဆိမ်းပါ။ ထိုင်မိသူတိုင်းဟာ တင်ပါး

တင်နေပြီး ထလိုမရတော့ဘဲ ဖြစ်နေပါလိမ့်မယ်။

ဖြေနည်းကတော့ သိမ်ဝင်ရေ (သို့မဟုတ်) ရေမန်းကို -

“ဥ . . တောင်ထိပ် ဘုရား

ရှား ဆရာ ရှား” လို့ (၇)ခေါက်မန်းပြီး ပက်ဖျန်းပေးလိုက်ပါ။

ဒီလို ပြန်ဖြေတော့မှသာ တင်ပါးနဲ့ကြမ်းပြင်(သို့မဟုတ်) ဖျာဟာ

သွားလိမ့်မယ်လို့ ရှေးဟောင်းလောကီကျမ်းမှာ ဖော်ပြထားပါတယ်။

ဒီလိုပညာရပ်မျိုးတွေရှိတယ်ဆိုတာ သုတအနေဖြင့် သိရှိနိုင်စေဖို့သာ ဖော်ပြလိုက်ရခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

အိပ်မက်ခေါင်းအုံး အချစ်မန္တန်

အိပ်မက်ခေါင်းအုံးနှင့် အပြန်အလှန် အိပ်မက်မက်စေတဲ့ အစီအစဉ် ကောင်းတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါကို "အိပ်မက်ခေါင်းအုံး အချစ်မန္တန်" လို့ ခေါ်ပါတယ်။

သတိပြုစေချင်တာက ဒီအစီအစဉ်ဟာ ကိုယ်ပေးချင်တဲ့တခြား အကြောင်းအရာတွေကို အိပ်မက်ထဲမှာမက်စေလို့မရဘဲ ချစ်ရေးချစ်ရာ ကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီးတော့သာ အိပ်မက် ပေးစေနိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ပြီးတော့ "ယောကျ်ားလေး မိန်းကလေးသို့" ချစ်သူကိုသာ အသံချပ် နိုင်မှာဖြစ်ပါတယ်။

ပထမဆုံးအနေနဲ့ ညအိပ်မက် ဝင်ခါနီး ကိုယ်ညာတိုင်း ခေါင်းအုံးအိပ်မက် ခေါင်းအုံးကိုယူကာ ကိုယ် အိပ်မက် မက်စေချင်တဲ့ တိတ်တခိုးချစ်ရသလို ကောင်းမလေးကို စိတ်ထဲမှာ မြင်ယောင်

ထားပြီးတော့ မန္တန်နဲ့ခေါင်းအုံးကို အသက်အောင်ပြီး (၇)ခေါက် ခန့်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဂါထာတစ်ခေါက် ခွတ်ပြီးတိုင်း ခေါင်းအုံးကို တစ်ခါ ထုတ်နုတ်ပေးရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ခွတ်ဆိုရမယ့် မန္တန်ကတော့...

"ဦး... သူရဿတီ၊

ဒေဝီမယ်လျှ။ ကိုယ် ဆိုင်ကြွလျက် (မိန်းကလေး အမည်) အား ကစားလိပ်ပြာ အိပ် ဆော်ပေးပါလော့။

ဦး... ဂစ္ဆအမုမိ ဩကာသော တိဋ္ဌဟိ"

တကယ်လို့ နှစ်ဦးနှစ်ဖက်လုံး အပြန်အလှန် အိပ်မက်မက်စေလို့ ဆယ်ဆိုရင်တော့ ခေါင်းအုံးကို မူလရွတ်နေရာမှ ပြောင်းပြန်လှန်ကာ အထက်ပါ မန္တန်ကိုပဲ အသက်အောင် ခုနှစ်ခေါက်ရွတ်ဆိုပြီး ခေါင်းအုံးကို ခန့်ချက်ထပ်ပုတ်ပေးရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

သီလ၊ သစ္စာရှိမှုနဲ့ တကယ် ချစ်မချစ်အပေါ်မူတည်ပြီး စိတ်တည်ငြိမ် နှုတ်လျှောက် အကျိုးသက်ရောက်မှုရှိတယ်လို့ သိရပါတယ်။ အမျိုးသားများ တိုယ်ချစ်နေရတဲ့ကောင်မလေးနဲ့ အပြင်မှာ အဆင်မပြေဖြစ်နေရင်တောင်

အိပ်မက်ထဲမှာ ဆိုစဉ်း အဆင်ပြေစေနိုင်တာမို့ ဖော်ပြပေးလိုက်ရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

လဇာတ်စွမ်းအင်နှင့် မှော်ပေါင်ဒါ စီရင်နည်း

အမျိုးမျိုးသော စွမ်းအင်များဟာ နေရာအနှံ့ ရှိပါတယ်။ အဲဒီလို
တချို့သောစွမ်းအင်များကို ခန္ဓာကိုယ်ကတိုက်ရိုက် ခံယူနိုင်စွမ်းမရှိဘဲ
ကြောင့် စွမ်းအင်တချို့ကို ခံယူအသုံးပြုနိုင်ဖို့အတွက် စွမ်းအင်ခံယူရာပစ္စည်း
(Power Receiver) များအဖြစ် အဆောင်ပစ္စည်းများကို အသုံးပြု
ပါတယ်။

ယခု အစီအရင်က ကိုယ့်ရဲ့အတွင်းစွမ်းအင်ကို အဆောင်ရဲ့စွမ်း
အင်နဲ့ပေါင်းစပ်ပြီး အချစ်စိတ်ကိုရယူပေးနိုင်မယ့် နည်းလမ်းဖြစ်ပါတယ်။
ပထမအဆင့်အနေဖြင့် သန့်စင်တဲ့ ရေခွက်အသစ်ခွက်အောက်ခြေမှာ ကိုယ့်
ချစ်သူရဲ့ ဓာတ်ပုံကိုဖြန့်ခင်းပြီး အပေါ်ကနေ ကြည်လင်တဲ့ရေကိုဖြည့်ပါ။
ရင် ဆားအချို့ကို ရေထဲကိုထည့်ပြီး လက်နဲ့မွှေရင်းနဲ့ စိတ်ကနေလည်း -

“ငါ့သူ့ကိုအရမ်းချစ်တယ်။

ဆားမှုန့်တွေ ရေမှာ ပျော်ဝင်နေသလိုမျိုး။

ငါ့အချစ်တွေလည်း သူ့နှလုံးသားမှာ ပျော်ဝင်နေပါစေ”

လို့ (၁)ကြိမ်တိတိ ရွတ်ဆိုပေးပါ။

ရွတ်ဆိုတဲ့နေရာမှာလည်း တကယ့်ရင်ထဲက လိုက်လိုက်လို့ဆို
ပေါ်လာတဲ့ ခံစားချက်နဲ့ ရွတ်ဆိုပေးရပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီနောက်မှာ လရောင်

ချာရောက်တဲ့နေရာမှာ မှန်တစ်ချပ်ကို ထောင်
ပြီး လရောင်ဟာ ကြေးမုံပြင်ကနေတဆင့်
ဆွဲထားတဲ့ ဆားရည်ခွက်ထဲကို ကျရောက်
နေပါစေ။

အဲဒီလိုထားတဲ့အချိန်မှာ လကို
တွေ့ကြည့်ရင်း -

“လရဲ့အေးမြတဲ့

စွမ်းအင်ကနေ တဆင့်

ငါ့ရဲ့ချစ်ခြင်းတရားတွေကို

သူ့ရဲ့နှလုံးသားဆီ ငြိမ်းချမ်းစွာ

ပို့လွှတ်ပြီး ကြေးမုံပြင်တစ်ချပ်လို့ပဲ

တူညီတဲ့ ချစ်ခြင်းတရားကို ပြန်လည်ရရှိပါစေ” လို့ ရင်ထဲကနေ
ဆိုက်လိုက်လို့လဲ (၁)ကြိမ်တိတိ ဆုတောင်းပေးပါ။

ဆုတောင်းပြီးသွားရင် မှန်ကိုမှောက်ကာ ဆားရည်ခွက်ကို ကိုယ့်
အိပ်ရာထဲသို့ ယူလာပါ။ ဆားရည်အနည်းငယ်ကို မိမိအိပ်စက်ရာ ခုတင်
ထဲသို့ ပက်ဖျန်းပေးလိုက်ပါ။

အဲဒီနောက်မှာ ပေါင်ဒါမှုန့် အသစ်တစ်ဘူးကိုယူပြီး ခုတင်ပေါ်မှာ
အိပ်စက်အနားယူလိုက်ပါ။ အိပ်စက်အနားယူစဉ် ပေါင်ဒါမှုန့်ဘူးကို နှလုံး
ဆာရုံရာမှာတင်ထားပြီး လက်နှစ်ဖက်နဲ့ဖိထားရင်း အိပ်မပျော်မချင်း ကိုယ်
ချစ်သူ့ကို သတိရပေးနေပါ။

မနက်ရောက်တဲ့အခါ အထဲကပေါင်ဒါကို လိမ်းလို့လည်းရသလို
ပေါင်ဒါမှုန့်ဘူးကိုလည်း ချစ်သူနဲ့တွေ့ဆုံနဲ့ ဝီယံအဆောင်အဖြစ် ဆောင်သွား
သို့ရပါတယ်။ နောက်ပြီး မှော်ပေါင်ဒါမှုန့်ကို လက်ဖဝါးထဲထည့်ပြီး ချစ်သူရဲ့
ဓာတ်ပုံကို မှတ်ထုတ်ခြင်းဖြင့်လည်း အသုံးပြုနိုင်ပါတယ်။

တစ်ဖက်သတ်ချစ်သူများနဲ့ အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် ကွဲတွာနေ
သူများကို အဆင်ပြေစေနိုင်စွမ်းရှိပြီး အဆောင်ကို မီးနေသည်များ ဆက်သွယ်
နဲ့သုသာန်၊ အိမ်သာနဲ့ အဝတ်ကြီးတန်းအောက်ကို မရောက်မီ သတ်မှတ်
ဆိုက်ရပါတယ်။

မှော်ပေါင်ဒါသုံးပြီး ချစ်သူပြန်လာအောင်လုပ်ဆောင်နည်း

မှော်ပေါင်ဒါကို အသုံးပြုပြီး ကိုယ့်ရင်ထဲကနေ ထွက်သွားခဲ့
ကိုယ့်ကိုအသည်းခွဲပြီး ထွက်သွားသူကို ကိုယ့်ဆီပြန်လာအောင် လုပ်
နိုင်တဲ့ အစီအရင် ဖြစ်ပါတယ်။

လုပ်ဆောင်ရမှာကတော့ ကြာသပတေး ည (၁၂)နာရီ ကြာသပတေးကနေ သောကြာနေ့ကို ကူးပြောင်းချိန်) မှာ ကိုယ့်ချစ်သူရဲ့အားကိုးကို ကိုယ့်အိပ်ရာခေါင်းရင်းမှာ ချထားပြီး ဓာတ်ပုံကိုရှေ့ထားကာ စိတ်ကွယ်ရာ ဘာသာရဲ့သူရားစာကို ရွတ်ဖတ်ခြင်း ပြုလုပ်ပါ။ ပြီးရင် ချစ်သူကို ကိုယ့်ရင်ထဲက ထွက်ပေါ်လာတဲ့ ခံစားချက်တွေကို မေတ္တာပို့ပေးပါ။

အဲဒီနောက် ကိုယ့်စိတ်ကို ပြန်လည်တည်ငြိမ်အောင်လုပ်ဖို့
တဲ့အခါမှာ သူနဲ့ချစ်ခဲ့တဲ့ အချိန်ကနေစပြီး ကွဲကွာခဲ့တဲ့အချိန်အထိ အ
အပျက်များကို မျက်ရည်ကူးသည့်တိုင်အောင် တွေးပါ။ လွမ်းဆွေးခံစားပြီး
နောက်မှာ ချစ်သူကိုပြန်လာစေလိုတဲ့ ဆန္ဒအပြည့်ထည့်ကာ မျက်ရည်
များကို ချစ်သူရဲ့ဓာတ်ပုံပေါ်မှာ သုတ်လိုက်ပါ။

ထွက်သမျှ ဖျက်ရည်အားလုံးကို ရှစ်သုရ်ဇာတ်ပုံပေါ်မှာ သုတ်
ရမှာဖြစ်ပါတယ်။ ဖျက်ခွင့်တွေ သုတ်စရာမရှိလောက်အောင် ကုန်သွယ်

ဆိုတော့မှ မှော်ပေါင်ဒါဘူးထဲက
ပေါင်ဒါနဲ့များကို လက်ထဲထည့်ပြီး
ဓာတ်ပုံပေါ်ကို ပါးစပ်က လေနဲ့မှုတ်
ထုတ်လိုက်ပါ။

ပြီးရင် အဲဒီဓာတ်ပုံပေါ်ကို
 ဇနီးရောင်ဖယောင်းတိုင်တစ်ချောင်း
 ထင်ထွန်းပြီး ဖယောင်းတိုင်မီးကို
 အသေအရာစူးစိုက်ကြည့်ကာ ကိုယ့်
 ချက်လုံးနှစ်လုံးရဲ့ကြား၊ နှာခေါင်းရဲ့
 အထက်နားက တတိယမျက်လုံးလို့
 ခေါ်တဲ့နေရာကနေ ရွှေကြိုးမျှင်လေး
 ထွက်လာပြီး ကိုယ့်ရစ်သဲ့ရဲ့တတိယ

ချက်လုံးနေရာဆီကို ဆက်သွယ်နေတယ်လို့ အာရုံပြုခံစားကာ -

“(ချစ်သူအမည်) မင်းရဲ့စိတ်ကို ငါပိုင်သွားပြီ...”

မင်းရဲ့ ဝိညာဉ်ကို ငါပိုင်သွားပြီ . . .

မင်းရဲ့ နှလုံးသားကို ငါပိုင်သွားပြီ...။

မင်း ငိုကြိုပဲ ဇောချာပေါက် ပြန်ချစ်လာရမယ်၊

မင်း ငါ့ကိုပဲ သေချာပေါက် ပြန်ချစ်လာရမယ်။

မင်း ငှက်ကိုပဲ သေချာပေါက် ပြန်ချစ်လာရမယ်”

အဲဒီစကားလုံးတွေကို ရွှေကြိုးပျဉ်ကနေတဆင့် သူ့ရဲ့တတိယ
ဇာတ်လုံးထဲကို တိုက်ရိုက်ပို့ဆောင်ပေးနေတယ်လို့ အာရုံပြထားတာ
အသေးတိုင်မီး ငြိမ်သည့်အထိ ရွတ်ဆိုပေးပါ။ ပြီးရင် ဓာတ်ပုံကို ခေါင်းအုံး
အောက်မှာထားကာ ချစ်သူကို မိမိရင်ထဲက တကယ်ခံစားရတဲ့အတိုင်း
အသံထွက်ပြီး ရင်ဖွင့်ကာ ခေါင်းအုံးကို ပုတ်သင်ပေးပါ။

ဒါပြီးရင် အစီအရင် ပြီးပြောကုန်ပြီဖြစ်လို့ အိပ်စက်လိုက်ပါ။ ကြာမီ
ချက်ပိုင်းအတွင်း သင့်ရဲ့ချစ်သူဟာ သင့်ဆီကိုစိတ်ပြန်လည်လာတာကို မသိ
နိုင်စရာကြုံတွေ့ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ချစ်သူကိုပြန်လည်လတ်စာချေဖို့ ကုန်
အောင်ရင်းရှုံးအတွက်တော့ ဒီအစီအရင်ဟာ အစွမ်းမထက်နိုင်ပါဘူး။

အလိုရှိသူကို အမိန့်ပေးဆင့်ခေါ်နည်း

ကိုယ့်ကို ပြန်လည်ဆက်သွယ်လိုတဲ့သူ၊ ဒါမှမဟုတ် အဆင်အသွယ်မရဖြစ်နေလို့ ကိုယ်ကအဆက်အသွယ်ရချင်သူကို အမိန့်ပေးဆင့်ခေါ်နိုင်တဲ့ အစီအရင်တစ်ခုဖြစ်ပါတယ်။ မိသားစု၊ သူငယ်ချင်း၊ ချစ်သူအားလုံးကို ဆင့်ခေါ်နိုင်ပါတယ်။

လုပ်ဆောင်ရမှာကတော့ -

ပထမဆုံး စာရွက်အလွတ်တစ်ရွက်မှာ ကိုယ်အဆက်အသွယ်ရလိုသူ (ချစ်သူသားမက သူငယ်ချင်းများနဲ့မိသားစုဝင်များ)ရဲ့ နာမည်ကို စက်ဝိုင်းဖြစ်အောင် နှစ်ခါရေးရပါမယ်။

ရေးတဲ့အခါမှာ ဆော့ပင်အပြာနဲ့ရေးရမှာဖြစ်ပြီး နာမည်ရဲ့အဆုံးအဆုံးနဲ့က ထိစပ်နေရမှာဖြစ်ကာ နာမည်နှစ်ခုပေါင်း စက်ဝိုင်းတစ်ခုဖြစ်ရပါမယ်။ အဲဒီလိုလုပ်ပြီးနောက်မှာ စက်ဝိုင်းပါ စာရွက်ကိုရှေ့မှာချကာ ငြိမ်သက်စွာထိုင်ရင်းနဲ့ လာစေချင်သူနဲ့ စိတ်ချင်းဆက်သွယ်နိုင်အောင် ကြိုးစားပါ။ သူ့ရဲ့ တတိယမျက်လုံးပုံကို ပေါ်လာအောင် လုပ်ဆောင်ပါ။

အဲဒီလိုလုပ်ရင်းနဲ့ သူ့ရဲ့တတိယမျက်လုံးနေရာကို မြင်ရပြီဆိုရင် ကိုယ့်ရဲ့တတိယမျက်လုံးနေရာကနေ ရွှေကြိုးတစ်ချောင်းထွက်လာပြီး

သူ့ရဲ့ တတိယမျက်လုံးထဲကို ဆက်သွယ်နေတယ်လို့ အာရုံပြုရင်း -

သူ့ကို ကိုယ်ပြန်ဆက်သွယ်စေချင်တဲ့ပုံစံ

(ဥပမာ - ဖုန်းနဲ့ ဆက်

သွယ်လာစေမလား...)

အိမ်ကိုပဲ လာရောက်

ဆက်သွယ်စေမလား...)

စာပို့ပြီး ဆက်သွယ်

လာစေမလား...)

ကိုယ် ဆန္ဒချီတဲ့ ပုံစံ

အတိုင်း ဆက်သွယ်ဖို့ စိတ်ထဲကနေ အမိန့်ပေး တောင်းဆိုလိုက်ပါ။

အဓိက အရေးအကြီးဆုံးအချိန်က ဆက်သွယ်နေချိန်ဖြစ်ပြီး ဆက်သွယ်ဖို့ အမိန့်ပေးခြင်းပြီးဆုံးကြောင်း သေချာတယ်ဆိုရင်တော့ စိတ်တို ပြန်ဖြည့်ထားပြီး စာရွက်ပေါ်က နာမည်စက်ဝိုင်းအလယ်ကို ပင်အပ်နဲ့ ဖောက်ချလိုက်ပါ။

ဖုန်းဆက်လာစေချင်ရင် ပင်အပ်နဲ့စာရွက်တွဲလျက်ကို ဖုန်းအနီးမှာထားနိုင်ပြီး အိမ်ကိုလာစေချင်ရင်တော့ ပင်အပ်ကိုကြိုးနဲ့သီကာ စာရွက်အကျစေဘဲ အိမ်အဝင်ဝမှာ ချိတ်ထားနိုင်ပါတယ်။ မိမိကို ဆက်သွယ်လာစေချင်တဲ့နေရာမျိုးမှာ ပင်အပ်နဲ့တွဲထားတဲ့စာရွက်လေးကို ထားပေးရပါလိမ့်မယ်။

အဲဒီလိုလုပ်ပြီး (၅)မိနစ်၊ ဒါမှမဟုတ် (၅)နာရီ၊ ဒါမှမဟုတ် (၅)ရက်၊ ဒါမှမဟုတ် (၅)လအကြာမှာ အဲဒီလူဆီကနေ အဆက်အသွယ်ရလာပါလိမ့်မယ်။ သက်ရှိထင်ရှားချီသူကိုသာ ဆက်သွယ်နိုင်တဲ့ လောကီအစီအရင်ကောင်းတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။

အစောင့်အရှောက်ဆင့်ခေါ်ခြင်း ပညာရပ်

လူတစ်ယောက်ရဲ့အိပ်ချိန်ဟာ ရုပ်နဲ့နာမ်နဲ့ တည်မြဲတဲ့ဆက်အား (Staple) မရှိတာကြောင့် လောကီအတတ်ပညာ တတ်မြောက်သူအချို့ဟာ လူတစ်ယောက် အိပ်နေချိန်မှာမှ ပြုစားမှုပြုလုပ်ကြပါတယ်။

ဒီလိုပြုစားခြင်းတွေ မခံရစေအောင် စည်းချက်အိပ်ကြရပါတယ်။ စည်းချက်အိပ်မိတဲ့အခါမျိုးမှာတော့ ကိုယ့်ရဲ့အစောင့်အရှောက်တွေက ကိုယ့်ကို အန္တရာယ်မဖြစ်စေဖို့ စောင့်ကြပ်ကြရပါတယ်။

အခု အစီအရင်ကတော့ အစောင့်အရှောက်မရှိသူများအတွက် အစောင့်အရှောက်ဆင့်ခေါ်ခြင်းဖြစ်ပြီး အစောင့်အရှောက်ဆိုတဲ့နေရာမှာ ကောင်းမွန်တဲ့ အစောင့်အရှောက်များသာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီအစီအရင်ကိုလုပ်ဆောင်မယ်ဆိုရင် တိုင်လေးတိုင်ရဲ့အလယ်မှာ အမိတ္တန်ဝင်ရမှာဖြစ်ပြီး တိုင်တစ်တိုင်နဲ့တစ်တိုင်ကို ပရိတ်ကြိုးနဲ့ ပတ်ချည်ထားရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကိုယ်တစ်ဦးတည်းအိပ်တဲ့ ခုတင်တိုင်လေးတိုင်မှာ ပတ်ချည်ပြီးတော့လည်း လုပ်ဆောင်နိုင်ပါတယ်။ လင်ရံမယားဖက် အိပ်စက်တဲ့ ခုတင်မျိုးဆိုရင်တော့ မရနိုင်ပါဘူး။

ဒီလို ပတ်ချည်ထားပြီးနောက်မှာတော့ ကိုယ့်ရဲ့ရှေ့တည့်တည့်မှာ

အခွက်တစ်ခွက်နဲ့ ဆားအနည်းငယ်ထည့်ထားတဲ့ ခွက်တစ်ခွက်ကို ထားပါ။ ပြီးရင် မိမိကိုးကွယ်ရာဘာသာရဲ့ အမွန်မြတ်ဆုံး သီလကို စောင့်တည်ပါ။ တိုယ့်ဘာသာရဲ့အမွန်မြတ်ဆုံး အကောင်းဆုံး သီလများကို စောင့်တည်နိုင်ကြပါတယ်။ အဓိကအချက်ကတော့ ကိုယ့်ရင်ထဲက စစ်မှန်သော လေးစားကိုးရှိုင်းတဲ့စိတ်နဲ့ ပြုလုပ်ဖို့သာ အရေးကြီးပါတယ်။ ကိုယ်စောင့်တည်နိုင်တဲ့ သီလနဲ့ တိုယ့်ဘာသာရဲ့တရားစာတို့ကို မိမိ စိတ်တိုင်းကျ ရွေးချယ် ရွတ်ဆိုနိုင်ပါတယ်။

ဗုဒ္ဓဘာသာကိုးကွယ်သူ ဖြစ်ပါက ကိုးပါးသီလဆောက်တည်ခြင်းဟာ အကောင်းဆုံးဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလိုဆောက်တည်ပြီးနောက်မှာ မိမိနဲ့ဘဝအဆက်ဆက်က ဆွေမျိုးတော်စပ်ခဲ့ဖူးသူများကို မေတ္တာပို့ အမျှဝေပါ။ ပြီးနောက်မှာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ဖြစ်ပါက -

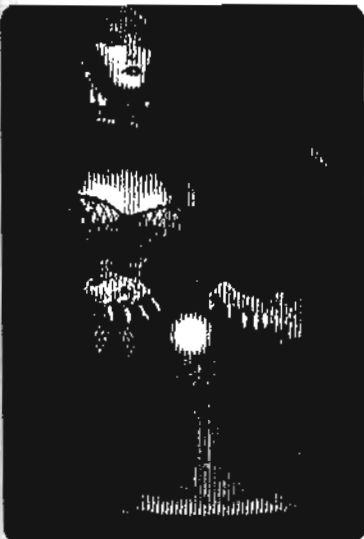
“ဗုဒ္ဓ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ
ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ
သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ

ဒုတိယပိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ..တတိယပိ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ..”
အထိ ပုတီး(၁)ပတ်စီ၊ စုစုပေါင်း(၉)ပတ်စီပေါ့။ ပြီးနောက်မှာ “ဝိပါက ပစ္စယော” (၂၇)ပတ်၊ “ပစ္စယော ဝိပါက” (၂၇) ပတ်စီပေါ့။ ပြီးရင် စိတ်တည်ငြိမ်အောင် တရားထိုင်ပါ။

တရားထိုင်ရင်းနဲ့ မိမိရဲ့စိတ်ကိုလွတ်လပ်စွာထားကာ ဝမ်းနည်းစရာ အားလုံး စိတ်ထဲမှာ လုံးဝမရှိတော့ပါက ရေခွက်နှင့် ဆားခွက်ထဲတို့ စကြာဝဠာမှစွမ်းအားများ ပျော်ဝင် ဝင်ရောက်နေတယ်လို့ အာရုံပြုထားပါ။

အဲဒီလိုလုပ်ပြီးနောက်မှာ ဆားခွက်ထဲမှဆားများကို ရေခွက်ထဲသို့ လိုက်ပြီးနောက် -

“အကျွန်သည် ဒီစွမ်းအားမျှ
 ပါဝင်သောရေကို
 သောက်သုံးပြီးနောက် အင်အား
 ကြီးမားသူ ဖြစ်သွားရေပြီ။
 စွမ်းအင်များသည် အကျွန်ုပ်
 ကိုယ်တွင်းပတ်ပတ်လည်တွင်
 တံတိုင်းတစ်ခုလို ကာရံပြီး ခြံ
 တာကြောင့်
 ဘယ်လို ပြုစားမှု အနှောင့်
 အယှက်မျိုးမှ
 ဝင်ရောက် နိုင်တော့မည်
 မဟုတ်တော့ပါ။

စွမ်းအင်များနှဲ့အတူ ကျွန်ုပ်အတွက်
 ကောင်းသော ကံတရားများလည်း
 ဤခွက်ထဲမှတစ်ဆင့် ယူဆောင် သောက်သုံးနိုင်တော့မည်။
 အောင်ပြီ .. အောင်ပြီ .. အောင်ပြီ”

လို့ တည်ငြိမ်လေးနက်စွာ ရွတ်ဆိုလိုက်ပြီးနောက် ဆားခွက်ဆွဲ
 ကိုသောက်သုံးနိုင်ပါပြီ။ အိပ်စက်တဲ့အခါမှာ မိမိစိတ်ခွဲတဲ့ပုတီးကို လည်ဝင်း
 မှာ ဆွဲပြီး အိပ်စက်နိုင်ပါတယ်။ ဒါဆိုရင် သင့်ထံကို ကောင်းမွန်တဲ့အစောင့်
 အရှောက်များ ရောက်ရှိစောင့်ရှောက်ပြီး အမှန်တကယ် အစွမ်းထက်တဲ့
 အစီအရင်ဖြစ်ပါတယ်။

ကောင်းမွန်သော အစောင့်အရှောက်များရဲ့စောင့်ရှောက်မှုကို ခံ
 ခြင်းကြောင့် အရာရာမှာ ကံကောင်းခြင်း၊ လာဘ်လာဘာရွှင်လန်းခြင်းများကို
 ရက်ပိုင်းအတွင်း သိသိသာသာ ခံစားရပါလိမ့်မယ်။

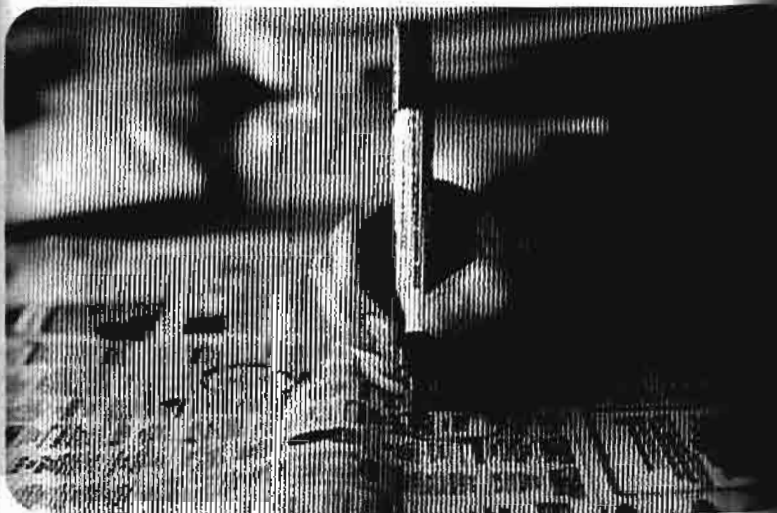
ဆရာကိုင်းဆေးကြိမ်လုံး ပြုလုပ်နည်း

အရှေ့တိုင်း အထက်လမ်းဆရာတို့ဟာ ဆေးကြိမ်လုံးကို အမှောင်
 ဖယောဂများကို နှိမ်နင်းရန်နဲ့ ပညာပြိုင်ကြရန်အတွက် ဆေးကြိမ်လုံးကို
 အသုံးပြုကြပါတယ်။ အထက်လမ်းဆရာတို့ အသုံးပြုတဲ့ ဆေးကြိမ်လုံး
 စီရင်နည်းကတော့ ဝါးပြန်ကို နှစ်တောင်အထိဖြတ်ကာ တံစူးဝါးလုပ်ပြီး
 ထိုးရပါမယ်။ အဲဒီနောက် လင်းတပနီအူစွပ်ကာ အပေါ်က ခွေးနက်အူကို
 ထပ်ပြီးစွပ်ပါ။ အဲဒီအပေါ်မှာ ခြေမကြိုးရစ်ပတ်ကာ အပေါ်မှာ ဖယောင်း
 ဖုဆိုးကို ထပ်မံရစ်ပတ်ပြီးလျှင် လင်းတတစ်ကောင်လုံး၏ပြာကို သစ်ထေးနှင့်
 နယ်ကာ သားရိုးလုပ်ပြီး ခံရပါမယ်။ အဲဒီနောက်မှာတော့ -

“အံ့... တစ်ပင်တိုင်နှင့် ရိပ်မြိုင်စိုးသည်။ တန်ခိုးကြီးစွာ၊ တယ်...
 ဒေါ... ငါ၏ရန်သူ ရုယုကြာ နှိမ်နင်းပါလော့။ မကြာတောင်းတောင်း ဝမ်း
 ကောင်း၊ လျှင်ကြောင်း သိဒ္ဓိတိုက်၊ လျှင်ကြောင်း သိဒ္ဓိလိုက်” တုသော
 ဖြင့် (၇)အုပ်စုပေါ်ရပါမယ်။ အကျိုးကျေးဇူးမှာ ပယောဂဝမ်းဝါးတို့အတွက်
 အော်၏။ ရိုက်လျှင်ပြေး၏။ ရေစိမ်တိုက်လျှင် ဒဏ်ပြန်နိုင်ပါသည်။

အလုပ်အကိုင်ရရှိနိုင်မယ့် အစီအရင်

အခုအချိန်မှာ အလုပ်အကိုင်အခွင့်အလမ်းတွေ ပွင့်လန်းပြီး လစာကောင်းကောင်းနဲ့ အလုပ်ခေါ်ကြော်ငြာတွေလည်း မက်မောစွယ်ဖတ်ရုံရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီလို မက်လောက်စရာရှိတဲ့ အဆင့်အတန်းရှိရှိ၊ ကိုယ့်ရဲ့ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးကို ဖော်ထုတ်နိုင်မယ့် အလုပ်ကြော်ငြာတစ်ခုတွေ့တယ်ဆိုရင်တော့ အလုပ်လုပ်ချင်သူများဟာ အလုပ်လျှောက်ဖြစ်ကြမှာ သေချာပါတယ်။

အလုပ်ကို ရချင်တယ်ဆိုရင်တော့ အလုပ်လျှောက်လွှာမတင်ခင် လောကီအစီအရင်တစ်ခုကို လုပ်ဆောင်သွားနိုင်ပါတယ်။

လုပ်ရမှာကတော့... ပထမဆုံး ညာသန်းခေါင်ယံအချိန်မှာ ကိုယ်လုပ်မယ့် အလုပ်ကြော်ငြာကို စာရွက်အဖြူသန့်သန့်တစ်ခုအပေါ်မှာ ရေးပေးပါ။

တကယ်လို့ သင်မှာ စိတ်ကူးထားတဲ့ဆန္ဒ ရှိတယ်။ ရည်မှန်းထားတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ရှိတယ်ဆိုရင်တော့ အလုပ်လုပ်ရမယ့် ရာထူးနဲ့ ဖြစ်နိုင်ခြေရှိတဲ့ လိုချင်တဲ့လစာကိုပါ တစ်ခါတည်းချရေးနိုင်ရင် ကောင်းပါတယ်။

စာရွက်ပေါ်မှာ အလုပ်ကြော်ငြာကို အာရုံစိုက်ပြီး ရေးနိုင်လေလေ၊ သင့်ရဲ့စိတ်စွမ်းအင်ကို ပိုပြီး အားဖြည့်နိုင်လေလေဖြစ်ပြီး တော့ သင့်ကိုယ်သင်လည်း ဒီအလုပ်ကိုရရမယ်လို့ ယုံကြည်ထားရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

လေဟာနယ်(သို့မဟုတ်) ကြောငှာစွမ်းအင်ကိုလည်း အပြည့်အဝ ယုံကြည်ထားရမှာ ဖြစ်ပြီး "ဒါဟာ . . . တကယ်အလုပ်ဖြစ်ပါ့မလား" ဆိုတဲ့ အတွေးကို လုံးဝတောင် ဝင်လိုမရပါဘူး။

ပြီးနောက်မှာတော့ နက်ပြာရောင်ဖယောင်းတိုင်တစ်ချောင်းကို တွယ်ပြန်တဲ့ သတ္တုလင်ပန်းတစ်ခုပေါ်မှာတင်ပြီး ထွန်းညှိလိုက်ပါ။ အပြာရောင်ဟာ လူ့စိတ်ကိုကိုင်စွဲစေပြီး အလုပ်အကိုင်အတွက် စိတ်ချရမှာ အလွန်ပဲကောင်းမွန်ပါတယ်။

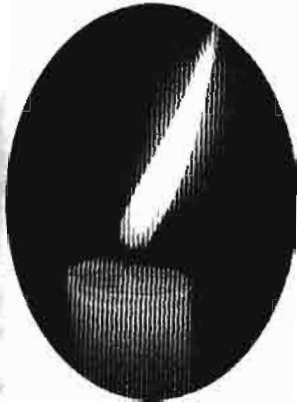
ပြီးရင် သင်ကိုယ်တိုင်ရေးသားထားတဲ့အလုပ်ကြော်ငြာစာရွက်ကို အလွတ်ရသည့်အထိ ကြိမ်ဖန်များစွာဖတ်ရှုပြီးနောက် ကြော်ငြာစာရွက်ကို ဖယောင်းတိုင်ကလောင်ကျွမ်းနေတဲ့ မီးတောက်နဲ့ မီးရှို့လိုက်ရပါမယ်။

ပြီးနောက် လင်ပန်းပေါ်မှာ သင်ရှိလိုက်တဲ့ တတ္တုပြာတွေ ကူးနေပါစေ။

အဲဒီလို စာရွက်က ပြာတွေ လင်ပန်းပေါ် အတုတူပွားဆွဲအောင်...

ကဝေပျိုမှတ်တမ်း

ပြာတွေကို ကိုယ်ပိုင်သေတ္တာ သေးသေးလေး ထဲမှာ (ဒါမှမဟုတ်) အိတ်တစ်လုံးထဲမှာ ခုပြီး ထည့်ပေးပါ။ တကယ်လို့ စာရွက်ကပြာတွေ လောင်ကျွမ်းနေတဲ့ ဖယောင်းတိုင်က ဖယောင်း စက်များနဲ့ အတူရောပြီး ယူမရဖြစ်သွားရင်တော့ အစီအရင်ကို အစက ပြန်စရပါလိမ့်မယ်။

ဒီနောက်မှာတော့ ပြာသေတ္တာကို ကိုယ်လျှောက်မယ့် အလုပ် အလျင်စီ၊ ဒါမှ မဟုတ် ကုမ္ပဏီနဲ့ အနီးဆုံးနေရာက ညောင်ပင်

မိုးမခပင်၊ အင်ကြင်းပင်၊ ပိ တောက်ပင်၊ ဝက်သစ်ချပင် စတဲ့ မြင့်မြတ်သော သစ်ပင် ကြီးတစ်ပင်ရဲ့ အောက်မှာ မြှုပ်နှံလိုက်ပါ။

တကယ်လို့ သစ် ပင် ရှာမတွေ့ခဲ့ဘူး ဆိုရင် တော့ ပြာဘူးကို ငွေအကြွေ စေတော့ ထည့်ထားတဲ့ အိုးထဲ မှာ မြှုပ်ထားလိုက်ပါ။ မကြာမီ ရက်ပိုင်းအတွင်း သင်လျှောက်ထားသော အလုပ်မှ သတင်းကောင်းတစ်ခုကို ကြားရမှာဖြစ်ပြီး အလုပ်အကိုင် လျှောက် ထားရာမှာ အောင်မြင်တဲ့အစီအရင်တစ်ခုဖြစ်ပါတယ်။

ဒီပေမယ့် တစ်ခုသတိပြုစေချင်တာကတော့ မူလတန်းအဆင့် သာ အောင်မြင်ပြီး အင်္ဂလိပ်စကားပြန်အဆင့်ကို လျှောက်ထားခြင်းကဲ့သို့ သော မဖြစ်နိုင်သော အလုပ်အကိုင်လျှောက်ထားမှုများအတွက်တော့ ဒီအစီ အရင်ဟာ ဘာမှဖြစ်လာနိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။

မင်းတုန်းမင်းပေကိလက်

ကဝေမကြီးအမေ

◆ ◆ ◆

“ဘုန်းတော်ကြောင့် ဤအရာသည် ကဝေယျို အယူဝါဒတို့အရ ယုတ်ကြောင်းပါဘုရား... စုန်း နတ်၊ ပယောဆိသည်မှာ အနာဂိသုသာလျှင် ပြုစားလို့ရပါသည် ဘုရား။ ယခု ဘုရားထံတွင် အနာမဂိပါ။ မှန်လှပါ။ ယခု ဘုရား ကျွန်တော်မိုး အနာဂိအောင် ပြုလုပ်လိုက်ပါမည် ဘုရား” ကြည်ရင်း ကြည်ရင်းနှင့် ဘုရားမှာ ပုတ်ရွံ့၍ လာလေသည်။

(၁)

စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ငါးစွန်းမြို့နယ်တွင်ရှိသော ဧရာဝတီမြစ်၏အရှေ့ဘက်ကမ်း၊ ကျွန်းရွာလေးများဖြစ်သည့် တပ်ထောင်ရွာ၊ သုခကာရီရွာ၊ ရွှေပေါက်ပင်ရွာ၊ ခေရင်ရွာ၊ ကန်လန်ရွာ စသောရွာများအပါအဝင် ရွာပေါင်း(၁၂)ရွာကို မင်းတုန်းမင်း၏အတွင်းသက်တော်စောင့်၊ သမီးတော်၏လှေတော်ဦးစီးမင်း၊ အတွင်းစားတမ်းနန်းတွင်းသမားတော်ကြီး ဦးရွှေပေါ် အပိုင်စားရသည်။

ဦးရွှေပေါ်၏သား ဦးဘရင်သည် သွေးသောက်ဘိုးတော်ကီ၏ ငွေစားဆုရ၊ မင်းမှုလွတ် ဆရာကြီးဖြစ်၏။ မြင်းခြံ တောင်ဘက်တစ်ခွင်တွင် မီးယပ်၊ ခမ္ဘာ၊ ပယောဂတို့နှင့်ပတ်သက်၍ နာမည်ကြီးသော ဆရာကြီးဖြစ်၏။ ဆရာဦးဘရင်၏သား မောင်အောင်ထိန်သည် ကလေးသူငယ်နာရောဂါ၊ ပယောဂနှင့် ကာလသားရောဂါတို့တွင် နာမည်ကြီးသော ဆရာဖြစ်၏။ အသက်အရွယ်ရလာသောအခါ ဖခင်ဖြစ်သူ ဆရာဦးဘရင်၏ ဂဏဝိသုဒ္ဓိ မဟာမင်္ဂလာ အောင်သိဒ္ဓိတိုက်တော်ကြီး၏ အကြီးအကဲခေါင်းဆောင် ဖြစ်လာခဲ့၏။

အင်္ဂလိပ်တို့တက်လာပြီး သီပေါမင်းပါတော်မူပြီးနောက် ဦးရွှေပေါ်သည် ရွှေကျီးမြင့်မင်းသားကြီးနှင့်အတူ မြင်းခြံမြို့တောင်ဘက်၊ ဂေါင်းခွဲခံတပ်မှနေ၍ ကုလားစစ်သားတို့အား ဓားတစ်လက်စီဖြင့် ခုခံတိုက်ခိုက်ခဲ့ရာ ကုလားပေါင်းထောင်ချီ၍ မင်းသားကြီးနှင့်အတူ ဦးရွှေပေါ်လက်ချက်ကြောင့် သေခဲ့ကြ၏။ ကုလားစစ်သားတို့က တူမီးပစ်၍မရ၊ ဦးရွှေပေါ်၏သိုင်းပညာ၊ စစ်ဝင် စစ်ထိုးပညာ၏အောက်တွင် ကုလားပေါင်းများစွာ သေခဲ့ရ၏။

သို့သော် ကုလားစစ်တပ်မှာ သိန်းချီရှိနေသဖြင့် မင်းသားကြီးနှင့် ဦးရွှေပေါ်နှစ်ယောက်တို့သည် ခြေကုန်လက်ပမ်းကြွလာ၏။ ထို့ကြောင့် ဆက်မတိုက်နိုင်ဘဲ ဆုတ်ခဲ့ကြရ၏။ ဤအကြောင်းကြောင့် ရွှေကျီးမြင့်မင်းသားကြီးက ဟင်္သာတနန်းတော်ကျွန်း ရွာလေးတွင် စစ်ဘေးရှောင်နေခဲ့ကြရ၏။ ဦးရွှေပေါ်က ပဲကြီးကျွန်းရွာတွင် ၎င်းရွာသူနှင့်အိမ်ထောင်ကျ၍ သားသမီးသုံးယောက်ထွန်းကားခဲ့၍ စစ်ကိုင်း၊ ငန်းစွန်းမြို့နယ်၊ ကန်လန်ရွာတွင်လည်း ဇနီးသားသမီးများ ကျန်ခဲ့၏။

(၁၂) ရွာစား ဦးရွှေပေါ်၏မြေးဖြစ်သော ဘိုးတော်အောင်ထိန်၊ မိဘဘိုးဘွားတို့၏အမွေကို ထိန်းသိမ်းရင်း အသက်မွေးဝမ်းကြောင်း လုပ်ငန်းတစ်ခုအဖြစ် အမျိုးမျိုးရှိသော ကန်လန်ရွာသို့ တစ်နှစ်လျှင် နှစ်ခေါက်သုံးခေါက်လောက်ရောက်၏။ ထိုကန်လန်ရွာသည် အိမ်ခြေတစ်ထောင်ကျော်လောက်ရှိသော ရွာကြီးပင်ဖြစ်၏။ ထိုရွာကြီးတွင် အမေမနီဆိုသော ကဝေမကြီးသည် နယ်ကျော်၊ ရပ်ကျော်ပင်ဖြစ်၏။

အမေမနီ၏အစွမ်းသတ္တိတို့ကို နေပြည်တော်မှ ကြားသောအခါ ဦးရွှေပေါ်အား နန်းတွင်းသို့ခေါ်ဆောင်လာရန် မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးက ဦးရွှေပေါ်ကို အမိန့်ပေးခဲ့သဖြင့် တစ်နေ့တွင် စုန်းကဝေမကြီးအမေမနီတို့ ဖန္တလေးရတနာပုံမင်းနေပြည်တော်သို့ ခေါ်ဆောင်လာခဲ့သည်။ မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးသည် မှူးကြီးမတ်ရာသေအနာပတ်တို့၏ရှေ့တွင် ဘုရားတော်တို့ကိုတင်၍ စုန်းကဝေမကြီးအမေမနီကို ပြုစားခိုင်း၏။

စုန်းကဝေမကြီးအမေမနီသည် ရွှေးသီးရွှေးပေါက်ပြန့်သော စားသောက်လည်း ဘုရားသီးမှာ ဘာမှ ဖြစ်မလား ဤအခြေအနေကို ဖြစ်သော

အခါမင်းတုန်းမင်းတရားကြီးသည် ပြုံးတော်မူ၏။ မင်းတရားကြီး၏အကြံ
ကြောင့် အမေနှိမိတ်တွင် ပို၍ ခံပြင်းလာ၏။ ခံပြင်းစိတ်၊ ဒေါသတရားတို့
ဖြင့် မည်မျှပင် ပြုစားသော်လည်း ဘူးသီးမှာ လုံးဝထူးခြားမှု ဖြစ်မလာခဲ့ပေ။
ထိုအခါဦးရွှေပေါသည် အမေနှိမိတ်ကြည့်၍ စိတ်မကောင်းဖြစ်လာ၏။

“ဘုန်းတော်အလွန်ကြီးမြတ်သော မင်းတရားကြီး ဘုရား...”

“မောင်ရွှေပေါ ဘာများ လျှောက်တင်မလို့လဲ”

“ဘုန်းတော်ကြောင့် ဤအရာသည် ကဝေမကြီးဒေါ်နီ၏ညီဗျင်း
မူမဟုတ်ကြောင်းပါ ဘုရား...။ စုန်း၊ နတ်၊ ပယောဂဆိုသည်မှာ အနာရီသူ
သာလျှင် ပြုစားလို့ရပါသည် ဘုရား...။ ယခုဘူးသီးတွင် အနာရီမရှိပါ ဘုရား
မှန်လှပါ ... ယခု ဘုရား ကျွန်တော်မျိုး အနာရီအောင် ပြုလုပ်လိုက်ပါမည်
ဘုရား...”

ဦးရွှေပေါသည် ထိုင်ရာမှထ၍ ကလပ်ပေါ်တွင် တင်ထားသော
ဘူးသီးကို လက်သည်းဖြင့် ဆိတ်လိုက်၏။ သုံးလေးချက်မျှ လက်သည်းဖြင့်
ဆိတ်လိုက်ပြီး -

“ကဲ... ကဝေမကြီး ဒေါ်နီ ပြုစားပေတော့ ဗျာ...”

ဦးရွှေပေါသည် လက်သည်းနှင့်ဆိတ်ပြီးလျှင် ဒေါ်နီအား ပြုစား
ခိုင်းလိုက်၏။ ဒေါ်နီသည် ဖုတ်ယအကြိမ် ပြုစားလေတော့၏။ ထိုအခါဦးရွှေ
ပေါလက်သည်းဖြင့် ဆိတ်ထားသောနေရာမှ လောက်ကောင်များ တဖွား
ဖွား ထွက်ကျလာတော့၏။

“ဟာ!..”

“ဟင်!..”

“ဟယ်!..”

မူးမတ်တို့သည် တအံ့တဩဖြစ်နေကြ၏။ ကြည့်ရင်း ကြည့်ရင်း
နှင့် ဘူးသီးမှာ ပုတ်၍ ရိရိကျလာသည်ကို မြင်ကြရ၏။ မင်းတုန်းမင်းတရား
ကြီးသည် အမေနှိမိတ်အား ဆုလာဘ်များပေး၍ နန်းတွင်းအမြောက်အစား
ဆုရ ကဝေမကြီးအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုခြင်းကို ရရှိခဲ့၏။ ထိုအချိန်က အမေ
နှိမိတ်သည် အသက်လေးဆယ်ကျော်မျှပင် ရှိသေး၏။

(၂)

ရောဝတီမြစ်၏အရှေ့ဘက်ကမ်းမှ ကန်လန်ရွာလေးသည် ယခင်
စိုက်ခင်းများနှင့် သာယာလှပနေသည်။ မော်တော်ဆိပ်မှာ ကန်လန်ရွာသို့
ရောက်ရန် (၄-၅) ဇာလုံလောက်သွားရ၏။ မော်တော်ဆိပ်နှင့်ရွာ၏
အလယ်လောက်တွင် ဇီးပင်တော်တော်များများပေါက်၍ ဇီးတောဟု ခေါ်
ကြ၏။ မည်သူမှစိုက်၍မထားဘဲ သဘာဝအရဖြစ်ပေါ်နေခြင်းပင် ဖြစ်၏။
၎င်းဇီးတောနှင့် ရွာအကြားတွင် ရေချိုတွင်းတစ်ခုရှိ၏။ မော်တော်ဆိပ်မှ
လာလျှင်လည်းကောင်း၊ အခြားကျေးရွာများမှလာလျှင်လည်းကောင်း၊
၎င်းရေတွင်းနှင့် သရက်ပင်ညီနောင်ကိုတွေ့ရ၏။ ၎င်းမှာပင် နားကြ၏။

သရက်ပင်ရိပ်အောက်တွင် ဝါးထိုင်ခုံစင်တစ်ခုရှိ၏။ ရေအိုးစင်
လည်းရှိ၏။ ရွာထဲမှ ရေချိုခပ်ချင်သောသူများ၊ သောက်ရေအတွက် လာ
ရောက်ခပ်ကြရ၏။ သို့သော် ၎င်းရေတွင်းတွင် ရေခပ်သူနည်း၏။ တစ်
ယောက်စ၊ နှစ်ယောက်စသာလျှင် ရှိကြ၏။ ရေတွင်းမှ အနောက်ဘက်ဆီ
သို့ ကြည့်လိုက်လျှင် ဇီးတောကို မြင်နိုင်၏။

ရွာသူရွာသားများသည် ၎င်း ဇီးတောကို ကြောက်ကြ၏။

ဇီးတော အရှင်သခင်သည် မဇ္ဈိမရာပြု ပြောဆိုခြင်းများကို
လုံးဝလက်မခံ။ ဇီးတောနတ်ကိုင်၍ သေကြသူများလည်း များ၏။ ရေကြောင့်
မှ ကန်လန်ရွာသို့လာလျှင် ၎င်းဇီးတောကို မလွဲသော ဖြစ်တော်မူ၏။
ထိုအတူ ရေချိုတွင်းကိုလည်း မတွေ့ရဘဲ တွေ့ကြရ၏။

ငါးမတ်နှုန်းနှင့်ကုအုန်းတော့ လူတစ်ရာကုလျှင် ၁၂၅/-တောင် ခုရည် မဟုတ်လား။

ဆရာညီနောင်သည် ပင်နီရောင်ဆေးလွယ်အိတ်ကိုယ်စီနှင့် နေဝင်ရီတရောအချိန်တွင် ရောက်လာခဲ့ကြ၏။ အကြီးလူက ယောင်တစောင်နှင့် ဖြစ်၏။ အငယ်လူက ကတုံးနှင့်ပင်ဖြစ်၏။ ဆရာညီနောင်နှစ်ယောက်တို့သည် အမေနှီဆိုသော စုန်းကဝေမကြီးနေထိုင်သည့် ကန်လန်ရွာသို့ တည်လာခဲ့ကြ၏။ ရေချိုးတွင်း သရက်ပင်ညီနောင်အရောက်တွင် ဆရာညီနောင်တို့သည် စင်လေးပေါ်သို့ လွယ်အိတ်များတင်လိုက်ပြီး ရေအိုးတိုင်တွင် ရေသောက်ရန်လာခဲ့၏။ ယောင်တစောင်နှင့်လူက ရေအိုးထဲသို့ ကြည့်လိုက်၏။

“အမလေး...လေး”

“အစ်ကို ..ဘာလဲ”

“ရေအိုးထဲမှာ မြွေရွှေနေတယ်ကွ...ရေလည်း မရှိဘူး”

ယောင်နှင့်ဆရာသည် ငုံ့ကြည့်ပြီး ချက်ချင်းပြန်လာခဲ့၏။ အငယ်လူက အကြီးပြောသည်ကို မယုံသဖြင့် ရေအိုးစင်သို့လှမ်းလာပြီး သူလည်း အကြီးလူကဲ့သို့ ငုံ့ကြည့်လိုက်၏။

“ဟင်...အစ်ကိုကလည်း ဘယ်မှာ မြွေရှိလို့လဲ.. ဒီထဲမှာ ဘာမှ မရှိဘူး။ အစ်ကိုစိတ်တွေ ဂယောင်ရောက်ချားဖြစ်နေပြီလား”

အငယ်ဆရာလေးပြောနေစဉ်မှာပင် အကြီးဆရာသည် လှမ်းတောင်းမှရေတွင်းတွင် ရေခပ်နေသူအမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦးကို လှမ်းမြင်ရ၏။ ၎င်းအမျိုးသမီးကြီးရှိရာ ရေတွင်းသို့ လှမ်းလာခဲ့၏။ အကြီးလူ ယောင်တစောင်နှင့်ဆရာသည် ရေအလွန်ဆာနေ၏။ အကြီးလူသွားသဖြင့် အငယ်လူကလည်း လိုက်သွား၏။

“ဟော တော့... ဒုက္ခပါပဲ”

အမျိုးသမီးကြီး၏လက်ထဲမှ ရေငင်ပုံးသည် လက်ထဲမှကိုင်ထားသော ကြိုးလွတ်၍ ရေတွင်းထဲသို့ ပြုတ်ကျသွားတော့၏။

“သားတို့ ရေသောက်ချင်လို့လား”

“ဟုတ်တယ်... အမေ - ရေဆာလို့ပါ။ ကျွန်တော်တို့ ခရီးဝေးကလာခဲ့တဲ့ ဆရာတွေပါ”

“ဟယ်... ဟုတ်လား ဘာ ဆရာတွေလဲ”

“ပယောဂ ဆရာတွေပါ”

“ဟင်... ဒါဆို အတော်ပဲ။ အမေ့ ရေပုံးပြုတ်ကျသွားလို့ ရေပုံးအထက်ရောက်လာအောင် သားတို့ပညာနဲ့ လုပ်စမ်းပါဦးကွယ်...”

“ဗျာ..”

အကြီးလူယောင်နှင့်ဆရာသည် မျက်လုံးပြူးသွား၏။

“ကျွန်... ကျွန်တော်တို့ မလုပ်နိုင်ပါဘူး... အမေမရယ်”

“ဟဲ့... ဟဲ့... နေပါဦး မင်းတို့ပြောတော့ ပယောဂဆရာဆို၊ ရေတွင်းထဲက ရေပုံးတောင် အပေါ်ရောက်အောင် မတင်နိုင်ဘဲ ဆရာလုပ်နေရသလား ဟဲ့ကလေးချဲ့ကဲ... ကဲ မင်းတို့ မတတ်နိုင်လည်း ငါ့ပုံထဲ ခုအောင် လုပ်ရတော့မှာပေါ့..။ ဟဲ့ ... ရေပုံး အရချက်ချင်း ရေတွင်းထဲကို တင်ခဲ့စမ်း ဖြန်း... ဖြန်း... ဖြန်း”

အမျိုးသမီးကြီးသည် ရေတွင်းနက်စမ်းကို လက်ဖြင့်လှမ်းထိရန်

ဈေးရိုက်၍ ရေပုံးကို ခေါ်လိုက်၏။ မုံရွာမြို့မှလုပ်သော နီးရေပုံးလေးသည် ရေတွင်းနှုတ်ခမ်းကိုပွတ်၍ တအီးအီးပြည်ကာ အပေါ်သို့ တက်လာတော့၏။ အမျိုးသမီးကြီး၏ ပြုမူနေပုံကိုကြည့်၍ ဆရာညီနောင်သည် ခူးများသော် တဆတ်ဆတ်တုန်လာ၏။ သို့သော် ဟန်မပျက်နေ၍ ဣန္ဒြေဆည်ထား -

“ဟာ... အမေက တယ်စွမ်းပါလား၊ အမေလည်း ပယောဂဆရာမကြီးပဲလား။” အမေက ဘယ်မှာနေပါသလဲ ခင်ဗျာ”

အမျိုးသမီးကြီးသည် ရေပုံးကိုလှမ်းဆွဲလိုက်ပြီး စစ်ကိုင်းကလေးသော ရေအိုးထဲသို့ လောင်းထည့်လိုက်၏။ ပြီးလျှင် နောက်တစ်ပုံးခပ်ချ၍ ရေတွင်းထဲသို့ ပုံးကို ပြန်ချလိုက်၏။ ပုံးကိုရေနှစ်အောင်လုပ်၍ ရေပုံးကြီးကို ရေတွင်းနှုတ်ခမ်းပေါ်တင်၍ လက်ဖြင့် ဖိထားလိုက်ပြီး -

“အမေက ဗိဇ္ဇာကပဲ ... အမေ့နာမည် ဒေါ်နီလို ခေါ်ပါတယ်။ နာမည်က အများခေါ်သလိုပြောရင်တော့ ကဝေမကြီး အမေနီပေါ့”

“ဗျာ...” “ဗျာ...”

ဆရာညီနောင်သည် ကဝေမကြီးအမေနီ၏စကားကြောင့် တဖြည်းဖြည်းထဲ “ဗျာ” ဆိုသည့် အသံများနှင့်ပင်စစ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားတော့၏။

“အ... အမေ... ကျွန်တော်တို့ကို ပြန်ခွင့်ပြုပါဦး”

“ဟဲ့... ဟဲ့... မင်းတို့ ဒီ ကန့်လန့်ရွာကိုလာတာ မဟုတ်လား။ ရောက်မှတော့ကွယ်။ တစ်ည၊ နှစ်ညလောက်တော့ အိပ်သွားဦးမှဆို မကြောက်ပါနဲ့... အမေက မင်းတို့ကို ဘာမှ မလုပ်ပါဘူး။ ရောက်တုန်း ရောက်မှိုက် အမေတို့ရွာရဲ့ယဉ်ကျေးမှု၊ ဖော်ရွေမှု၊ ခင်မင်တတ်ပုံတို့ကို ပြတုန်း၊ လေ့လာသွားပါဦး။ လာ... လာ အမေ့ကို ရေအိုးလေးပင့်ပေးဦး”

ဆရာညီနောင်တို့သည် ချက်ချင်းပင် ပြန်ပြေးသွားချင်၏။ သို့သော် အမေနီက ခေါ်နေသဖြင့် မဝံ့မရဲနှင့်ပင် လိုက်လာကြ၏။ ညီနောင်တို့သည် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်ကြည့်၍ ဖြစ်မှဖြစ်ပါ့မလားဟုသော သဘောမျိုးဖြင့် ဟိုကြည့်၊ ဒီကြည့်လုပ်၍ လိုက်လာကြ၏။ အမေနီက နောင်သို့ လှည့်မကြည့်ဘဲ လျှောက်ခဲ့၏။

အမေနီသည် ရွာ၏အနီး ရွာနှင့်သုသာန်ကြားရှိ ညောင်ပင်ကြီး၏ အရှေ့ဘက်မှအိမ်ကြီးဆီသို့ ဆရာညီနောင်ကို ခေါ်လာခဲ့၏။ အိမ်ကြီး

မှာ ပျဉ်ကာပျဉ်ခင်းနှစ်ထပ်အိမ်ဖြစ်၏။ လည်ပေါ်နှင့် ဆောက်လုပ်ထားသော အိမ်ကြီးပင်ဖြစ်၏။ ထုတ်စွပ်ရောက်စွပ် အိမ်ကြီးဖြစ်၏။ လုံးပတ်တိုင်ကြီးတွင် လွှဲကြီးဆွဲပျဉ်အထူကြီးများကိုဖောက်၍ စွပ်ပြီးဆောက်သော ရှေးမူလက်ရာဖြစ်၏။ တံခါးချပ်ကြီးများမှာ တစ်ချပ်ထဲ သစ်ပြားကိုဖောက်စွပ်၍ တပ်ထားသော တံခါးများပင်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် တံခါးဖွင့်လိုက်လျှင် သစ်သားချင်းပွတ်၍ တကွီကွီမြည်တတ်၏။

ခပ်ပိန်ပိန် အရပ်ရပ်ရှိသည့် မျက်နှာပေါက်ဆိုးဆိုးနှင့် အမေနီသည် သဘောထားအားဖြင့်ကောင်း၏။ အမေနီသည် ခြံတံခါးကို လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ဆွဲဖွင့်၍ ဝင်သွား၏။ နောက်မှ ဆရာညီနောင်တို့လည်း ပါလာ၏။ အမေနီသည် အိမ်ရှေ့သောက်ရေအိုးစင်ပေါ်သို့ ခေါင်းပေါ်မှရေအိုးကို မတင်လိုက်၏။ ခေါင်းပေါ်မှ ခေါင်းဘု(ခေါင်းချ)ကိုဖြေချလိုက်ပြီး တန်းပေါ်သို့တင်လိုက်ကာ အိမ်တံခါးကို ဖွင့်လိုက်၏။

“ကဲ... လာ... လာ သားတို့ခေါင်းရင်းကကွပ်ပစ်ပေါ်မှာ လွတ်လွတ်လပ်လပ် အနားယူကြ။ မင်းတို့စားဖို့ အမေချက်လိုက်ဦးမယ်။ ဘာမှ မရှိချင်နဲ့နော်၊ စိတ်ချမ်းချမ်းသာသာ နေကြ”

ဆရာညီနောင်တို့သည် ခရီးဝေးမှလာခဲ့ကြသဖြင့် ပင်ပန်းလှသဖြင့် အမေနီ၏အိမ်ဦးခန်းကွပ်ပစ်ပေါ်တွင် အနားယူရင်း မကြာခင်မှာ အိပ်ပျော်သွားကြလေတော့၏။

(၃)

ဆရာညီနောင်သည် နံနက်စောစောပင် အိပ်ရာမှထကြ၏။ အိပ်ရာမှ ထလျှင်ထချင်း အိမ်၏အနောက်ဘက် ခြံတံခါးအနီးသို့ သွားကြ၏။ ဆီးသွားရင်းက အောက်ကိုယ့်ကြည့်ကြ၏။

ထိုအခါ ဆရာညီနောင်တို့သည် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကြည့်၍ မျက်လုံးပြုံးနေကြ၏။

“ဟာ... သွားပါပြီဗျာ၊ ငါတို့တော့ လူညွန့်တုံးပါပြီ”

“အစ်ကို ကျွန်တော့်ပစ္စည်း မရှိတော့ဘူးဗျာ၊ ဝေးစေ့ရော၊ လိင်ထဲ ရော နှစ်ရလုံး မရှိတော့ဘူး၊ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ၊ ကျွန်တော်တော့ မိန်းမရ တော့မှာ မဟုတ်တော့ဘူး၊ ဒီပစ္စည်းမှမရှိရင် မိန်းမတွေက ဘယ်ကြိုက် တော့မှာလဲ ဗျာ... အီး... ဟီး”

အငယ်လူသည် သူပစ္စည်းမရှိတော့သဖြင့် ဝမ်းနည်းပက်လတ် ဖြစ်၍ ငိုချင်စိတ်ပေါက်ခါ မျက်ရည်များပင် ကျလာတော့၏။ အကြီးယောင် တစ်စောင်းနှင့်ဆရာသည် ဆီးသွားပြီး မတ်တပ်ရပ်၍ စဉ်းစားလိုက်ပြီး အမေမနီရှိရာသို့ လာခဲ့၏။ အကြီးလူရှေ့က သွားသဖြင့် အငယ်လူလည်း နောက်က လိုက်ခဲ့သည်။ ဆရာညီနောင်တို့သည် လက်အုပ်ကလေးချီ လျက် အမေမနီရှိရာသို့ ရောက်သွားတော့၏။ မနက်စောစောတွင် အမေမနီ သည် ဆရာညီနောင်ကို ပြုံး၍ ဆီးကြိုနေ၏။

“သားတို့ နီးလာပြီကိုး...၊ လာ ထိုင်ကြကွယ်။ ဒီမှာ ထမင်းကြော် စားကြ...၊ တောဆိုတော့ တောစာပဲပေါ့၊ ရှိတာနဲ့ပဲ ကျွေးရတာ... စားကြ စားကြ၊ ဘာမှ မကြောက်ကြနဲ့... အမေက မင်းတို့ကို သားလေးတွေလိုပဲ သဘောထားတာပါ”

အမေမနီသည် ဆရာညီနောင်ကို စည်မံကျွေးမွေးရင်း ဆရာညီ နောင်တို့ ကြောက်စိတ်ပြေရန် ပြောနေ၏။ အမေမနီက ဘယ်လိုပင် ကြောက် စိတ်ပြေအောင် ပြောနေသော်လည်း ဆရာညီနောင်သည် စိတ်ကိုယ်မကင်း ဟန်ဆောင်၍ နေရသော်လည်း ခူးတုန်အောင်ပင် ကြောက်နေကြ၏။

“အမေရယ်... သားတို့ကို သနားပါ။ ဒီလို လူညွန့်တုံးအောင်တော့ မလုပ်ပါနှင့်။ သားတို့ တောင်းပန်ပါတယ်။ အမေ့ကို ကန်တော့ပါတယ်။ သားတို့ပစ္စည်းလေး သားတို့ကိုပြန်ပေးပါ။ ပကတိမွေးရာပါအတိုင်း ဖြစ် အောင် ပြန်လုပ်ပေးပါ”

အမေမနီသည် ဆရာညီနောင်တို့ကိုကြည့်၍ သွားပေါ်အောင် ပြုံး လိုက်၏။

“ဟဲ့... နေပါဦး၊ ဘာတွေပြောနေတာတုန်း၊ ငါက ဘာလုပ်မိလို့ တုန်း...၊ နင်တို့ပစ္စည်း ဘာမှယူမထားပါဘူး”

“အမေ သိပါတယ်... အမေရယ်၊ မလုပ်ပါနှင့်။ သားတို့ပစ္စည်းလေး တွေပြန်ပေးပါနော်... အမေရယ်၊ ရှိကြီးမိုးပါတယ်”

အငယ်လူသည် မြေကြီးပေါ်သို့ ခူးတုတ်၍ အကြိမ်ကြိမ်ရှိမိုးနေ လေတော့၏။ အကြီးလူယောင်တစ်စောင်းနှင့်ဆရာကတော့ ခူးတုတ်၍ လက်အုပ်ချီထား၏။ အမေမနီသည် ဆရာညီနောင်ကို သေရာစွာစိုက်ကြည့်၏။

“ကဲ... ကဲ ဒါလောက် နားပူနေရင်လည်း ပြန်တပ်ပေးရမှပေါ့၊ ဒီမှာ မောင်ယောင်ကြီးတွေ နယ်လှည့်ပြီး ဆရာလုပ်မယ့်ပုဂ္ဂိုလ်က ပညာစုံရတယ် ကွယ့်၊ ကဝေသာရကျမ်းဆိုတာ ကြားဖူးလား”

“ဟုတ်ကဲ့... ကြားဖူးပါတယ် အမေ”

“ဖတ်ကော ဖတ်ဖူးလား”

“မဖတ်ဖူးပါဘူး အမေ”

“အမလေး... မောင်ယောင်ကြီးတွေရယ်၊ နယ်လှည့်ပြီး ပယောဂ ဆရာလုပ်မယ့်ပုဂ္ဂိုလ်က ကဝေသာရကျမ်းတောင် မဖတ်ဖူးဘူး ဆိုပါလား၊ ဒါဖြင့်နေပါအုံး... မောင်ယောင်ကြီးတွေရဲ့ ဆရာက ဘယ်သူလဲ၊ ဘယ်ကိုး လဲ၊ ဘယ်နယ်ကလဲ... ပြောစမ်းပါအုံးကွဲ့”

“ကျွန်တော့်ရဲ့ညီဇနီးမူကြောင့် ကျွန်တော့်ဆရာနဲ့ ဂိုဏ်းတော် ကိုတော့ မထိခိုက်စေချင်ပါဘူး၊ ကျွန်တော်က ပခုက္ကူနယ်ကပါ...”

“ဒါဆိုတော့ ယောဆရာကြီးပေါ့... ယောဆရာရေ... လေ့လာဦး လိုက်စားအုံး၊ မိမိကိုယ်ကို ဘက်စုံပြည့်စုံတော့မှ နယ်လှည့်ပေါ့၊ ကဝေ သာရ ဆိုတာ ကဝိ(ကဝေ)ဆိုတာ ပညာရှိကိုပြောတာ၊ သာရဆိုတာ အနှစ်ပဲကွယ့် ယောဆရာလေးရဲ့...။

အင်း... စုန်းမကြီးက ဒီစကားပြောနေရတာတော့ တောင်အံ့၊ ဘူးကဲ... ကဲ ဟို သင်းဘောချပ်ပေါ်မှာ ဆန်ဆေးတောင်လေးရှိတယ်၊ အဲဒီထဲမှာ မင်းတို့နှစ်ယောက်ပစ္စည်းရှိတယ်၊ ကိုယ့်ပစ္စည်းဆိုတော့ နယ်လှည့် ကောင်းပါရဲ့၊ သူဟာနှင့် ကိုယ့်ဟာလွဲတစ်ရင်တော့ မင်းတို့ထိုက်တဲ့ မင်းတို့ ကံပဲ၊ ကဲ... သွားယူကြ၊ သွားယူကြ၊ နောက်အောင်တော်ပို... သွားယူပြန်

တောပေးလိုက်၊ အလိုအလျောက်တပ်ပြီးသား ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်”

ဆရာညီနောင်တို့သည် အမေမိ၏ပြောစကားအတိုင်း သင်း
ဘောချပ် (ကြပ်မိုးစင်)ပေါ်မှ ဆန်ဆေးကောင်းကိုယူ၍ အိမ်အနောက်ဘက်
မြဲစည်းရိုးသို့သွားပြီး ယောကျ်ားသဘာဝပုရိသလိင်များကို ပြန်၍တစ်
လိုက်ကြတော့၏။

“ဟင်း...”

“အမလေး... ခုမှပဲ အသက်ရှူနိုင်တော့တယ်”

ဆရာညီနောင်တို့သည် သက်ပြင်းသက်မချကာ ရုက်ကိုးရုက်ကန်
မျက်နှာများဖြင့် ပြန်ထွက်ခဲ့ကြပြီး အမေမိရှိရာသို့ လာခဲ့ကြ၏။

“အမေ... ကျွန်တော်တို့ကို ပြန်ခွင့်ပြုပါဦး”

“ဟဲ့... အဆာပြေ ထမင်းကြော်လေးတောင် မစားကြတော့ဘူး
လား၊ ဖြည်းဖြည်းပေါ့ကွယ်...။ စားပြီးမှ သွားကြပေါ့၊ ဆရာလေးတို့ရဲ့...”

“မစားတော့ပါဘူး... အမေ၊ ကျွန်တော်တို့ မော်တော်မရှိမှာစိုးလို့
ပါ။ လမ်းကျမှပဲ ကြုံရာမှန်လေး၊ ဘာလေးဝယ်စားတော့မယ်၊ ခွင့်ပြုပါဦး”

ဆရာညီနောင်သည် အမေမိကိုနှုတ်ဆက်၍ ကန်လန်ရွာ၏
အနောက်ဘက် အမေမိ၏ အိမ်မဲကြီးဆီမှ ဧရာဝတီမြစ်နဖူးရှိ မော်တော်
ဆိပ်ဆီသို့ တရွေ့ရွေ့လှမ်းထွက်သွားကြလေသည်။

(၄)

ဖွေးသော တိမ်ညွန့်၊ တိမ်လိပ်တို့သည် တရွေ့ရွေ့လှုပ်ရှားနေ၏။
တစ်ခါတရံ ဝင်းပပသာနေသော လမင်းကြီးကို ဝှမ်းပုံကြီးနှင့်တူသော တိမ်
လိပ်တို့က ကွယ်သွား၏။ လင်းလိုက်၊ မိုန်လိုက် ဖြစ်နေ၏။ ထို တိမ်ကွယ်
၍ လမင်း၏အရောင်မိုန်သွားချိန်တွင် ကန်လန်ရွာပေါ်၌ နီရဲရဲအရောင်
အလုံးကြီးသည်တက်သွားပြီး တရိပ်ရိပ်ပျောက်ကွယ်သွားတော့၏။

သေးငယ်သော နီနီအလုံးတစ်လုံးသည် ရွာတောင်ဘက် ရွာသူ
ရွာသားများ ကျင်ကြီးစွန်းရာနေရာ မြေပြင်ဆီသို့ထိုးဆင်းသွား၏။ ရွေးက
ပညာရှိများ ပြောစကားအရဆိုလျှင် နီရဲသောအလုံးကြီးသည် တိမ်ညွန့်
ကိုစားသော စုန်းကဝေတို့ပင် ဖြစ်ရမည်။ သေးငယ်သောအလုံးသည် မစင်

စားသော ချိုးစားစုန်းပင် ဖြစ်နေမည်လား... မပြောတတ်ပေ။

နီနီရဲရဲအလုံးကြီးတစ်လုံးသည် တိမ်ညွန့်ကိုစားပြီး ပြန်ဆင်းလာ၏။
ရွာ၏တောင်နှင့်မြောက်ကို ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန်သွားနေ၏။ ကောင်းကင်ယံ
တွင်သွားနေသော ထိုအလုံးကြီးများကိုကြည့်နေရသည်မှာ သီတင်းကျွတ်လ
မီးပုံးပျံများကြည့်နေရသလိုပင် ဖြစ်၏။

ကြောက်တတ်သူများကတော့ အလွန်ပင် ကြောက်စရာကောင်းနေ
ပေလိမ့်မည်။ နီနီရဲရဲအလုံးလေးသည် ရွာမြောက်ဖျားက တဲအိမ်တစ်ခုထဲသို့
ဝင်ရောက် ပျောက်ကွယ်သွားတော့၏။ နောက်တစ်နေ့ နေ့ခင်းနေ ထန်းတစ်
ဖျားအချိန်တွင် ကိုချစ်ထွန်း၊ မအေးမေတို့၏အိမ်အပေါ် ကောင်းကင်တွင်
လင်းတပျံသည်မှာ သိပ်ပြီးမဆန်းလှတော့ပေ။ ခဏကြာလျှင် ကောင်းကင်မှ
လင်းတကြီးသည် ကိုချစ်ထွန်း၊ မအေးမေတို့၏ အိမ်ဝန်းထဲသို့ ထိုးဆင်း
လာ၏။

“အမလေး... လင်းတကြီးတော့...”

မအေးမေသည် ကြောက်ရွံ့သောစိတ်ဖြင့် သူတို့အိမ်လေးထဲ
သို့ ပြေးဝင်သွား၏။ ကိုချစ်ထွန်းသည် မအေးမေအော်၍ ပြေးဝင်လာခြင်း
ကြောင့် တပြင်သို့ ထွက်လိုက်၏။ လင်းတကြီးသည် နေသောမျက်လုံးဖြင့်
ကိုချစ်ထွန်းကိုကြည့်နေ၏။ ကိုချစ်ထွန်းသည် လင်းတကြီးကို ကြည့်နေ
စဉ်ရန် တဲအတွင်းသို့ ပြန်ဝင်သွားပြီး လောတဲစာနှင့်လေးရွာများကို ကြည့်
ထွက်လာ၏။

ကိုချစ်ထွန်းပြန်ထွက်လာသော အခါလင်းတကြီးမှာ မရှိတော့ပြီ။ ကိုချစ်ထွန်း ခေါင်းကိုမော့ကြည့်သည်။ ဟိုဟိုဒီဒီ အသံ မှာ ကြည့်၍မှ မမြင်၊ ပျံ့တက်သွားတာလား။ ပျံ့တက်သွားတာလား။ ပျံ့တက်သွားခြင်း မဟုတ်ဘဲ အလိုအလျောက်ပျောက်သွားတာ ဆိုလျှင် လင်းတ အစစ်မဖြစ်နိုင်။ ကိုချစ် ထွန်းသည် စဉ်းစားရင်း၊ စဉ်းစားရင်းနှင့်ပင် ဖေဝေဝေဖြစ်လာ၏။ ထိုသို့ သူစဉ်းစားနေ စဉ်မှာပင် ကိုချစ်ထွန်း၏သားငယ်လေးသည် အော်ငိုတော့၏။

“တိတ်..တိတ်ပါ..သားရယ်..အို..အို..အို”

မအေးမေသည် ကလေးအငိုတိတ်ရန် ချောနေ၏။ ကလေးထယ် သည် မည်မျှချောစေကာ အငိုမတိတ် ခါးကိုကော့၍ ဝို၍ပင် ငိုနေတော့၏။

“ကိုချစ်ထွန်း လာပါဦး..။ ရှင်သား တအားငိုနေတယ်။ ချောလို့ လည်း မရဘူး။ ခါတိုင်းဆိုရင် ဂေဟပဲ ..ချောလိုက်တာနဲ့ တိတ်သွားတယ်။ အခုတော့ ဘယ်လိုမှ ချောမရဘူး။ တအားပဲ ငိုတာက.. ကျုပ်တော့ မနိုး ဘူးလို့ ထင်တယ်”

“ဟာ... အေးမေရာ..။ နင်တို့ကလည်း လှုပ်လှုပ်ရုံ ယုံထင် ကြောင်ထင်နဲ့ သေချာ ချောကြည့်ပါဦး။ ငိုက်တွေ၊ ဘာတွေ နာတာလဲ ဖြစ် နေပါဦးမယ်။ ချက်ထဲ အုန်းဆီနှင့်ထုံးဖျော်ပြီး လိမ်းကြည့်စမ်းပါဦး ဟာ”

“တော်ကလည်း ကျုပ်က မအေပါတော့... ကိုယ့်ကလေးအကြောင်း ကို အသိထုံးပါ။ ရှင်တို့ အဖေတွေက လက်ပွန်းတတီးနေရတာ မဟုတ်ပါဘူး”

လင်မယားနှစ်ယောက် အချီအချာပြောနေစဉ်မှာပင် မအေးမေ၏ မိခင် ဒေါ်မေထွေးတင် ရောက်လာတော့၏။ ဒေါ်မေထွေးတင်သည် သူ့မြေးငိုသံ ကြား၍ တံအိမ်လေးထဲသို့ အပြေးဝင်လာတော့၏။

“ဟဲ့...ဟဲ့... ငါ့မြေး ငိုလှချည်လား။ ဘာဖြစ်ကြတာလဲ။ ခါတိုင်း ခုလို မငိုဖူးပါဘူး။ ပေးစမ်း... ပေးစမ်း... ငါ့မြေး... ဟုတ်ပါ့မတော်၊ မြေးလေး

တို့ မေမေကြီးက မချောဘူးလား။ တိတ်ပါ..တိတ်ပါ..။ ည... ကုတ်ပိသော ပါ ဘုရား..။ ဘုရားတပည့်တော် မြေးလေး အငိုအမြန်တိတ်ပါစေ”

ကလေးငယ်သည် သူ့အဖွား ဒေါ်မေထွေးတင် လက်ပေါ်ရောက်ချိန် မှစ၍ အငိုနည်းနည်းလျော့လာ၏။ ဒေါ် မေထွေးတင် ဘုရားစာရစ်၍ ဆုတောင်း လိုက်လျှင် လုံဝပင် အငိုတိတ်လေတော့ ၏။ ဒေါ်မေထွေးတင်သည် ကလေး မျက်နှာကို သေချာကြည့်၍ -

“ဟဲ့... ငါ့မြေးလေးက ငါ့ကို မကျေနပ်တဲ့ပုံနဲ့ ပြုံးနေအောင် ကြည့် နေတယ်။ ကလေးကြည့်ရတာ ရိုးပုံမပေါ်ဘူး။ မဖြစ်ဘူး... မဖြစ်ဘူး။ ရွာဦး ကျောင်းက ဆရာတော် ဦးစန္ဒိမာဆီသွားပြမှ ဖြစ်မယ်။ ပြောနေကြတာယ်၊ ကဲ... လာ..လာ အေးမေ သွားကြမယ်”

ဒေါ်မေထွေးတင်သည် ပြောပြောဆိုဆိုပင် သမီးအေးမေကိုခေါ်၍ ကလေးကိုပွေ့၍လျက် ရွာဦးကျောင်းဆီသို့ မြေးဖွားသုံးဦးအလျင်အမြန် သွားခဲ့ကြ၏။ ဒေါ်မေထွေးတင်သည် မြေးကလေးကိုပွေ့၍လျက် ဆရာတော် ရွှေတွင် ခူးတုတ်ထိုင်လိုက်၏။

“ကဲ... ပြောပါဦး။ ဒါယိကာမကြီး ဒေါ်မေထွေးတင် ဘာကိစ္စနဲ့လာခဲ့ ကြသလဲ..”

“မှန်လှပါတာရား..။ ဒီမြေးလေး ဒီနေ့ ညနေကျမှ ထူးထူးဆန်းဆန်း ငိုနေလို့ပါ ဘုရား..။ အေးမေပြောတော့ ကလေးမငိုခင်မှာ သူတို့အိပ်ခင်းထဲ ကို လင်းတတစ်ကောင်ကခုသတဲ့။ သူ့လင်ချစ်ထွန်းက လေးမွန်ပစ်လို့လုပ် တော့ လင်းတက ပျောက်သွားသလို၊ ပျံ့သွားသလိုဖြစ်ပြီး မကြာခင်မှာပဲ ကလေးက ငိုတော့တာပဲတဲ့ ဘုရား..။ ဒါကြောင့် တပည့်တော် သေတာလို့ ဆရာတော်ဆီ လာခဲ့တာပါ”

ဆရာတော်သည် မုတီးစိတ်ငြင်းကို ငေတ္တာရပ်ပြီး -
“ဟဲ့.. အေးမေ... ဒကာမလေး”

“ဘုရား...အမိန့်ရှိပါဘုရား”

“ဟို...မီးဖိုထဲမှာ ဆားအိုးရှိတယ်၊ နင့် ညာဘက်လက်နဲ့ယူပြီး ဘယ်ဘက်လက်ဝဲထဲ ထည့်လာခွဲ”

“မှန်ပါဘုရား...”

အေးမေသည် ဆရာတော်ခိုင်းစေချက်အရ မီးဖိုထဲသွား၍ ဆားကိုယူလာခဲ့၏။ ဆရာတော်က ဆားကိုယူ၍ ဒေါ်ထွေးတင်ကို လျှော်ပိုင်း၏။

“ထွေးတင်...ဘယ်လိုနေလဲ ဟဲ့”

“ဆားပဲ ငံတာပေါ့ဘုရား...”

“အေး...ဟုတ်ပြီ၊ ငံတာတစ်ခုထဲပဲနော်။ စပ်တာ၊ ပုတာ၊ ခါးတာ၊ ဇန်တာ၊ ပုတ်ညီတာ ဘာမှ မရှိဘူးနော်”

“မှန်ပါဘုရား...ငံတာ တစ်ခုထဲပါပဲ”

ဆရာတော်သည် ဒေါ်ထွေးတင်လက်ထဲမှ ဆားကိုပြန်ယူ၍ သူ့လက်ဝဲထဲသို့ထည့်ပြီး ထပ်၍မန်းပြန်၏။ ပြီးလျှင် မအေးမေအား -

“ဟဲ့...အေးမေ...နင့် ညာဘက်နဲ့ ဘုရားဆေးဆိုးပြီး တစ်ကြိမ်လျှင် ဘယ်ဘက်လက်ဝဲထဲထည့်...၊ သိကြားဆေးဆိုးပြီး တစ်ကြိမ်လျှင် ရဆေးရစ်သောင်း ဆရာကောင်းဆေးဆိုးပြီး တစ်ကြိမ်လျှင်...”

မအေးမေသည် ဆရာတော်ခိုင်းသည့်အတိုင်း ဆရာတော်လက်ထဲမှ ဆားကိုသုံးကြိမ်သုံးခါယူ၍ သူ၏ဘယ်ဘက်လက်ဝဲထဲသို့ ထည့်လိုက်၏။ မအေးမေ ဘယ်ဘက်လက်ဝဲထဲ ဆားထည့်ပြီးလျှင် ဆရာတော်က ညာဘက်ဖြင့်ကိုင်၍ -

“ဥ...အာကာသေ...အာကာသေ...ဒေဝတာ...ဒေဝတာ...အာဂစ္ဆန္တ...အာဂစ္ဆန္တ...ချင်းပေ...ဆရာ ချင်းပေ...ရောက်ပေ...ဆရာ

ရောက်ပေ...ရောက်လျှင်ရောက်ခြင်း အသင်တို့၏ နတ်ရင်ငွေနှင့် ပွေ့ကာ ဖက်၍ ဤဆား၌ တန်ခိုးသိဒ္ဓိ အသက်ဝင်စေသော်... စုန်းထက်စုန်းကြီး... နတ်ထက် နတ်ကြီး... ဆရာထက် ဆရာကြီး မရှိစေရ။

သွေးရောင်မဆောင်နဲ့...လေရောင် မဆောင်နဲ့...ငါ ဆရာတော်ဆိုရာ လိုရာကိုဖြစ်စေရမည်။ အသင်တို့ သိကြ၊ ကြားကြစေ...နားလည်

ကြစေ...ခွဲရင်းရောက်၍ ထင်ရှားစွာ ပြစေ...ငါ၏ အထက်ဆရာ ယက္ခန်းစင်ဆောင်...ရှင်မလီး...ရှင် အဇ္ဈကောတို့အမိန့်...ငါ၏အမိန့်...ငါ၏အထက်ဆရာအမိန့်...တသွေမတိမ်းလိုက်နာစေ...ရှိရင်းစွဲတိုင်းပြ...ပြ ဆရာပြ”

ဆရာတော်သည် ဆားကိုမန်း၍ အမိန့်တော်ပြန်ပြီးလျှင် မအေးမေအားလျှော်ပိုင်း၏။ မအေးမေသည် ညာလက်ဖြင့် ဆားအနည်းငယ်ယူ၍ လျှော်ပေါ်သို့ တင်လိုက်၏။ ဒေါ်ထွေးတင်သည် မြေးကလေးကိုပွေ့ချီ၍ မအေးမေ၏မျက်နှာကို သေချာကြည့်နေ၏။ မအေးမေသည် ဆားလျှော်ပေါ်သို့ တင်လိုက်၏။ မအေးမေသည် ဆားလျှော်ပေါ်သို့ ရောက်ပြီး တစ်ချက်၊ နှစ်ချက်မျှ မြုံလိုက်ရုံနှင့် မျက်နှာကိုရှုံ့၍ ရှူးရှူးရဲ့ရဲ့ဖြစ်လာ၏။ ငြုပ်သီးစပ်သည့်ပုံပင်ဖြစ်၏။

“အား...စပ်တယ်...ဘုရား...စပ်တယ်”

“အေး...အေး...ဟုတ်ပြီ...ကဲ...ချပြီ...ချပြီ...ရေနဲ့ ပလုပ်ကျွင်းထွေးပစ်လိုက်တော့၊ ဒကာမကြီးဒေါ်ထွေးတင် ခင်ဗျားမြေးကို စုန်းပြုစားထား၊ ဆားမန်းကိုလျှက်တဲ့အခါမှာ စပ်လျှင်စုန်း၊ ပုတ်လျှင် တော၊ ချည် ဇန်လျှင် မိရိုးဖလာ၊ ညှိလျှင် ဖုတ်တဲ့၊ အခု စပ်တယ်ဆိုတော့ စုန်းပေါ့၊ နေ့ခင်းစာလင်းစာလာနားပြီးမှ ဖြစ်တယ်ဆိုတော့ ကာကနီ...ဇော်ကနီ...မောက်လုံး မောက်ပြား စတဲ့ စုန်းကြီးများ ဖြစ်လိမ့်မယ်။

အင်း...ကဝေမကြီး ဒေါ်နီလက်ချက်နဲ့တူတယ်။ ခု လောလောဆယ် ရေမန်းတိုက်ပေးလိုက်မယ်။ ကဝေမကြီး ဒေါ်နီနိုင်ဖို့တော့ ဘုန်းကြီးတတ်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ မန္တလေးကဆရာရှင်ရဲသား ဘိုးတော်အောင်ထိန်တို့ လူကြုံနဲ့လှမ်းခေါ်လိုက်မှပဲဖြစ်မယ် မထွေးတင်ရေ...ကဲ...ကဲ ရေမန်းသောက်ပြီး ပြန်ကြတော့၊ ဒီညတော့ ကလေးမငိုတော့ပါဘူး”

“မှန်လှပါ...ဘုရား၊ တပည့်တော်တို့ကို ပြန်ခွင့်ပြုပါ ဘုရား”

“အိမ်း...မှောင်တော့မယ်...ပြန်ကြ၊ ပြန်ကြ...ဘုန်းကြီး ဘိုးတော်အောင်ထိန်ကို အသေအချာခေါ်ပေးမယ်ကွယ့် စိတ်ချ”

တတ်သိမ်းဆိုင်း ဆတ်ဆတ်လို့...

ဘိုးတော်အောင်ထိန်

တော်သိမ်းပိုင်

(၄)

“ဪ... ဒကာမောင်ထိန် ရောက်လာမှန်း၊ ဒကာမကြီးရော သားရောပါလား။ ကဲ... ထိုင်ကြ၊ ထိုင်ကြ”

“မှန်လုပ်တုရား... ဘုန်းကြီးကမှာတယ်ဆိုလို့ပါ ဘုရား။ ဒကာမ ကိုလည်း ကန့်လန့်ရွာအမျိုးတွေနဲ့တွေ့ဖူးအောင်လို့ ခေါ်လာတာပါဘုရား”

“ဟုတ်ပြီလေ... ဒကာမောင်ထိန်တစ်ယောက်ထဲဆိုရင်တော့ ကျောင်းပေါ်မှာပဲ အိပ်လို့ဖြစ်သား။ အခုတော့ ဒကာမ ပါတယ်ဆိုတော့ ကျောင်းအရှေ့ဘက်က ခေါင်းတလားထားတဲ့ရပ်မှာပဲ အိပ်ကြပေရော”

ဘိုးတော်အောင်ထိန်ရောက်လာချိန်သည် နေဝင်ရီတရော အချိန် ပင် ဖြစ်၏။ မန္တလေးမှစစ်ကိုင်းကို ကားနှင့်လာခဲ့ပြီး စစ်ကိုင်းမှမော်တော် ဖြင့် ကန့်လန့်ရွာသို့ လာခဲ့ရ၏။ မော်တော်ဆိပ်မှ ကန့်လန့်ရွာ ရွာဦးဘုန်း တော်ကြီးကျောင်းသို့ လာခဲ့ရခြင်းဖြစ်သည်။

ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းရောက်ချိန်တွင် ခြောက်နာရီခန့်မျှ ဖြစ် တော့မည်ဖြစ်၏။ ဘုန်းကြီးနှင့်တွေ့ဖူးစကားပြောလိုက်လျှင်ပင် ညအမှောင် သည် လွှမ်းမိုးလာ၏။ လမိုက်ရက်ဖြစ်၍ နေဝင်သည်နှင့်အမှောင်တိတ်တိတ် ဆိတ်နေသော တောရွာတစ်ရွာ၏ညကို ဝိညာဉ်ပင် လေးနက်စေတော့၏။

ဘိုးတော်အောင်ထိန်သည် ကကဝိသုဒ္ဓိ အောင်သိဒ္ဓိ မဟာမင်္ဂလာ သာသနာပြုဂိုဏ်းတော်၏ တတိယမြောက်ဂိုဏ်းချုပ်ဆရာကြီး ဖြစ်လာခဲ့၏။ အသက်အားဖြင့် ငယ်သော်လည်း ပညာကမငယ်။ အဘိုးနှင့်ဖခင်တို့၏ စုဆောင်းထားသော ပညာအနှစ်များသည် ဘိုးတော်အောင်ထိန်ထံ၌ စုစည်းရောက်ရှိနေ၏။

ခုတိယအောင်မင်းခေါင်ဟု သမုတ်ခံရသော ဆရာကြီးအောင်၏ ကင်းကူလက်လှည့်တပည့်သြရဿလည်းဖြစ်သဖြင့် ဆေးပညာ၊ ဇေဒင် ပညာ၊ သိုင်းပညာ၊ ပယောဂပညာ၊ အင်္ဂါရတ်ခါတ်ပညာ၊ ဓားရတ်လှံထိုး စက်ကြိုး ယန္တရားပညာ၊ ကဗျာလင်္ကာ၊ ပန်းချီပန်းပု၊ ဆိုကရေးတီး ဂီတ ပညာ စသည်တို့ကိုပါမကျန် ငယ်စဉ်ကလေးဘဝ သိတတ်စအရွယ်မှ သင်ကြားခဲ့သည်မှာ ယနေ့တိုင်ပင်...။

ယောရှမ်း၊ မြန်မာ၊ ကရင်၊ ပလောင် စသော လူမျိုးကွဲ ဆရာ

ဆရာကြီးများထံမှ ပြုစားနည်း အတိုက်ပညာများကိုပါ သင်ယူလေ့လာ တတ်မြောက်ခဲ့သူ ဖြစ်၏။ သမထတရားကို ကြိုးစားအားထုတ်ခဲ့သဖြင့် အကြားအမြင်လည်း ရထားသူပင် ဖြစ်လေသည်။

ဘိုးတော်အောင်ထိန်သည် ဘုန်းကြီးထုတ်ပေးသော စောင်၊ ခြင်တောင်၊ ခေါင်းအုံးတို့ကိုယူပြီး ဇနီးနှင့်သားလေးကိုပါခေါ်၍ ခေါင်း တလားများထားသော ဇရပ်ဆီသို့လာခဲ့၏။ တောအရပ်တွင် လူသေသော အခါ သင်္ဂြိုဟ်ရန်အတွက် ခေါင်းတင်သည့်တလား (ခေါ်) ခေါင်းတင်သော လှည်းများထားသည့်နေရာ ဖြစ်၏။ ဘုန်းကြီးပြန်နှင့် မယ်တော်၊ ဘိုးတော် ပြန်များတွင်သုံးသော လောင်တိုက်နှင့် ကျွန်းခေါင်း၊ မှန်ခေါင်းများလည်း မှီ၏။

ထိုဇရပ်ပေါ်တွင် သေသူများ၏သုံးပြီးသော ပစ္စည်းများနှင့်သာ ပြည့်နှက်နေ၏။ ဘိုးတော်အောင်ထိန်တို့သားအဖသုံးယောက် အိပ်လောက် နံ့သာနေရာက ကျန်၏။ ဘိုးတော်အောင်ထိန်၏ဇနီး ဒေါ်စိန်ကြည်သည် မျက်နှာမကောင်း၊ ယောက်ျားခေါ်၍သာ လိုက်ရသည်။ ခေါင်းတလားရှိ သောနေရာတွင် အိပ်ရမည်ကို မနှစ်မြို့ ကြောက်စိတ်တိုက် လွှမ်းမိုးနေ၏။

ခင်ပွန်းဖြစ်သူက မိမိကို အစွမ်းထက်သည့်ဆေးတွေ မည်မျှပင် ထိုး ပေးထားသော်လည်း ရင်ထဲအသည်းထဲက ကြောက်နေဆဲပင်ဖြစ်၏။ ဘိုး တော်အောင်ထိန်က ရှေ့မှနေ၍ ဦးဆောင်ကာဇရပ်အနီးသို့ရောက်ရန် ခြေလှမ်း ငါးလှမ်းမျှအလိုတွင် -

“ဟ သောက်ရွေး... မြွေဟ”

ဘိုးတော်အောင်ထိန်သည် မည်းမည်းနက်နက်အရာကို တတ် နင်းလိုက်ရာ ရွဲကုက္ကိုအေးစက်စက်ဖြစ်၍ ရောင်ရမ်းအော်လိုက်ပြီးရန်လိုက် ၏။ ပြီးလျှင် ဘိုးတော်အောင်ထိန်ခြေတောက်နှင့် နင်းလိုက်သော မြွေမှာ တောင့်၍ သေသွား၏။ ဖယောင်းတိုင်မီးဖိုခိုက်၍ ဘိုးတော်အောင်ထိန်က သူ့လက်ဖြင့်နင်းမိသောမြွေဟုထင်ရသောအရာကို လက်ဖြင့်တုန်း၍ ထောက် လိုက်ပြီး -

“ဟာ... သောက်ကမြင်းပ ဝန်းစတွေ ခါးကိုချွန်ခိုက်တယ်ဆို

ဘိုးတော်အောင်ထိန်လက်ဖြင့် ထောက်လိုက်သောမြွေမှာ မြွေ

မဟုတ်တော့ဘဲ အနက်ရောင်ကြီးတစ်ချောင်းပင် ဖြစ်နေတော့၏။ ဘိုးတော် အောင်ထိန်သည် ဆက်၍လှမ်းလာခဲ့ပြီး ဇရပ်ပေါ်သို့ တက်လိုက်၏။ ခါး ဖြစ်သူက အိပ်ရာခင်း ခြင်ထောင်ထောင်၍ ကလေးကို သိပ်လိုက်သည်။ ခြင် လျှင် ဘုရားရှိခိုး၍ အိပ်ရာဝင်ရင်း -

“ဆရာလေး... ဖြစ်ပါ့မလား”

“မကြည်ရာ .. စိတ်မပူပါနဲ့၊ ဒါမျိုးတွေက ရိုးနေပါပြီ”

“ဟီး...”

ဇနီးမောင်နှံစကားပြောနေစဉ်မှာပင် ညဝှက်တစ်ကောင်က ထမု သွား၏။ ရွာဦးကျောင်းသည် အနည်းငယ်ကျယ်၏။ မန်ကျည်းပင်၊ ကုက္ကိုပင်၊ ဝိန်းနံပင်၊ မာလကာ၊ ဩဇာပင်များ၊ ငှက်ပျော့ရုံများ၊ ဝါးရံပင်များဖြင့် ဩဇာ နက်၍ တောအုပ်သဖွယ် အေးစိမ့်ငြိမ်သက်ခါ အံ့ပိုင်း၍နေ၏။

သစ်ပင်ကြီးများရှိသဖြင့် ညအိပ်ငှက်များလည်းရှိ၏။ တစ်ခါတစ်ရံ ညအိပ်ငှက်တို့ နေရာအဆင်မပြေဖြစ်၍ ထထပျံတတ်၏။ ကျောင်းထဲမှ ခွေးများကလည်း မည်သည်ကို မြင်တွေ့သည်မသိ တစ်ခါတစ်ရံဟောင်း၏။ တစ်ခါတစ်ရံအူ၏။ ဤအသံများက တိတ်ဆိတ်မှောင်မည်းသောညကို ပို၍ ထိတ်လန့်ချောက်ချားဖွယ် ဖြစ်စေ၏။

“ဟင်း - ဟင်း - ဟီး - ဟီး - အင်း - အင် - အီး - အီး”

“ဒီး - ဒီး - ဒီး - ဒီး - ဒုတ်”

“ကျွတ် - ကျွတ် - ကျွတ်”

“ဆရာလေး... လူမမာညည်းသံလိုလို ကြားရတယ်၊ ညှိစိုစိုအနံ့ လည်းရတယ်။ ကျုပ်တို့ကို ခြောက်တာနဲ့တူတယ်”

ဘိုးတော်အောင်ထိန်၏ဇနီးက သူကြားသောအသံများကို နား ထောင်ပြီး သူ့စိတ်အထင်ဖြင့် ပြောနေ၏။ ဒေါ်ထိန်ကြည်သည် သားငယ်လေး ကိုနှစ်ယောက်ကြားထား၍ ဖက်ထားပြီးပြောနေ၏။

“မဟုတ်ပါဘူး မကြည်ရာ... ပထမအော်တာ မြင်းဝန်ငှက် အော် တာပါ။ တောအုပ်နဲ့မြိုင်သံပေါက်ပြီး လူမမာ ညည်းသံလိုဖြစ်နေတာပါ”

“ဆရာလေးရယ်... ကျုပ် မကြောက်အောင်ပြောနေတာ ဟုတ် လား။ ဒါဆို ညှိစိုစိုအနံ့ကရော ဘာဖြစ်လို့လဲ...”

“ဒါက ဒီလိုလေ . . . ခေါင်း ထလားတွေမှာ အချို့လူသေတွေရဲ့အပုပ် အစပ်အရည်တွေက ယိုစီးကျပြီး ကပ်နေ တာတွေပေါ့။ သင်္ဂြိုဟ်ပြီး ဘယ်သူမှ ဒါတွေ တို့ မဆေးကြ မကြောကြဘူးလေ၊ ပြီးတာ နဲ့ ဒီပေါ်လာထား လိုက်ကြတာနေမှာပေါ့။ အဲဒီက အနံ့တွေပါ။ ကဲ... ကဲဘာမှမတွေ့ နဲ့၊ ငါ့ တရားရွတ်တာ နားထောင်ပြီး နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက်အိပ်”

ဘိုးတော် အောင် ထိန် တို့

မိသားစုအိပ်ရာမှနီးလာသောအခါတွင် ဆရာတော်ဘုရားသည် စကြာန် လျှောက်၍ ပရိတ်ကြီး(၁၁)သုတ်ကို ရွတ်ဖတ်နေ၏။

“ဒကာ မောင်ထိန်... နီးပြီလား”

“မှန်ပါဘုရား... နီးတာကတော့ ရွာဦးကျောင်းက တုံးမောင်း ခေါက်ထဲကပါဘုရား၊ တပည့်တော် တရားဆင်ခြင်ရင်းနဲ့ အိပ်ရာထဲက ထော့ နေတာပါဘုရား”

“အေး... အေး... ပြီးရင် ကျောင်းပေါ်တက်ခဲ့ကြ၊ အာရုဏ်လေး ဘာလေးစားကြတာပေါ့။ မှာလိုက်တဲ့အကြောင်းရင်းလည်း ပြောကြတာ ပေါ့ ဒကာ...”

ရွာဦးကျောင်းဆရာတော် ဦးစန္ဒီမာသည် အသေးစိတ်ပြောပြခဲ့ ၏။ ဒေါ်ထွေးတင်၏မြေးလေးကျန်းမာရေးနှင့် စုန်းကဝေမကြီး အမေနီ အကြောင်း၊ သူ၏သမီးများ မြေးများမှာ ဝမ်းတွင်းစုန်း၊ ရွန်နှစ်စင်စုန်း ဖြစ် နေပုံကို ဆရာတော်က ရှင်းပြခဲ့သည်။ ဆရာတော်၏စကားများကို နား ထောင်ပြီး ဘိုးတော်အောင်ထိန်သည် ကန့်လန့်ရွာထဲသို့လာခဲ့၏။

အဖိုးဦးရွှေပေါနှင့်ပတ်သက်၍တော်စပ်ခဲ့သော ဆွေမျိုးများကို ရွာတောင်ပိုင်းသို့ လာခဲ့၏။ တော်ကာနံစပ်မျှသာရှိသော အပ်မတစ်လေးထိ အိပ်သို့ လာခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ တောလေ့အရ အစ်မဝမ်းဆွဲဖြစ်သောလည်း ညှိကိုမောင်နှမရင်းချာကဲ့သို့ပင် ဘိုးတော်အောင်ထိန်တို့ အား ခြံသို့ လာခဲ့

မြင့်က ဆီးကြိုခဲ့သည်။

“ငါ့မောင်ရယ်... အစ်မဖြင့်လာမှလာပုံမလားလို့၊ အစ်မတေမောင် လာမယ်ဆိုလို့ ရွာထဲကိုကြွားထားတာ။ ဗေဒင်ရော၊ ဆေးရောပဲ အမယ့်သူတွေကို စစ်ထားတယ်။ တောင်ပိုင်းက မတွေ့တင်သမီး အေအေသားလေးလည်း စုန်းပြုစားတယ်ဆိုလား၊ သူတို့လည်း ဆရာတော် ဦးစိန်အပြောလို့ မင်းကိုမျှော်နေကြတယ်”

ကန့်လန့်ရွာသူဒေါ်အုံးမြင့်သည် သုံးလေးဝမ်းကွဲမျှတော်စပ်သူ ဘိုးတော်အောင်ထိန်အား ဝမ်းသာအလဲဆီးကြို၍ အားရပါးရပြောပြနေတော့၏။ ရွာသူရွာသားများသည် တစ်ရပ်တစ်ပါးမှလာသော ဧည့်သည်အား ခင်မင်တတ်ကြ၏။ မြို့သူမြို့သားများကိုပို၍ပင် ခင်မင်ခြင်း၊ အထင်ကြီးခြင်းတို့ဖြင့် ရက်ရောယူငှာစွာ ဆက်ဆံတတ်ကြ၏။

ထို့ကြောင့် ဘိုးတော်အောင်ထိန်တို့မိသားစုအား ဆွေမျိုးမထင်စပ်သူတို့ကပါ ခင်မင်ရင်းနှီးလိုစိတ်ဖြင့် အိမ်သို့ဖိတ်၍ လက်ဖက်ရည်တိုက်ခြင်း၊ ထမင်းကျွေးခြင်း၊ ဗေဒင်မေးခြင်း၊ ဆေးကုခြင်းတို့ကို ပြုကြ၏။ ဘိုးတော်အောင်ထိန်နှင့် မိသားစုသည် ဒေါ်အုံးမြင့်အိမ်တွင် အိပ်ရုံမျှသာ အိပ်ချွေးနံနက်စာ၊ နေ့စင်းစာ၊ ညစာ တော်တော်များကို ပင့်ခေါ်ရာအိမ်များသို့ လိုက်၍ ဆေးကုရင်း၊ ဗေဒင်ဟောရင်း၊ ဗဟုသုတစကားပြောရင်းဖြင့် ရွာ၏အရပ်လေးမျက်နှာ၊ အိမ်တကာလှည့်၍ သွားလာနေရတော့၏။

ဘိုးတော်အောင်ထိန် ကန့်လန့်ရွာထဲသို့ရောက်နေသည်ကို ရွာအနောက်ဘက်က ကဝေကြီးအမေမနီလည်း ကြားသိနေသည်။ တစ်နေ့တွင် ရွာအလယ်ပိုင်းအိမ်တစ်အိမ်မှ ဘိုးတော်အောင်ထိန်တို့မိသားစုတို့ ဖိတ်ကြားပြီး ဗေဒင်မေးကြသည်။ မြို့က ဧည့်သည်လည်းဖြစ်၊ ဆရာသားလည်းဖြစ်၍ နေ့စင်းစာ ထမင်းမကျွေးခင် ရေနေ့ကြမ်း၊ နွားနို့၊ မြေပဲကြော်ကြက်ဥကြော်၊ လက်ဖက်သုပ်၊ ဂျင်းသုပ်၊ ပြောင်းဖူးပြုတ် စသည်တို့ဖြင့် ဧည့်ခံကျွေးမွေးသည်။ ဘိုးတော်အောင်ထိန်သည် ကန့်လန့်ရွာသို့ စတင်ထွက်လာကတည်းက ဇနီးမမိန့်ကြည်ကို မှာထားပြီးဖြစ်၏။

“မကြည်... အဲဒီရွာရောက်ရင် ထမင်းပဲဖြစ်ဖြစ်၊ မုန့်ပဲဖြစ်ဖြစ် ငါမစားဘဲ ငါ့လက်နှင့်မကိုင်ဘဲ နင်လည်းမစားနဲ့၊ ကလေးလည်း မတွေ့နဲ့

ကြားလား...၊ မမေ့နဲ့နော်၊ အပြင်ထွက်ပြီး ရေစုဆိုင်တွေက မုန့်တွေဝယ်တော့ရင်လည်း အရင်ဆုံး ငါ့ဆီယူလာနဲ့...”

ဘိုးတော်အောင်ထိန်မှာထားသည့်အတိုင်းပင် မမိန့်ကြည်သည် ဘိုးတော်အောင်ထိန် မနီက မကိုင် မစားသေးဘဲ အစားအားလုံးကို မစားဘဲ နေခဲ့၏။ ရေကိုပင်လျှင် ဘူးသီးရေဘူးလေးနှင့်ထည့်ထားပြီး သူလည်းသောက်သည်။ ကလေးလည်း တိုက်သည်။ ရွာလယ်က အိမ်သို့ရောက်လျှင် တည်ခင်းကျွေးမွေးထားသော အစာအာဟာရတို့ကိုကြည့်၍ ကလေးက စားချင်နေ၏။

သို့ကြောင့် မမိန့်ကြည်က ဘိုးတော်အောင်ထိန်ကို စတင်နှိုက်ရန် ဖျတ်လုံးဖြင့် မေးဝေ၍ ပြလိုက်၏။ ဘိုးတော်အောင်ထိန်သည် ပြောင်းဖူးတစ်ဖူးကိုယူ၍ တစ်စေ့နှစ်စေ့မျှချွေပြီး စားလိုက်၏။ ပြီးလျှင် ဇနီးလက်ထဲသို့ ပေးလိုက်၏။ နီပန်းကန်ကိုကိုင်၍ လက်ညှိုးတစ်ချောင်း နို့ထဲသို့ ထည့်လိုက်၏။ ထိုစဉ် ဘောမှ ဝိုင်းအုံနေသော ရွာသူရွာသားများ တအံတသြ ဖြစ်သွားကြလေသည်။

“ဟာ ...ဟယ်”

“ဟယ်တော့ သွေးတွေတော့...”

“ဟုတ်ပေါ့ ဘုမရယ်... သွေးတောင်သွေးပုတ်တွေ...”

ဘိုးတော်အောင်ထိန်သည် သွေးပုတ်များဖြစ်သွားသော နို့ခွက်ကို ချ၍ လက်ညှိုးတွင်ပေနေသော သွေးများကို အဝတ်ဖြင့်သုတ်လိုက်၏။ ပြီးလျှင်ဆက်၍ လက်ဖက်သုပ်ပန်းကန်ကိုကိုင်ပြီး ဇွန်းငယ်ဖြင့်စားရန် ကော်လိုက်၏။ ထိုစဉ်မှာပင် -

“ဆရာလေး တွေလား...”

“တွေပါတယ်... မကြည်ရာ၊ သူတို့ ငါ့ကို စမ်းနေကြတာပေါ့”

ဘိုးတော်အောင်ထိန်လက်ဖြင့် ကော်လိုက်သော လက်ဖက်ခန်းကန်ထဲတွင် လက်ဖက်များမဟုတ်တော့ဘဲ ပဲမှော်တွေဖြစ်နေ၏။

(မှတ်ချက် - ပဲမှော်ဆိုသည်မှာ ပဲကြီး - စွန်တာနီပဲ - ပဲတင့်တို့ပဲသော ပဲစိုက်ခင်းတောင်သူက ပဲတောင့်များကို တလင်းတွင်ပုံ၍ အကြောင်းထုန်းပြီး နွားနှင့်ဖိနင်း၍ အစေ့ထုတ်ပြီး ကျန်သော အခွံများကို ပဲစေ့ထု၍ ဆီသည်။)

ကဝေပျို့မှတ်တမ်း

၎င်းပဲမှော်များကို ခွားကျွေးရန်အတွက် သိမ်းဆည်းထားကြ၏။
ဘိုးတော်အောင်ထိန်သည် လက်ဖက်မှပဲမှော်ဖြစ်သော ပန်းကန်အားချွတ်
လှင်းသုပ်ပန်းကန်ကို ကိုင်လိုက်ပြန်၏။ ၎င်းလှင်းသုပ်မှာလည်း ဆံပင်ချိုသွေး
များ ဖြစ်သွားပြန်၏။ ဘိုးတော်အောင်ထိန်သည် ၎င်းလှင်းသုပ်မှ ဆံပင်ခြစ်
သွားသော ပန်းကန်ကိုလျက် -

“တောက်... ရိုင်းလှချည်လား”

ဘိုးတော်အောင်ထိန်၏ “တောက်” ခေါက်သံနှင့် အော်ငြောသံ
ကို ကြားလိုက်သော အိမ်ရှင်သည် ပြေးထွက်လာပြီး -

“ဆရာလေး... ဆရာလေး၊ အဲဒါ ကျွန်မတို့လုပ်တာ မဟုတ်ဘူး။
ကျွန်မတို့ ဘာမှမတတ်ပါဘူး ဆရာလေးရယ်၊ ကျွန်မတို့ ဝယ်ခိုင်းလို့
တဲ့ဆိုင်ကပဲ လုပ်တာလား၊ ဒါမှမဟုတ် တစ်ယောက်ယောက်နေမှာပါ...”

ဘိုးတော်အောင်ထိန်သည် အိမ်ရှင်အမျိုးသမီးမျက်နှာကို ကြည့်
၍ ပြုံးလိုက်၏။ မကျေနပ်သော လှောင်ပြုံးပင် ဖြစ်လိမ့်မည်ထင်၏။

“ရပါတယ်... မလှမ်းရယ်၊ ကိစ္စမရှိပါဘူး။ ဘယ်သူလုပ်တယ်ဆို
တာ ခဏနေတော့ သိရမှာပေါ့။ ကျုပ်နာမည် အောင်ထိန်ပါ။ သူကဝေပျို့တော့
လည်း ကျုပ်ကကြမ်းပြရမှာပေါ့”

လာရောက်နေသောလူများက ဤမြင်ကွင်းကိုကြည့်၍ အံ့သြနေကြ
၏။ တောခေလအရ ခြုံကစဉ်သည်လာလျှင် လူလေးငါးဆယ်ယောက်
ထက်မနည်း။ လာရောက်ကြသည်မှာ ထုံးစံပင်ဖြစ်၏။ ဘိုးတော်အောင်ထိန်
လိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးဆိုလျှင် ပို၍စည်ကားနေတော့၏။ ရွာလယ်ပိုင်းရှိ ယောက်ျား
မိန်းမပျိုပြောရက်ရှိနေသောအချိန်ပင် ဖြစ်၏။ လူနှစ်ဆယ်မျှပင်ရှိမည် ထင်
ရ၏။ ဘိုးတော်အောင်ထိန်သည် ဆေးအိတ်ထဲမှ ပုလင်းငယ်တစ်လုံး ထုတ်
လိုက်၏။

“ကဲ... ကျုပ်ဆွေမျိုးတွေ အညောင်းပြေအောင် ဒီနာလေး ရှူကြည့်
ဦး၊ မကြည့်... သူတို့အားလုံး တစ်ရှူးဆီပေးလိုက်ပါ”

တောရွာတို့၏ဝါသနာ ဆရာလာလျှင် လျက်ထားလျက်ချင်ကြ
၏။ နာရှုချင်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် အားလုံးနီးပါးပင် နာရှုကြည့်ကြ၏။ တတယ်
တော့ ဘိုးတော်အောင်ထိန်ပေးသောနာမှာ နေမင်း ဂမုန်းနာ မဟုတ်

သီလာစန္ဒကတိုးနာလည်း မဟုတ်ပါ။ ဂန္ထီရနာပင် ဖြစ်၏။ သို့မဟုတ်
“မှော်ဝင်နာ” ဟု ခေါ်ဆိုနိုင်၏။

စနေနေ့နံနက် ကျီးမနိုးခင်အချိန်တွင် သတ်မှတ်နယ်မြေ၏ စနေ
ထောင့်တွင်ရှိသော (၁၂)ရာသီအဖြူပင်မှ အရှေ့အရပ်တည့်တည့်တွင်ရှိ
သောအမြစ်အား လှည်းဘီးသံဖြင့်ပြုလုပ်သော ဓားဖြင့်ခုတ်ဖြတ်ရသည့်
အမြစ်မှ အခေါက်ကိုအမှုန့်ပြု၍ထားသော စုန်းနတ်တို့ကို ပူးကပ်စေတတ်
သော (ပဘာဝ - ဝိပါက) ဂန္ထီရမှော်ဝင်နာပင် ဖြစ်၏။

သာမန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သုံးခွန်းမှင်းခွန်းထိ ချေတတ်ကြ၏။ ပယော
ဝ၊ စုန်းစွဲ နတ်စွဲရှိသူတို့သည် ဟတ်ချိုး ဟတ်ချိုး နှစ်ခွန်းဆက်တိုက်ချေပြီး
သည်နှင့် အစွဲရှင်ဝင်ပူးလာတော့၏။ ပရိသတ်ထဲမှ နာရှုမိသော အမျိုးသမီး
တစ်ယောက်တွင် ဝင်ပူးလာတော့၏။

ဝင်ပူးသည်နှင့်တပြိုင်နက် စုန်းမသည် ဘိုးတော်အောင်ထိန်ကို
စိန်ခေါ်နေတော့၏။ ဘိုးတော်အောင်ထိန်က ဆေးလွယ်အိတ်ထဲမှ သားကင်
ဇိကင်ထားသောညှပ်နှင့်တူသည့် ဝါးညှပ်တစ်ခုကိုဆွဲထုတ်ယူ၍ ခြေကို
ညှပ်ထားလိုက်တော့၏။ ပူးကပ်နေသော ပညာသည်က -

“ဟဲ့... ဆရာ၊ နှင့်လိုဆရာမျိုးတွေ ဒီရွာက ထွက်ပြေးရတာများ
လို့ပြီ ဟဲ့... နှင့်ပညာလောက်တော့များ...”

“ကဲ... ဒါတွေထားပါ၊ ခင်ဗျား နာမည်ဘယ်လိုခေါ်လဲ”

“ဘာဖြစ်လို့ ပြောရမှာလဲ၊ နှင့်ဆရာဆိုရင် နှင့်ဟာနှင့် သိအောင်
လုပ်ပေါ့...”

ထိုစဉ်မှာပင် ပရိသတ်ထဲမှ -

“စုန်းမက ဆရာကိုတော်တော်လေး မလေးမရွံ့ လုပ်တာပဲ” ဟု
ဝေဖန်နေကြ၏။

သို့ကြောင့် ဘိုးတော်အောင်ထိန်က -

“အော်... ဒီလိုလား ဒါဆိုရင်တော့လည်း စွင့်ပြချက်ချီဆိုတော့
လုပ်ရဦးမှာပေါ့”

ဘိုးတော်အောင်ထိန်သည် ဆေးလွယ်အိတ်ထဲမှ မှန်သောသား
လေးတစ်ချပ်ကိုယူ၍ လက်ဝါးနှစ်ဖက်ကြားညှပ်ခါခေါင်းတော်သို့ ယက်လိုက်

ပြီး ပါးစပ်မှတီးတိုးရေရွတ်လိုက်၏။
ပြီးလျှင် -

“ရော့... ဒီမှန်ပြဒီးဘတ်တ
အင်းကို အရင်ဆုံး ခဏလောက်ပြထား
လိုက်၊ ပြီးရင် မှန်ဘက်က ပြန်ပြ..”

အစွဲရှင်၏အနီးတွင်ရှိသော
အမျိုးသမီးတစ်ဦး၏လက်ထဲသို့ မှန်ကို
ထည့်ပေးလိုက်ပြီး ဘိုးတော်အောင်ထိန်
သည် တစ်တောင်လောက်ရှိသော အစွဲ
ရောင်တွင် ရွှေစားကွပ်ထားသော နဂါးတံ
ကြိမ်လုံးကလေးကို ထုတ်၍ -

“ဟဲ့... သွေးရောင်မဆောင်နှင့်၊ လေရောင်မဆောင်နှင့်၊ ရှိရင်
တိုင်းပြ - မနွဒေဟိ - ငါလာပြီး ဦးနှိမ်ချ - ပြဆရာပြ”
ဘိုးတော်အောင်ထိန်၏စကားဆုံးသည်နှင့် ဝိုင်းအုံကြည့်နေသော
လူများ၏ ပါးစပ်မှ -

“ဟယ်... ဟင် အမေနီရဲ့မြေး မအိမ်ပြကြီးတော့..”
“ဟဲ့... အစွဲရှင်အေးတင်မပုံ မဟုတ်ဘူးလား”
“ဒေါ်လေးကလည်း သေချာကြည့်ပါလား၊ မအိမ်ပြပဲဆို”
အမျိုးသမီးအတော်များများက ဝိုင်းအုံကြည့်၍ အားလုံးကတင်
မှန်ထဲပေါ်နေသော ပညာသည်ကို ဘယ်သူ့ဘယ်ဝါ ဖြစ်သည်ကို မြဲ
နေကြ၏။

“ဒီလိုဆိုတော့ ဆရာလေးက တယ်စွမ်းပါလား..”
အမျိုးသားတစ်ဦးဘိုးတော်အောင်ထိန်ကို ချီးကျူးနေကြ၏။ ပညာ
သည်မှာ ခဏကြာလျှင် မောလာပြီး -

“ငါ့ကို ပြန်ခွင့်ပြုပါ..”
“အော်... ဒီလို ပြန်လို့ မရသေးဘူးလေ၊ ကိုယ့်ရောဂါကို ပြန်ထူ
သွားပြီးမှ ပြန်လို့ရမှာပေါ့”
“နင် ကုနိုင်တယ် မဟုတ်လား၊ ငါပြန်မယူဘူး”

“ဒါဆိုရင်လည်း ပြန်တော့လေ”

“ငါ့ကို ချုပ်ထားတာ ဖြေပေးပါ”

“ရန်ကတော့ ငါ့လိုဆရာ ဘာဖြစ်တယ်၊ ညာဖြစ်တယ်နဲ့ ခု ပညာရှင်
ကြီး ပဲ ကိုယ့်ဟာကိုယ်ပြန်ပေါ့၊ ငါနင့်ကို ချုပ် မထားပါဘူး၊ ပညာရှင်ကြီးပဲ
ကိုယ့်ဟာ ကိုယ် ဖြုတ်လေ..၊ ဆရာက ဘာမှမတတ်ပါဘူး၊ အဲဒါ ငါးကင်
အသားကင်တဲ့ညှပ်ပဲ၊ ကိုယ့်ဟာကိုယ်ဖြုတ်ပါ..”

“ဖြုတ်လို့မရလို့ပေါ့.. ဟဲ့”

“ကိုယ့်ဟာကိုယ် မဖြုတ်နိုင်ရင်၊ နင် ငါ့ကို ဒူးတုတ်ပြီးရိုသီးရမယ်၊
နောက် ဒီအမျိုးသမီးနဲ့သူ့သားစုကို ဘယ်တော့မှ နင့်ပညာနဲ့ မလုပ်တော့
တဲဘူးလို့ ကတိသစ္စာရေ သောက်ရမယ်”

စုန်းမသည် ဘိုးတော်အောင်ထိန်၏တောင်းဆိုချက်ကို ချက်ချင်း
ပြန်မဖြေဘဲ တွေ့၍စဉ်းစားနေ၏။ မျက်စိဖြင့် စူးစူးရှရှစိုက်၍ ကြည့်နေ၏။
ပြီးလျှင် ဒူးတုတ်၍ လက်အုပ်ချီပြီး ဦးချကန်တော့နေတော့၏။ ကန်တော့
ရင်းမှ ရှိုက်ကြီးတင် ငိုလေတော့၏။

“ဘာဖြစ်လို့ ငိုတာလဲ..”

“ကျွန်မ ဘယ်တုန်းကမှ မရှုံးခဲ့ဘူး၊ ဆရာလေးကျမှ ရှုံးရလို့ ပြီးတော့
ဆရာလေးကြောင့် ကျွန်မဘယ်သူဆိုတာ သိကုန်ကြလို့၊ ရှက်လို့ပါ..”

ဘိုးတော်အောင်ထိန်သည် အစွဲရှင်၏ခြေမတွင် ညှပ်၍ထားသော
“မှော်ဝင်ဂန္တီရ ဝါးညှပ်လေး”ကို ဖြုတ်ယူလိုက်ပြီး သောက်ရေဖြင့် လက်
ပြန် သုံးခါလောင်း၍ ဆေးအိတ်ထဲသို့ထည့်လိုက်၏။ အစွဲရှင်၏ခေါင်းသို့
ရေဖြင့် သုံးချက်တောက်လိုက်၏။ ပြီးလျှင် အစွဲရှင်အား ရေခွက်ကိုပေး၍
သောက်စေ၏။ ရေသောက်ပြီးခဏမှာပင် ပညာသည် ထွက်ခွာသွားလေ
တော့၏။

(၅)

တစ်နေ့တွင် ရွာထဲအိမ်တစ်အိမ်မှ ဘိုးတော်အောင်ထိန်သည်
ညနေစာ စားသုံးရန် ပင့်ဖတ်၏။ ဗေဒင်မေးခြင်း၊ ဆေးကုခြင်းများကိုလုပ်
လို၍ စောစောကြာရန် ဖိတ်ကြားသဖြင့် ညနေသုံးလေးနာရီတလည်တာထိ

အိမ်သို့ ရောက်ရှိနေ၏။ ဗေဒင်ဟောခြင်း၊ ဆေးကုခြင်းများ ဆောင်ရွက်ပြီး
သော ညနေ (၅)နာရီအချိန်တွင် ညစာအတွက် ပြင်ဆင်ကျွေးမွေးစေ
တော့၏။

ဘိုးတော်အောင်ထိန်၊ ဆရာကတော် ဒေါ်မိန့်ကြည်နှင့် သားထွေး
ရွှေမန်းတို့သည် ထမင်းစားပွဲသို့ ထိုင်လိုက်ကြ၏။ ဘိုးတော်အောင်ထိန်သည်
ဟင်းခွက်တိုက်ကို သူ့ထမင်းပန်းကန်ထဲသို့ ထည့်လိုက်၏။ ဟင်းများ ထမင်း
များသည် ဘာမျှ မူလမပြန်၊ ပြုစားဖန်တီးထားသည့် ဟင်းများမဟုတ်။ စစ်မှန်
သောဟင်းများပင် ဖြစ်၏။

ဘိုးတော်အောင်ထိန် မြင်းခြံမြို့မြောက်ဘက်၊ တရုတ်မြို့တွင်
ကိုရင်ဝတ်စဉ်က ထိုဘုန်းကြီးကျောင်းမှ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်အား
ဘိုးတော်အောင်ထိန်၏ဖခင် ဘိုးရှင်က စားခွက်နှိုက်ဆေး၊ ပယောဂဓူလ
ပြန်ဆေးကို လက်ဆယ်ချောင်းတွင် ဇာတ်ကြီးဆယ်ဘွဲ့ ဖြစ်သော (ထေး
သု၊ နေ၊ မ၊ ဘူး၊ စံ၊ နာ၊ ဝိ၊ ဝေ) စမများကို ထိုးပေးထား၏။

တစ်နေ့တွင် ကိုရင်များ၊ ကျောင်းသားများ၊ ခန်းနေဦးပွင်းများ
ဆွမ်းခံပြန်လာပြီး စားပွဲဝိုင်းကြီးပေါ်တွင် ဆွမ်းများ၊ ဆွမ်းဟင်းများကို ထင်
ကြ၏။ ထိုသို့ပြုလုပ်နေစဉ် ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် ကြွလာပြီး ကြည့်၏။
ထိုအခါ ရှားရှားပါးပါး ဝက်သားဟင်းတစ်ခွက်ပါလာ၏။ ဝက်သားဟင်းမှာ
သုံးထပ်သား ဝက်သားနီချက်ဖြစ်၍ အနံ့ရော၊ အရသာပါ စားချင်သဖွယ်ရှိ
လှတော့၏။

“မောင်ကိုရင်...”

“ဘုရား...”

“အဲဒီ ဝက်သားဟင်းပန်းကန် ဘုန်းကြီးပေးစမ်း...”

“မှန်ပါဘုရား...”

“ဆွမ်းလည်း ရှားလိုက်၊ ပန်းကန်လေးနှင့် ထည့်၊ ဖွန်းတစ်ချောင်းအေး”

ဆရာတော်သည် ကိုရင်ရှားထည့်ပေးသော ဆွမ်းပန်းကန်ထဲသို့
ဝက်သားဆွမ်းဟင်းထည့်ရန် ဖွန်းဖြင့်ဝက်သားပန်းကန်ထဲသို့ ထိုးစိုက်၍
ခပ်ရန် ပြင်လိုက်စဉ်မှာပင် -

“အော့...အော့...အော့...”

ဘေးမှရပ်နေကြသော ကိုရင်ဦးရင်းအားလုံး ဝက်သားဟင်း
ပန်းကန်ကိုကြည့်၍ ပျံ့ချင်း အန်ချင်စိတ်များဖြစ်လာ မျက်နှာလွှဲနာခေါင်းနှု
တုန်ကြ၏။ စုန်းမတစ်ဦးက မစင်တုံးများကို စုန်းပညာဖြင့် ဝက်သားဟင်းနှင့်
တူအောင် ပြုလုပ်ပြီး ဆွမ်းဟင်းအဖြစ် လှူလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

“ယုတ်မာလိုက်တဲ့ မိန်းကလေးကွာ၊ ဒီတိုင်းဆိုမဖြစ်ဘူး... မောင်
ကိုရင်အောင်ထိန်... မင်းဖခင်ကို ဒီနေ့ပဲ ကုတ္တကြီးရွာသွားခေါ်ပေတော့...
တစ်ကျောင်းလုံး ဆေးထိုးထားမှ ဖြစ်မယ်၊ ဒီနေ့ပဲ ဆွမ်းစားပြီးရင် သွားခေါ်
တော့...”

ယခုမှ ၎င်းဆေးတန်ခိုးကြောင့် ဘိုးတော်အောင်ထိန်အား ကျွေးမွေး
သောဟင်းများတွင် စုန်းအတတ်ပညာဖြင့် ပြုစားပြုလုပ်ထားသည်များ
ဟုတ်သည်သိရသဖြင့် မိသားစု စိတ်ချလက်ချ စားကြတော့၏။ ဘိုးတော်
အောင်ထိန်သည် ထမင်းကို ဟင်းနှစ်မျိုးဖြင့်နယ်၍ ပထမတစ်လုပ်ကိုယူ၍
ဖီးစပ်ထဲသို့ထည့်ရန် အားယူလိုက်စဉ် ဘိုးတော်အောင်ထိန်၏လက်များ
သည် ပါးစပ်ဆီသို့မရောက် ညာဘက်ပါးဆီသို့ လွဲချော်သွား၏။

ဘိုးတော်အောင်ထိန်သည် လက်ကိုချေသို့ပြန်ယူ၍ ထမင်းလုပ်
တိုထည့်ကြည့်၏။ ထမင်းလုပ်မှာ ဘယ်ဘက်ပါးစောင်သို့ လွဲချော်သွားပြန်
၏။ ဘိုးတော်အောင်ထိန်သည် အခြေအနေကို ရိပ်မိသွားပြီး ထမင်းလုပ်
တို ပန်းကန်ထဲသို့ ပြန်ထည့်လိုက်ပြီး -

“မကြည်... ဒီထမင်းပန်းကန်ကို ခွေးကျွေးလိုက်၊ ဘယ်သူမှ မစား
စေနဲ့၊ ငါမိုက်နာလို့ ရွာပြင်ထွက်ဦးမယ်”

ဘိုးတော်အောင်ထိန်သည် သူ့အား စုန်းကြီး (သို့မဟုတ်) ကဝေ
မောက်လုံး မောက်ပြား ဖော်ဂနီ ဖော်ဂနက်စသော ပညာသည်ကြီးများက
အတိုက်ပြုလုပ်ထားပြီဆိုတာ ရိပ်မိလိုက်၏။ ထို့ကြောင့် ရွာပြင်သို့ထွက်ပြီး
ဖညာရှင်နှင့် စာရင်းရှင်းရန် ထွက်ခဲ့၏။ ဤပွဲသည် ဘိုးတော်အောင်ထိန်
အတွက် မိုးထဲ ရေထဲကိစ္စပင် ဖြစ်၏။

သူနိုင်လျှင် ကိုယ်ခံရမည်၊ ကိုယ်နိုင်လျှင်တော့ ဖညာသည်ကို
မနိပ်စက်၊ မသတ်ပါ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မိမိနှင့် မိမိသားစု ဘက်စုံ
ဝေါက်ကြီးငယ်မကျပါက တစ်ဖက်ပညာသည်အား ဒုက္ခရောက်အောင် ဆေး

အောင် မလုပ်ရဟူသော သစ္စာခံယူထားရသောကြောင့်ပင် ဖြစ်၏။

ဘိုးတော်အောင်ထိန်သည် ချွန်အပြင်ဘက်သို့ ရောက်သည်နှင့် ယာခင်းတစ်ခုကျော်လောက်တွင် ကျီးအကောင်နှစ်ဆယ်လောက်ဝိုင်းအုံ့၍ ကောင်းကင်မှ အန္တိနှင့် ပြေးဆင်းလာပြီး -

“အ-အ-အ-ဝိုး-ဝိုး”

ကျီးများသည် အော်၍ အော်၍ ဝိုးကနဲ ဝိုးကနဲ ခေါင်းပေါ်မှ ထိုးသုတ်ရင်း ပျံနေကြ၏။ ထိုးသုတ်သော ကျီးများကိုရှုကွယ်

သိုင်း တစ်ဆယ့်ခြောက်ကွက်သိုင်း၊ ဖျာလိပ်ခေါင်းထွက်စသော သိုင်းယဉ္ဇာတို့ဖြင့် ရှောင်ထွက်ရင်း လက်ထဲတွင်ပါလာသော ကြက်ဆင်ဖဲထီးဖြင့် ချီတ်ချနေတော့၏။

“ဥ... ကာဂနီ ကာဂနီ ငါလာပြီ၊ ဦးနှိမ်ချ ကပျက်ယပျက် အစဝက် နှစ်ပါးချက်လို့ သေစေသတည်း။

စုန်းထက် စုန်းကြီး၊ ကဝေထက် ကဝေကြီး မရှိစေရ။

စုန်းတိုက်၊ နတ်တိုက်၊ ကဝေတိုက်၊

အောက်လမ်းတိုက် အတိုက်ဟူသမျှ

ပျက်စေသတည်း - သွားဟ”

ဘိုးတော်အောင်ထိန်သည် ကျီးအုပ်ကိုလက်ညှိုးထိုး၍ ဂါထာမန္တန်ကိုရွတ်ပြီး မြေကြီးကိုဖောင့်ဖြင့် ပေါက်လိုက်၏။ ထိုအခါ ကျီးအုပ်ကြီးမှာ သေနတ်နှင့်ပစ်လိုက်သကဲ့သို့ အော်၍ပြေးလေတော့၏။ ကျီးအုပ်ကြီးပျံ့ပြေးသွားသောအခါတွင် မှောင်စပျိုးနေပြီဖြစ်၏။ နေဝင်ရီတရောအခါညီအစ်ကို မသိတသိအချိန်ပင် ဖြစ်၏။

ရွာတံခါးအဝင်တွင် တစ်လံမျှလောက်ရှိသော အနက်ရောင်မြွေကြီးတစ်ကောင်က ပါးပျဉ်ထောင်၍ ဘိုးတော်အောင်ထိန်ကို ဆီးကြိုနေပြန်၏။ ဘိုးတော်အောင်ထိန်သည် ကြက်ဆင်ဖဲထီးကို ဂုတ်တွင်ချိတ်

လိုက်ပြီး လျှင်မြန်စွာ မြွေ၏ပါးပျဉ်းပေါ်တစ်ထောင်လောက်အကွာမှရန်၍ မြွေ၏အကြီးကို ညားလက်ဖြင့်ကောက်လိုက်ပြီး ရွာတံခါးတိုင်နှင့် တိုင်မှိတ်ပစ်လိုက်၏။

“ဖုန်း” ကနဲ ပြည်ကာ အောက်သို့ကျသွား၏။ မြွေမလှုပ်နိုင်ဖြစ်ကာ အောက်သို့ ကျသွားခြင်းဖြစ်၏။ အောက်သို့ကျသွားသော မြွေကိုကြည့်လိုက်ရာ၊ နားလှည်းများတွင် နားကောက်(နွားက)ရာ၌အသံပြသော လှည်းကောက်သားရေကြိုးပင် ဖြစ်နေတော့၏။ ဘိုးတော်အောင်ထိန်သည် ကဝေမျိုးနွယ်ဝင်ကာကနီတိုက်ဖြစ်သည်ကို သိလိုက်၏။ သိလျှင်သိချင်း ဘိုးတော်အောင်ထိန်ကဝေမကြီး အမေနီကို သတိရသွား၏။ မနက်ဖြန်တွင် မန္တလေးသို့ပြန်တော့မည်။

မပြန်ခင်မနက်မှာ အမေနီဆီသို့ သွားရောက်နှုတ်ဆက်မိတ်ခွဲပြီးမှ ပြန်မည်ဟူ၍ စိတ်ကူးထား၏။ ယခုတွေ့ရှိရသောပွဲသည် မဟုတ်မှလွဲရော အမေနီပညာစမ်းခြင်းပင် ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ဘိုးတော်အောင်ထိန် ယူဆလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

(၆)

ဘိုးတော်အောင်ထိန်သည် မထွေးတင်၏မြေးလေး၊ မအေးမေ၏ သားလေးကို ပျောက်ကင်းချမ်းသာအောင်ကုပေးပြီးပြီ။

ရွာထဲရှိလူတော်တော်များများကို ပယောဂနှင့် မြွေကာကွယ်ဆေးများထိုးနှံပေးပြီးလည်း ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ပြန်ရန်စိတ်ကူးပြီး ရွာအနောက်ဘက်မှ အမေနီဆီသို့နှုတ်ဆက်ရန်၊ မိတ်ဖွဲ့ရန် လာခဲ့၏။ အမေနီသည် ဘိုးတော်အောင်ထိန် သူ့စင်လာမည်ကို ကြိုသိနေသည့်ပျိုးပင် ဖြစ်၏။ အမေနီကပြော၍ ဆီးကြိုနေ၏။

“မင်းလာမယ်ဆိုတာ အမေ သိနေပါတယ်။ ဒါကြောင့် စားစရာတွေ လုပ်ထားတယ်၊ ပြန်တော့မလို့လား၊ ဖြည်းဖြည်းပေါ့...”

“ဟုတ်ကဲ့... ရွာဦးကျောင်း ဆရာတော်ခေါ်လို့လာခဲ့တာပါ။ သမ္မာတော်ဆန္ဒလည်း ပြည့်သွားပြီဆိုတော့ ကျွန်တော်ပြန်ပါတော့မယ်။ အမေနီသတင်းက မန္တလေးနန်းတွင်းမှာတောင် နာမည်ကြီးနေတာဆိုတော့

ရောက်တုန်း လာတွေ့တာပေါ့
“မင်းနာမည်က အောင်ထိန်
တဲ့လား”

“နန်းတွင်းက သမားတော်ကြီး
ဦးရွှေပေါ်ရဲမြေးပါ။ အများကတော့ သိုး
တော်အောင်ထိန်လို ခေါ်ကြပါတယ်”

“ကဲ... အမေ့ဆီလာချင်တဲ့
အဓိကကိစ္စ ပြောပါဦး..”

“ကျွန်တော်... ကဝေဆိုတာ
မမြင်ဘူးတာရယ်၊ လူကနေ လင်းတဖြစ်
အောင် လုပ်ပြပါလား”

“ဪ... အင်း... အင်း စားပါဦး၊ အမေ့အိမ်ထဲဝင် ထမိန်လဲလိုက်ဦး
မယ်၊ ပြန်ထွက်လာရင် အမေ့ကို မခေါ်နဲ့။ သေချာစိုက်ကြည့်နေ ကြားလား။
ကြောက်လည်းမကြောက်ပါနှင့်၊ မင်း အမေ့ကို မကြောက်ဘူးဆိုတာလည်း
သိပါတယ်၊ မင်းအမေ့ကို တစ်ပွဲနိုင်ထားတဲ့ သူပဲ..”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ..”

ကဝေမကြီးအမေ့နီသည် အိမ်ထဲဝင်၍ ပတ်လည်စင်းအနက်နှင့်
အနီရောထားသော ထမိန်ကိုဝတ်၍ ခါးတောင်ပါသော ဖိအနက်အင်္ကျီနှင့်
ရှန်နီစခေါင်းပေါင်းကိုပေါင်းပြီး အိမ်ထဲမှထွက်လာ၏။

ထိုအခါ အမေ့နီ၏ပုံမှာ စုန်းကဝေမကြီးနှင့်တူ၍ ကြောက်စရာ
ကောင်းလှ၏။ အိမ်ရှေ့တလင်းတွင် အမေ့နီသည် ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်၍ ပတ်
လည်စင်းယောထမိန်ကို အောက်စမုလှန်၍ ထမိန်ဖောက်ထိုးဖြစ်အောင်
လုပ်ရင်း ခေါင်းပြီး၍လိုက်၏။ ထိုစဉ်မှာပင် ရုတ်ချည်း အာနီလျာနီလင်းတ
ကြီးတစ်ကောင် ဖြစ်သွားပြီး အတောင်စပ်ကား ကောင်းကင်ကိုပျံတက်သွား
တော့သည်။

သိုးတော်အောင်ထိန်မှာ မော့ကြည့်ရင်း ရင်သပ်ရှုမော ဖြစ်နေ၏။
သူ၏ ဆေးကုသခဲ့သောကာလအတွင်း ယခုကဲ့သို့ ကဝေမကြီးနှင့်လည်း
ကောင်းလင်းတအဖြစ် ပြန်တက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ တစ်ခါမှ မမြင်မတွေ့

ခဲ့ဘူးပေ။ အခုမှပင် တွေ့မြင်ရသဖြင့် အလွန်ပင် လောကီညာရပ်များကို
အံ့သြနေမိ၏။

“သား ... အံ့သြနေလား”

“ဟုတ်ကဲ့ ... ကျွန်တော် သိပ်ကို အံ့သြပါတယ်၊ ကျွန်တော် သင်
ထားတဲ့ပညာက အမေ့တို့ရဲ့ပြုစားမှုကို ပျောက်ကင်းအောင် ကုသနိုင်တဲ့
အစွမ်းပဲရှိတာပါ။ အမေ့တို့ ကဝေပညာလို လင်းတအဖြစ်နဲ့ကောင်းကင်
ကိုတော့ ပျံတက်မသွားနိုင်ပါဘူး..”

“အေးပါသားရယ်...၊ ပညာဆိုတာ တစ်ယောက်တစ်မျိုးဆီပေါ့၊
အမေ့လည်း အသက်ရှစ်ဆယ်ကျော်နေပြီဆိုတော့ ဘယ်သူ့ကိုမှ ဘာမှ
မလုပ်တော့ပါဘူး၊ ဟိုတစ်နေ့က ကိစ္စလည်း သားပညာစွမ်းသိချင်လို့ဝင်းတဲ့
သဘောပါ။ ဘယ်လိုမှ မအောင်မေ့ပါနှင့်။

အမေ့သမီးတွေ၊ မြေးတွေကတော့ လူငယ်တွေဆိုတော့ ရှိကြ
မှာပေါ့၊ သားလည်း အမေ့ဆီက ပညာ လိုချင်ရင်ပြောပါ မောင်အောင်ထိန်
ရယ်..၊ အမေ့က မင်းကို သားတစ်ယောက်လိုပဲ အောက်မေ့ပါတယ်၊ အမေ့
သမီးတွေ၊ မြေးတွေ ပြောမှားဆိုမှားတွေကိုတော့ ခွင့်လွှတ်ဖို့ အမေ့တပဲ
တောင်းပန်ပါတယ်”

“ရပါတယ် အမေ...၊ သားတို့ဂဏဓိသုဒ္ဓိမဟာ မင်္ဂလာဂိုဏ်းတော်
က မေတ္တာနှင့်ကုသတဲ့ဂိုဏ်းပါ အမေ၊ သားကိုပြန်ခွင့်ပြုပါဦး..”

သိုးတော်အောင်ထိန်သည် အမေ့နီစုန်းကဝေမကြီး၏လင်းတ
အဖြစ်ပြုလုပ်ပြခြင်းကို မျက်စိထဲတွင်မြင်ယောင်နေရင်းက စုန်းကဝေမကြီး
အမေ့နီရဲ့ပညာကိုစဉ်းစားတွေ့တော့ရင်း အမေ့နီ၏ဦးခေါင်းမှထွက်၍ ကန့်လန့်
ရွာဦးကျောင်းဆရာတော်ဆီသို့ တစ်လှမ်းချင်းလှမ်းရင်း လျှောက်လာခဲ့လေ
တော့၏။

စုန်းကဝေတို့ဖြင့်နာမည်ကြီးခဲ့သော ကန့်လန့်ရွာကလေးသည်
ယနေ့ဆိုလျှင် အလွန်သာယာဝပြာသော ရွာကလေးတစ်ရွာပင် ဖြစ်၍
နေပေပြီမဟုတ်ပါလား။

ကဝေပျိုမှတ်တမ်း

ကျမ်းကိုးစာရင်း

- နန်းစဉ်သုံး ဂါထာမန္တန်များ
- ပုဂံခေတ် မှော်ဝင်နည်းများ
- ရှေးဟောင်း လောကီပညာ၊ ကဝေပညာ၊ ပယောဂပညာ၊
ဝိယပညာ၊ ဝိဇ္ဇာကျမ်းများကို မှီငြမ်းကိုးကားပါသည်။

